

วิทยานิพนธ์

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษา
โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาส

DEVELOPMENT OF SCHOOL CURRICULUM IN THE
FOREIGN LANGUAGE SUBSTANCE TO FOSTER
CRITICAL THINKING: A CASE STUDY OF
SAENGTHAMWITTAYA SCHOOL,
NARATHIWAT PROVINCE

นายอัมตไญนี ดาโอะ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2550

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

ปริญญา

หลักสูตรและการสอน

การศึกษา

สาขา

ภาควิชา

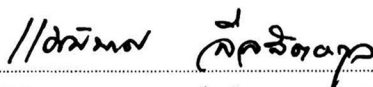
เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้าง
การคิดอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาส

Development of School Curriculum in the Foreign Language Substance to Foster Critical
Thinking: A Case Study of Saengthamwittaya School, Narathiwat Province

นามผู้วิจัย นายอัมตไญนี ดาโอะ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

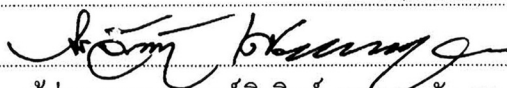
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แมนมาศ ลิ้มสตัยกุล, Ph.D.)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปราณี โพธิสุข, Ph.D.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรจิตต์ เดชอมรชัย, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์พรทิพย์ ไชยโส, ค.ค.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อางคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 5 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2550

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิด
อย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาส

Development of School Curriculum in the Foreign Language Substance to Foster Critical
Thinking: A Case Study of Saengthamwittaya School, Narathiwat Province

โดย

นายอัมตไญณี คาโอะ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
พ.ศ. 2550

อามัดไญนี คาโอะ 2550: การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษาโรงเรียน
แสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาส ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและ
การสอน) สาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์แมนมาศ ลีลสัตยกุล, Ph.D. 399 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา
2) เพื่อติดตามผลการทดลองใช้ บทเรียนภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
โดยการสังเกตพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์
ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา ปีการศึกษา 2549
จำนวน 43 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณสามารถสอดแทรกในทุกขั้นตอนของ
กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ผลการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้โดยประเมินจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่าง
มีวิจารณญาณ และแบบประเมินชิ้นงานอยู่ในระดับดี 2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน
ในด้านความกล้าแสดงออก และความรับผิดชอบมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นทั้งสองคุณลักษณะ 3) นักเรียน
มีพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการจัดหมวดหมู่ การแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริง
กับข้อคิดเห็น การระบุโครงสร้างและการย่อความ การเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง
การระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล การคาดการณ์ความเป็นไปได้ การระบอบุคคลประกอบของข้อมูล
การสรุปความ การระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และการตัดสินใจในระดับค่อนข้างดี
การจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศในการเรียนเอื้อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการคิด
ของตนเอง สามารถแสดงความคิดเห็น และอภิปรายภายในกลุ่มเพื่อให้ได้ข้อสรุป และมีความคิด
รวบยอดในทุกทักษะที่เรียน และ 4) นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าเนื้อหาสาระมีความน่าสนใจ
สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การจัดกิจกรรม
มีความน่าสนใจและมีความหลากหลาย สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง และนักเรียนมีส่วนร่วม
รับผิดชอบในการทำกิจกรรมและการประเมินผล

อศลปฎ ๗๐๑
ลายมือชื่อนิติ

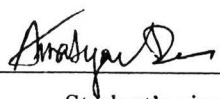
//อหิมล (ลีลสัตยกุล)
ลายมือชื่อประธานกรรมการ

21 / พ.ค. / 50

Amatyainee Da-oh 2007: Development of School Curriculum in the Foreign Language Substance to Foster Critical Thinking: A Case Study of Saengthamwittaya School, Narathiwat Province. Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction), Major Field: Curriculum and Instruction, Department of Education. Thesis Advisor: Assistant Professor Mantmart Leesatayakun, Ph.D. 399 pages.

The objectives of this research were 1) to develop Saengthamwittaya School Curriculum in the foreign language substance (English) that foster critical thinking for fourth fundamental education level (secondary education grades 10-12) and 2) to follow up on the implementation of the integration of critical thinking elements into the English language lesson plans by observing thinking skills and their opinion. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis. The sample were 43 students purposively selected from 320 Mattayom 4 students in academic year 2006 of Saengthamwittaya School.

The research found that critical thinking skills could be embedded into all the steps of curriculum development process. The implementation of the teaching and learning units revealed that 1) the students' achievement evaluated by the achievement test to foster critical thinking skills and task evaluation using scoring rubrics were at the good level ;2) the students' desirable characteristics in assertive behavior and responsibility were improved ;3) the students' critical thinking skills in classifying, distinguishing between facts and opinions, outlining and summarizing, comparing and contrasting, identifying relationships, anticipating probabilities, identifying element of a selection, drawing conclusion, identifying problems and resolutions and making decisions were at the fairly good level. The teaching and learning atmosphere encouraged students to practice their thinking skills, express their opinion and discuss in group. Students could make good decision and develop critical thinking concepts after each learning and 4) most students found that the contents were interesting, they could develop their lesson as well as the critical thinking skills. The activities were various and interesting and could be applied to the real life situations. Students took charge in the activities and evaluation.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

May / 21 / 2007

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดีเพราะความกรุณาและความเอาใจใส่ดูแลเป็นอย่างดีของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แม้นมาศ ลีลสัตยกุล ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ปราณี โพธิ์สุข และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริจิตต์ เฉลอมรชัย กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมสุดา ผู้พัฒน์ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขข้อบกพร่องวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ให้ความเมตตา ถ่ายทอดความรู้และทักษะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้เป็นบุคคลที่เหมาะสมในฐานะคณบดีบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอนตลอดระยะเวลา 3 ปี ที่ได้ศึกษาเล่าเรียน ณ สถาบันแห่งนี้

ขอขอบคุณบุคคลในตระกูลดาโอะทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจและความช่วยเหลือในทุกเรื่อง ขอขอบคุณบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และท้ายสุดขอขอบคุณเพื่อน นิสิตปริญญาเอก สาขาหลักสูตร รุ่นที่ 9 ทุกท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษา กำลังใจ และช่วยเหลือในด้านต่างๆ และขอบขอบคุณดีทั้งหมดที่พึงมีในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แก่อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับผู้วิจัย

อามัดไญนี ดาโอะ

เมษายน 2550

สารบัญ

สารบัญภาพ	(4)
สารบัญตาราง	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	10
การพัฒนาหลักสูตร	11
ความหมาย	11
การพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา	11
รูปแบบหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา	16
รูปแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษ	17
ลักษณะหลักสูตรที่เน้นการคิด	19
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	21
การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	22
ความหมาย	22
ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	24
กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	27
การสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการจัดกิจกรรม	
ในวิชาภาษาอังกฤษ	30
การวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	
กับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของครูและการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ	
ที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	54
วิธีการและรูปแบบการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	57
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	57
ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล	72
การวิเคราะห์ข้อมูล	73
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	74
ผลการวิจัย	74
บริบทของโรงเรียนและชุมชน	74
ผลการวิจัยในชั้นพัฒนาหลักสูตร	84
ผลการวิจัยในชั้นทดลองใช้หลักสูตร	127
ข้อวิจารณ์	214
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	222
สรุป	222
ผลการวิจัย	227
ข้อเสนอแนะ	234
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	237

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	244
ภาคผนวก ก โครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	245
ภาคผนวก ข แบบบันทึกการสอนรายชั่วโมง	250
ภาคผนวก ค ประมวลการสอนและตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	315
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเสริมสร้าง การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการวิเคราะห์ข้อสอบ	345
ภาคผนวก จ แบบประเมินชิ้นงาน แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และแบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	360
ภาคผนวก ช แบบบันทึกการให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	379
ภาคผนวก ซ แบบสอบถามความคิดเห็น แบบบันทึกอนุทิน และประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม	392
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	399

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	52
2	ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	59
3	ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 2 ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	60
4	ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ปรับปรุงแล้ว	61
5	ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 2 ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแล้ว	62
6	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 และ พ.ศ.2549 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	86
7	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 และ พ.ศ.2549 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
8	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 และ พ.ศ.2549 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	88
9	โครงสร้างหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	89
10	ผลการเชื่อมโยงสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับหน่วยการเรียนรู้	102
11	จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	105
12	สรุปทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้เสริมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	126
13	คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	191
14	คะแนนการประเมินชิ้นงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	193
15	การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	196

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	ผลการประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้าง การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	200
17	การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ด้านความกล้าแสดงออกของนักเรียน	203
18	การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ด้านความรับผิดชอบของนักเรียน	205
19	ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียน การสอน	207
20	ผลการตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิด อย่างมีวิจารณญาณในด้านเนื้อหาสาระ	210
21	ผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้ หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมี วิจารณญาณในด้านการจัดกิจกรรม	211
22	ผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้ หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่าง มีวิจารณญาณในด้านการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล	212

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่

1	กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1	251
2	กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2	262
3	กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 3	274
4	กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 4	284
5	กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 5	301
6	ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบ	357
7	คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความกล้าแสดงออกของ นักเรียน	380
8	คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบของนักเรียน	381
9	คะแนนพฤติกรรมกรคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการจัดกลุ่ม	382
10	คะแนนพฤติกรรมกรคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแยกแยะ ข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น	383

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่

11	คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการระบุ โครงสร้างและการย่อความ	384
12	คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการเปรียบเทียบ และการหาความแตกต่าง	385
13	คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการระบุ ความสัมพันธ์ของข้อมูล	386
14	คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการคาดการณ์ ความเป็นไปได้	387
15	คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการระบุ องค์ประกอบข้อมูล	388
16	คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการสรุปความ	389
17	คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการระบุปัญหา และแนวทางแก้ไข	390
18	คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการตัดสินใจ	391

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา	15
2	กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	29
3	หลักการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิด	40
4	ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด	44
5	ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิด อย่างมีวิจารณญาณ	56
6	แผนผังชุมชนบ้านไต่ะลือเบ	75
7	แผนผังของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา	79
8	โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนแสงธรรมวิทยา	81
9	แผนภูมิบริบทชุมชนบ้านไต่ะลือเบแสดงความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม ช่วยเหลือ	82
10	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546)	90
11	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)	91

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
12	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)	92
13	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546)	93
14	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)	94
15	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)	95
16	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546)	96
17	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)	97
18	คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)	98
19	หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑ ช่วงชั้น 4 ภาคเรียนที่ 1	99
20	หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ๑ ช่วงชั้น 4 ภาคเรียนที่ 2	100

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
21	หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมี วิจารณญาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1	101
22	ผลการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้กับหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1	104
23	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.1 What's He Like?	106
24	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.2 Myself and My Family	107
25	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.3 Immigrants	108
26	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.1 Unusual Jobs	109
27	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.2 Careers Changes	110
28	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.3 Internship1	111
29	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.4 Internship 2	112
30	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.1 A Vision of the Future	113
31	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.2 Predictions	114

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
32	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.3 Distinguished Students	115
33	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.4 Intelligent Home	116
34	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.1 What Was Done	117
35	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.2 Ads	118
36	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.3 Buy Me	119
37	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.4 Hamburgers	120
38	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.1 How Did You Hurt Yourself?	121
39	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.2 Common Accidents	122
40	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.3 Common Accidents 2	123
41	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.4 Unusual Accidents and Deaths	124
42	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.5 Accidents and Prevention	125
43	วงจรการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างการคิด อย่างมีวิจารณญาณ	129

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
44	ร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	192
45	ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้รับการประเมินชิ้นงาน ในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	195
46	ระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	197
47	จำนวนนักเรียนที่ได้ระดับการประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	201
48	ร้อยละของระดับผลการประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้าง การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	202
49	ร้อยละของผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4	206
50	ร้อยละของผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนทั้ง 2 ด้าน	206
51	ค่าเฉลี่ยร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียน การสอนในแต่ละรายการการประเมิน	208
52	ค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียน การสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	209

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทางการคิด คือ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักความก้าวหน้า มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์มีทักษะและกระบวนการทักษะการคิด และทักษะในการดำรงชีวิต (กรมวิชาการ, 2545) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 24 ระบุให้สถานศึกษาฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา (สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในแปดสาระการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2546) การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการอาชีพ ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดูฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในและนอกห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548)

ในการพัฒนาให้นักเรียนมีศักยภาพในการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต พัฒนาการคิดและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น โรงเรียนจำเป็นต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้ครอบคลุม

มาตรฐานที่กำหนดไว้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เพราะหลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนหรือแนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษา ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด ของตนรวมถึงลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน นำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ใน โรงเรียน ชุมชน สังคม และโลกอย่างมีความสุข หลักสูตรสถานศึกษาควรส่งเสริมจริยธรรม สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจและศรัทธาในความเชื่อของตน รวมทั้งความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เข้าใจในความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยรวม เข้าใจและยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงอยู่ นอกจากนี้ควรพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้อย่างมีความสุข เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญ ๆ มีกระบวนการคิดอย่างมี เหตุผลและควรส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็นสร้างความมั่นใจและให้กำลังใจในการเรียนรู้ และเป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา (กรมวิชาการ, 2545ข)

ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษานั้น ผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึง คือ หลักสูตรที่จะออกแบบใหม่นั้นควรเป็นเช่นไร หลักสูตรที่เหมาะสมที่ควรพัฒนาและเหมาะสมกับ ยุคปัจจุบัน คือ หลักสูตรที่เน้นการคิด (thinking curriculum) เพราะหลักสูตรแบบเดิมที่ใช้กันอยู่ จะสอนสาระความรู้และทักษะกระบวนการออกจากกัน แต่หลักสูตรที่เน้นการคิดจะเชื่อมโยง กระบวนการและความรู้เข้าด้วยกัน นั่นก็คือ การสอนสาระความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้เรียนโดยผ่าน กระบวนการที่สัมพันธ์กับโลกของความจริง กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ จะนำไปใช้ ในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในทุกกลุ่มสาระและทุกบริบทของชีวิต นั่นก็คือ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การประเมิน และการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ (นาคยา ปิรันธนานนท์, 2545)

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าโลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมาก เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ยุคของสังคมข่าวสาร ยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ ผู้คนในสังคมจะต้องรับรู้ข่าวสาร เรียนรู้ข่าวสาร และวิเคราะห์ข่าวสาร ให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างชาญฉลาด มิเช่นนั้นแล้วจะกลายเป็นทาสของวัฒนธรรม ต่างชาติและทาสของเทคโนโลยีต้องรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล อันจะเป็นผลดีต่อสังคมไทย ในกระแสโลกาภิวัตน์ (สมบัติ กาญจนางค์, 2545) การเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าวทำให้ คนต้องรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อจะสามารถเลือกรับข่าวสารข้อมูลและใช้เทคโนโลยีได้ อย่างเหมาะสม และมีประโยชน์อย่างสูงสุดกับตนเองมากขึ้น (ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และ ดารณี

คำว้าง, 2546) นักเรียนมักจะเป็นผู้รับข้อมูลแต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่แสดงปฏิกิริยาอะไร ในปัจจุบันมีข้อมูลต่าง ๆ เป็นจำนวนมากและคาดว่าจะเป็นอย่างนี้ไปจนถึงอนาคต นักเรียนต้องมีแนวทางในการคัดเลือกข้อมูลเหล่านั้นไม่ใช่รับรู้ข้อมูลเพียงอย่างเดียว ดังนั้นนักเรียนจึงจำเป็นต้องพัฒนาและประยุกต์ใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อใช้กับการศึกษาปัญหาที่พบเจอและการเลือกข้อมูลต่าง ๆ ในยุคข่าวสารและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่รวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Oliver and Utermohlen, 1985 อ้างถึงใน Potts, 1994)

นอกจากนี้แล้วข่าวสาร และข้อมูลในปัจจุบันนี้มีจำนวนมาก ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะเตือนให้นักเรียนตระหนักถึงอันตรายของข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น และอันตรายอย่างหนึ่งที่อาจเกิดขึ้นก็คือข้อมูลบางอย่างไม่ใช่ข้อเท็จจริงและข้อเท็จจริงบางประการอาจบิดเบือนหรือสะท้อนให้เห็นความอคติก็เป็นได้ เพื่อป้องกันนักเรียนจากการได้รับข้อมูลในทางที่ผิด จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในโรงเรียน เพราะการศึกษาไม่ควรเป็นเรื่องของสังคม หรือ การสั่งสอนแต่เพียงอย่างเดียว นักเรียนไม่ควรท่องจำตัวเลขของเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้สอบผ่าน และได้คะแนนดี ๆ เท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการคิดและให้เหตุผล การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นเรื่องสำคัญสำหรับมนุษย์ในการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล สังคม และการทำงานในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นักเรียนจึงควรฝึกการคิดและการประเมินความคิดนั้นอยู่อย่างสม่ำเสมอ ความสำเร็จในการทำงานขึ้นอยู่กับทักษะการคิด คนที่ต้องการประสบความสำเร็จจะต้องสามารถประยุกต์ใช้สิ่งที่พวกเขารู้กับงานต่าง ๆ (Paul, 1993; Beyer, 1995; Rotto, 1998 อ้างถึงใน Che, 2002) คุณลักษณะของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนนั้นต้องมีทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และต้องมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลข่าวสารสำหรับใช้เครื่องยังชีพจึงจะอยู่รอดในสังคมยุคข้อมูลข่าวสารได้ โดยต้องมีทักษะการคิดเป็นอันดับแรกก่อนที่จะรับข่าวสารนั้นไว้ จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งต้องมีการสอนทักษะการคิด (Kagan, 1994 อ้างถึงใน สมบัติ, 2545)

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ คือ การคิดด้วยความรอบคอบและมีสติ ซึ่งเป็นการคิดประเภทหนึ่งที่ใช้ตรรกะและวิธีการตามคุณค่าทางวิชาการและเป็นความสามารถในการมอง จุดประสงค์ของการศึกษาจากมุมมองต่าง ๆ เพื่อให้สามารถรับรู้ได้ถึงกรอบวัฒนธรรม ความนึกคิดและการรับรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ (Balester, 2003) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นคุณสมบัติที่พึงปรารถนาและเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการศึกษา และการสอน โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งในสถานการณ์และสภาพปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้บุคคลจำเป็นต้องมีทักษะในการคิด (ทศนา, 2544)

การสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญมากต่อประชากรทุกประเทศ ในการดำรงชีวิตอยู่ในระบอบประชาธิปไตยได้อย่างประสบความสำเร็จนั้นประชาชนจะต้องสามารถคิดได้อย่างมีวิจารณญาณเพื่อที่จะสามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ทั้งเรื่องส่วนตัวและส่วนรวม หากนักเรียนได้เรียนรู้การคิดอย่างมีวิจารณญาณนักเรียนก็จะสามารถนำการคิดที่ดี ๆ มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้ (Beyer อ้างถึงใน Balester, 2003) นอกจากนี้แล้ว Bey and Costa (1985 อ้างถึงใน Potts, 1994) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของการสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในช่วงของการเรียนรู้
2. การเรียนเป็นกลุ่มมักช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นมากขึ้น
3. การถามคำถามเปิดที่ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องจะกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดและตอบได้อย่างสร้างสรรค์โดยไม่รู้สึกกลัวว่าคำตอบนั้นผิด
4. การตั้งคำถามและการให้เวลาที่เพียงพอในการตอบจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจว่า จะต้องมีความรอบคอบและไตร่ตรองเรื่องราวต่าง ๆ เพราะการตอบได้ทันทีไม่ได้ถูกต้องเสมอไป
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสวงหาทักษะใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ และกับประสบการณ์ของนักเรียนเอง

จากเหตุผลที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับโรงเรียนแสงธรรมวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ตั้งอยู่ที่อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส เหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนหนึ่งมาจากการรับรู้ข่าวสารที่บิดเบือน เนื่องจากเยาวชนมุสลิมโดยเฉพาะนักเรียนที่เป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตบางคนคล้อยตามหรือเห็นด้วยกับข่าวสารที่รับมา โดยไม่ได้พิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบว่าสิ่งไหนควรเชื่อหรือสิ่งไหนไม่ควรเชื่อ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้นักเรียนได้ตระหนักถึงอันตรายของข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น และ

ป้องกันนักเรียนจากการได้รับข้อมูลข่าวสารในทางที่ผิด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในโรงเรียน เพราะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นความคิดที่มีเหตุผล โดยผ่านการพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อนำไปสู่การสรุปและการตัดสินใจว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดควรเลือกและสิ่งใดควรทำ นอกจากนี้แล้วเพื่อพิจารณาความสามารถในการคิดและการใช้เหตุผลของนักเรียนควบคู่กับทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกการคิดและประเมินความคิดนั้นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความสำเร็จในการเรียน การดำรงชีวิตในสังคมอย่างสันติสุขและการประกอบอาชีพจริงในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา
2. เพื่อศึกษาผลของการทดลองใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณช่วงชั้นที่ 4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
2. ได้แนวทางการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ต่อไป
3. ได้แนวทางในการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. การวิจัยในครั้งนี้ทำการพัฒนาเฉพาะหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนแสงธรรมวิทยาเพิ่มเติมจากการใช้หนังสือเรียน Super Goal 4-6 ของ Manuel dos Santos ซึ่งเป็นหนังสือเรียนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ จัดจำหน่ายโดยบริษัท สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช โดยทำการทดลองใช้และรายงานผลการใช้หลักสูตรเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน และความคิดเห็นของนักเรียน

นิยามศัพท์

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำแผนพัฒนามวลประสบการณ์ กระบวนการจัดทำ สาระ ความรู้ เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง เนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 สาระดังนี้ 1) สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร 2 สาระภาษาและวัฒนธรรม 3) สาระภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ 4) สาระภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ มีเหตุผล มีเป้าหมายเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่สมเหตุสมผลและการตัดสินใจว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดควรเลือกและสิ่งใดควรทำ

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถในการใช้วิธีการและทักษะในการคิดที่เหมาะสมกับสภาพหรือสถานการณ์ซึ่งประกอบด้วยทักษะการคิด ดังนี้

ทักษะการจัดหมวดหมู่ (classifying) หมายถึง ความสามารถในการหาความเหมือนของคำศัพท์ จำนวน ประโยคและเหตุการณ์ แล้วนำมาจัดหมวดหมู่ตามความเหมือน

ทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (distinguishing between fact and opinion) หมายถึง ความสามารถในการบอกว่าประโยคใดกล่าวถึงนั้นเป็นความจริงหรือความคิดเห็น

ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ (outlining and summarizing) หมายถึง ความสามารถในการบอกประเด็นหลักว่าข้อมูลเกี่ยวกับอะไร และรายละเอียดต่าง ๆ อย่างย่อ ๆ

ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง (comparing and contrasting) หมายถึง ความสามารถในการบอกความเหมือนและความแตกต่างของคำศัพท์ จำนวน ประโยคสิ่งของและเหตุการณ์ต่าง ๆ

ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล (identifying relationship) หมายถึง ความสามารถในการหาและบอกความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูล

ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ (anticipating probabilities) หมายถึง ความสามารถในการคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มี

ทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล (identifying elements of a selection) หมายถึง ความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูลว่าประกอบด้วยส่วนย่อยอะไรบ้าง

ทักษะการสรุปความ (drawing conclusion) หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมข้อมูล และให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงที่มีเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล

ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข (identifying problems and resolutions) ความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็นปัญหา เพื่อกำหนดปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ไข

ทักษะการตัดสินใจ (making decision) หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาแนวทาง ที่สมเหตุสมผลที่สุดจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจสรุป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในเนื้อหาที่มีในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งพิจารณา จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนจากการประเมิน ชิ้นงานของผู้เรียน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะที่ดีของผู้เรียนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากเรียนรู้ตามแผน การจัดการเรียนรู้ที่ได้วางแผนไว้ ได้แก่ ความกล้าแสดงออก และความรับผิดชอบ

ความกล้าแสดงออก หมายถึง มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม

ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็น และเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกรับชอบ หรือไม่ชอบ ต่อรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านกระบวนการสอน การจัด กิจกรรม และชิ้นงานหลังจากเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
หมายถึง ความรู้สึของผู้เรียนต่อการนำหลักสูตรไปใช้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
แสงธรรมวิทยา ในด้านเนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร

- 1.1 ความหมาย
- 1.2 การพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา
- 1.3 รูปแบบหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา
- 1.4 รูปแบบการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ
- 1.5 หลักสูตรที่เน้นการคิด
- 1.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

- 2.1 ความหมาย
- 2.2 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.3 กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 2.4 การสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการจัดกิจกรรมในวิชา

ภาษาอังกฤษ

- 2.5 การวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับ

ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ

- 3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของครูและการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ ที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การพัฒนาหลักสูตร

ความหมาย

หลักสูตรมีความเป็นพลวัต และปรับเปลี่ยนไปตามความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของสังคม ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาที่สภาพสังคมเปลี่ยนไป และการจัดการศึกษาต้องสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลง (สุนีย์ ภูพันธ์, 2546) ดังความหมายที่จะกล่าวต่อไปนี้

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลง การปรับปรุงหลักสูตรเดิม หรือการจัดหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ก่อนให้ได้ผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้านการวางจุดหมาย การจัดเนื้อหาวิชาการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ วิธีสอน รวมทั้งการประเมินผลเพื่อให้บรรลุจุดหมายอันใหม่ที่วางไว้ และเพื่อให้เหมาะสมกับโรงเรียนหรือระบบโรงเรียน (Taba, 1962; Good, 1973; Saylor and Alexander, 1974)

การพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา

ในการพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษานั้น นักพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจกระบวนการในการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา ซึ่งมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน เช่น นาดยา ปิณฑนานนท์ (2545) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษาไว้ดังนี้

1. นำมาตรฐานหลักสูตรของกลุ่มวิชามาวิเคราะห์
2. กำหนดโครงร่างหลักสูตรของแต่ละชั้นปี
3. จัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละชั้นปี
4. คัดเลือกสื่อการเรียนการสอน
5. คัดเลือกเทคนิคการเรียนการสอนที่เหมาะสม
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมและเป็นลำดับตามพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
7. พัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นบูรณาการ
8. กำหนดเวลาการเรียนการสอน

9. ประชุมคณะครูที่จะมาร่วมกันสอน

10. ประเมินความสามารถของผู้เรียน

Berks County Intermediate Unit and Berks County School Districts (1999) ได้สรุปขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐาน ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดมาตรฐานในรายวิชาต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละชั้นปีในรายวิชาที่เปิดสอน

ขั้นที่ 3 สร้างแผนขอบข่ายและลำดับการเรียนรู้ โดยใช้วัตถุประสงค์ระดับชั้นและมาตรฐานเป็นหลัก

ขั้นที่ 4 แสดงวิธีการประเมินผล

ขั้นที่ 5 กำหนดเนื้อหาและวิธีการสอน โดยการวิเคราะห์จากการประเมินผล วัตถุประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อดูว่าในขั้นตอนใดที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ ต้องใช้ความรู้และทักษะใด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของระดับชั้น

ขั้นที่ 6 เขียนมาตรฐานและวัตถุประสงค์ระดับชั้นของแผนรายวิชา การประเมินผล วิธีการสอนและตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 7 บูรณาการความต้องการของโรงเรียนในแผนการสอน

ขั้นที่ 8 จัดทำแผนการสอนและหน่วยการเรียนรู้

ขั้นที่ 9 ทดลองใช้หลักสูตร

นอกจากนี้ Pennsylvania State Board (2001) ได้กล่าวถึงกระบวนการจัดทำหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษาไว้ 4 ขั้นตอน พอสรุปได้ดังนี้

1. ขั้นวางแผน

1.1 ทบทวนความพร้อมของท้องถิ่นในการจะพัฒนาหลักสูตรโดยศึกษาโครงสร้างนโยบาย และบุคคลที่ต้องมีส่วนรับผิดชอบ

1.2 เตรียมพัฒนาหลักสูตรของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการเตรียมบุคคลที่จะพัฒนาหลักสูตรและแหล่งข้อมูลเพื่อใช้ในการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ของหลักสูตร

1.3 แต่งบุคลากรในสถานศึกษาและชุมชนให้ทราบเกี่ยวกับกิจกรรมที่จะกำหนดไว้ในหลักสูตร

1.4 จัดเตรียมเอกสารหลักสูตรสำหรับแต่ละวิชา

1.5 กำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผลในแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสม

1.6 กำหนดแนวทางในการตรวจสอบและประเมินหลักสูตร

2. ขั้นจัดทำหลักสูตร

2.1 กำหนดมาตรฐานในแต่ละรายวิชา

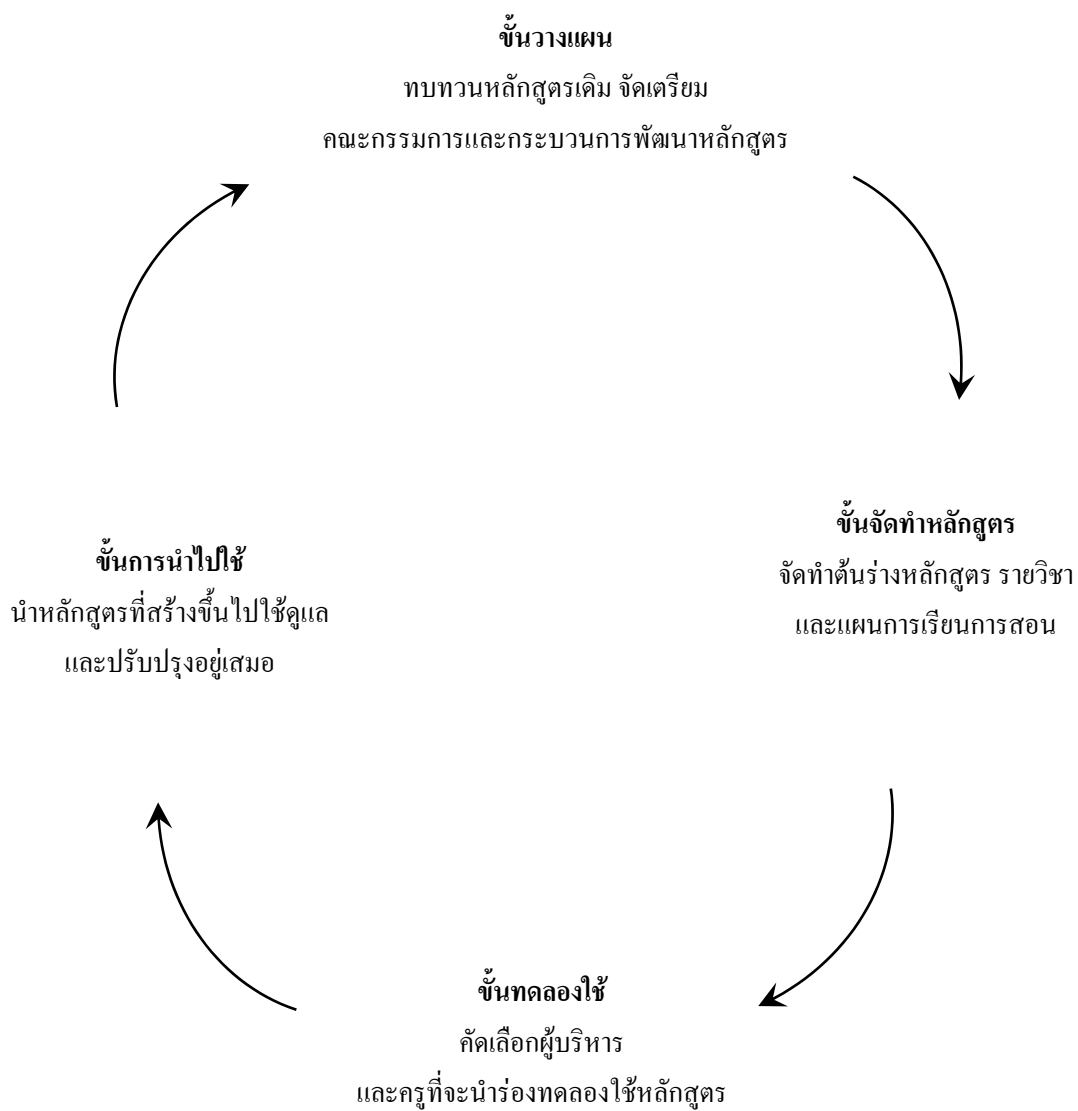
2.2 กำหนดวัตถุประสงค์ วิธีสอนและกระบวนการวัดผล

2.3 เสนอหลักสูตรฉบับร่างให้คณะกรรมการวางแผนหลักสูตรพิจารณาเพื่อให้ข้อเสนอแนะ

3. ขั้นนำร่องการทดลองใช้หลักสูตร คณะกรรมการหลักสูตรของสถานศึกษาจะคัดเลือกและมอบหมายให้ผู้สอนแต่ละวิชานำไปทดลองสอนพร้อมให้ข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้

4. ขั้นทดลองใช้หลักสูตร จะต้องมีการฝึกอบรมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และแหล่งของสื่อการสอนต่าง ๆ ให้ผู้สอนได้จัดทำแผนการสอนเสนอคณะกรรมการก่อนจะทำการสอน

จากขั้นตอนและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปเป็นแผนภูมิดังนี้

ภาพที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา

ที่มา: นาดยา ปิณฑานนท์ (2545)

รูปแบบหลักสูตรตามมาตรฐานการศึกษา

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการศึกษาตามมาตรฐานกลายเป็นที่นิยมและมีการยอมรับไปทั่วโลก และได้มีนักวิชาการต่าง ๆ เสนอรูปแบบของหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน นาดยา ปิรันธนานนท์ (2546) ได้สรุปเกี่ยวกับรูปแบบของหลักสูตรในบริบทของประเทศไทย 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. หลักสูตรแบบแยกรายวิชา (Subject Matter Curriculum) เป็นหลักสูตรที่ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ด้วยกัน 8 กลุ่มสาระ สถานศึกษาสามารถที่จะจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาในลักษณะที่เป็นหลักสูตรแบบแยกรายวิชา หรือแยกกลุ่มสาระออกเป็น 8 หลักสูตร หรืออาจจัดทำหลักสูตรแยกบางกลุ่มสาระออกเป็นหลักสูตรต่างหากอีก โดยเห็นว่าเป็นเอกลักษณ์จุดเน้นของสถานศึกษาที่ต้องการเน้นบางด้านด้วย เช่น อาจจัดทำหลักสูตรพลศึกษา และหลักสูตรสุขศึกษาแยกออกจากกัน หรือแยกหลักสูตรทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ ออกจากกัน แยกหลักสูตรการงานอาชีพและเทคโนโลยีแยกออกจากกันตามความเหมาะสม โดยพิจารณาว่าหลักสูตรเหล่านี้จะกำหนดไว้ในระดับการศึกษาช่วงชั้นใด นั่นก็คือ ทุกสถานศึกษามีใช้จะต้องมีจำนวน 8 หลักสูตรเสมอไป เพียงแต่ผู้เรียนต้องเรียนตามสาระ มาตรฐาน และมาตรฐานช่วงชั้นได้ครบถ้วนทุกกลุ่มสาระในแต่ละช่วงชั้น

2. หลักสูตรบูรณาการ (Integrated Curriculum) หลักสูตรบูรณาการเป็นหลักสูตรทางเลือกใหม่ของสถานศึกษาในสภาพการณ์ที่สังคมโลกปัจจุบันที่มีความรู้มากมายมหาศาลจนคนเราไม่สามารถที่จะเรียนรู้อะไรได้ทุกสิ่งทุกอย่าง และการเรียนที่คอยไล่ตามความรู้มากมายที่กระจัดกระจายกันอยู่ในกลุ่มสาระต่าง ๆ ผู้เรียนก็ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ในการดำรงชีวิต ทิศทางการศึกษาปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับการศึกษาแบบบูรณาการมากขึ้นเรื่อย ๆ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบหลักสูตรบูรณาการมีมากมายแต่อาจสรุปได้ใน 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

2.1 หลักสูตรที่ใช้วิชาการเป็นฐานของการบูรณาการ เป็นรูปแบบหลักสูตรที่หลอมบางกลุ่มสาระเข้าด้วยกัน ซึ่งจะมีโครงสร้างหลักสูตรและลักษณะรายวิชาที่แตกต่างไปจากหลักสูตรแบบแยกรายวิชา มีการกำหนดคลังหน่วยการเรียนรู้เป็นเรื่อง ๆ และสามารถสร้างได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาจะพิจารณาว่าธรรมชาติของกลุ่มสาระใดเมื่อนำมาหลอมเข้าด้วยกันได้บ้าง เช่น นำกลุ่มสาระสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และการงานอาชีพหลอมเข้าด้วยกัน หรือกลุ่มสาระ

วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์หลอมเข้าด้วยกัน หรือนำกลุ่มสาระภาษาไทยหลอมไปไว้ในทุกกลุ่มสาระก็ได้

2.2 หลักสูตรที่ใช้อาชีพเป็นฐานของการบูรณาการ เป็นหลักสูตรที่จัดทำเป็นโปรแกรมหรือแผนการเรียน การจัดโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาจะเป็นการเตรียมผู้เรียนก้าวเข้าสู่อาชีพในอนาคต แต่ถ้าพิจารณาในแง่ของรูปแบบการจัดทำหลักสูตรก็ยังมีลักษณะการใช้วิชาการเป็นฐานการจัดอยู่ใช้กลุ่มวิชาเป็นหลักของการจัดแผนหรือโปรแกรม

รูปแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษ

Wilkins (1976); Krahne (1987); Nunan (1988) และ Dubin and Olshtain (1991) ได้กล่าวถึงรูปแบบของหลักสูตรภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. หลักสูตรที่เน้นกระบวนการ (Process-Based Curriculum) เป็นหลักสูตรเน้นกระบวนการของผู้เรียนมีเป้าหมายหลักในการสร้างบริบทที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นธรรมชาติ จัดทำบริบทการเรียนรู้อย่างกว้าง ๆ ไม่เน้นสถานการณ์ทางภาษาศาสตร์ มีจุดประสงค์ในการระบุความสามารถในเรื่องต่าง ๆ เช่น การแก้ปัญหา (Problem Solving) และกิจกรรมในห้องเรียนเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบด้วย

1.1 หลักสูตรที่เน้นงาน (Task-Based Syllabus) เป็นหลักสูตรที่เน้นจำนวนงานที่นักเรียนปฏิบัติโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ นั่นก็คือ กิจกรรมที่มีความหมายมากกว่าการเรียนรู้ภาษาโดยทั่วไป เพื่อให้ผู้เรียนใช้สิ่งที่มีหรือที่จัดหาไว้แล้วช่วยในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ โดยผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ภาษาได้หลายรูปแบบหลายหน้าที่หลายทักษะอย่างเป็นอิสระ

1.2 หลักสูตรที่เน้นเนื้อหาวิชา (Content-Based Syllabus) เป็นหลักสูตรที่เน้นเนื้อหาหรือข้อมูลทางภาษาเป็นเป้าหมายหลักเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาควบคู่กับเนื้อหาวิชา

2. หลักสูตรที่เน้นผลที่ได้รับ (Product-oriented Syllabus) เป็นหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับเนื้อหาทางภาษาเป็นผลขั้นสุดท้าย ประกอบด้วย

2.1 หลักสูตรที่เน้น โครงสร้างและไวยากรณ์ (Structural Grammar Syllabus) เป็นหลักสูตรที่คุ้นเคยกันมากที่สุด และเป็นหลักสูตรที่เน้นการเรียนการสอนรูปแบบ โครงสร้างไวยากรณ์

2.2 หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ (Notional/ Functional Syllabus) เป็นหลักสูตรที่เน้นการใช้ภาษาตามหน้าที่ที่ใช้ในสังคมและการสื่อความหมาย เช่น การให้ข้อมูล การตกลง การขอโทษ การบอกขนาด การบอกเวลา เป็นต้น

2.3 หลักสูตรที่เน้นความหมายและการสื่อความหมาย (Semantico-Notional Syllabus) เป็นหลักสูตรที่ใช้หน่วยของความหมายเป็นหลักในการจัดหลักสูตร หน่วยที่นำมาใช้เป็นหน่วยกว้าง ๆ เช่น อวกาศ (space) เวลา (time) เป็นต้น

2.4 หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) เป็นหลักสูตรที่รวบรวมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งสถานการณ์ส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมแต่ละสถานการณ์ จุดประสงค์หลักของการสอนภาษาตามหลักสูตรนี้ คือ การสอนภาษาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การต่อรถสินค้า การไปที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น

2.5 หลักสูตรที่เน้นทักษะ (Skill-Based Syllabus) เป็นหลักสูตรที่รวบรวมทักษะเฉพาะที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้ภาษา เช่น การออกเสียงคำศัพท์ ไวยากรณ์ และข้อความต่อเนื่อง โดยรวบรวมทักษะการใช้ภาษาแล้วนำมาจัดรูปแบบพฤติกรรม จุดประสงค์หลักของการสอน คือ เน้นทักษะเฉพาะด้าน และรองลงมา คือ พัฒนาความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษา และการเรียนข้อมูลต่าง ๆ ในขณะฝึกทักษะทางภาษา

จากรูปแบบหลักสูตรที่กล่าวมานั้นจะเห็นว่า มีรูปแบบและจุดเน้นที่แตกต่างกันในบริบทของประเทศไทยในปัจจุบันรูปแบบที่เป็นที่นิยมและได้รับการส่งเสริมจากกระทรวงศึกษาธิการให้จัดทำ คือหลักสูตรที่เน้นหน้าที่ (Notional/Functional Syllabus) เพราะเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับภาวะในปัจจุบัน

ลักษณะหลักสูตรที่เน้นการคิด

ลักษณะหลักสูตรที่เน้นการคิด มีลักษณะ ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ขั้นสูงมีการกำหนดแนวคิด วิธีการเรียนการสอนที่เป็นระบบและเป็นลำดับก่อนหลัง ผู้เรียนจะเรียนรู้วิธีการเรียนว่าคนเราเรียนรู้กันอย่างไร จะจัดข้อมูลให้เป็นระบบระเบียบอย่างไร และจะแยกความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่สำคัญมากกับที่สำคัญน้อย นั่นก็คือ ผู้เรียนจะทำงานกับความรู้ ใช้ความรู้เป็นเครื่องมือค้นพบและสร้างความรู้ใหม่ และผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาความเข้าใจในแนวคิดที่สำคัญ ๆ ของสาระความรู้ต่าง ๆ และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเหล่านั้น

2. จุดประสงค์ด้านสาระความรู้และกระบวนการต้องทำให้เกิดการสร้างงานตามโลกของความเป็นจริง หลักสูตรที่เน้นการคิดจะกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เป็นการคิดแบบองค์รวม ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนทำงานนอกเหนือจากสิ่งที่เรียนได้อย่างไร ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

2.1 สถานการณ์ที่ต้องใช้กระบวนการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การประเมินสถานการณ์ที่มีต่อผู้เรียน

2.2 ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับผู้อื่น

2.3 มีสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่พร้อมให้ผู้เรียนได้ใช้

2.4 เชื่อมโยงกับสถานการณ์ เหตุการณ์ และสิ่งที่เป็นจริงในสังคมโลก

3. มีการจัดลำดับงานที่ทำให้ทำที่ผู้เรียนต้องอาศัยความสามารถที่เป็นองค์รวมในสภาพแวดล้อมที่ท้าทาย หลักสูตรที่เน้นการคิดจะเน้นให้ผู้เรียนต้องสร้างงานที่เป็นองค์รวม มิใช่งานที่ให้ผู้เรียนทำเสร็จได้ทันทีเมื่อเรียนจบคาบหนึ่ง ๆ หรือเรื่องหนึ่ง ๆ แล้วคาดหวังว่าเขาจะทำงานเล็กงานน้อยที่ทำไปนั้นไปผสมผสานกันเองได้ เช่น ผู้เรียนจะต้องสังสมความสามารถในการสรุปรวมกับความสามารถอื่น ๆ อีกแล้วนำมาใช้ในการทำงานที่มีความหมายในชีวิตจริง

4. เชื่อมโยงสาระความรู้ กระบวนการเข้ากับภูมิหลังของผู้เรียน คือ ต้องพิจารณาประสบการณ์ความรู้ที่อยู่ก่อน แล้วขยายให้กว้างออกไปโดยเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้แล้วกับสิ่งใหม่เข้าด้วยกัน สิ่งที่คุณเรียนได้เรียนรู้มาจากทั้งในโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน และสังคม ความรู้ที่คุณเรียนแสวงหามาได้ต้องมีความหมายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ นั่นคือสิ่งที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นประเด็นปัญหาที่คุณเรียนกำลังเกี่ยวข้องอยู่ในการดำเนินชีวิต (Fennimore and Tinzmann, 1990)

ผู้สอนต้องมีความเชื่อและความเข้าใจในหลักสูตรที่เน้นการคิดในเรื่องต่อไปนี้

1. ผู้สอนเข้าใจและเห็นความสำคัญของความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนในการสนับสนุนการเรียนรู้
2. ผู้สอนเชื่อว่านักเรียนทุกคนสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้โดยผ่านการพัฒนาทักษะการคิด
3. ผู้สอนเข้าใจความต้องการในการคิดและความคาดหวังจากการเรียนรู้ในทุกเรื่องของการเรียนรู้
4. ผู้สอนเชื่อว่านักเรียนจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นและยอมรับว่านักเรียนมีทักษะมีความสามารถในการเรียนรู้บทบาทใหม่ ๆ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน
5. ผู้สอนเชื่อว่าการเรียนรู้คือกระบวนการในการสร้างความหมายที่กระตือรือร้น
6. ผู้สอนเข้าใจถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้

นอกจากนี้แล้วผู้เรียนก็ต้องมีส่วนให้หลักสูตรที่เน้นการคิดประสบผลสำเร็จแต่ต้องยอมรับในสิ่งต่อไปนี้

1. มีปฏิสัมพันธ์ในการสร้างความรู้ด้วยความกระตือรือร้นและให้ความร่วมมือ
2. มีเวลาในการคิดและมีส่วนร่วม
3. รู้สึกปลอดภัยในการยอมรับความท้าทายต่าง ๆ
4. ใช้ความพยายามในการคิดที่ซับซ้อน (Department of Education, Employment and Training, 2002)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งมีวิสัยทัศน์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกอย่างสร้างสรรค์ ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้เพื่อศึกษาต่อและประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลก และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2546)

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพตามที่คาดหวัง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาแต่ละช่วงชั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) แต่ในที่นี้จะขอกล่าวถึงเฉพาะช่วงชั้นที่ 4 ดังนี้

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกรักใคร่ แสดงความคิดรวบยอดในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษางานอาชีพชุมชนและสังคมโลกในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง สวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริหาร สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ภายในศัพท์ ประมาณ 3,600- 3,750 คำ

3. ใช้ประโยคประสม และประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่านเขียนข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ

5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น และสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจ และระดับชั้นจากสื่อที่หลากหลาย

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลิน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ความหมาย

ปัจจุบันนี้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ หลากหลาย ดังนี้

Scriven and Paul (2001) ได้ให้ความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่าเป็นกระบวนการทางสติปัญญาของการสร้างแนวคิด การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินข้อมูลที่ไม่ได้รับการรวบรวมหรือลงความเห็นโดยการสังเกต การไตร่ตรอง การให้เหตุผลหรือการสื่อสาร ซึ่งเป็นแนวทางของความเชื่อหรือการกระทำ และตั้งอยู่บนคุณค่าทางปัญญา ซึ่งขึ้นอยู่กับประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความชัดเจน ความถูกต้อง ความแม่นยำ ความสอดคล้อง ความเกี่ยวข้อง การมีหลักฐาน การมีเหตุผล ความลึก ความกว้างและความยุติธรรม เป็นการตรวจสอบโครงสร้างหรือองค์ประกอบของความคิดซึ่งแสดงออกมาในรูปของวัตถุประสงค์ ปัญหาหรือข้อสันนิษฐาน แนวคิดการให้เหตุผลซึ่งนำไปสู่การสรุป การบอกเป็นนัย และผลที่ตามมาการปฏิเสธมุมมองต่าง ๆ และกรอบการอ้างอิง

Huitt (1998) ได้รวบรวมความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้

1. เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง การลงความเห็นและจัดการความคิด การโต้แย้งความคิด การเปรียบเทียบ การอนุมาน การประเมินข้อโต้แย้งและแก้ปัญหา
2. เป็นแนวทางในการให้เหตุผลซึ่งเพียงพอต่อการสนับสนุนความเชื่อของบุคคลใดบุคคลหนึ่งและการไม่ถูกชักจูงหากไม่มีการสนับสนุนในเรื่องดังกล่าว
3. เป็นกระบวนการละเอียดอ่อนซึ่งใช้ในการตีความหรือประเมินข้อมูล และประสบการณ์พร้อมด้วยทัศนคติและความสามารถที่จะนำทางความเชื่อและการกระทำนั้น
4. เป็นกระบวนการที่เป็นระบบเกี่ยวกับความตั้งใจ และการประเมินข้อโต้แย้ง ซึ่งเป็นการยืนยันเกี่ยวกับคุณสมบัติของวัตถุหรือความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุและหลักฐานมากกว่าสองอย่างขึ้นไปในการสนับสนุนหรือปฏิเสธการยืนยันนั้น ๆ นักคิดอย่างมีวิจารณญาณทราบดีว่าไม่มีแนวทางใดที่ถูกต้องเพียงแนวทางเดียวในการเข้าใจหรือประเมินข้อโต้แย้ง อีกทั้งความพยายามทั้งหมดก็ไม่จำเป็นว่าต้องประสบความสำเร็จเสมอ

นอกจากนี้ Fowler (2001) ได้รวบรวมความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักวิชาการต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้ทักษะหรือกลยุทธ์องค์ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งเพิ่มเติมความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่ต้องการและใช้ในการบรรยายการคิดซึ่งมีวัตถุประสงค์ มีเหตุผล มีเป้าหมาย เป็นการคิดที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา การลงความเห็น การคำนวณความคล้ายคลึง และการตัดสินใจ เมื่อผู้คิดมีการใช้ทักษะต่าง ๆ ในบริบทนั้น ๆ
2. การเข้าใจความหมายของถ้อยคำ การตัดสินใจความคลุมเครือ การตัดสินใจว่าข้อสรุปนั้นใช้ได้หรือไม่ และการตัดสินใจว่าถ้อยคำนั้นยอมรับได้หรือไม่
3. ความสามารถของนักคิดในการคิดด้วยตนเอง ดังนั้นจึงต้องพัฒนามาตรฐานในการวิเคราะห์ และการประเมินการคิดของตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพในเรื่องดังกล่าว

จากความหมายของการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่กล่าวไว้ในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ มีเหตุผล มีเป้าหมาย เกี่ยวกับข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่สมเหตุสมผลและการตัดสินใจว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดควรเลือกและสิ่งใดควรทำ

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

จากการศึกษาเอกสารและตำราของนักวิชาการหลายท่าน คือ Ennis (อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540); Watson and Glaser (อ้างถึงใน Arunee, 1985); Beyer (1987); Barnes et al. (1987) และทิสนา แจมมณี (2544) ได้กล่าวถึงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ประกอบด้วยหลายทักษะด้วยกัน ผู้วิจัยขอสรุปทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเหล่านั้นตาม Bloom's Taxonomy เพื่อความสะดวกในการนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นดังนี้

1. ขั้นความรู้ความจำ ประกอบด้วย

- 1.1 จัดกลุ่มความคิดเห็น วัตถุ และบุคคลตามลักษณะร่วมที่มี
- 1.2 แยกแยะสิ่งที่เป็นจริงกับจินตนาการ
- 1.3 แยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
- 1.4 แยกแยะระหว่างคำจำกัดความกับตัวอย่าง
- 1.5 วางกรอบความคิดและการสรุปความ
- 1.6 ระบุปัญหาสำคัญได้ชัดเจนและกำหนดปัญหาในการคิดอย่างถูกต้อง
- 1.7 บอกคำเหมือน คำที่มีความหมายคล้ายกัน และนิยามได้

2. ขั้นความเข้าใจ ประกอบด้วย

- 2.1 เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของข้อความ ความคิดเห็น หรือข้อมูล
- 2.2 ระบุขั้นตอนในกระบวนการพิจารณาเหตุการณ์ที่นำไปสู่ผลและบอกลำดับขั้นต่อไปได้
- 2.3 เข้าใจความสัมพันธ์และความเชื่อมโยง
- 2.4 เปรียบเทียบความหมายต่าง ๆ ของคำได้เมื่อการสะกดหรือการออกเสียงเปลี่ยนไป
- 2.5 ระบุโครงสร้าง ความสำคัญ ข้อมูลที่มีเหตุผลน่าเชื่อถือ และข้อมูลที่ไม่มีเหตุผลไม่น่าเชื่อถือได้
- 2.6 ระบุความสัมพันธ์ หาความเชื่อมโยงระหว่างวัตถุ ความคิด เหตุการณ์ตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไป

- 2.7 ระบุเกณฑ์เพื่อตัดสินคำตอบที่เป็นไปได้
- 2.8 จำแนก จัดกลุ่มข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้กับความคิดที่กล่าวอ้าง
- 2.9 จำแนก จัดกลุ่มข้อความ ข้ออ้างที่ชัดเจนกับข้อมูลที่คลุมเครือ
- 2.10 ยกตัวอย่างที่ใช่และไม่ใช่ได้

3. ขั้นการนำไปใช้ ประกอบด้วย

- 3.1 จัดลำดับ จัดระเบียบสิ่งต่าง ๆ ได้ตามรูปแบบที่กำหนดโดยใช้เกณฑ์
- 3.2 ประเมินโดยใช้ข้อเท็จจริงเพื่อหาอย่างมีความรู้

3.3 คาดการณ์ว่าน่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป

3.4 สรุปอ้างอิง โดยใช้ข้อมูลที่มี นำไปสู่ข้อมูลที่ไม่ได้ระบุไว้แต่ น่าจะเป็นไปตามข้อกำหนด

3.5 รู้ว่าการใช้คำลักษณะต่าง ๆ ทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปได้อย่างไร

4. ขั้นการวิเคราะห์ ประกอบด้วย

4.1 ตัดสินความสมบูรณ์ ดูว่าสิ่งใดขาดหายไปจากภาพ แผนภูมิ หรือเรื่องราวหรือไม่

4.2 ตัดสินข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและนำไปปฏิบัติได้

4.3 รู้ความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงของข้อความ ดูความสอดคล้องของข้อเท็จจริง ความคิดเห็นกับหัวเรื่อง

4.4 แยกความเฉพาะเจาะจงกับเรื่องทั่ว ๆ ไป และความเป็นนามธรรมกับรูปธรรม

4.5 ตัดสินใจว่าเหตุการณ์ การกระทำต่าง ๆ สมเหตุสมผลกันหรือไม่

4.6 ระบุองค์ประกอบของสิ่งที่เลือก

4.7 ตัดสินความเป็นเหตุเป็นผลของเรื่องราว

4.8 เข้าใจข้อความที่เป็นเท็จหรืออ้างเหตุผลผิด ๆ

4.9 ค้นหาความเป็นอคติได้

4.10 วิเคราะห์ข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะใช้ในการคิดได้

5. ขั้นการสังเคราะห์ ประกอบด้วย

5.1 สื่อความคิดได้

5.2 จัดวางโครงการได้โดยรู้จักจัดเวลา วัสดุอุปกรณ์ ความพยายามเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

5.3 กำหนดสมมติฐานได้

5.4 สรุปความคิดหลักได้

5.5 สร้างทางเลือกได้

6. ขั้นการประเมิน ประกอบด้วย

- 6.1 ตรวจสอบข้อสรุปทั่วไปได้ว่าถูกต้องหรือไม่
- 6.2 สร้างเกณฑ์ แนวทางเพื่อการตัดสินใจได้
- 6.3 ตัดสินความถูกต้อง ความหนักแน่น ความน่าเชื่อถือของการอ้างเหตุผลได้
- 6.4 ตัดสินเรื่องราวต่าง ๆ ได้
- 6.5 ระบุนคุณค่าได้ รู้ความเชื่อ ความรู้สึกของคนอื่นที่เกี่ยวกับความถูกต้องได้
- 6.6 เข้าใจอารมณ์ของเรื่องได้
- 6.7 ประเมินข้อขัดแย้งได้

จากการศึกษาเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่าทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณคือ ความสามารถในการใช้วิธีการและทักษะในการคิดที่เหมาะสมกับสภาพหรือสถานการณ์

กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

เพ็ญพิศุทธิ์ เน็คมานุรักษ์ (2537); มลิวัดย์ สมศักดิ์ (2540); นฤมล สรรพพันธุ์ (2546) และ อุษณีย์ โพธิสุข (อ้างถึงในสุวิทย์ มูลคำ, 2547) ได้กล่าวถึงกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ดังนี้

1. การกำหนดปัญหา หมายถึง การทำความเข้าใจกับประเด็นปัญหาหรือข้อโต้แย้ง เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเป็นการกระตุ้นให้บุคคลเริ่มคิดเพื่อหาคำตอบที่สมเหตุสมผลด้วยวิธีการต่าง ๆ

2. การรวบรวมข้อมูล หมายถึง การแสวงหาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา รวมทั้งการเลือกข้อมูลหรือความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้ โดยใช้ทักษะพื้นฐานในการรวบรวมข้อมูล คือการสังเกต และการสำรวจ

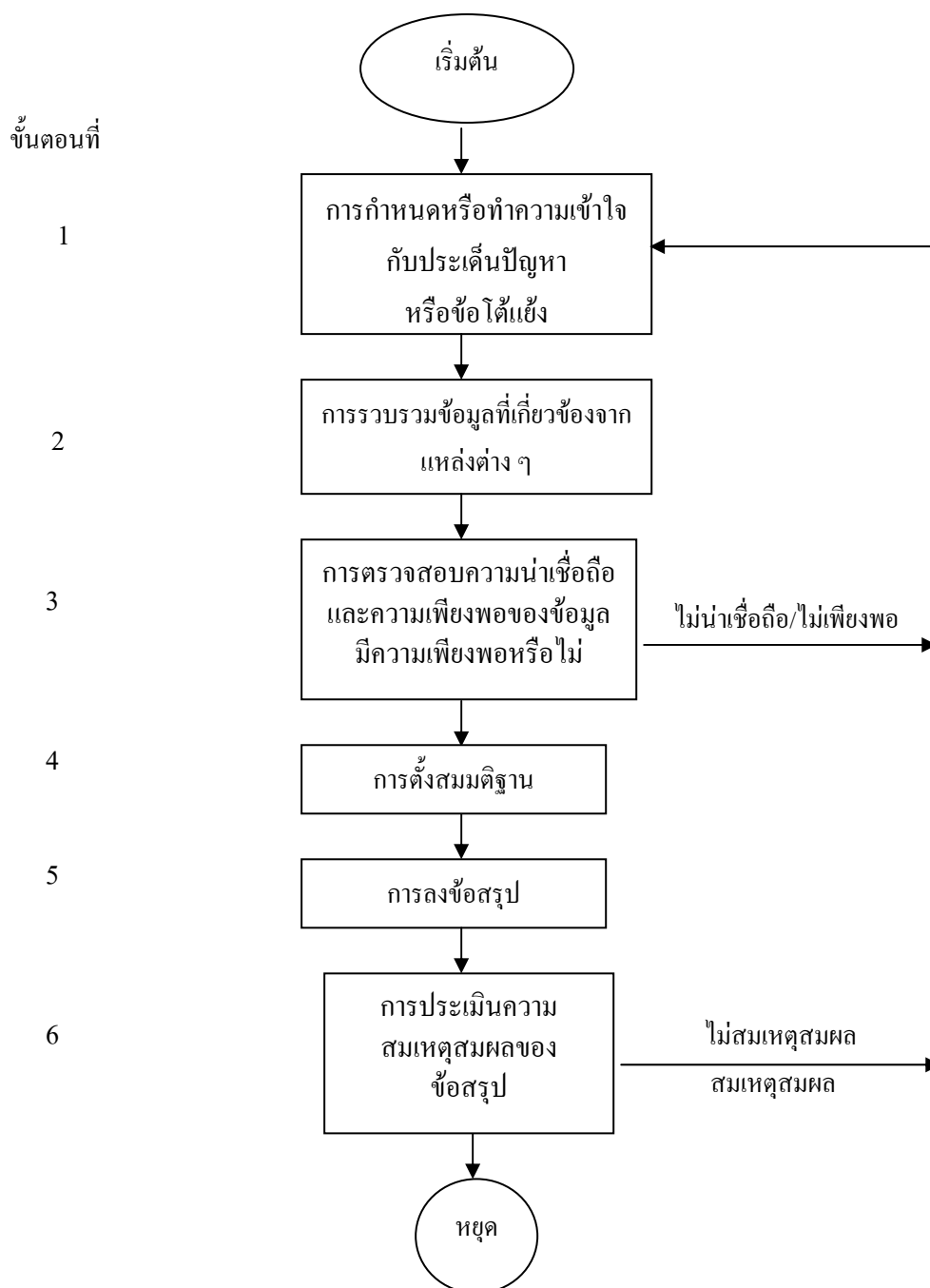
3. การจัดระบบข้อมูล หมายถึง การพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล ความเพียงพอของข้อมูล การจัดระบบของข้อมูล การประเมินความถูกต้องและความพอเพียงของข้อมูลที่รวบรวมไม่ว่าจะนำไปสู่การอ้างอิงได้หรือไม่ โดยการจำแนก เปรียบเทียบ จัดลำดับ ให้เหตุผล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐาน

4. การตั้งสมมติฐาน หมายถึง การกำหนดขอบเขต หรือแนวทางในการพิจารณาข้อสรุปของประเด็นปัญหา หรือข้อโต้แย้ง โดยการเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์เพื่อสรุปแนวทางที่เป็นไปได้มากที่สุด

5. การลงข้อสรุป หมายถึง การพิจารณาเลือกแนวทางหรือวิธีการที่เหมาะสมจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจสรุปโดยใช้เหตุผลแบบอุปนัยและนิรนัย

6. การประเมินข้อสรุป หมายถึง การประเมินความสมเหตุสมผลของข้อสรุป โดยประเมินว่าสมเหตุสมผลหรือไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ ผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไรถ้าข้อมูลที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง

จากกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปเป็นแผนภูมิดังนี้

ภาพที่ 2 กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ที่มา: ปรับจาก นฤมล ศราธพันธุ์ (2546)

การสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการจัดกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษ

นักวิชาการหลายท่านได้เสนอวิธีการสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการจัดกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันดังนี้

1. ใช้กระบวนการต่อไปนี้ในการสอน 1) กระบวนการค้นหา 2) การตั้งคำถาม 3) ตั้งสมมติฐานและให้นักเรียนหาข้อสรุปด้วยตนเอง และต้องเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสภาพแวดล้อมและสังคมของนักเรียนแล้วให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงโดยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตั้งคำถามอย่างมีวิจารณญาณ ให้นักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มสำรวจตรวจสอบเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนกับประเด็นทางสังคมที่นักเรียนเผชิญอยู่โดยให้นักเรียนตรวจสอบเหตุผล ความเชื่อ ในเรื่องต่างๆ โดยการให้เหตุผลและตั้งคำถามให้กับตัวเอง และนำข้อสรุปที่ได้ภายในกลุ่มนำเสนอด้วยการเขียน (HERDSA Annual International Conference, 1999)

2. สอนตามขั้นตอนของ Bloom

2.1 ขั้นความรู้ คือ รวบรวมและรายงานข้อมูลตลอดจนแสดงความรู้ขั้นพื้นฐานหรือเนื้อหาที่เรียน

2.2 ขั้นความเข้าใจ คือ ใช้ข้อเท็จจริงในการพยากรณ์ วินิจฉัย เปรียบเทียบ ตลอดจนการใช้ความรู้ในบริบทที่แตกต่างกัน

2.3 ขั้นการนำไปใช้ คือ ใช้ความรู้กับปัญหาหรือสถานการณ์ใหม่ ๆ

2.4 ขั้นการวิเคราะห์ คือ แบ่งปัญหา ข้อมูล ข้อเท็จจริง และพิจารณารูปแบบ และองค์ประกอบเพื่อที่จะได้เข้าใจส่วนต่าง ๆ และส่วนประกอบทั้งหมด

2.5 ขั้นการสังเคราะห์ ลงความเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริง หรือความรู้มากกว่าหนึ่งสถานการณ์ พิจารณาความสัมพันธ์ในระดับที่กว้างขวางมากขึ้น สร้างความรู้ใหม่ ๆ ตลอดจนหาบทสรุป

2.6 ขั้นการประเมินค่า คือ ประเมินและตัดสินคุณค่า แก้ปัญหาด้วยวิธีการเดิม พิจารณาจากแง่มุมที่หลากหลายและให้เหตุผลอย่างถูกต้องและมีหลักการ (Washington State University, 1999)

3. ใช้วิธีการสอนโดยพิจารณาจากการให้เหตุผลเป็นพื้นฐานความรู้ที่จำเป็นที่จะเสริมสร้างทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยครูกำหนดระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณระดับต่ำสุด คือ การค้นพบสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระดับการพูด ผู้สอนต้องฟังผู้เรียนพูดถึงบทเรียนในขั้นต่อมาที่ยากขึ้น คือ การอ่าน และเข้าใจผู้อื่นค้นพบสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างไร ครูต้องสังเกตว่าผู้เรียนตีความสิ่งที่ได้อ่านอย่างไร และสิ่งที่ยากที่สุด คือ การเขียน ครูต้องคอยสังเกตโครงสร้างและเนื้อหาที่นักเรียนเขียน และนำเสนอ ดังนั้นการเขียน การอ่าน และการพูด มีความสำคัญยิ่งเนื่องจากการให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับความสามารถในการอย่างมีวิจารณญาณ (Duldt-Battery, 2001)

4. เน้นการสอนกลยุทธ์ต่าง ๆ คือ การค้นพบปัญหา การแปลความจุดมุ่งหมาย การเปิดเผยข้อสันนิษฐาน การรู้จักและการใช้ตัวอย่างต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการต่าง ๆ ในการให้เหตุผล การตรวจสอบข้อมูล การหาทางเลือกในการแก้ปัญหา และการประเมินความคิดของแต่ละบุคคล (Duldt-Battery, 2001)

5. ใช้วิธีการตั้งคำถามตามทฤษฎีของ Freire (อ้างถึงใน Kabilan, 2001) ซึ่งวิธีการนี้อยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน และตามความเป็นจริงของผู้เรียนจะแก้ปัญหาโดยอาศัยสถานการณ์ของชีวิตประจำวัน นักเรียนต้องตั้งคำถาม กระบวนการแก้ปัญหาจะเริ่มขึ้นเมื่อครูฟังประเด็นของนักเรียน จากนั้นครูเลือกหรือเอาสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับของนักเรียน และครูจะถามคำถามที่เป็นอุปนัย จากการอภิปรายของสถานการณ์ในการอภิปรายนั้นจะมี 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

- 5.1 อธิบายเนื้อหาของการอภิปราย
- 5.2 จำกัดขอบเขตของปัญหา
- 5.3 คิดหรือกำหนดปัญหา
- 5.4 อภิปรายปัญหา
- 5.5 อภิปรายทางเลือกของปัญหา

ในการตั้งคำถามให้เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณนั้น ควรที่จะให้นักเรียนเกิดข้อคิดเห็น และความคิดที่อาศัยความเชื่อ ความคิดรวบยอด ประสบการณ์ และข้อคิดที่เป็นสากล (Kabilan, 2001)

ตัวอย่างของการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณตาม Bloom's Taxonomy มีดังนี้

1. ชั้นความรู้

คืออะไร?	What is?
เป็นอย่างไร?	How is?
อยู่ที่ไหน?	Where is?
เมื่อใด?	When did?
เกิดขึ้นได้อย่างไร?	How did ...happen?
คุณจะช่วยอธิบายเรื่อง ...ได้อย่างไร?	How would you explain....?
ทำไมจึง ...?	Why did ...?
คุณจำได้ไหมว่า ...?	Can you recall...?
คุณจะช่วยบอกเกี่ยวกับ ...?	How would you show ...?
คุณจะช่วยบอก ...สักสามอย่างได้ไหม?	Can you list three...?
อันไหนคือ ...?	Which one...?
ใครเป็น ...?	Who was...?

2. ชั้นความเข้าใจ

คุณจะแบ่งประเภทของ ...ได้อย่างไร?	How would you classify the type of...?
คุณจะเปรียบเทียบ ...ได้อย่างไร?	How would you compare...?
คุณจะชี้ให้เห็นความแตกต่างได้อย่างไร?	Contrast...?
คุณจะกล่าวหรือตีความเกี่ยวกับ	Will you state or interpret in your own
ด้วยคำพูดของคุณเองได้อย่างไร?	words...?
คุณจะช่วยอธิบายความหมายของ...ใหม่	How would you rephrase the
ได้อย่างไร?	meaning...?

ความจริงหรือความคิดนี้แสดงให้เห็นถึงอะไร?	What facts or ideas show...?
อะไรคือแนวคิดหลักของ ...?	What is the main idea of...?
ถ้อยคำใดที่สนับสนุน...?	Which statement support...?
คุณสามารถอธิบายได้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้น...? อะไรคือ ...?	Can you explain what is happening...?
คุณจะบอกเกี่ยวกับ ... ได้ไหม?	What is meant...?
อะไรคือคำตอบที่ดีที่สุดของ ...?	What can you say about...?
คุณจะสรุป... ได้อย่างไร?	Which is the best answer...?
	How would you summarize...?

3. ขั้นนำไปใช้

คุณจะใช้ ... ได้อย่างไร?	How would you use...?
ตัวอย่างใดบ้างที่คุณพบว่า... ได้?	What examples can you find to ...?
คุณจะแก้ปัญหาเรื่อง ... โดยใช้สิ่งที่คุณได้เรียนรู้มาได้อย่างไร?	How would you solve ... using what you learned...?
คุณจะจัดการ ... ได้อย่างไรที่จะแสดงให้เห็นถึง ...?	How would you organize...to show...?
คุณจะแสดงความเข้าใจในเรื่อง ... ได้อย่างไร?	How would you show your understanding of...?
คุณจะใช้วิธีการใดในการ ...?	What approach would you use to...?
คุณจะใช้สิ่งที่คุณเรียนรู้มาในการ... ได้อย่างไร?	How would you apply what you learned to develop...?
มีวิธีการอื่นใหม่ที่คุณใช้ในการวางแผน ...?	What other way would you plan to...?
จะเป็นอย่างไรหาก ...?	What would result if...?
คุณสามารถใช้ความจริงในการ... ได้หรือไม่?	Can you make use of the facts to...?
คุณจะใช้อะไรประกอบใดในการเปลี่ยน ...?	What elements would you choose to change...?

คุณจะเลือกความจริงใด?

What facts would you select to show?

คุณจะใช้คำถามใดในการสัมภาษณ์ ...?

What questions would you ask in an interview with...?

4. ชั้นวิเคราะห์

อะไรคือส่วนต่าง ๆ ของ ...?

What are the parts or features of ...?

... มีความสัมพันธ์กับ ... อย่างไร?

How is... related to...?

ทำไมคุณถึงคิดว่า ...?

Why do you think...?

อะไรคือแนวคิดหลักของ ...?

What is the theme...?

อะไรคือแรงกระตุ้น?

What motive is there...?

คุณสามารถบอกส่วนต่าง ๆ ของ ...

Can you list the parts...?

ได้หรือไม่?

คุณพอจะอนุมานเรื่องนี้ได้ว่าอย่างไร?

What inference can you make?

คุณสามารถสรุปเรื่อง ได้ว่าอย่างไร?

What conclusions can you draw...?

คุณจะจัดกลุ่มของ ได้อย่างไร?

How would you classify...?

คุณจะจัดแบ่งประเภทของ

How would you categorize...?

ได้อย่างไร?

คุณสามารถบอกความแตกต่างของ ...

Can you identify the difference parts...?

ได้หรือไม่?

หลักฐานใดที่คุณพบในเรื่อง ...?

What evidence can you find...?

ความสัมพันธ์ระหว่าง ...คืออะไร?

What is the relationship between...?

คุณจะบอกความแตกต่างระหว่าง ...

Can you make a distinction between...?

ได้หรือไม่?

อะไรคือหน้าที่ระหว่าง ...?

What is the function between...?

อะไรคือหน้าที่ของ ...?

What is the function of...?

ความคิดอะไรที่ตัดสินเรื่อง ...?

What ideas justify...?

5. ขั้นสังเคราะห์

คุณใช้การเปลี่ยนแปลงใดในการ แก้ปัญหา เรื่อง ...?	What changes would you make to solve...?
คุณจะแก้ไขเรื่อง ... อย่างไร?	How would you improve...?
จะเกิดอะไรขึ้นถ้า ...?	What would happen if...?
คุณจะอธิบายเหตุผลเรื่อง ... โดยละเอียดได้ไหม?	Can you elaborate on the reason...?
คุณจะสร้าง ... ได้ไหม?	Can you invent...?
คุณจะดัดแปลง ... ในการสร้าง ... ที่ต่างกันออกไปได้อย่างไร?	How would you adapt... to create a different...?
คุณจะเปลี่ยนแปลง (ดัดแปลง) พล็อต (แผน) ... อย่างไร?	How could you change (modify) the plot (plan)...?
จะทำอะไรได้บ้างในการลด (เพิ่ม) ...?	What could be done to minimize (maximize)...?
คุณจะออกแบบ ... โดยใช้วิธีการใด?	What way would you design...?
เราสามารถนำอะไรมาเชื่อมต่อกันได้บ้าง เพื่อแก้ไข (เปลี่ยนแปลง) ...?	What could be combined to improve (change)...?
สมมติว่าคุณสามารถ ... ได้ คุณจะทำ อะไร?	Suppose you could ... what would you do...?
คุณจะทดสอบ อย่างไร?	How would you test...?
คุณจะสร้างทฤษฎีเรื่อง ... ได้ไหม?	Can you formulate a theory for....?
คุณจะคาดการณ์ถึงผลลัพธ์ได้ไหมถ้า ...?	Can you predict the outcome if....?
คุณจะประเมินผลลัพธ์เรื่อง ... อย่างไร?	How would you estimate the results for...?
ข้อเท็จจริงใดบ้างที่คุณสามารถนำมา รวบรวมในเรื่อง ...?	What facts can you compile...?
คุณสามารถสร้างแบบที่จะเปลี่ยนแปลง ... ได้หรือไม่?	Can you construct a model that would change...?

คุณสามารถคิดเกี่ยวกับวิธีการดั้งเดิมใน
การ ... ได้หรือไม่?

Can you think of an original way for
the ...?

จากเรื่องนี้ คุณจะคาดการณ์อะไรได้บ้าง?

What would you predict from this story?

6. ชั้นประเมิน

คุณมีความคิดเห็นเรื่อง อย่างไร?

What is your opinion of...?

คุณจะพิสูจน์เรื่อง ... ได้อย่างไร?

How would you prove...? Disprove...?

จะไม่พิสูจน์เรื่อง ... ได้อย่างไร?

คุณจะประเมินมูลค่าหรือความสำคัญ
ของ ... ได้หรือไม่?

Can you assess the value or importance
of...?

จะดีกว่าไหมถ้า ...?

Would it be better if...?

ทำไมพวกเขา (ตัวละคร)

Why did they (the character) choose...?

จึงเลือกที่จะ ...?

คุณจะแนะนำเรื่อง ... อย่างไร?

What would you recommend...?

คุณจะประเมินเรื่อง ... อย่างไร?

How would you rate the...?

คุณจะทำอะไรในการต่อต้านการ
กระทำเรื่อง ...?

What would you cite to defend the
actions...?

คุณจะประเมินเรื่อง ... อย่างไร?

How would you evaluate...?

คุณจะตัดสินเรื่อง... อย่างไร?

How could you determine...?

คุณตัดสินใจเลือกตัวเลือกใด ...?

What choice would you have made...?

คุณจะเลือกอะไร?

What would you select...?

คุณจะจัดความสำคัญของเรื่องนี้
อย่างไร?

How would you prioritize?

คุณตัดสินเกี่ยวกับ ... อย่างไร?

What judgment would you make
about....?

เท่าที่คุณรู้ คุณจะอธิบายเรื่อง...
อย่างไร?

Based on what you know, how would you
explain...?

คุณใช้ข้อมูลใดในการสนับสนุน
ความคิดในเรื่อง ...?

What information would you use to
support the view...?

คุณจะพิสูจน์ความถูกต้องของเรื่อง... อย่างไร?	How would you justify...?
คุณใช้ข้อมูลใดในการสรุปเรื่อง...?	What data was used to make the conclusion...?
ทำไมจึงดีกว่าหาก ...?	Why was it better that...?
คุณจะเรียงลำดับความสำคัญของ ข้อเท็จจริงเรื่อง... อย่างไร?	How would you prioritize the facts...?
คุณจะเปรียบเทียบความคิดเรื่อง... หรือ คนที่ ... อย่างไร?	How would you compare the ideas...? people ...?
คุณคิดอย่างไรกับเหตุการณ์นี้?	What do you think about this incident?

University of Tennessee at Chattanooga (2001) และ Gold (2002) ได้เสนอการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยกำหนดให้ห้องเรียนจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. เทคนิคการประเมินชั้นเรียน Classroom Assessment Techniques (CATS) เป็นกิจกรรมการประเมินชั้นเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการตรวจสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน นั่นก็คือการเขียนรายงานเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ จากนั้นครูเลือกรายงานบางฉบับเพื่ออภิปรายในชั้นเรียน

2. การเรียนแบบร่วมมือ การแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มและให้เรียนรู้สถานการณ์ต่างเป็นแนวทางที่ดีที่สุดในการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในสภาพแวดล้อมที่มีการเรียนรู้ร่วมกัน นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นและสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ดีโดยจะได้รับการสนับสนุนและผลตอบรับจากเพื่อนนักเรียนและครู

3. กรณีศึกษา หรือการอภิปราย ครูเสนอเรื่องหรือเรื่องเล่าให้ฟังโดยไม่มีข้อสรุปจากนั้นครูถามคำถามเพื่อนำไปสู่การอภิปรายจนได้ข้อสรุปด้วยตัวของนักเรียนเอง

4. การเรียนรู้แบบการประจักษ์ นักเรียนต้องอ่านหนังสือก่อนตามที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนต้องถามคำถามกับเพื่อนเพื่อนำไปสู่การอภิปราย ส่วนครูนั้นต้องอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนและตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนคิด

5. การมอบหมายงานเขียน จะทำให้ครูสามารถกระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการของการใช้เหตุผลได้โดยการให้นักเรียนโต้แย้งประเด็นต่าง ๆ ในทุก ๆ ด้าน

6. ใช้ Think-Pair-share คือ ให้คิดเป็นรายบุคคล อภิปรายกับเพื่อนและนำเสนอในห้องเรียนให้ตั้งคำถามเพื่อให้ได้คำตอบ

7. สรุปความเห็นของคนอื่น ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนฟังเพื่อน คิดดัง ๆ ว่าได้คำตอบอย่างไรได้ตอบการให้เหตุผลของเพื่อนจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

จากวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่กล่าวมานั้นสามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการนำไปปรับใช้ในขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษทุกขั้นตอนตั้งแต่ขั้นนำเสนอ (presentation) ขั้นฝึก (practice) จนถึงขั้นนำไปใช้ (production)

การวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ศิริชัย กาญจนวาสี (ม.ป.ป. อ้างถึงใน ทิสนา เขมมณี, 2544) จำแนกประเภทของการวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณออกเป็น 2 แนวทางสำคัญ คือแบบสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิด และการสร้างแบบวัดการคิดขึ้นใช้เอง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แบบสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิด

เป็นแบบสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างไว้แล้วสำหรับใช้วัดความสามารถในการคิดสามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบการคิดทั่วไป และแบบสอบการคิดเฉพาะด้าน

1.1 แบบสอบการคิดทั่วไป เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดให้ครอบคลุมความสามารถในการคิดโดยเป็นการคิดที่อยู่บนพื้นฐานของการใช้ความรู้ทั่วไป แบบสอบลักษณะนี้ส่วนใหญ่เป็นข้อสอบเลือกตอบ แบบสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิดทั่วไปที่สำคัญมีดังนี้

- 1) Watson – Glaser Critical Thinking Appraisal
- 2) Cornell Critical Thinking Test, Level X and Level Z
- 3) Ross Test of Higher Cognitive Processes
- 4) New Jersey Test of Reasoning Skills
- 5) Judgment: Deductive Logic and Assumption Recognition
- 6) Test of Enquiry Skills
- 7) The Ennis-Weir Critical Thinking Essay Test

1.2 แบบสอบถามความสามารถในการคิดเฉพาะด้าน เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดความสามารถในการคิดเฉพาะแบบ ที่แสดงถึงลักษณะของการคิด เช่น การคิดแบบนิรนัย (deductive) ความสามารถประเมินข้อมูลที่ได้จากการสังเกต เป็นต้น แบบสอบถามมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิดลักษณะเฉพาะที่สำคัญ มีดังนี้

- 1) Cornell Class Reasoning Test, Form X
- 2) Cornell Conditional Reasoning Test, Form X
- 3) Logical Reasoning
- 4) Test on Appraising Observations

2. การสร้างแบบวัดการคิดขึ้นใช้เอง

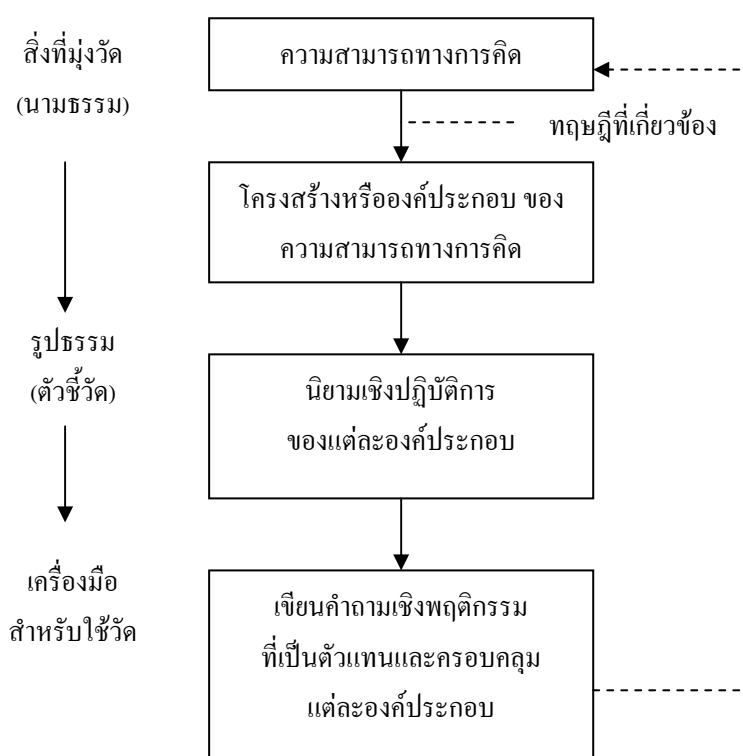
ถ้าแบบสอบถามมาตรฐานสำหรับการคิดที่ใช้กันอยู่ทั่วไปไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการวัด เช่น จุดเน้นที่ต้องการ ขอบเขตความสามารถทางการคิดที่มุ่งวัด หรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการใช้แบบสอบ เป็นต้น ผู้สร้างเครื่องมือ จะต้องหาวิธีสร้างแบบวัดการคิดขึ้นใช้เอง โดยอาศัยหลักการสร้างแบบวัดและขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการวัดอย่างแท้จริง

2.1 หลักการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิด

การคิด (Thinking) เป็นกิจกรรมทางสมองที่เกิดขึ้นตลอดเวลา การคิดที่เราสนใจในที่นี้เป็นการคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย (directed thinking) ซึ่งเป็นการคิดที่นำไปสู่เป้าหมายโดยตรง

หรือคิดค้นข้อสรุปอันเป็นคำตอบสำหรับตัดสินใจหรือแก้ปัญหาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การคิดจึงเป็นความสามารถอย่างหนึ่งทางสมอง การคิดเป็นนามธรรมที่มีลักษณะซับซ้อน ไม่สามารถมองเห็น ไม่สามารถสังเกต สัมผัสวัดได้โดยตรง จึงต้องอาศัยหลักการวัดทางจิตมิติ (Psychometrics) มาช่วยในการวัด

การวัดความสามารถทางการคิดของบุคคล ผู้สร้างเครื่องมือจะต้องมี ความรอบรู้ในแนวคิดหรือทฤษฎีเกี่ยวกับการคิด เพื่อนำมาเป็นกรอบหรือโครงสร้างของการคิด เมื่อมีการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของโครงสร้างหรือองค์ประกอบการคิดแล้วจะทำให้ได้ ตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมเฉพาะที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถบ่งชี้ถึงโครงสร้างหรือองค์ประกอบการคิดจากนั้นจึงเขียนข้อความตามตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมเฉพาะของแต่ละองค์ประกอบของการคิดนั้น ๆ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 หลักการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิด

ที่มา: ศิริชัย กาญจนวาสี (ม.ป.ป. อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2544)

2.2 ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด

ในการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด มีขั้นตอนดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

2.2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัด

กำหนดจุดมุ่งหมายสำคัญของการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิด ผู้พัฒนาแบบวัดจะต้องพิจารณาจุดมุ่งหมายของการนำแบบวัดไปใช้ด้วยว่าต้องการวัดความสามารถทางการคิดทั่ว ๆ ไป หรือต้องการวัดความสามารถทางการคิดเฉพาะวิชา (aspect-specific) การวัดนั้น มุ่งติดตามความก้าวหน้าของความสามารถทางการคิด (formative) หรือต้องการเน้นการประเมินผลสรุปรวม (summative) สำหรับการตัดสินใจ รวมทั้งการแปลผลการวัดเน้นการเปรียบเทียบกับมาตรฐานของกลุ่ม (norm-referenced) หรือต้องการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ (criterion - referenced)

2.2.2 กำหนดกรอบของการวัดและนิยามเชิงปฏิบัติการ

ผู้พัฒนาแบบวัดควรศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการคิดตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ผู้พัฒนาแบบวัดควรคัดเลือกแนวคิดหรือทฤษฎีที่เหมาะสมกับบริบทและจุดมุ่งหมายที่ต้องการเป็นหลัก แล้วศึกษาให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพื่อกำหนดโครงสร้าง /องค์ประกอบของความสามารถทางการคิดตามทฤษฎีและให้นิยามเชิงปฏิบัติการ (operational definition) ของแต่ละองค์ประกอบในเชิงรูปธรรมของพฤติกรรมที่สามารถบ่งชี้ถึงลักษณะแต่ละองค์ประกอบของการคิดนั้นได้

2.2.3 สร้างผังข้อสอบ

การสร้างผังข้อสอบเป็นการกำหนดเค้าโครงของแบบวัดความสามารถทางการคิดที่ต้องการสร้างให้ครอบคลุม โครงสร้างหรือองค์ประกอบใดบ้างตามทฤษฎีและกำหนดว่าแต่ละส่วนมีน้ำหนักความสำคัญมากน้อยเพียงใด

ในกรณีที่ต้องการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิดสำหรับใช้เฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่ง ผู้พัฒนาแบบวัดจะต้องกำหนดเนื้อหาวิชานั้นด้วยว่าจะใช้เนื้อหาใดบ้างที่เหมาะสมนำมาใช้วัดความสามารถทางการคิด พร้อมทั้งกำหนดน้ำหนักความสำคัญของแต่ละเนื้อหาในแต่ละองค์ประกอบความสามารถทางการคิดเป็นผังข้อสอบสำหรับไปใช้เขียนข้อสอบต่อไป

2.2.4 เขียนข้อสอบ

กำหนดรูปแบบของการเขียนข้อสอบ ตัวคำถาม ตัวคำตอบ และวิธีการตรวจให้คะแนน เช่น กำหนดว่าตัวคำถามเป็นลักษณะสถานการณ์ สภาพปัญหาหรือข้อมูลสั้น ๆ อาจได้มาจากบทความ รายงานต่าง ๆ บทสนทนาที่พบในชีวิตประจำวัน หรืออาจเขียนขึ้นมาเอง ส่วนคำตอบอาจเป็นข้อสรุปของสถานการณ์ หรือปัญหานั้น 3-5 ข้อสรุป เพื่อให้พิจารณาตัดสินว่าข้อสรุปใดน่าเชื่อถือกว่ากัน น่าจะเป็นจริงหรือไม่ เป็นต้น ส่วนการตรวจให้คะแนนมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจไว้ เช่น ตอบถูกต้องตรงคำตอบได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน เป็นต้น

เมื่อกำหนดรูปแบบข้อสอบแล้ว ก็ลงมือร่างข้อสอบตามผังข้อสอบที่กำหนดไว้จนครบทุกองค์ประกอบ ภาษาที่ใช้ควรเป็นไปตามหลักการเขียนข้อสอบที่ดีโดยทั่วไป แต่สิ่งที่ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ ได้แก่ การเขียนข้อสอบให้วัดได้ตรงตามโครงสร้างของการวัดพยายามหลีกเลี่ยงคำถามนำและคำถามที่ทำให้ผู้ตอบแสวงคำตอบเพื่อให้ดูดี

หลังจากร่างข้อสอบเสร็จแล้ว ควรมีการทบทวนข้อสอบเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการวัดและความชัดเจนของภาษาที่ใช้ โดยผู้เขียนข้อสอบเองและผู้ตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างข้อสอบความสามารถในการคิด

2.2.5 นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง หรือกลุ่มใกล้เคียง แล้วนำผลการตอบมาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพ โดยทำการวิเคราะห์ข้อสอบและวิเคราะห์แบบสอบ

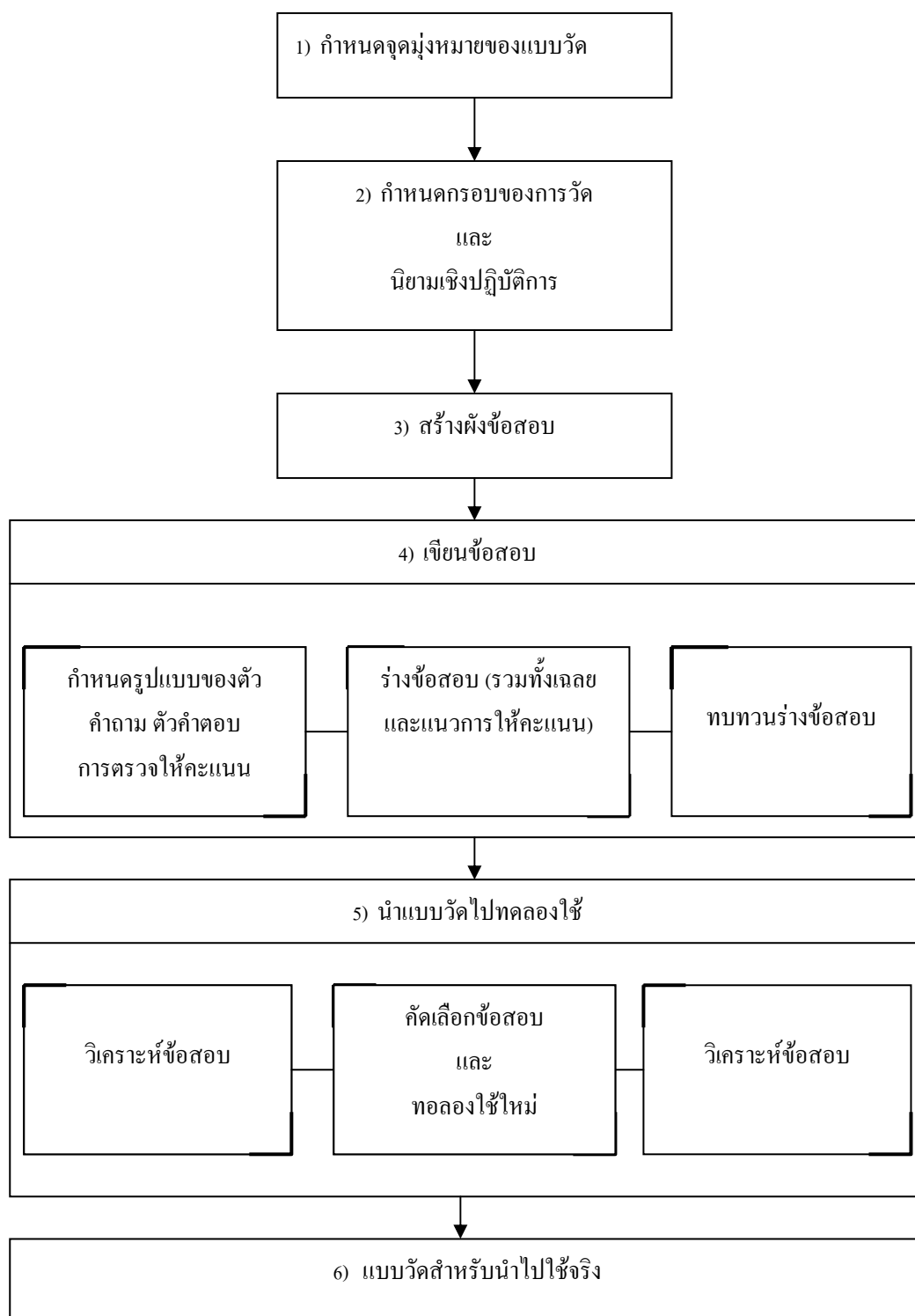
วิเคราะห์ข้อสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบเป็นรายข้อในด้านความยาก (p) และอาจจำแนก (r) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากพอเหมาะและมีอำนาจจำแนกสูงไว้ พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่เหมาะสม

คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพเหมาะสม และหรือข้อสอบที่ปรับปรุงแล้วให้ได้จำนวนตามผังข้อสอบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และนำไปทดลองใช้ใหม่อีกครั้ง เพื่อวิเคราะห์แบบสอบในด้านความเที่ยง (reliability) แบบสอบควรมีความเที่ยงเบื้องต้นอย่างน้อย 0.50 จึงเหมาะที่จะนำมาใช้ได้ ส่วนการตรวจสอบความตรง (validity) ของแบบสอบถ้าสามารถหาเครื่องมือวัดความสามารถทางการคิดที่เป็นมาตรฐานสำหรับใช้เปรียบเทียบได้ก็ควรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความตรงตามสภาพ (concurrent validity) ของแบบสอบด้วย

2.2.6 นำแบบวัดไปใช้จริง

หลังจากวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบเป็นรายข้อ และวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบทั้งฉบับว่าเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพที่ต้องการแล้ว จึงนำแบบวัดความสามารถทางการคิดไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริงในการใช้แบบวัดทุกครั้งควรมีการรายงาน ค่าความเที่ยงทุกครั้งก่อนนำผลการวัดไปแปลความหมาย

ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด สามารถสรุปเป็นแผนผังได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการคิด

ที่มา: ศิริชัย กาญจนวาสี (ม.ป.ป. อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2544)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่หลากหลาย สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของครูและการเรียนรูปแบบต่าง ๆ ที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีรายละเอียดต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและศึกษา 2 ระดับด้วยกัน คือ ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระดับมัธยมศึกษา

มลิวัลย์ สมศักดิ์ (2540) ได้พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งจัดเป็นโปรแกรมเฉพาะใช้เนื้อหาทั่วไปที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน และเกี่ยวข้องกับการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นเสนอสถานการณ์ ขั้นที่ 2 ฝึกการคิดเป็นรายบุคคล ขั้นที่ 3 ฝึกการคิดเป็นกลุ่มย่อย ขั้นที่ 4 อภิปรายผลความคิด และขั้นที่ 5 ประเมินกระบวนการคิด รูปแบบการสอนดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 6 ทักษะด้วยกัน ได้แก่ การนิยามปัญหา การรวบรวมข้อมูล การจัดระบบข้อมูล การตั้งสมมติฐาน การสรุปอ้างอิงโดยใช้หลักตรรกศาสตร์ และการประเมินการสรุปอ้างอิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดท้ายสำเภา อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 108 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 54 คน โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที จำนวน 16 ครั้ง ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณและแบบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์

ความแปรปรวนสองทางแบบการวัดซ้ำ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

มยุรี หรุ่นขำ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาในบริบทของชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 2 ห้องเรียน เลือกห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยสอนต่อเนื่องกันและใช้เวลาสอนทั้งสิ้นจำนวน 16 ชั่วโมง กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเรียนตามปกติ การจัดเก็บข้อมูลใช้แบบสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและแบบสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหาในบริบทของชุมชนจากกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้รูปแบบพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดลองไม่แตกต่างกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาในบริบทของชุมชนหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รดาพร ศิวะวนิชกุล (2547) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 60 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงที่มีคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 และสมัครใจเข้ารับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวม 12 ครั้ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระดับอุดมศึกษา

เพ็ญพิศุทธิ์ เนกมานุรักษ์ (2537) ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาครูวิทยาลัยครูเชียงราย ปีการศึกษา 2536 จำนวน 42 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายกลุ่มละ 21 คน ให้กลุ่มทดลองได้รับการฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้รูปแบบการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย กระบวนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นเสนองาน ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกความสามารถในการคิด เน้นการคิดทั้งเป็นรายบุคคลและคิดเป็นกลุ่ม ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินกระบวนการคิด และกลุ่มควบคุม ได้รับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ แต่ละกลุ่มจะได้รับการฝึก 10 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง ในระยะเวลา 5 สัปดาห์ และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Two-way ANOVA ผลการทดลองพบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีคะแนนเฉลี่ยของการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และไม่พบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการคิดอย่างมีวิจารณญาณภายหลังการทดลองกับระยะติดตามผลของนักศึกษากลุ่มทดลอง

นฤมล สราษพัทธ์ (2546) ได้พัฒนารูปแบบการสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับครูศึกษาทางคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กระบวนการวิจัย ประกอบด้วย การวิจัย 2 ระยะ ใช้ผลการสะท้อนสภาพการณ์จากระยะที่ 1 ปรับปรุงแบบการสอน ในระยะที่ 2 กลุ่มตัวอย่างระยะที่ 1 คือ นิสิตสาขาศึกษาศาสตร์-คหกรรมศาสตร์ จำนวน 21 คน และกลุ่มตัวอย่างระยะที่ 2 คือ นิสิตสาขาศึกษาศาสตร์-คหกรรมศาสตร์ จำนวน 31 คน ใช้วิธีการสามเส้าเพื่ออธิบายสภาพการณ์และผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน คือ คิดก่อนทำ ทำตามที่คิดแล้ว และทำแล้วคิดทบทวน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยก่อนการสอนและหลังการสอน และวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการสะท้อนความคิดของผู้เรียนชี้ให้เห็นว่าสาระที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตจริงได้ กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้คิดและฝึกการแก้ปัญหาค่อนข้างมากที่สุด การประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมาย ผู้เรียนให้ความสนใจกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนมีทักษะการคิดที่เป็นระบบและมีเหตุผลเห็นคุณค่าของสาระครบถ้วนศึกษาได้รับประสบการณ์การสอนที่เป็นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเฉพาะการสอนทักษะการคิด และเห็นคุณค่าของการฝึกทักษะการคิดและการแก้ปัญหา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยของต่างประเทศ ส่วนงานวิจัยในประเทศมีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

สุริรัตน์ ไชยสุริยา (2543) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 561 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยิม เลขคณิต และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในเกณฑ์ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำโดยได้ค่ามัธยิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 42.51 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำโดยได้ค่ามัธยิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 47.48 ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

Hughes (2000) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการเขียนเชิงชวนแก่นักเรียนทั่วไป นักเรียนที่มีปัญญาเลิศและนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 4 และ 5 มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของหลักสูตรที่ออกแบบเพื่อใช้ในการสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วยการเขียนเชิงชวนที่มีต่อนักเรียนที่มีปัญญาเลิศ นักเรียนทั่วไป และนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียน คำถามในการวิจัยมีด้วยกัน 4 ข้อ คือ

- 1) ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนทั่วไป นักเรียนที่มีปัญญาเลิศและนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนจากการเขียนเชิงชวนมีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
- 2) นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนหรือไม่หลังการเรียน
- 3) นักเรียนทั้งสามประเภทมี

ความแตกต่างกันหรือไม่ในด้านการเลือกความคิดเห็น การวิเคราะห์ผู้ฟังและประเภทของเหตุผลที่เลือก และ 4) การใช้คำถามในการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีผลทำให้คะแนนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีปัญญาเลิศได้คะแนนดีกว่านักเรียนทั่วไป ขณะที่นักเรียนทั่วไปได้คะแนนดีกว่านักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียน 2) นักเรียนทุกประเภทมีพัฒนาการทางด้านการเขียนอย่างเด่นชัดหลังจากที่ได้เรียนองค์ประกอบในการเขียนเชิงชวน นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการใช้ถ้อยคำในการแสดงความคิดเห็น นักเรียนที่มีปัญญาเลิศสามารถพัฒนาได้อย่างประณีต นักเรียนทั่วไปสามารถพัฒนาได้ทุกอย่าง ส่วนนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนสามารถพัฒนาในการใช้ถ้อยคำในการแสดงความคิดเห็นได้ 3) นักเรียนทั้งสามประเภทไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มในด้านการใช้ข้อโต้แย้งทั้งในเชิงบวกและเชิงลบในตอนต้น อย่างไรก็ตามนักเรียนที่มีปัญญาเลิศมักอ้างอิงถึงศีลธรรม หรือความหมายของบทกวีมากกว่า ขณะที่นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนมักอ้างอิงถึงปฏิกิริยาที่มีต่อบทกวี ความแตกต่างเช่นนี้ยังคงอยู่ต่อเนื่องหลังการสอนและ 4) การใช้คำถามในการคิดอย่างมีวิจารณญาณนั้นมีผลทำให้คะแนนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

Rowicki (2001) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนแบบไตร่ตรอง และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนวิทยาศาสตร์ เกรด 7 มีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบบทบาทของการเขียนอนุทินที่มีต่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนวิทยาศาสตร์ เกรด 7 กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่มคือ กลุ่มใหญ่มีนักเรียนจำนวน 69 คน ที่ได้รับการยินยอมให้เข้าร่วมในการศึกษาโดยการกรอกแบบฟอร์มยินยอม ส่วนกลุ่มเล็กประกอบด้วยนักเรียน 12 คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้ทำการทดสอบก่อนหน้าการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย การวิเคราะห์ระดับงานเขียน การอภิปรายในชั้นเรียน การทดสอบความสามารถในเรื่องการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะได้รับรหัสเพื่อใช้แทนชื่อจริงผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณเมื่อผ่านไป 18 สัปดาห์ ของการเขียนอนุทิน อย่างไรก็ตามไม่พบว่า มีความสัมพันธ์ใดระหว่างระดับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนและความสามารถในการเขียนแม้ว่านักเรียนหลายคนสามารถพัฒนางานเขียนและคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ก็ตามและไม่พบว่ามีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างสองทักษะนี้ กรณีศึกษาในครั้งนี้ยังแสดงให้เห็นว่าการเขียนอนุทินมีประโยชน์สำหรับนักเรียน ทักษะของนักเรียนที่มีต่องานเขียนดีขึ้น และทักษะการเขียนของนักเรียนยังได้รับการพัฒนาอีกด้วย

Viscovich (2001) ได้ศึกษาผลกระทบของ 3 องค์ประกอบของการเขียนที่มีต่อการเขียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของ 3 องค์ประกอบที่มีต่อการเขียนและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 127 คน ในโรงเรียนเขตลองไอส์แลนด์ รัฐนิวยอร์ก กลุ่มตัวอย่างได้รับมอบหมายให้เขียนรายงานโดยใช้ 3 องค์ประกอบ คือ การเขียนโครงร่าง การทำกราฟิก และการทำ I-Chart ความสามารถในการเขียนได้รับการทดสอบก่อนและหลังการสอนโดยใช้แบบทดสอบ New York State Testing Program Grade 4 English Language Arts Rubric for Reading and Writing และ New York State Testing Program Writing Mechanics Rubric ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้รับการทดสอบโดยใช้ Scoring Rubric for New York State Elementary English Language Arts Assessment ผลการวิจัยพบว่า I-chart มีประสิทธิภาพมากกว่าการเขียนโครงร่าง หรือการนำกราฟิกในทุกด้านของการเขียน อย่างไรก็ตามการนำโครงร่างและกราฟิกมาใช้ในการเขียน ทำให้สามารถเขียนได้อย่างมีความหมายใช้ภาษาได้ถูกต้องและสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการวิเคราะห์และพัฒนาความคิด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของครูและการเรียนรูปแบบต่าง ๆ ที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของครูและการเรียนรูปแบบต่าง ๆ ที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณจะเป็นงานวิจัยของต่างประเทศทั้งหมด ดังงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

Abdulghani (2003) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบผลกระทบของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอาหรับของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาอหรับเอมิเรตส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 จำนวน 126 คน กลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ห้องละ 33 คน และ 29 คน กลุ่มทดลอง 2 ห้องเรียน ห้องละ 33 คน และ 31 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่วนกลุ่มควบคุมใช้การสอนด้วยการบรรยาย ครูที่เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้มี 2 คน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทำการอบรมครูที่เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง โดยการแนะนำให้ครูได้ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ระดับการวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งวัดโดยแบบประเมิน Watson Glaser Critical Thinking Appraisal และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ใช้ MANCOVA เพื่อหาความแตกต่างระหว่างวิธีการสอนแบบบรรยายและวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่า

มีผลกระทบทางสถิตินี้ย่อมมากระหว่างวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณหรือความสำเร็จในการเรียนภาษาอาหรับ

Seidman (2004) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของผู้สอน และการสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบความเชื่อของผู้สอนเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนความสัมพันธ์ที่มีต่อการสอน การเก็บข้อมูลใช้วิธีเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ การสังเกต และการตรวจเอกสาร ในชั้นเรียน การออกแบบรายวิชา กลยุทธ์การสอนและวิธีการประเมินที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิด นักเรียนได้รับการสำรวจเพื่อหาหลักการของรายวิชาที่เกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความเชื่อของผู้สอนใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนของครูแต่ละคนสอดคล้องกับการสอนจริง ความเชื่อเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณและหัวข้อที่เกี่ยวข้องไปด้วยกันกับวิธีการสอน ผู้สอนที่สอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ การมอบหมายงานเขียนและการทดสอบการเรียงความ ผู้สอนมีมุมมองในการเรียนการสอนอยู่ในวงแคบซึ่งแสดงออกมาให้เห็นตามวิธีการสอน ความเชื่อพื้นฐานของครูในการสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วย 1) การคิดอย่างมีวิจารณญาณพัฒนาไปตามการกระทำและประสบการณ์ 2) การอภิปรายในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 3) การส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญเท่ากับเนื้อหาที่ครอบคลุม 4) หลักการส่วนบุคคลมีความสำคัญต่อการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในแง่ของการใช้งาน การพัฒนาและงานวิจัยในอนาคต

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณสามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังจากได้รับการสอน (เพ็ญพิสุทธิ์ เนคมานุรักษ์, 2537; มลิวัลย์ สมศักดิ์, 2540; มยุรี ทรุ่นจำ, 2544; รตาพร ศิวะฉนิชกุล, 2547) นอกจากนี้นักเรียนมีทักษะการคิดที่เป็นระบบ มีเหตุผล และเห็นคุณค่าของการฝึกทักษะการคิด (นฤมล ศราวุฒ์, 2546) จากการศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษพบว่า ความสามารถของนักเรียนในการอ่านและคิดอย่างมีวิจารณญาณไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ (สุริรัตน์ ไชยสุริยา, 2543) อาจเป็นเพราะว่านักเรียนไม่ได้รับการสอนทักษะการอ่านและคิดอย่างมีวิจารณญาณมาก่อน นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านการเขียนที่ดีขึ้น มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการเขียนอนุทิน การใช้คำถามการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีผลต่อคะแนนของนักเรียน และการนำโครงร่างกราฟฟิก และ

แผนภูมิมาใช้ในการเขียนนั้นนอกจากทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในงานเขียนแล้วยังทำให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการวิเคราะห์อีกด้วย (Hughes, 2000; Rowicki, 2001; Viscovich, 2001) และจากการศึกษาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของครูและการเรียนรูปแบบต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบบรรยาย และการเรียนแบบร่วมมือ มีอิทธิพลน้อยมากต่อทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Abdulghani, 2003) ความเชื่อเกี่ยวกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณของครูสอดคล้องกับหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการสอนแต่ครูผู้สอนมีมุมมองที่แคบเกี่ยวกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Seidman, 2004)

จากการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

คำถามการวิจัย	วัตถุประสงค์การวิจัย	เนื้อหาและวิธีการ	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ช่วงชั้นที่ 4 ควรเป็นอย่างไร	1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา	1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้น ที่ 4 1.2 ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	1.1 วิเคราะห์/สังเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 1.2 วิเคราะห์/สังเคราะห์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ การสอนเพื่อเชื่อมโยงกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สื่อ และการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คำถามการวิจัย	วัตถุประสงค์การวิจัย	เนื้อหาและวิธีการ	การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลของการทดลองใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นอย่างไร	2. เพื่อศึกษาผลของการทดลองใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2.2 ศึกษาแบบประเมินทักษะการคิดการทำงาน จากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเกณฑ์การประเมินผลและกำหนดคะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มจากตำราที่เกี่ยวข้อง	2.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน 2.2 วิเคราะห์/สังเคราะห์การประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณจากการทำชิ้นงานตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และการสนทนากลุ่มของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

1. วิธีการและรูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการและรูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (action research) ควบคู่กับการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน และคณะกรรมการมูลนิธิ ในการประชุมประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 เพื่อขออนุมัติและเห็นชอบในโครงการพัฒนาหลักสูตร (ภาคผนวก ข)
2. ศึกษา วิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3. ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโดยปรับโครงสร้าง และคำอธิบายรายวิชาจากหลักสูตร สถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พุทธศักราช 2546

4. กำหนดหน่วยการเรียนรู้และเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2544

5. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบประเมิน
ชิ้นงาน แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร

6. นำหลักสูตรให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและ
ให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เป็นหลักสูตรที่สมบูรณ์

7. แก้ไขหลักสูตรตามคำแนะนำของที่คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วให้ฝ่าย
วิชาการ และคณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนแสงธรรมวิทยาพิจารณา
และขอความเห็นชอบก่อนทดลองใช้

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
แสงธรรมวิทยา อำเภอสุโขทัย โกล-ลก จังหวัดนราธิวาส

9. ติดตามผลการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
โดยพิจารณาจาก

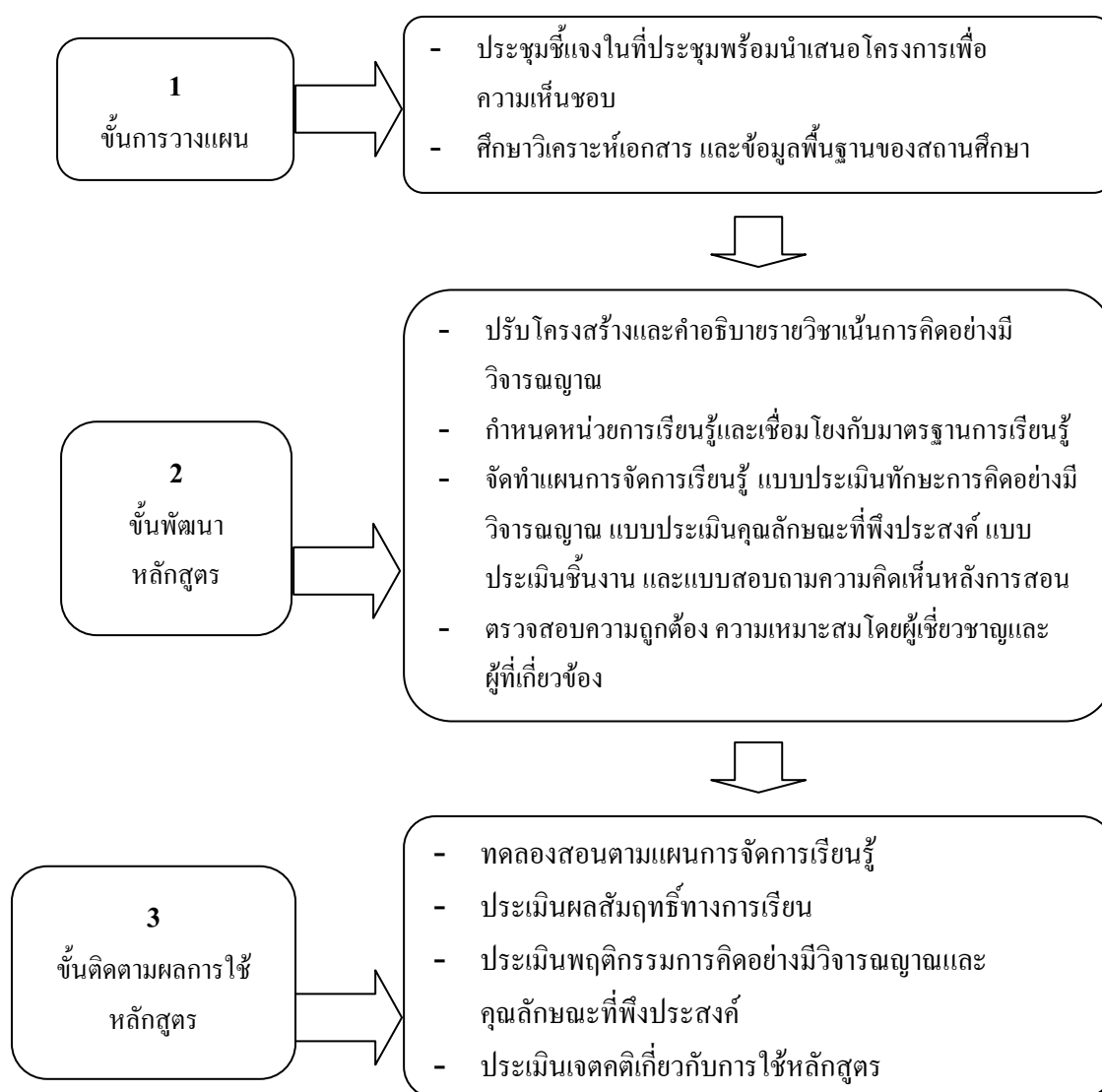
9.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน
เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

9.2 พฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ได้แก่ ทักษะการจัดหมวดหมู่
ทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ
ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล
ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ ทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล ทักษะการสรุปความ
ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และทักษะการตัดสินใจ

9.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนด้านความกล้าแสดงออกและ ความรับผิดชอบ

9.4 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ชิ้นงานและการใช้หลักสูตร

จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา ปีการศึกษา 2549 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 8 ห้องเรียน 320 คน เป็นการจัดนักเรียนตามแผนการเรียน และความสามารถ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 43 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มี 6 ชนิด คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 20 แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
3. แบบประเมินการทำงานพร้อมเกณฑ์การประเมินจากชิ้นงานของนักเรียน จำนวน 6 ชิ้นงาน คือ 1) แบบประเมินงานการสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนชื่นชอบ 2) แบบประเมินงานการเขียนบรรยายบุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนชื่นชอบ 3) แบบประเมินงานการเขียนจดหมายสมัครงานและ resume 4) แบบประเมินงานการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับ intelligent home 5) แบบประเมินงานการเขียนประวัติความเป็นมาของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ และ 6) แบบประเมินงานการเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยเห็น
4. แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วยแบบประเมิน 10 ชิ้น คือ 1) แบบประเมินทักษะการจัดหมวดหมู่ 2) แบบประเมินทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 3) แบบประเมินทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ 4) แบบประเมินทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง 5) แบบประเมินทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล 6) แบบประเมินทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ 7) แบบประเมินทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล 8) แบบประเมินทักษะการสรุปความ 9) แบบประเมินทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และ 10) แบบประเมินทักษะการตัดสินใจ

5. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ประกอบด้วยแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออก และแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ

6. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ชิ้นงาน และ การใช้หลักสูตร

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสอน ทฤษฎีการเรียนรู้ วิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน เทคนิคการสอน การวัดทักษะการคิด และวิธีการประเมินผลที่เน้นทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.4 ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องกับหลักสูตรโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านทฤษฎีและวิธีการสร้าง

2.2 ศึกษาเนื้อหาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลการเรียนรู้จากหลักสูตร
โดยละเอียด

2.3 นำเนื้อหาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลการเรียนรู้จากหลักสูตร
มาสร้างเป็นตารางวิเคราะห์เพื่อกำหนดสัดส่วนในแต่ละเนื้อหา และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.4 นำตารางวิเคราะห์แบบวัดที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
พิจารณาความเหมาะสมเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข

2.5 สร้างแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกให้ครอบคลุมเนื้อหาตามผล
การเรียนรู้เพื่อใช้วัดความรู้และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวทางที่กำหนดไว้ในตาราง
วิเคราะห์ที่ 2 และตารางวิเคราะห์ที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 ความสามารถในการใช้ภาษา
เพื่อการสื่อสาร

เนื้อหา	ความสามารถในด้านพุทธิพิสัย						รวม
	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การ นำไปใช้	การ วิเคราะห์	การ สังเคราะห์	การ ประเมินค่า	
ไวยากรณ์	-	4	7	7	3	2	25
การฟัง-พูด	-	2	3	2	1	1	9
รวม		6	10	9	4	3	34

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 2 ความสามารถในการคิด
อย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะ	จำนวนข้อสอบ
1. ความสามารถในการจัดหมวดหมู่	3
2. ความสามารถในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น	4
3. ความสามารถในการระบุโครงสร้างและการย่อความ	4
4. ความสามารถในการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง	7
5. ความสามารถในการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล	5
6. ความสามารถในการคาดการณ์ความเป็นไปได้	6
7. ความสามารถในการบอกองค์ประกอบของข้อมูล	6
8. ความสามารถในการสรุปความ	7
9. ความสามารถในการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข	10
10. ความสามารถในการตัดสินใจ	4
รวม	53

2.6 เขียนสถานการณ์ ข้อคำถาม และตัวเลือกตามแนวทางที่กำหนดในตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

2.7 นำสถานการณ์ ข้อคำถาม และตัวเลือกที่สร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ความชัดเจนของคำถามและตัวเลือกในแต่ละข้อ

2.8 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนแสงธรรมวิทยาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 39 คน เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบในด้านความตรง ความเที่ยง ดัชนีความยาก และค่าอำนาจจำแนก

จากการทดลองใช้แบบทดสอบทำให้ได้ข้อมูลดังนี้

- 1) เวลาเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบคือ 1 ชั่วโมง 53 นาที
- 2) ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.15 - 0.92 คัดข้อที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 ส่วนค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -0.07 - 0.62 โดยคัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ตอนที่ 1 ได้ 20 ข้อ และตอนที่ 2 ได้ 40 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ
- 3) นำข้อสอบที่ได้ไปหาความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ ปรากฏว่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89

ผลจากการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้ได้แบบทดสอบที่ประกอบด้วยข้อสอบแบบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ดังปรากฏในตารางวิเคราะห์ข้อสอบตารางที่ 4 และตารางที่ 5 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงลักษณะจำเพาะของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 1 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ปรับปรุงแล้ว

เนื้อหา	ความสามารถในด้านพุทธิพิสัย						รวม
	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การ นำไปใช้	การ วิเคราะห์	การ สังเคราะห์	การ ประเมินค่า	
1. ไวยากรณ์	-	4	5	2	1	-	12
2. การฟัง-พูด	-	2	2	2	1	1	8
รวม		6	7	4	2	1	20

ตารางที่ 5 ตารางแสดงลักษณะจำเพาะของการวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 2 ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแล้ว

ทักษะ	จำนวนข้อสอบ
1. ความสามารถในการจัดหมวดหมู่	2
2. ความสามารถในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น	3
3. ความสามารถในการระบุโครงสร้างและการย่อความ	3
4. ความสามารถในการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง	5
5. ความสามารถในการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล	4
6. ความสามารถในการคาดการณ์ความเป็นไปได้	4
7. ความสามารถในการบอกองค์ประกอบของข้อมูล	4
8. ความสามารถในการสรุปความ	6
9. ความสามารถในการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข	7
10. ความสามารถในการตัดสินใจ	2
รวม	40

2.9 กำหนดเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งได้จากคะแนนสอบและการประเมินชิ้นงานของนักเรียนในอัตราส่วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนแสงธรรมวิทยา โดยใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80-100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75-79
3	ผลการเรียนดี	70-74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65-69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60-64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55-59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ (2544)

3. แบบประเมินชิ้นงานของนักเรียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเกณฑ์ในการประเมินในด้านทฤษฎีและวิธีการสร้าง

3.2 ศึกษาเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจากหลักสูตรสถานศึกษา

3.3 กำหนดเนื้อหาหรือประเด็น และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่จะทำการประเมิน

3.4 สร้างเกณฑ์ในการให้คะแนน

3.5 นำเกณฑ์ในการให้คะแนนที่จะสร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาในด้านความเหมาะสมและความชัดเจนของเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมิน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นำเกณฑ์ที่ได้ไปสร้างแบบประเมินให้คะแนนในการทำชิ้นงาน

4. แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และกำหนดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่ได้วางแผนไว้ ประกอบด้วย แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 10 ฉบับ คือ แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการจัดหมวดหมู่ แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการการระบุโครงสร้างและการย่อความ แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการระบุองค์ประกอบของข้อมูล แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการสรุปความ แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และ

แบบประเมินทักษะการการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการตัดสินใจ โดยแบบประเมินแต่ละชั้น จะมีประเด็นที่กำหนด และมี 4 ระดับคะแนน คือ

4.1.1 ทักษะการจัดหมวดหมู่

ระดับคะแนน	ความหมาย
4	มีความสามารถในการจัดกลุ่มคำศัพท์และประโยคตามคุณลักษณะได้ถูกต้องครบถ้วน
3	มีความสามารถในการจัดกลุ่มคำศัพท์และประโยคตามคุณลักษณะได้ถูกต้อง 70-80%
2	มีความสามารถในการจัดกลุ่มคำศัพท์และประโยคตามคุณลักษณะได้ถูกต้อง 50-69 %
1	ไม่มีความสามารถในการจัดกลุ่มคำศัพท์และประโยคตามคุณลักษณะ

4.1.2 ทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ระดับคะแนน	ความหมาย
4	มีความสามารถในการระบุประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้ถูกต้องครบถ้วนทั้งหมด
3	มีความสามารถในการระบุประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง 70-80 %
2	มีความสามารถในการระบุประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง 50-69 %
1	ไม่มีความสามารถในการระบุประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิด

4.1.3 ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ

ระดับคะแนน	ความหมาย
4	มีความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูลและรายละเอียดอย่างย่อ ๆ ได้ครอบคลุม
3	มีความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูลได้ถูกต้องแต่การสรุปย่อยังไม่ครอบคลุม
2	มีความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูลและการสรุปย่อแต่ยังไม่ครอบคลุม
1	ไม่มีความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูลและการสรุปย่อความ

4.1.4 ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง

ระดับคะแนน	ความหมาย
4	มีความสามารถในการระบุความเหมือน ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และสิ่งของต่าง ๆ ได้ถูกต้องครบถ้วน
3	มีความสามารถในการระบุความเหมือน ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และสิ่งของต่าง ๆ ได้ถูกต้อง 70-80 %
2	มีความสามารถในการระบุความเหมือน ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และสิ่งของต่าง ๆ ได้ถูกต้อง 50-69 %
1	ไม่มีความสามารถในการระบุความเหมือน ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และสิ่งของต่าง ๆ

4.1.5 ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล

ระดับคะแนน	ความหมาย
4	มีความสามารถในการหาและระบุความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูลได้ถูกต้องครบถ้วน
3	มีความสามารถในการหาและระบุความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูลได้ถูกต้อง 70-80%
2	มีความสามารถในการหาและระบุความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูลได้ถูกต้อง 50-69 %
1	ไม่มีความสามารถในการหาและระบุความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูล

4.1.6 ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้

ระดับคะแนน	ความหมาย
4	มีความสามารถในการคาดเดาสິ่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มีได้ถูกต้องครบถ้วน
3	มีความสามารถในการคาดเดาสິ่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มีได้ถูกต้อง 70-80 %
2	มีความสามารถในการคาดเดาสິ่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มีได้ถูกต้อง 50-69 %
1	ไม่มีความสามารถในการคาดเดาสິ่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มี

4.1.7 ทักษะการระบองศ์ประกอบของข้อมูล

ระดับคะแนน

ความหมาย

4	มีความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูลครบทั้ง 4 ประเด็น
3	มีความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูล 3 ประเด็น
2	มีความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูล 2 ประเด็น
1	มีความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูล 1 ประเด็น

4.1.8 ทักษะการสรุปความ

ระดับคะแนน

ความหมาย

4	มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงและสรุปอย่างสมเหตุสมผล
3	มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงและสรุปยังไม่ครอบคลุม
2	มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงแต่ไม่สามารถสรุปผลได้
1	ไม่มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงและสรุปผล

4.1.9 ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข

ระดับคะแนน	ความหมาย
4	มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็นปัญหา และเสนอแนะแนวทางแก้ไขได้ถูกต้อง
3	มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็นปัญหา เสนอแนะแนวทางแก้ไขแต่ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์
2	มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็นปัญหา แต่ไม่สามารถเสนอแนะแนวทางแก้ไข
1	ไม่มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับ ปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็น ปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ไข

4.1.10 ทักษะการตัดสินใจ

ระดับคะแนน	ความหมาย
4	มีความสามารถในการพิจารณาแนวทาง ที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจ ข้อสรุปได้ถูกต้องเหมาะสมด้วยความมั่นใจ
3	มีความสามารถในการพิจารณาแนวทาง ที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจ ข้อสรุปได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีโอกาส
2	มีความสามารถในการพิจารณาแนวทาง ที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจ ข้อสรุปได้ถูกต้องเหมาะสมในบางโอกาส

ระดับคะแนน

ความหมาย

- 1 ไม่มีความสามารถในการพิจารณาแนวทาง
ที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจ
ข้อสรุป

4.2 นำเกณฑ์การประเมินเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณา
ความเหมาะสมของเกณฑ์ และนำไปสร้างแบบประเมิน

4.3 กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเมื่อสิ้นสุด
การเรียนการสอน โดยนำคะแนนรวมของแต่ละทักษะมาประเมินผลรวมตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน	ช่วงคะแนนร้อยละ
มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับดีมาก	80-100
มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับดี	70-79
มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับปานกลาง	60-69
มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับน้อย	50-59
มีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับน้อยมา	0-49

ที่มา: โรงเรียนแสงธรรมวิทยา (2549)

5. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุญเรียง ขจรศิลป์ และคณะ (2543) มากำหนดและปรับให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พุทธศักราช 2546 มี 2 คุณลักษณะด้วยกัน คือ คุณลักษณะทางด้านความกล้าแสดงออก และคุณลักษณะทางด้านความรับผิดชอบ ดังนั้นแบบประเมินที่ใช้ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มี 2 ฉบับ คือ แบบประเมินความกล้าแสดงออก และแบบประเมินความรับผิดชอบ ซึ่งการประเมินแต่ละครั้งจะพิจารณาจาก

การแสดงออกของนักเรียนว่ามีหรือไม่มี คุณลักษณะดังกล่าว ถ้ามีได้หนึ่งคะแนน และถ้าไม่มี ได้ศูนย์คะแนน โดยนิยามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในแต่ละด้านไว้ดังนี้

5.1.1 ความกล้าแสดงออก หมายถึง มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม

5.1.2 ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติสิ่งต่างๆที่ได้รับมอบหมายได้ ครบถ้วนทุกประเด็นและเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้

5.2 นำเกณฑ์ในการประเมินคุณลักษณะของผู้เรียนที่สร้างขึ้นเสนอกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม แล้วนำเกณฑ์ที่ได้ไปสร้างแบบประเมินคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

5.3 กำหนดเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน โดยนำคะแนนรวมของการสังเกตแต่ละครั้งมาหาร้อยละเพื่อทำการสรุปผลการประเมินผลตาม เกณฑ์ต่อไปนี้

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออก

ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนด้านความกล้าแสดงออก ช่วงคะแนนร้อยละ

- มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น ด้วยความมั่นใจเมื่อมีโอกาส	80-100
- มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น ได้เหมาะสมเมื่อมีโอกาส	70-79
- มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น ได้เหมาะสมในบางโอกาส	50-69
- ไม่มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น	0-49

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ

ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนด้านความรับผิดชอบ	ช่วงคะแนนร้อยละ
- ปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็น และเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด	80-100
- ปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็น และเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้อย่างสม่ำเสมอ	70-79
- ปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็น และเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้เป็นบางครั้ง	50-69
- ปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็น และเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้น้อยครั้ง	0-49

5.4 กำหนดเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน โดยนำคะแนนรวมของทั้ง 2 คุณลักษณะ คือ ความกล้าแสดงออก และความรับผิดชอบมาสรุปผลการประเมินตามเกณฑ์ต่อไปนี้

เกณฑ์การให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน	ช่วงคะแนนร้อยละ
มีการแสดงออกซึ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีเยี่ยม	80-100
มีการแสดงออกซึ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดี	70-79
มีการแสดงออกซึ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน	50-69
มีการแสดงออกซึ่งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับควรปรับปรุง	0-49

6. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ชิ้นงาน และการใช้หลักสูตร มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 วิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

6.2 เขียนประเด็นคำถาม ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ชิ้นงาน และการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

6.3 นำแบบสอบถามให้กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสม ความสอดคล้องในแต่ละประเด็น และนำไปใช้กับนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นพัฒนาหลักสูตร

1.1 ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

1.2 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารต่างๆ และทำการบันทึกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.3 ประชุมครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อปรึกษาหารือ และระดมความคิดเห็น

1.4 จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1.5 ประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรกับมาตรฐานการเรียนรู้

2. ขั้นทดลองใช้หลักสูตร

2.1 นำหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณไปดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองในขณะที่ทดลองใช้หลักสูตรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบประเมินชิ้นงาน แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.2 ติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยการรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนโดยการกรอกและเขียนแบบสอบถาม การเขียนอนุทินของนักเรียน การบันทึกของผู้วิจัย และการสนทนากลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการศึกษาเอกสาร การสังเกต การสอบถามแบบสนทนากลุ่ม ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รวบรวม

2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อดูพัฒนาการของนักเรียน โดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย และค่าร้อยละ

2.2 ข้อมูลจากแบบประเมินชิ้นงานใช้ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

2.3 คะแนนจากการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณใช้ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

2.4 คะแนนจากการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการนับความถี่ของการแสดงพฤติกรรมจากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

2.5 คะแนนจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

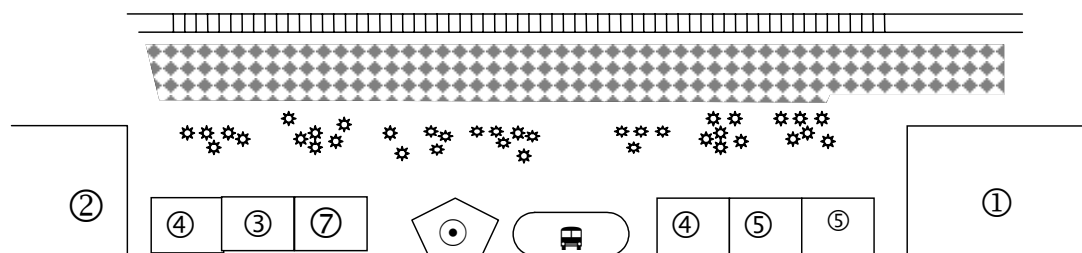
งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับบริบทของโรงเรียนและชุมชน ผลการวิจัยในขั้นพัฒนาหลักสูตร และผลการวิจัยในขั้นทดลองใช้หลักสูตรตามลำดับดังนี้

บริบทของโรงเรียนและชุมชน

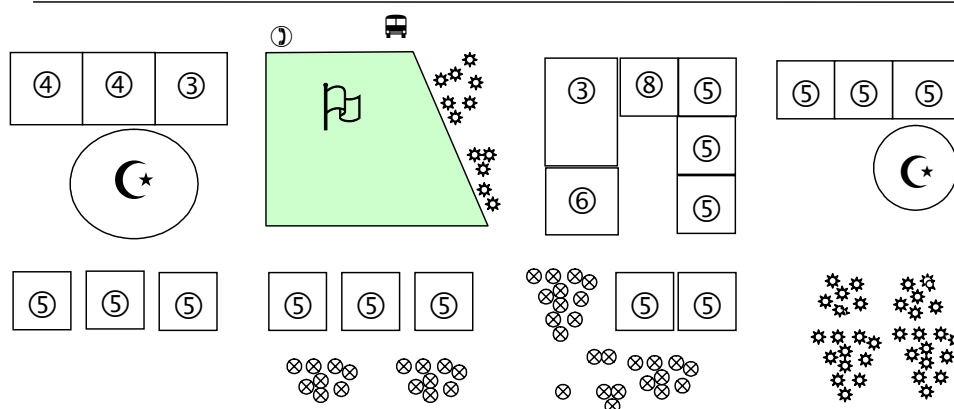
1. ที่ตั้งและสภาพทั่วไปของโรงเรียนและชุมชน

โรงเรียนแสงธรรมวิทยา ตั้งอยู่เลขที่ 59/1 บ้านไต่ะลือเบ ถนนไต่ะลือเบ ตำบลสุไหงโก-ลก อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส สังกัดสำนักส่งเสริมการบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ การคมนาคมสะดวกเพราะโรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุไหงโก-ลก ซึ่งห่างจากตัวอำเภอเพียง 5 กิโลเมตร ติดกับถนนเอเชีย 18 (สุไหงโก-ลก-สุไหงปาดี) ทางด้านทิศเหนือ ทิศตะวันออกติดกับที่ดินของนายอนันต์ ทิศใต้ติดที่ดินของนายหะยียะโกะ และทิศตะวันตกติดกับถนนเข้าหมู่บ้านบลูกานากอไปสู่อำเภอแว้ง โรงเรียนมีเนื้อที่ทั้งหมด 17 ไร่ 2 งาน 23 ตารางวา ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 6

อำเภอสุไหงโก-ลก เป็นอำเภอชายแดนของจังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ทั้งหมด 139,429 ตารางกิโลเมตร สภาพทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มไม่มีเทือกเขา ส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ มีแม่น้ำสุไหงโก-ลก กั้นระหว่างไทยกับมาเลเซีย มีประชากรร้อยละ 70 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 25 นับถือศาสนาพุทธ และอีกร้อยละ 5 นับถือศาสนาอื่น ๆ

อีก 12 กม.ถึงที่ว่าการอำเภอสุโขทัย ← ถนนสายเอเชีย 18 → อีก 5 กม.ถึงที่ว่าการอำเภอสุโขทัยโก-ลก

- ① แขวงการทาง อ. สุโขทัยโก-ลก
- ② การไฟฟ้าฝ่ายผลิตส่วนภูมิภาค อ.สุโขทัยโก-ลก
- ③ ร้าน อาหาร
- ④ ร้านค้า
- ⑤ บ้านพักอาศัย
- ⑥ บ้านโตะอีหม่าม
- ⑦ ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์
- ⑧ บริษัทค้าไม้

- รร.แสงธรรมวิทยา
- ♣ มัสยิด
- ศาลา
- ๑) โทรศัพท์สาธารณะ
- ที่จอดรถประจำทาง
- ถนนรถไฟปลายทางสุโขทัยโก-ลก
- ป่าพรุ
- ★ สวนยาง
- ⊗ สวนผลไม้

ภาพที่ 6 แผนผังชุมชนบ้านโตะอีหม่าม

2. ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

โรงเรียนแสงธรรมวิทยา เดิมชื่อโรงเรียน “ดาวอียาตุลอิสลามียะห์” ซึ่งเป็นภาษาอาหรับมีความหมายว่า แสงแห่งคุณธรรม ได้รับอนุมัติการก่อตั้งเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2513 โดยนายหะยียะโกะ ดาโอะ ที่หมู่บ้านบาโงทรายอ หมู่ที่ 1 ตำบลปาสะมัส อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส และได้เปิดทำการสอนเป็นครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2514 มีนักเรียนจำนวน 38 คน โดยทำการสอนเฉพาะวิชาศาสนาเพียงอย่างเดียว ต่อมาในปี พ.ศ. 2516 ได้พัฒนาจากโรงเรียนปอเนาะเป็นโรงเรียนราษฎร์สอนวิชาศาสนาอิสลาม และได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นโรงเรียนแสงธรรมวิทยา และได้เปิดทำการสอนวิชาศาสนาอิสลามควบคู่กับวิชาสามัญในหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 กิจกรรมของโรงเรียนดำเนินไปด้วยดี มีนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกปีเป็นที่ยอมรับของชุมชน ประกอบกับสถานที่เดิมมีความคับแคบและการคมนาคมไม่ค่อยสะดวกทางผู้บริหารมีมติย้ายโรงเรียนมายังสถานที่แห่งใหม่ คือบ้านโต๊ะลิบเบ อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส จนถึงปัจจุบัน

เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการศึกษา คณะผู้บริหารได้ก่อตั้งมูลนิธิแสงธรรมวิทยาเพื่อการศึกษาในปี พ.ศ. 2525 และปีเดียวกันทางคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการได้สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนในโครงการอุดหนุนประเภทวิทยาการสงเคราะห์ จำนวน 1,500,000 บาท เพื่อรองรับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นทุกปี และโรงเรียนได้สร้างอาคารเรียนเพิ่มเติมด้วยงบประมาณของโรงเรียนเรื่อยมา ในปีพ.ศ.2544 โรงเรียนได้ขอกู้ยืมเงินที่ปลอดดอกเบี้ยจากกองทุนหมุนเวียนเพื่อวิทยาการสงเคราะห์ จำนวน 12,000,000 บาท จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อก่อสร้างอาคารเรียน 4 ชั้น จำนวน 28 ห้องเรียนและห้องประชุม การก่อสร้างได้แล้วเสร็จในปลายปีการศึกษา 2545 และได้เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2546

โรงเรียนแสงธรรมวิทยาได้ดำเนินการสอนครบ 35 ปีในปีการศึกษา 2549 มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต 2 คน ผู้จัดการ 4 คน และครูใหญ่ 5 คน ปัจจุบันมี นายมาหามะฮิลมี ดาโอะ เป็นผู้รับใบอนุญาต นายมาหะมัดนอ จะมาจี เป็นผู้จัดการ และนายมุฮยิดิน ดาโอะ เป็นครูใหญ่ โรงเรียนแสงธรรมวิทยามีวิสัยทัศน์ที่จะจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย มุ่งผลิตนักเรียนให้มีคุณภาพ และพัฒนาระบบบริหารจัดการให้ทันสมัยอยู่เสมอ มีเป้าหมายที่จะให้นักเรียนมีทักษะการคิด รู้จักแก้ปัญหา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม และ

มีคำขวัญของโรงเรียนว่า “มีความรู้ มีวินัย ถือคุณธรรม” และในปัจจุบันโรงเรียนได้เปิดสอน วิชาสามัญช่วงชั้นที่ 3 ถึงช่วงชั้นที่ 4 โดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ควบคู่กับ วิชาศาสนาอิสลามช่วงชั้นที่ 2 ถึงช่วงชั้นที่ 4 โดยใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546

3. ข้อมูลปัจจุบันของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

นักเรียนที่เข้ามาเรียนที่โรงเรียนแสงธรรมวิทยาส่วนใหญ่มาจากอำเภอในเขตพื้นที่ บริการของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาสเขต 2 คือ อำเภอสุไหงโก-ลก อำเภอสุไหงปาดี อำเภอแว้ง อำเภอเจาะไอร้อง อำเภอดากใบและอำเภอสือเกียริน นักเรียนที่มาจากอำเภอสุไหงโก-ลก เข้ามาเรียนมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ อำเภอสุไหงปาดี นักเรียนส่วนใหญ่มาโรงเรียนด้วย รถรับส่งนักเรียนและรถจักรยานยนต์ส่วนตัว โรงเรียนมีหอพักสำหรับนักเรียนที่ไม่สะดวก ในการเดินทางมาโรงเรียน ผู้ปกครองของนักเรียนจะประกอบอาชีพที่หลากหลาย เช่น รับจ้าง เกษตรกร ค้าขาย และรับราชการ

บุคลากรในโรงเรียนมีทั้งหมด 196 คน เพศชาย 101 คน เพศหญิง 95 คน ผู้บริหาร 3 คน ครู 172 คน (ครูสอนวิชาสามัญ 96 คน ครูสอนวิชาศาสนาอิสลาม 76 คน) นักการภารโรง 6 คน พนักงานขับรถ 3 คน บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ธุรการ 5 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท 4 คน ป.บัณฑิต 1 คน ปริญญาตรี 125 คน อนุปริญญา 35 คน ต่ำกว่าอนุปริญญา 36 คน ครูที่สอนภาควิชาสามัญมีวุฒิปริญญาตรีทุกคน มีครูภาควิชาสามัญ 15 คนที่ไม่มีวุฒิต่างด้านครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์

การเปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนนั้น โรงเรียนได้ให้ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 โดยให้คณะกรรมการมูลนิธิมี ส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ก่อนการก่อตั้งมูลนิธินั้นชุมชนกับโรงเรียนมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมโดยโรงเรียนให้ชุมชนใช้สถานที่ของโรงเรียนในการจัดงานวันสำคัญทางศาสนา และ ชุมชนให้ความร่วมมือในการทำอาหารเพื่อเลี้ยงฉลองนักเรียนในวันสำคัญทางศาสนา เพื่อให้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติของโรงเรียนเอกชนว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการของโรงเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 จนถึงปัจจุบัน คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคล 6 กลุ่ม จำนวน 14 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 3 คน ผู้แทนครู 2 คน ผู้แทนผู้ปกครอง 2 คน ผู้แทนองค์กรชุมชน 2 คน ผู้แทนศิษย์เก่า 2 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน จากเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทำให้ครูที่ปฏิบัติ

การสอนในโรงเรียนรัฐบาลขอย้ายไปจังหวัดอื่นๆที่ปลอดภัยกว่าและตำแหน่งครูในโรงเรียนรัฐบาลว่างลง ครูจากโรงเรียนเอกชนจึงลาออกเพื่อไปสอนในโรงเรียนรัฐบาลเพราะมีความมั่นคงในอาชีพมากกว่าและได้เงินเลี้ยงชีพเป็นการลอบขวัญและกำลังใจ จึงทำให้ครูได้ลาออกกลางภาคการศึกษาถึง 45 คนในปีการศึกษา 2548 เพื่อไปปฏิบัติการสอนในโรงเรียนของรัฐบาล ทำให้ทางโรงเรียนขาดครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ขาดครูผู้สอน จำนวน 8 คน ทางโรงเรียนจึงจำเป็นต้องรับครูที่ไม่วุฒิต่างการศึกษาและไม่ได้จบเอกภาษาอังกฤษ ซึ่งกระทบต่องานวิจัยที่แต่เดิมได้วางแผนจะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมต้องปรับเปลี่ยนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการควบคู่กับการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเพียงคนเดียวโดยผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหารและคณะกรรมการโรงเรียน

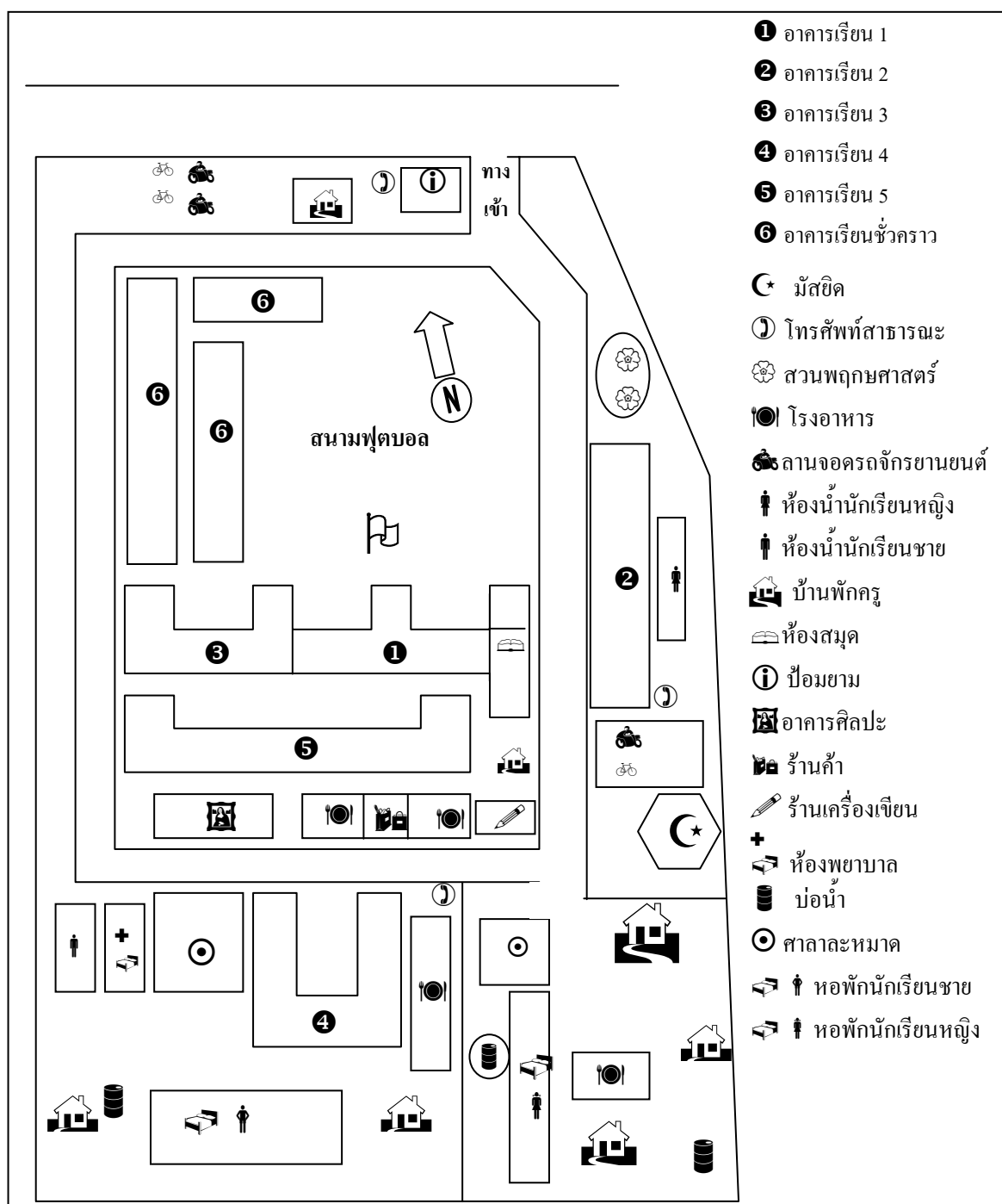
ในปีการศึกษา 2549 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา มีนักเรียน 2,831 คน และมีห้องเรียนทั้งหมด 66 ห้องเรียน ปัจจุบันมีอาคารเรียนถาวรจำนวน 5 หลัง และอาคารชั่วคราว 3 หลัง ดัง รายละเอียดต่อไปนี้ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาพที่ 7)

อาคารถาวร มี 5 หลังดังนี้

- 1) อาคาร 1 มี 6 ห้องเรียน ห้องผู้บริหาร ห้องสำนักงานมูลนิธิ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ห้องปฏิบัติการทางภาษา 1 ห้องธุรการ ห้องวิชาการ ห้องแนะแนว ห้องฝ่ายปกครอง ห้องพัสดุ 1 และห้องสมุด
- 2) อาคาร 2 มี 9 ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ 1 และห้องพัสดุ 2
- 3) อาคาร 3 มี 6 ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 2 ห้องปฏิบัติการทางภาษา 2 ห้องกิจการนักเรียน ห้องสภานักเรียน ห้องพัสดุ 3 และห้องพัสดุ 4
- 4) อาคาร 4 มี 8 ห้องเรียน
- 5) อาคาร 5 มี 24 ห้องเรียน ห้องประชุม ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ 3 ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 3 ห้องพัสดุ 5 และห้องพัสดุ 6

อาคารชั่วคราว มี 3 หลังดังนี้

- 1) อาคารชั่วคราวหลังที่ 1 มี 6 ห้องเรียน
- 2) อาคารชั่วคราวหลังที่ 2 มี 6 ห้องเรียน
- 3) อาคารชั่วคราวหลังที่ 3 มี 3 ห้องเรียน

ภาพที่ 7 แผนผังของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

4. การบริหารและโครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

โรงเรียนแสงธรรมวิทยา มีโครงสร้างการบริหารงานโดยมีผู้รับใบอนุญาตทำหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการของโรงเรียนและควบคุมดูแลบุคลากรของโรงเรียนทั้งหมด ผู้จัดการทำหน้าที่ควบคุมดูแลรับผิดชอบในกิจการทั่วไปของโรงเรียน ครูใหญ่ ครู และนักเรียนในโรงเรียน ครูใหญ่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในด้านวิชาการของโรงเรียน ครูและนักเรียนของโรงเรียน การบริหารจัดการภายในโรงเรียนแบ่งการบริหารออกเป็น 7 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายบุคลากร ฝ่ายกิจการนักเรียน ฝ่ายธุรการและการเงิน ฝ่ายอาคารสถานที่ และฝ่ายปกครองและส่งเสริมวินัย งานในแต่ละฝ่ายจะมีผู้รับผิดชอบซึ่งผู้บริหารมอบหมายภาระความรับผิดชอบโดยพิจารณาตามความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคล การบริหารงานของโรงเรียนแสงธรรมวิทยานอกจากประกอบด้วยบุคลากรในโรงเรียนแล้วยังมีคณะกรรมการมูลนิธิและคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำและส่งเสริมการดำเนินงานของโรงเรียน โครงสร้างการบริหารในส่วน of นักเรียนมีสถานนักเรียนเป็นผู้ร่วมให้ความคิดเห็น ดังแสดงไว้ในแผนภาพที่ 8 การบริหารงาน 7 ฝ่าย มีลักษณะ ดังนี้

1) ฝ่ายแผนและบริหารงาน เป็นฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานการพัฒนาระบบการบริหารงาน การนิเทศ การประสานงาน การประเมินผลการปฏิบัติการ การจัดทำแผนพัฒนาโรงเรียน ปฏิทินปฏิบัติงาน และการจัดทำระบบสารสนเทศของโรงเรียน มีผู้รับผิดชอบ 10 คน

2) ฝ่ายวิชาการ เป็นฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน จัดหาสื่อการเรียน การสอน สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน มีผู้รับผิดชอบ 22 คน

3) ฝ่ายบุคลากร เป็นฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานการจัดการด้านบุคลากรของโรงเรียนให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสรรหาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การลงโทษและการดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากร มีผู้รับผิดชอบ 15 คน

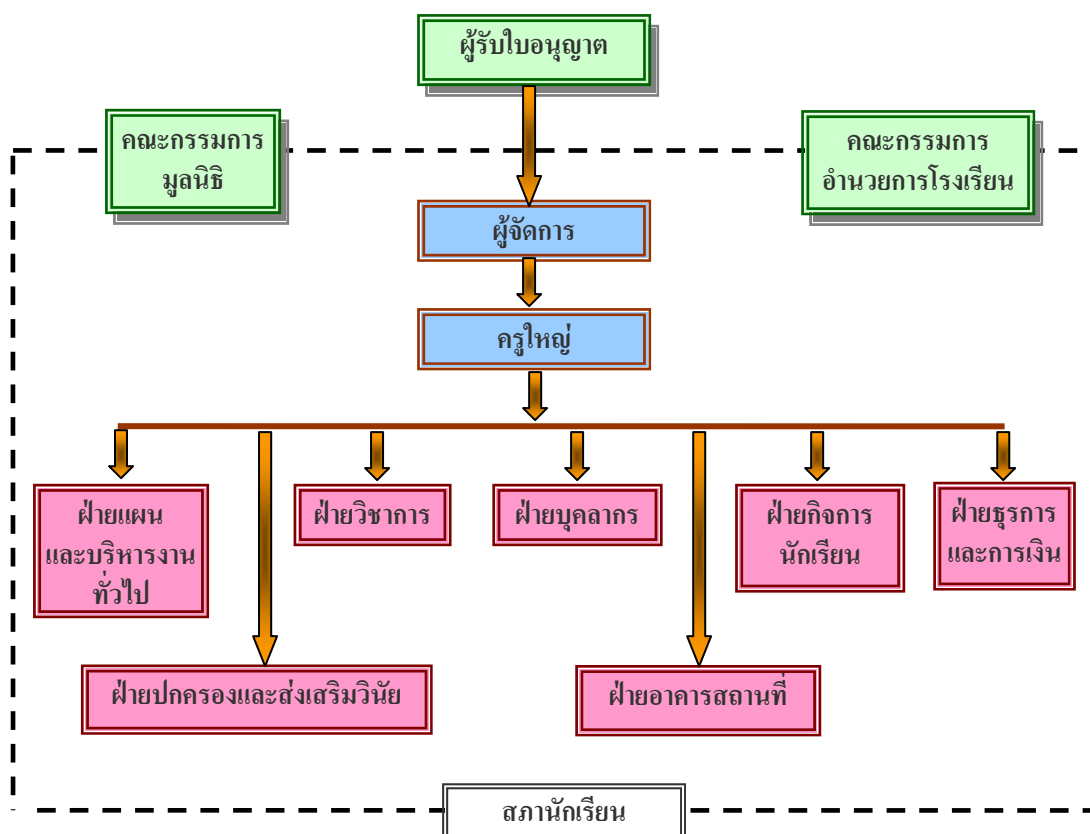
4) ฝ่ายกิจการนักเรียน เป็นฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ได้แก่ งานแนะแนว งานพยาบาล งานห้องสมุด งานสัมพันธ์ชุมชน งานกีฬาและนันทนาการ เป็นต้น มีผู้รับผิดชอบ 63 คน

5) ฝ่ายธุรการและการเงิน เป็นฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานสารบรรณ งานธุรการ งานการเงิน งานพัสดุและครุภัณฑ์ มีผู้รับผิดชอบ 11 คน

6) ฝ่ายอาคารสถานที่ เป็นฝ่ายเกี่ยวข้องกับการใช้ การบำรุงรักษา การปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารเรียน ห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน มีผู้รับผิดชอบ 20 คน

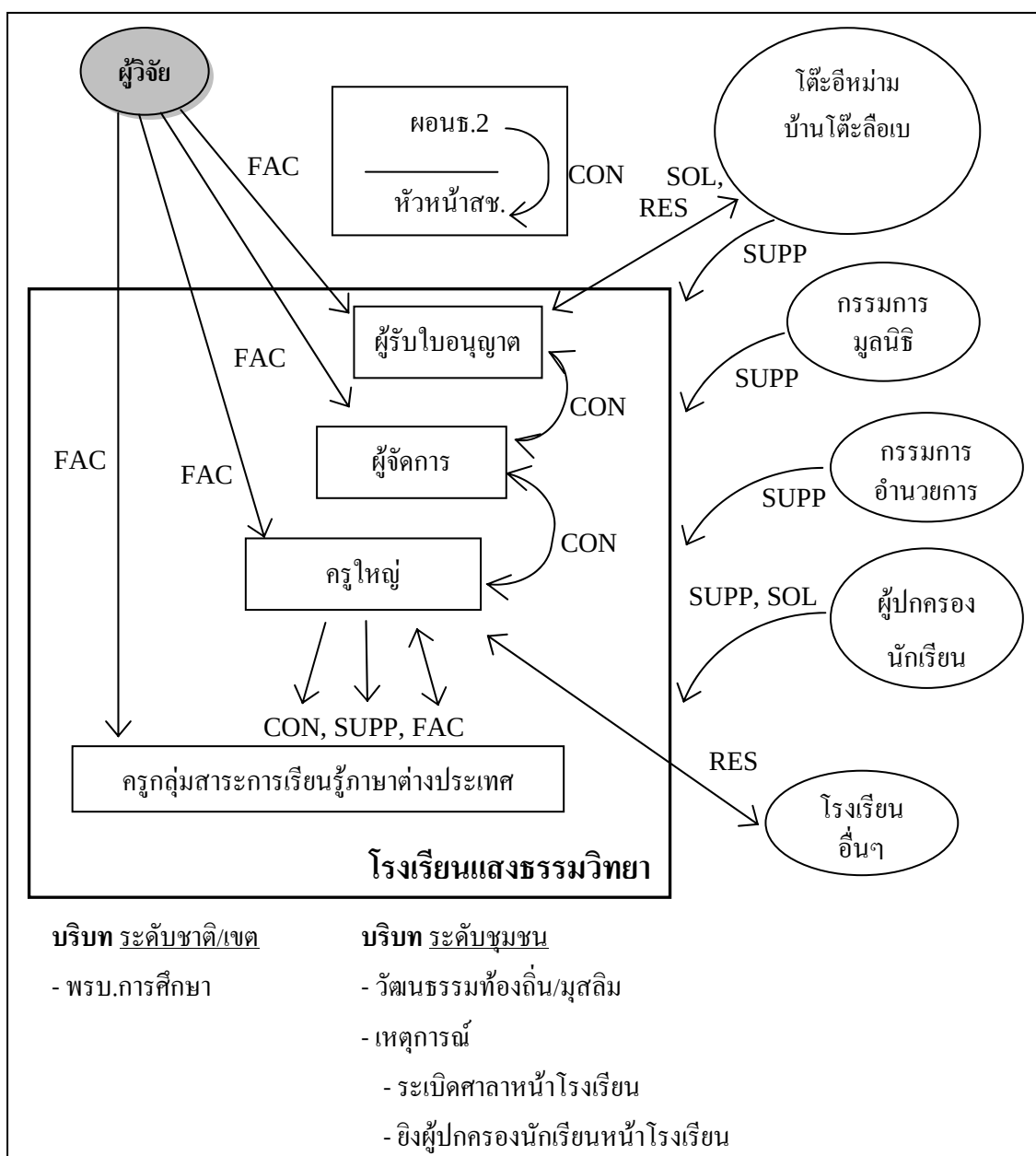
7) ฝ่ายปกครองและส่งเสริมวินัย เป็นฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีผู้รับผิดชอบ 32 คน

โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

ภาพที่ 8 โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

5. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนแสงธรรมวิทยากับชุมชน

ภาพที่ 9 แผนภูมิบริบทชุมชนบ้านโตะลือเบแสดงความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมช่วยเหลือ

สัญลักษณ์ : ความสัมพันธ์ของการช่วยเหลือและการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและชุมชน

- ความสัมพันธ์เป็นไปทางเดียว
 ↔ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

รูปแบบความสัมพันธ์

CON = Controlling
 FAC = Facilitating, Process – helping
 SOL = Solution – giving
 RES = Resource – Adding
 SUPP = Supporting, Encouraging

จากภาพที่ 9 แผนภูมิบริบทแสดงความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนจะเห็นว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้ระบุให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โรงเรียนแสงธรรมวิทยา เป็นโรงเรียนเอกชนแต่ผู้บริหารพยายามที่จะให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จึงได้ก่อตั้งมูลนิธิแสงธรรมวิทยาเพื่อการศึกษาในปี พ.ศ. 2525 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการให้ชุมชนมีส่วนร่วมและได้โอนทรัพย์สินของโรงเรียนเป็นของมูลนิธิ ถึงแม้ว่าทางมูลนิธิไม่ได้ส่งเสริมทางด้านงบประมาณ แต่ก็ได้นำเสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการพัฒนาโรงเรียนทุกครั้งที่มีการประชุมในระดับจังหวัดก็จะมีผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2 และหัวหน้ากลุ่มงานการศึกษาเอกชนเป็นผู้ดูแล และควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ในบริบทของชุมชนระดับท้องถิ่นพบว่าคนในชุมชนมีความหวาดระแวงเนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าวคือ มีการลอบวางระเบิดทหารที่อำนวยความสะดวกให้กับครูและนักเรียน และลอบยิงผู้ปกครองของนักเรียนหน้าโรงเรียนทำให้บุคคลในชุมชนไม่กล้าที่จะออกจากบ้านเพื่อไปประกอบอาชีพทำให้ขาดรายได้ แต่ทางรัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือโดยการนำเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชุมชนโดยการให้ปลูกผัก และเลี้ยงปลาในบริเวณบ้านโดยรัฐให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณ

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนกับชุมชน พบว่าบุคลากรไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กับชุมชนมากนัก เพราะบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้อาศัยอยู่ในชุมชนและเป็นคนต่างพื้นที่ อย่างไรก็ตามชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้รับใบอนุญาต เพราะผู้รับใบอนุญาตพักอยู่ในโรงเรียนและพบปะกับชุมชนทุกสัปดาห์ในวันศุกร์หลังเสร็จปฏิบัติศาสนกิจ และชุมชนจะนับถือผู้รับใบอนุญาตในฐานะผู้รู้ทางศาสนา ถ้ามีประเด็นปัญหาทางด้านศาสนาชุมชนมักจะถามผู้รับใบอนุญาตเพื่อขอคำปรึกษา เช่น การแบ่งมรดก การแต่งงาน การหย่าร้างตามหลักศาสนา เป็นต้น ทางชุมชนมักจะเชิญบุคลากรของโรงเรียนไปร่วมพิธีกรรมทางศาสนา เช่น งานศพ งานบุญขึ้นบ้านใหม่ งานสวดิติทำนศาสนา เป็นต้น นอกจากนี้แล้วเพื่อกระชับความสัมพันธ์กับชุมชนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นโรงเรียนได้เชิญชุมชนมาแข่งกีฬากับบุคลากรของโรงเรียนในสัปดาห์ของการแข่งกีฬาสีของทุกปี ลักษณะการร่วมมือระหว่างชุมชนกับโรงเรียนจึงมีความสัมพันธ์ในลักษณะของกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมศาสนาและยังไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้หรือจัดการศึกษาร่วมกัน อย่างไรก็ตามในอนาคตถ้าเหตุการณ์สงบโรงเรียนกับชุมชนอาจจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาร่วมกันก็เป็นได้

ผู้บริหารได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับสังคมปัจจุบันที่เน้นให้นักเรียนมีทักษะในการคิด จึงส่งเสริมให้ผู้วิจัยทำการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนและปรึกษาหารือกันตลอดในช่วงของการทดลองใช้หลักสูตร และครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทุกท่านก็ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยได้ใช้เวลาว่างจากการทำวิจัยในการจัดอบรมการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานให้กับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอีกด้วย จากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำวิจัยในครั้งนี้เพื่อความปลอดภัยในชีวิตของผู้วิจัยและคนในชุมชน นอกจากนี้เหตุการณ์ความไม่สงบดังกล่าวทำให้ครูในโรงเรียนรัฐบาลย้ายไปสอนจังหวัดอื่น ๆ จึงทำให้ครูในโรงเรียนแสงธรรมวิทยาซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนได้ลาออกไปปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนของรัฐบาลโดยเฉพาะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 8 คน ในกลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยจึงต้องปรับแผนการวิจัยที่ต้องการทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมโดยมีครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนร่วมในกระบวนการวิจัยด้วย ต้องเปลี่ยนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ผู้วิจัยต้องสอนด้วยตนเอง

ผลการวิจัยในชั้นพัฒนาหลักสูตร

ในชั้นพัฒนาหลักสูตรผู้วิจัยมีวิธีการพัฒนาหลักสูตร ดังต่อไปนี้ 1) ปรับโครงสร้างและคำอธิบายรายวิชา 2) กำหนดหน่วยการเรียนรู้และเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ 3) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ แบบประเมินชิ้นงาน และแบบทดสอบ และ 4) ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามลำดับดังนี้ โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การเชื่อมโยงมาตรฐาน และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างหลักสูตร

ผลจากการปฏิรูปการศึกษา การกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ การกำหนดมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานรายวิชา ตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการเรียนแต่ละช่วงชั้น และกำหนดให้โรงเรียนต้องรายงานเรื่องการอ่าน เขียน และคิดวิเคราะห์ ประกอบกับอนุญาตให้โรงเรียนสามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาได้เองทำให้ผู้บริหารและอาจารย์ต้องติดตามความเคลื่อนไหวเหล่านี้

อย่างใกล้ชิด หลังจากทางโรงเรียนได้เริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษา พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา คณะกรรมการโรงเรียนและอาจารย์ได้ร่วมกันประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนมาโดยตลอด

การประชุมในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2548 นั้นทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากมายในการปรับโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มติที่ประชุมมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 จำนวน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและไม่สามารถสอนตามที่ได้วางแผนไว้ ทางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายบริหารของโรงเรียนเห็นสมควรในการปรับโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยได้ปรับโครงสร้างหลักสูตรจาก 3 ชั่วโมง 1.5 หน่วยกิต เป็น 4 ชั่วโมง 2.0 หน่วยกิต ซึ่งไม่กระทบต่อรายวิชาอื่นๆ เพราะไปลดชั่วโมงอิสระของนักเรียนซึ่งมีรายละเอียดตามตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 9 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 และ พ.ศ.2549
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สาระการเรียนรู้	หลักสูตรฯ พ.ศ. 2546 (เดิม)								หลักสูตรฯ พ.ศ. 2549 (ใหม่)							
	วิทย์-คณิต				อังกฤษ-คณิต				วิทย์-คณิต				อังกฤษ-คณิต			
	ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2	
	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม
<u>พื้นฐาน</u>																
ภาษาไทย	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
คณิตศาสตร์	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3
วิทยาศาสตร์	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3
สังคมศึกษาฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
สุขศึกษาฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
ศิลปะ	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
การงานอาชีพฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
ภาษาต่างประเทศ	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	2	4	2	4	2	4	2	4
<u>เพิ่มเติม</u>																
คณิตศาสตร์	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
วิทยาศาสตร์	3.5	7	3.5	7	-	-	-	-	3.5	7	3.5	7	-	-	-	-
ภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	1.5	3	1.5	3	-	-	-	-	1.5	3	1.5	3
ภาษาไทย	-	-	-	-	1	2	1	2	-	-	-	-	1	2	1	2
สังคมศึกษาฯ	-	-	-	-	1	2	1	2	-	-	-	-	1	2	1	2
<u>กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน</u>																
แนะแนว	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
ชุมนุม	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
อิสระ	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: นก = หน่วยการเรียนรู้ต่อภาค

ชม = ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาค

ตารางที่ 7 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 และ พ.ศ.2549
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สาระการเรียนรู้	หลักสูตรฯ พ.ศ. 2546 (เดิม)								หลักสูตรฯ พ.ศ. 2549 (ใหม่)							
	วิทย์-คณิต				อังกฤษ-คณิต				วิทย์-คณิต				อังกฤษ-คณิต			
	ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2	
	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม
<u>พื้นฐาน</u>																
ภาษาไทย	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
คณิตศาสตร์	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3
วิทยาศาสตร์	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3
สังคมศึกษาฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
สุขศึกษาฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
ศิลปะ	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
การงานอาชีพฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
ภาษาต่างประเทศ	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	2	4	2	4	2	4	2	4
<u>เพิ่มเติม</u>																
คณิตศาสตร์	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
วิทยาศาสตร์	3.5	7	3.5	7	-	-	-	-	3.5	7	3.5	7	-	-	-	-
ภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	1.5	3	1.5	3	-	-	-	-	1.5	3	1.5	3
ภาษาไทย	-	-	-	-	1	2	1	2	-	-	-	-	1	2	1	2
สังคมศึกษาฯ	-	-	-	-	1	2	1	2	-	-	-	-	1	2	1	2
<u>กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน</u>																
แนะแนว	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
ชุมนุม	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
อิสระ	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: นก = หน่วยการเรียนรู้ต่อภาค

ชม = ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาค

ตารางที่ 8 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 และ พ.ศ.2549
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สาระการเรียนรู้	หลักสูตรฯ พ.ศ. 2546 (เดิม)								หลักสูตรฯ พ.ศ. 2549 (ใหม่)							
	วิทย์-คณิต				อังกฤษ-คณิต				วิทย์-คณิต				อังกฤษ-คณิต			
	ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2		ภาค 1		ภาค 2	
	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม	นก	ชม
<u>พื้นฐาน</u>																
ภาษาไทย	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
คณิตศาสตร์	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3
วิทยาศาสตร์	1	3	1	3	1	3	1	3	1	3	1	3	1	3	1	3
สังคมศึกษาฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
สุขศึกษาฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
ศิลปะ	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
การงานอาชีพฯ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
ภาษาต่างประเทศ	1.5	3	1.5	3	1.5	3	1.5	3	2	4	2	4	2	4	2	4
<u>เพิ่มเติม</u>																
คณิตศาสตร์	1	1	1	1	-	-	-	-	1	1	1	1	-	-	-	-
วิทยาศาสตร์	3	6	3	6	-	-	-	-	3	6	3	6	-	-	-	-
ภาษาต่างประเทศ	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2
ภาษาไทย	-	-	-	-	2	4	2	4	-	-	-	-	2	4	2	4
สังคมศึกษาฯ	-	-	-	-	1	2	1	2	-	-	-	-	1	2	1	2
แนะแนว	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
ชุมนุม	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1
อิสระ	0.5	1	0.5	1	0.5	1	0.5	1	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: นก = หน่วยการเรียนรู้ต่อภาค

ชม = ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาค

ตารางที่ 9 โครงสร้างหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมี
วิจารณญาณ

ชั้น	รายวิชา	จำนวนชั่วโมง	หน่วยกิต
ม.4	อ 41101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	4 ชั่วโมง/สัปดาห์/ภาค	2.0
	อ 41102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	4 ชั่วโมง/สัปดาห์/ภาค	2.0
ม.5	อ 42101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3	4 ชั่วโมง/สัปดาห์/ภาค	2.0
	อ 42102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4	4 ชั่วโมง/สัปดาห์/ภาค	2.0
ม.6	อ 43101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5	4 ชั่วโมง/สัปดาห์/ภาค	2.0
	อ 43102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6	4 ชั่วโมง/สัปดาห์/ภาค	2.0

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าชื่อรายวิชานั้นจะเหมือนกันหมดตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการที่ว่าด้วยการตั้งชื่อรายวิชาพื้นฐานนั้น ต้องเอาชื่อกลุ่มสาระมาตั้งชื่อรายวิชา จึงไม่เห็นจุดเน้นของรายวิชา จุดเน้นของรายวิชาจะปรากฏในคำอธิบายรายวิชา

2. คำอธิบายรายวิชา

นอกจากจะปรับโครงสร้างหลักสูตรแล้ว ทางโรงเรียนได้ปรับคำอธิบายรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานในหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 เพื่อให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับความรู้และทักษะที่โรงเรียนคิดว่าเหมาะสมกับเวลาที่เพิ่มขึ้น ผู้วิจัยได้เสนอขอเพิ่ม การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งเป็นจุดเน้นของหลักสูตรสถานศึกษาของ โรงเรียนโดยได้กำหนดสาระความรู้ในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนไว้อย่างชัดเจนและได้จัดทำ เป็นรายภาคเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในช่วงชั้นที่ 4 ที่กำหนดให้จัดเป็นรายภาค ไม่ใช่รายปี ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 ควบคู่กับคำอธิบายรายวิชาที่ปรับปรุงแล้วตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549 ดังนี้

ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1-2
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 1.5 หน่วยกิต

การฟัง : ฟังคำบรรยาย คำแนะนำ คำชี้แจง ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทกวี บทละครสั้น ประโยค สำนวน เรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ การสนทนาโต้ตอบ แสดงความรู้สึก เพื่อให้เข้าใจ สรุปความ จับประเด็นสำคัญจากสิ่งที่ได้ฟัง โดยใช้กระบวนการฟัง การฝึกปฏิบัติ การแก้ปัญหาการสร้างความคิดรวบยอด วิเคราะห์ และนำเสนอ รายงานเพื่อสื่อความอย่างมีมารยาทและวิจารณญาณ

การอ่าน : อ่านคำ วลี สำนวน ประโยค คำแนะนำ คำชี้แจง คำบรรยาย สารสนเทศ คู่มือต่าง ๆ สื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง บทความ สารคดี บันทึกคดี ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร ประกาศ ประชาสัมพันธ์ การสมัครงาน การศึกษาต่อ สิ่งพิมพ์ เรื่องสั้น ข้อมูล บทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การตีความ โดยใช้กระบวนการฝึกปฏิบัติ การคิดวิเคราะห์ การอ่าน การรวมกลุ่ม การสืบค้น การสื่อความ การสรุปใจความสำคัญ การสร้างความคิดรวบยอด การตีความและแก้ปัญหาเพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการฟังและพูด

การพูด : พูดแสดงความรู้สึกรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง การแนะนำตนเอง การแสดงความต้องการของตนเอง การเสนอบริการแก่ผู้อื่น และขอรับบริการจากผู้อื่นการขอและให้ข้อมูล การอธิบาย การวางแผน การบรรยาย การนำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ การเปรียบเทียบและเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาสำคัญ เหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบันและอนาคตของท้องถิ่น ชุมชนและสังคม ประเพณีและประสบการณ์ในชีวิตประจำวันเพื่อการพูด สื่อสารได้ถูกต้อง ชัดเจน โดยใช้ภาษาที่สละสลวยและเหมาะสม โดยใช้กระบวนการทางภาษา การรวมกลุ่ม การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อความและฝึกปฏิบัติ มีมารยาทในการฟังและพูด

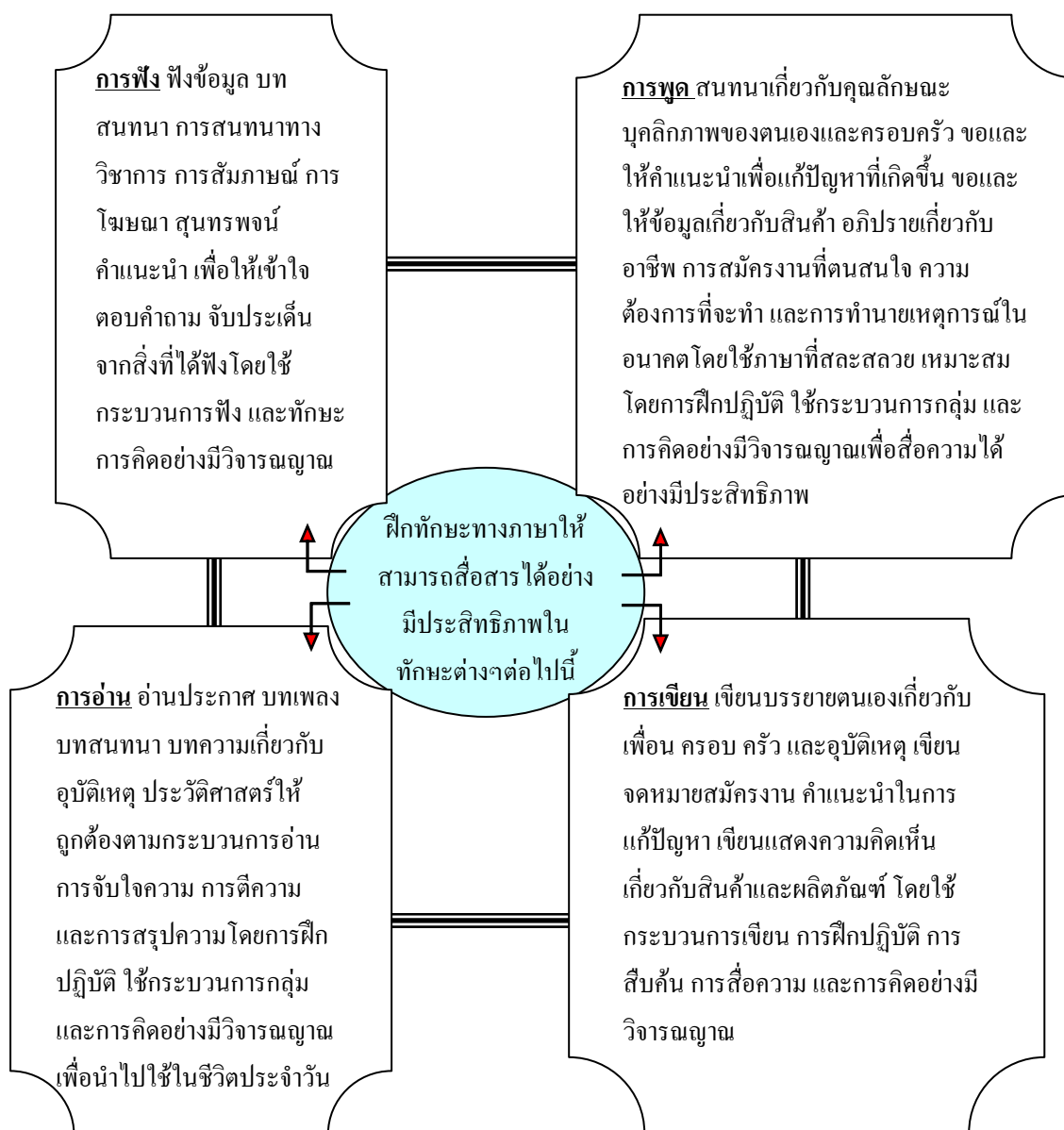
การเขียน : เขียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง แสดงความต้องการ เสนอบริการ ขอและให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ เหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบันและอนาคตของท้องถิ่น ชุมชนและสังคม บรรยายและการรวมกลุ่ม การออกแบบ การคิดวิเคราะห์ การสื่อความ การสร้างความคิดรวบยอด การสืบค้น เพื่อการเขียน โดยใช้หลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์และมีสุนทรียภาพ

ภาพที่ 10 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (หลักสูตรสถานศึกษา
โรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546)

คำอธิบายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน1

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

อ 41101 ภาคเรียนที่ 1

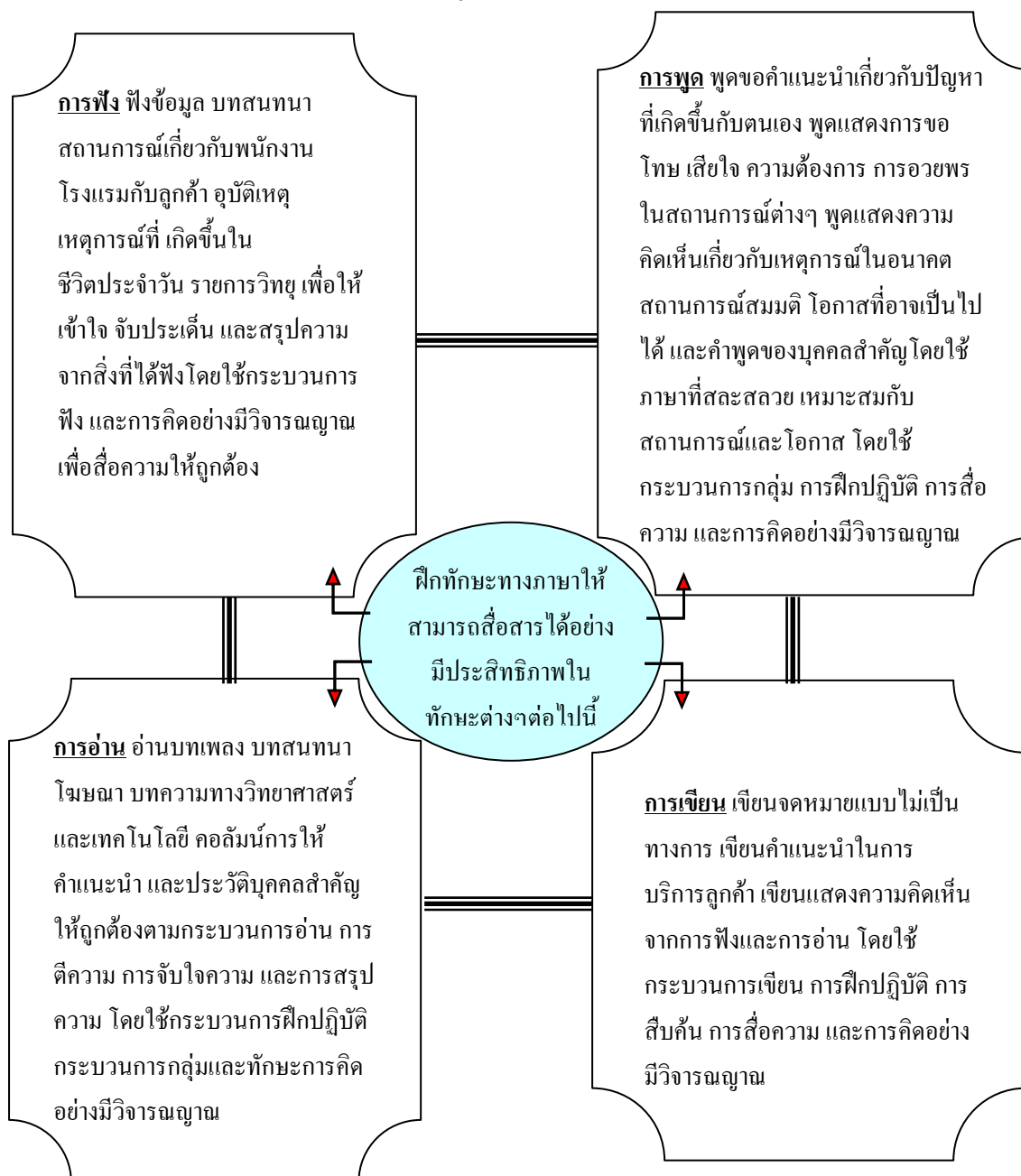
ภาพที่ 11 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

(หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)

คำอธิบายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2

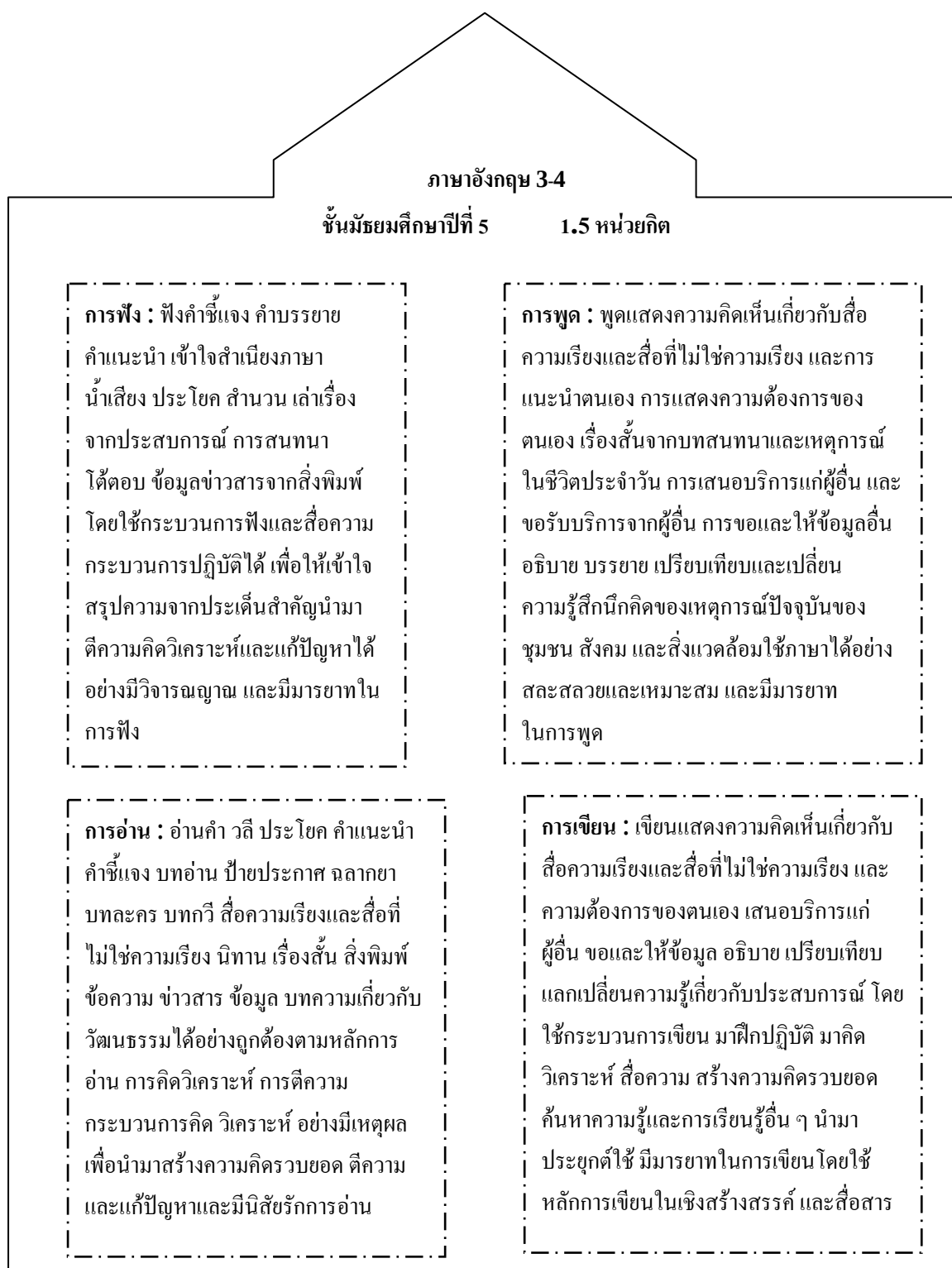
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

อ 41102 ภาคเรียนที่ 2

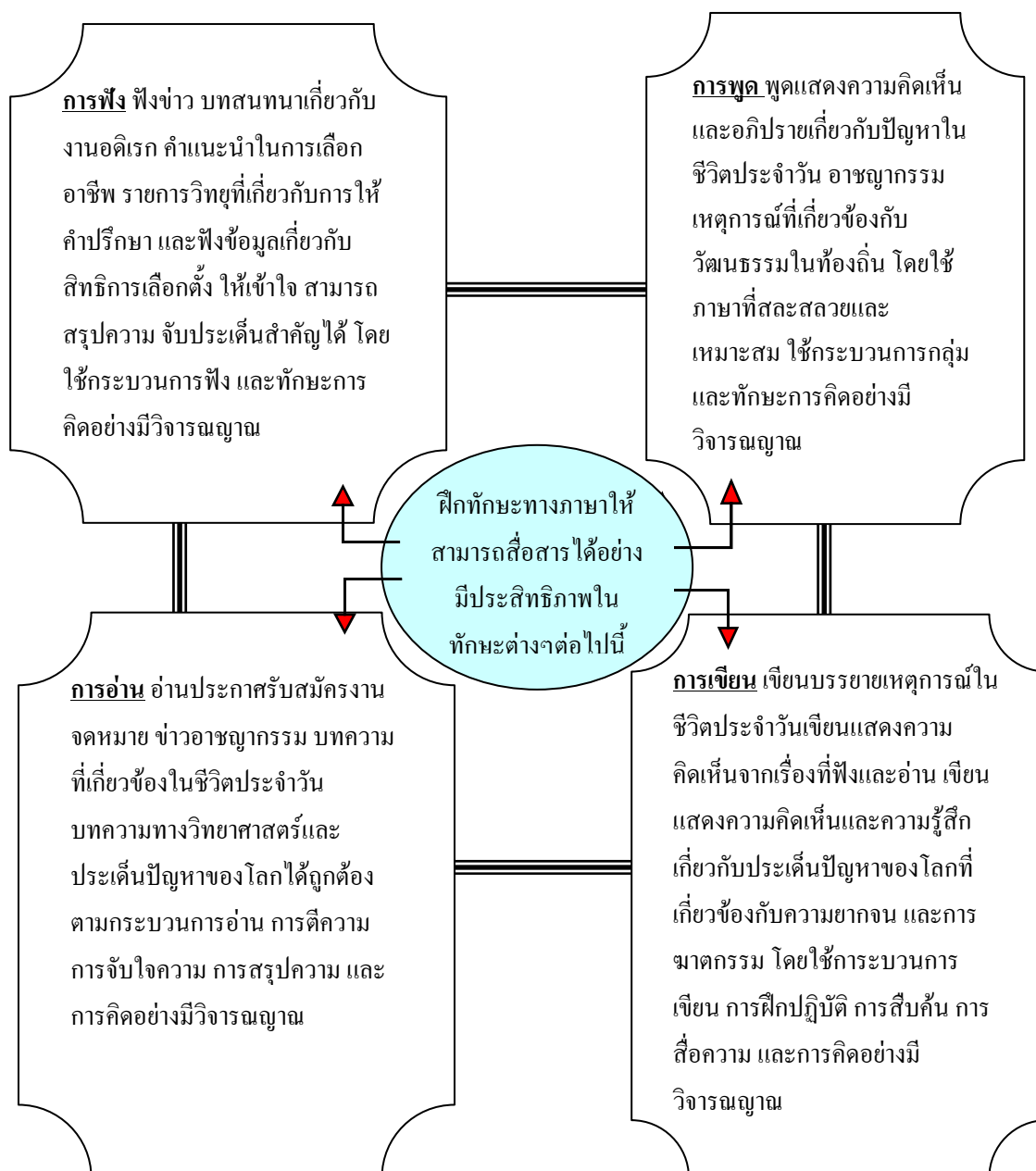
ภาพที่ 12 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

(หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)

ภาพที่ 13 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546)

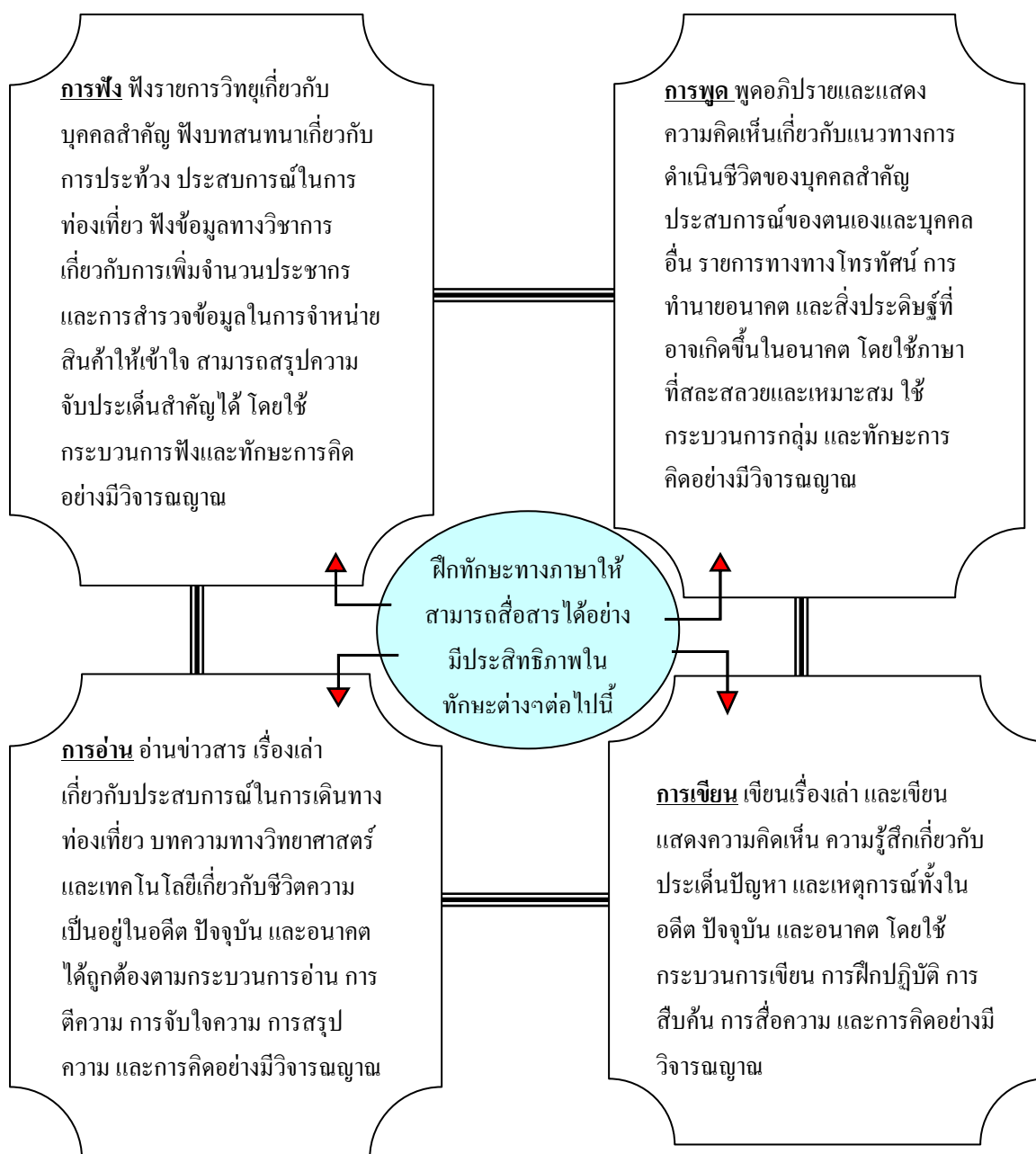
คำอธิบายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน3
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 อ 42101 ภาคเรียนที่ 1

ภาพที่ 14 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1

(หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)

คำอธิบายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 อ 42102 ภาคเรียนที่ 2

ภาพที่ 15 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2
 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)

ภาษาอังกฤษ 5-6
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 1.5 หน่วยกิต

การฟัง : ฟังข้อมูลข่าวสาร ข้อความ บทกวี บทละคร คำชี้แจง คำอธิบาย บทสนทนา เรื่องเล่าจากประสบการณ์ แล้วสามารถโต้ตอบ ทำความเข้าใจสรุปความ จับใจความสำคัญจากสิ่งที่ได้ฟัง สามารถตอบคำถามและฝึกปฏิบัติแก้ไขปัญหา รวมทั้งสร้างองค์ความรู้จากกระบวนการคิดวิเคราะห์ได้ด้วยตนเองมีความคิด สร้างสรรค์และรู้จักมารยาทในการฟังอย่างมีกาลเทศะ

การพูด : พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่าน บทความ ข้อมูลข่าวสาร หนังสือพิมพ์ สารคดี บันทึกคดี พูดแนะนำตนเอง แสดงความต้องการของตนเอง รู้จักเสนอให้บริการแก่ผู้อื่น และขอรับบริการจากผู้อื่น พูดเพื่อขอและให้ข้อมูลแก่ผู้อื่น พูดเปรียบเทียบ บรรยาย หรือแลกเปลี่ยนความรู้ได้อย่างเหมาะสม พูดวิเคราะห์ เหตุการณ์ปัจจุบัน สิ่งแวดล้อม อาชีพ วัฒนธรรม ประเพณี และประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ด้วยภาษาที่ชัดเจนเหมาะสม โดยใช้กระบวนการปฏิบัติทางทักษะเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล

การอ่าน : อ่านข้อความ บทความ คำแนะนำ คำสั่ง คำชี้แจง อ่านประกาศ ป้ายโฆษณา บทละคร สื่อความเรียงและไม่ใช่ความเรียง เรื่องสั้น บทกวี ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ บทความเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน สามารถตอบคำถามและวิเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ ตีความหมายและจับใจความของสิ่งที่อ่านโดยกระบวนการฝึกปฏิบัติงานกลุ่มหรืองานรายบุคคล ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ สร้างความคิดรวบยอด รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน

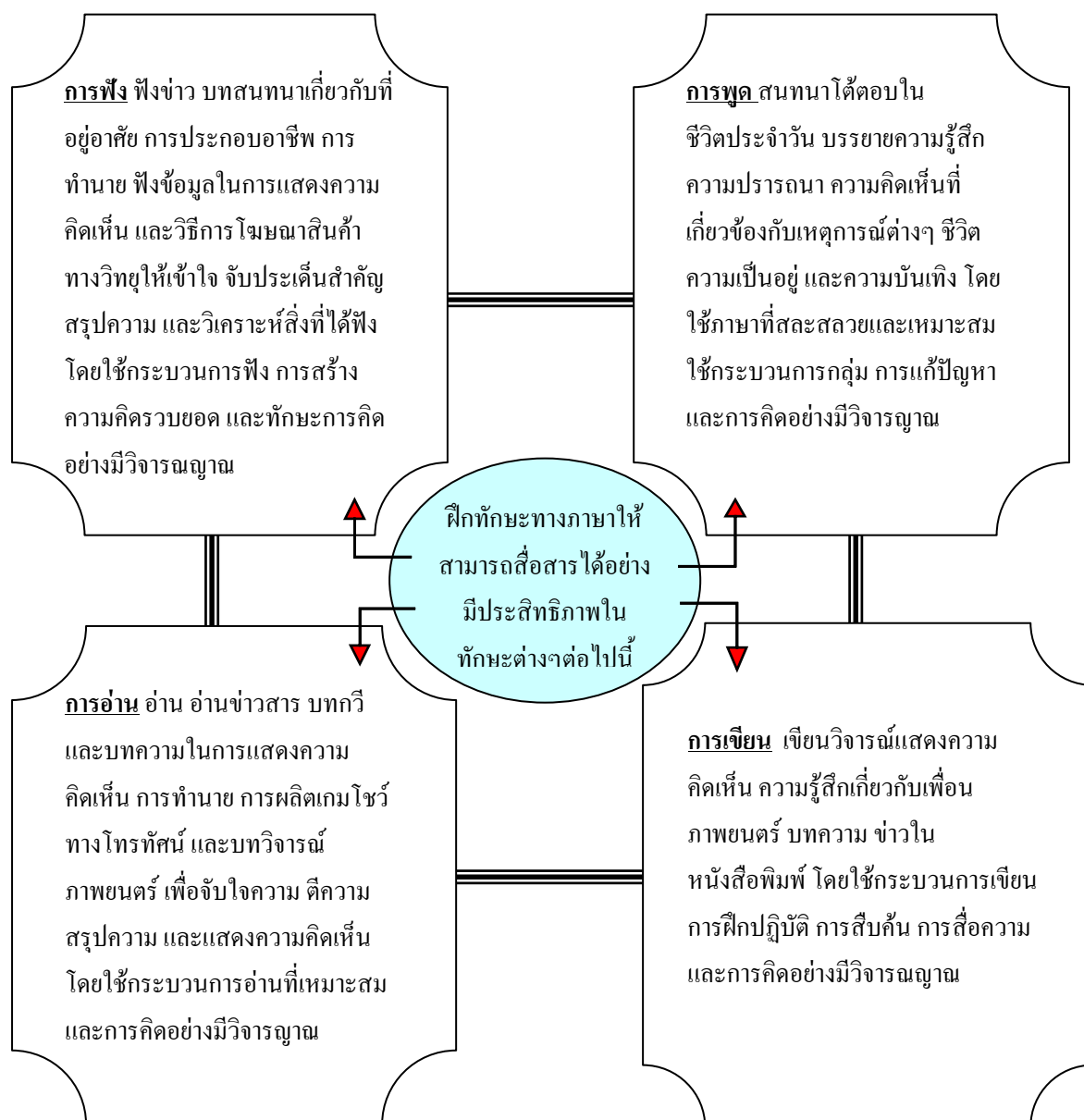
การเขียน : เขียนแสดงความคิดเห็น ความต้องการของตนเอง ข้อมูลส่วนตัว รวมทั้งเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลกับผู้อื่น เขียนอธิบายเปรียบเทียบ แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน เขียนบรรยายข่าว คำประพันธ์วัฒนธรรม ประเพณี โดยใช้กระบวนการเขียน การฝึกปฏิบัติ กระบวนการกลุ่ม หรือรายบุคคล สร้างองค์ความรู้เพื่อสื่อสารเผยแพร่และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยใช้หลักการเขียนที่ถูกต้องและสร้างสรรค์

ภาพที่ 16 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546)

คำอธิบายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

อ 43101 ภาคเรียนที่ 1

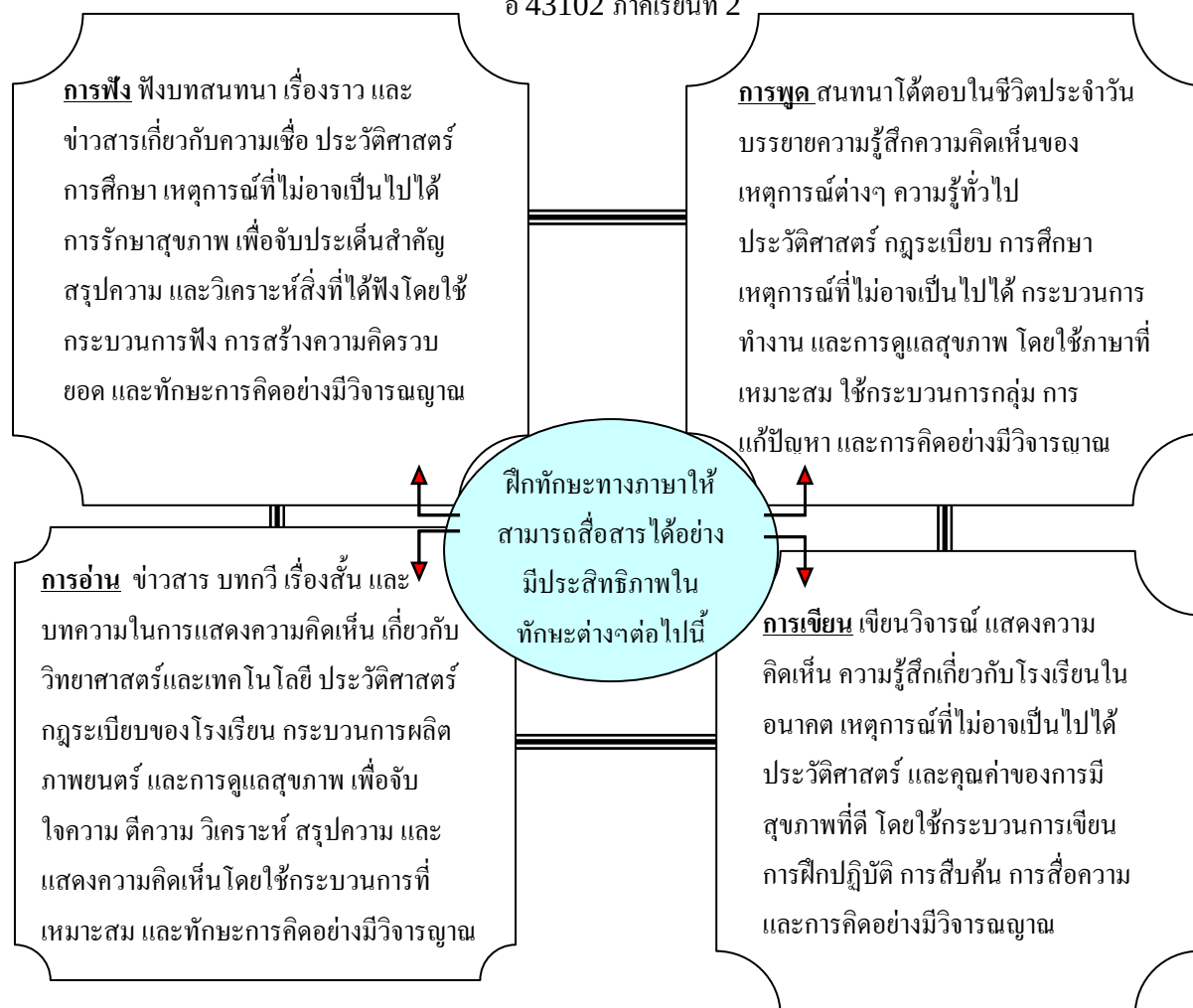

ภาพที่ 17 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 (หลักสูตร
สถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)

คำอธิบายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

อ 43102 ภาคเรียนที่ 2

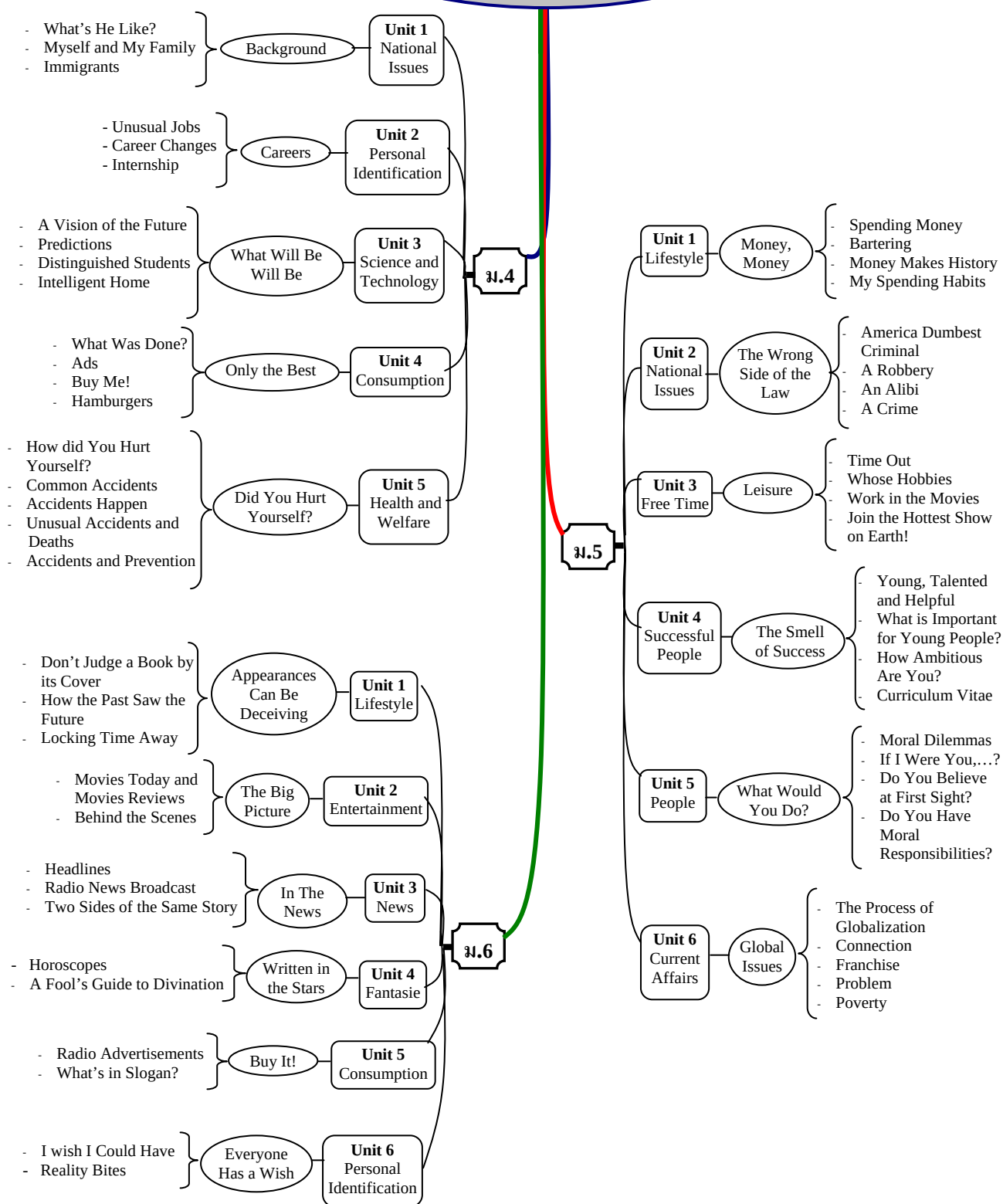

ภาพที่ 18 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 (หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2549)

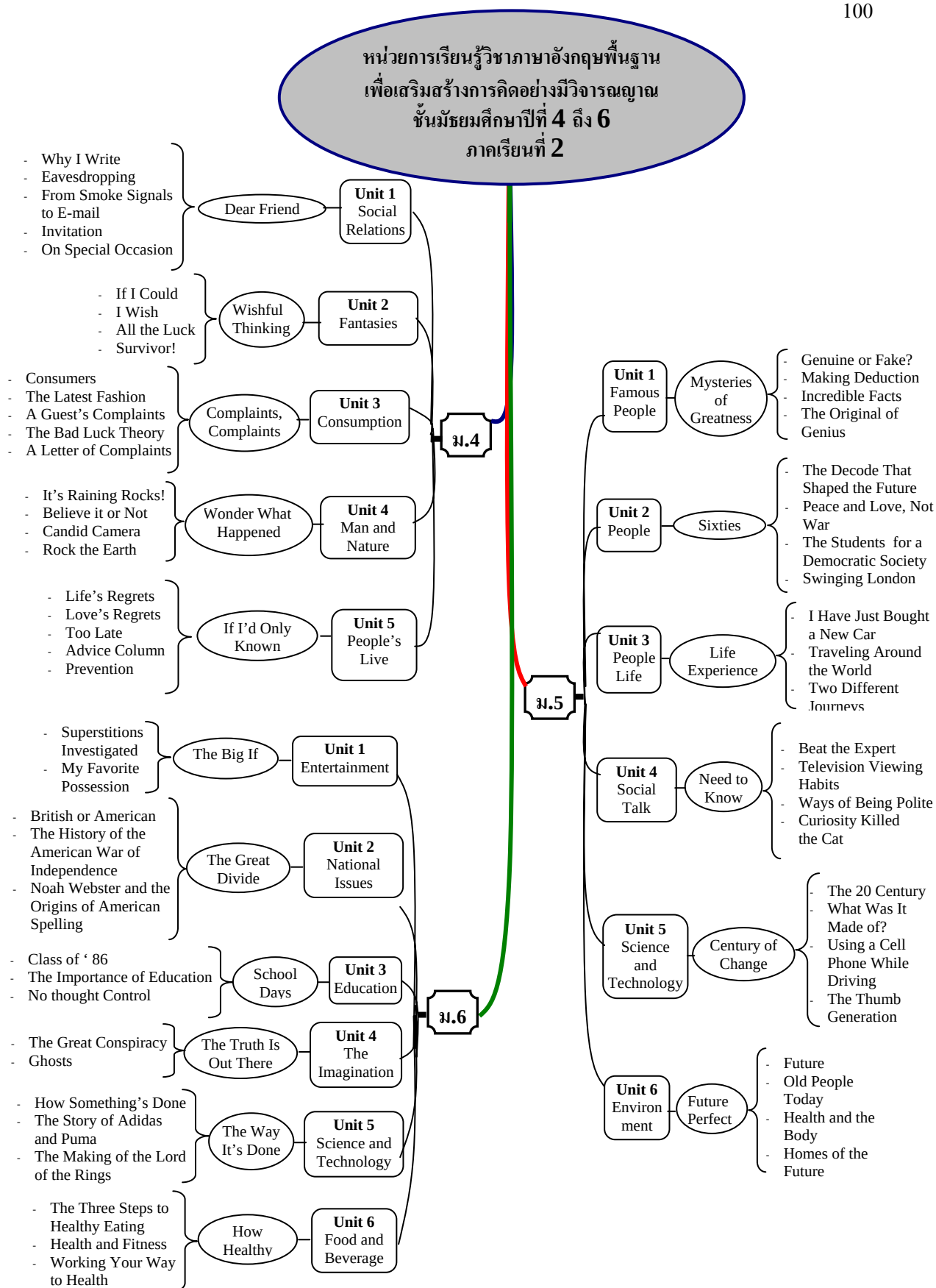
3. หน่วยการเรียนรู้

จากการศึกษาหน่วยการเรียนรู้ในแบบเรียน Super Goal ของสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชปรากฏว่ามีชื่อหน่วยการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว (topic) ไม่ได้กำหนดรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2544 กำหนดไว้ คือเรื่องหลัก (theme) และหัวเรื่องย่อย (sub-topic) ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบเรียนและคู่มือครูจากแบบเรียน Super Goal และได้กำหนดชื่อเรื่องหลัก (theme) และหัวเรื่องย่อย (sub-topic) เพื่อความสะดวกในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึง 6
ภาคเรียนที่ 1

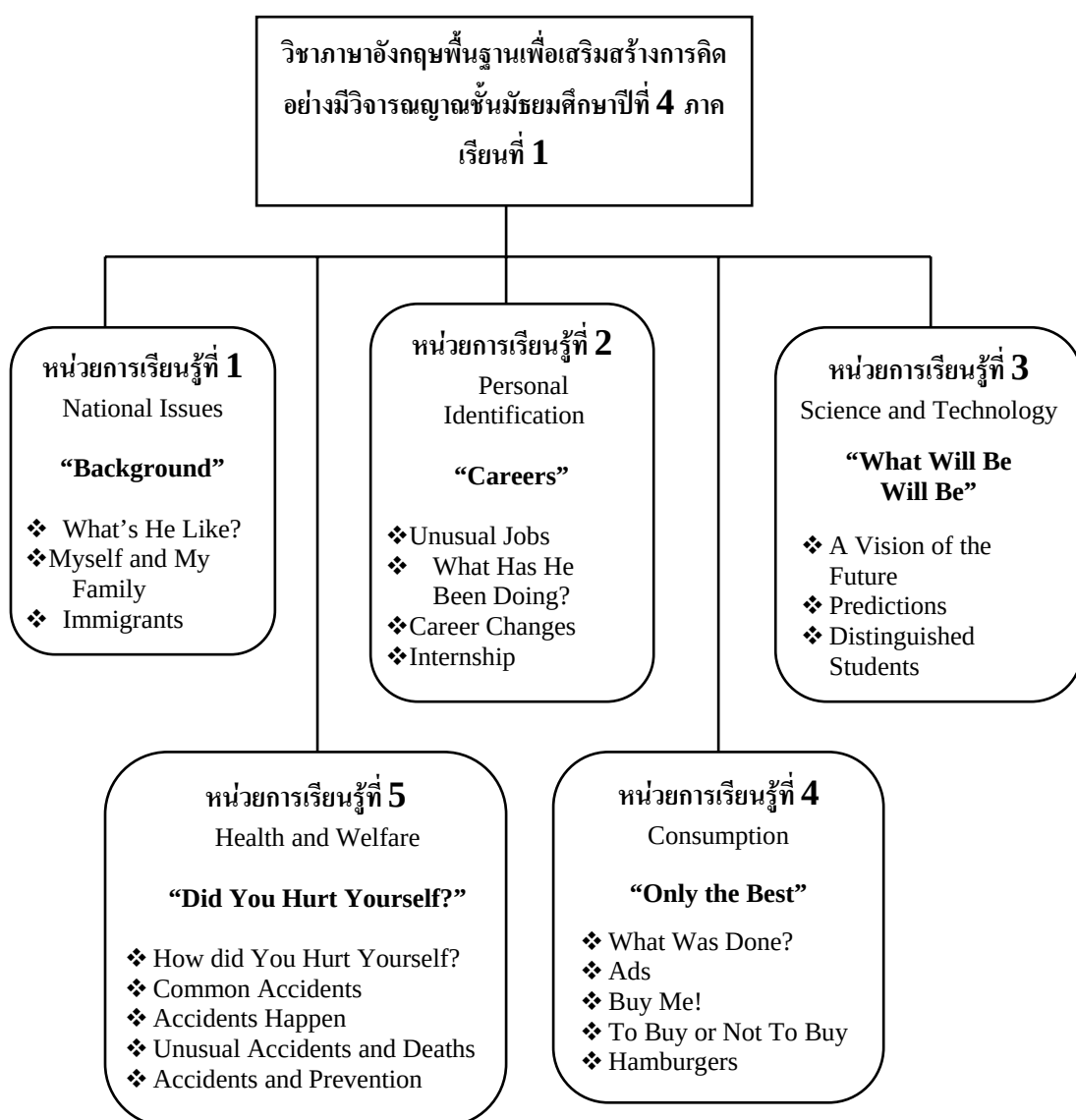
ภาพที่ 19 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ฯ ช่วงชั้นที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

ภาพที่ 20 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานฯ ช่วงชั้นที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

4. การเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้กับหน่วยการเรียนรู้

ผลการจัดสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 มีหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 5 หน่วย ดังภาพที่ 21 และเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของโรงเรียนสอดคล้องกับมาตรฐานระดับชาติ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ และเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้ในสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระภาษาและวัฒนธรรม สาระภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกกับหน่วยการเรียนรู้ปรากฏตามตารางที่ 9 และแผนภาพที่ 22 ดังนี้

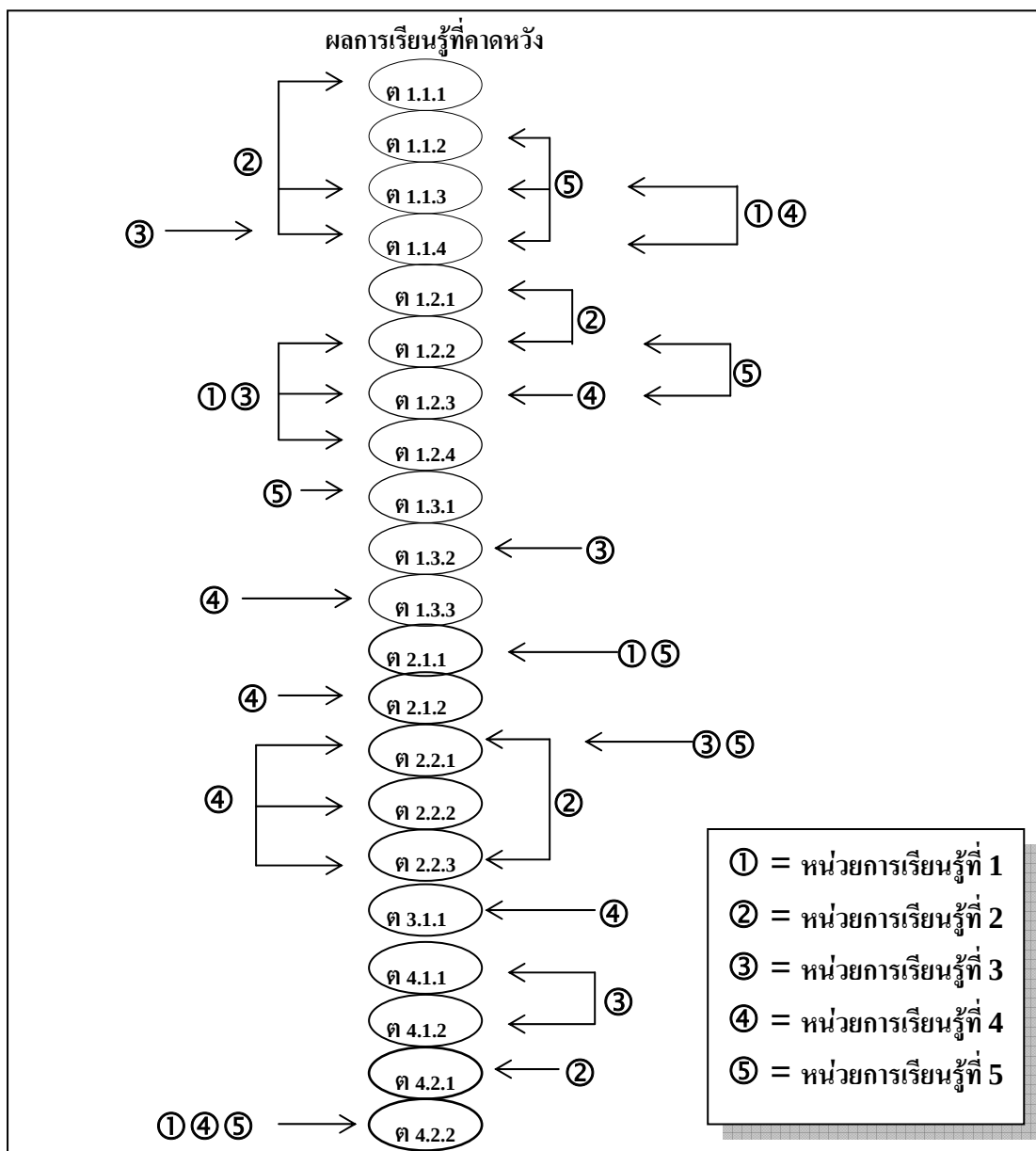
ภาพที่ 21 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจาร์ณญาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

ตารางที่ 10 ผลการเชื่อมโยงสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับหน่วยการเรียนรู้

สาระ/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	หน่วยการเรียนรู้				
	1	2	3	4	5
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร					
ต 1.1.1 เข้าใจน้ำเสียงความรู้สึกของผู้พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำบรรยาย สารสนเทศ และคู่มือต่างๆ		✓			
ต 1.1.2 อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน					✓
ต 1.1.3 เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใชความเรียงในรูปแบบต่างๆ ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง	✓	✓		✓	✓
ต 1.1.4 เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	✓	✓	✓	✓	✓
ต 1.2.1 ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา		✓			
ต 1.2.2 ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการ เสนอบริการแก่ผู้อื่น เจรจาต่อรองและวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา	✓	✓	✓		✓
ต 1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหา เหตุการณ์ต่าง ๆ ในชุมชนและสังคม สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งการวางแผนในการเรียนและอาชีพ	✓		✓	✓	✓
ต 1.2.4 ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเองและอาชีพ	✓		✓		
ต 1.3.1 นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานเกี่ยวกับประสบการณ์และเหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไป					✓
ต 1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรมสินค้าในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลาย			✓		
ต 1.3.3 นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรมสินค้าในท้องถิ่นของตน ด้วยวิธีการที่หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ				✓	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สาระ/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	หน่วยการเรียนรู้				
	1	2	3	4	5
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม					
ต 2.1.1 ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล กาลเทศะและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	✓				✓
ต 2.1.2 รู้ที่มาและเหตุผลของงานประเพณี วันสำคัญของชาติ ศาสนา และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา				✓	
ต 2.2.1 เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยคและข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ได้อย่าง มีวิจารณญาณ		✓	✓	✓	✓
ต 2.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้ได้อย่างมี วิจารณญาณ				✓	
ต 2.2.3 เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษ ในการแสวงหาความรู้ การ เข้าสู่สังคมและอาชีพ		✓		✓	
สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น					
ต 3.1.1 วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ				✓	
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก					
ต 4.1.1 ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษาและชุมชนด้วย วิธีการและรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน			✓		
ต 4.1.2 ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลในสถานศึกษา และชุมชน			✓		
ต 4.2.1 ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในการทำงาน สมัครงานและประกอบ อาชีพ รวมทั้งการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์ จำลองและ/หรือสถานการณ์จริง		✓			
ต 4.2.2 ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดย รู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็น ของตนเองอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล	✓			✓	✓

ภาพที่ 22 ผลการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้กับหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1

จากภาพที่ 22 จะเห็นว่ามาตรฐาน ต 1.1.1 เข้าใจน้ำเสียงความรู้สึกของผู้พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำบรรยาย สารสนเทศ และคู่มือต่าง ๆ มีการเชื่อมโยงกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ต 2.2.1 เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยคและข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณมีการเชื่อมโยงกับหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ถึงหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เป็นต้น

5. ผลการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาแบบเรียนและคู่มือครู Super Goal ของสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 20 แผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียดตามตารางที่ 10 และรายละเอียดของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ตามภาพดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้และจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issue: Background	1.1 เรื่อง What's He Like?	4 ชั่วโมง
	1.2 เรื่อง Myself and My Family	2 ชั่วโมง
	1.3 เรื่อง Immigrants	2 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Personal Identification: Careers	2.1 เรื่อง Unusual Jobs	2 ชั่วโมง
	2.2 เรื่อง Careers Changes	2 ชั่วโมง
	2.3 เรื่อง Internship1	2 ชั่วโมง
	2.4 เรื่อง Internship2	4 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology: What Will Be Will Be	3.1 เรื่อง A Vision of the Future	4 ชั่วโมง
	3.2 เรื่อง Predictions	2 ชั่วโมง
	3.3 เรื่อง Distinguished Students	2 ชั่วโมง
	3.4 เรื่อง Intelligent Home	2 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Consumption: Only the Best	4.1 เรื่อง What Was Done?	2 ชั่วโมง
	4.2 เรื่อง Ads	4 ชั่วโมง
	4.3 เรื่อง Buy Me	2 ชั่วโมง
	4.4 เรื่อง Hamburgers	6 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare: Did You Hurt Yourself?	5.1 เรื่อง How Did You Hurt Yourself?	4 ชั่วโมง
	5.2 เรื่อง Common Accidents1	3 ชั่วโมง
	5.3 เรื่อง Common Accidents2	2 ชั่วโมง
	5.4 เรื่อง Unusual Accidents and Deaths	2 ชั่วโมง
	5.5 เรื่อง Accidents and Prevention	4 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issue: Background

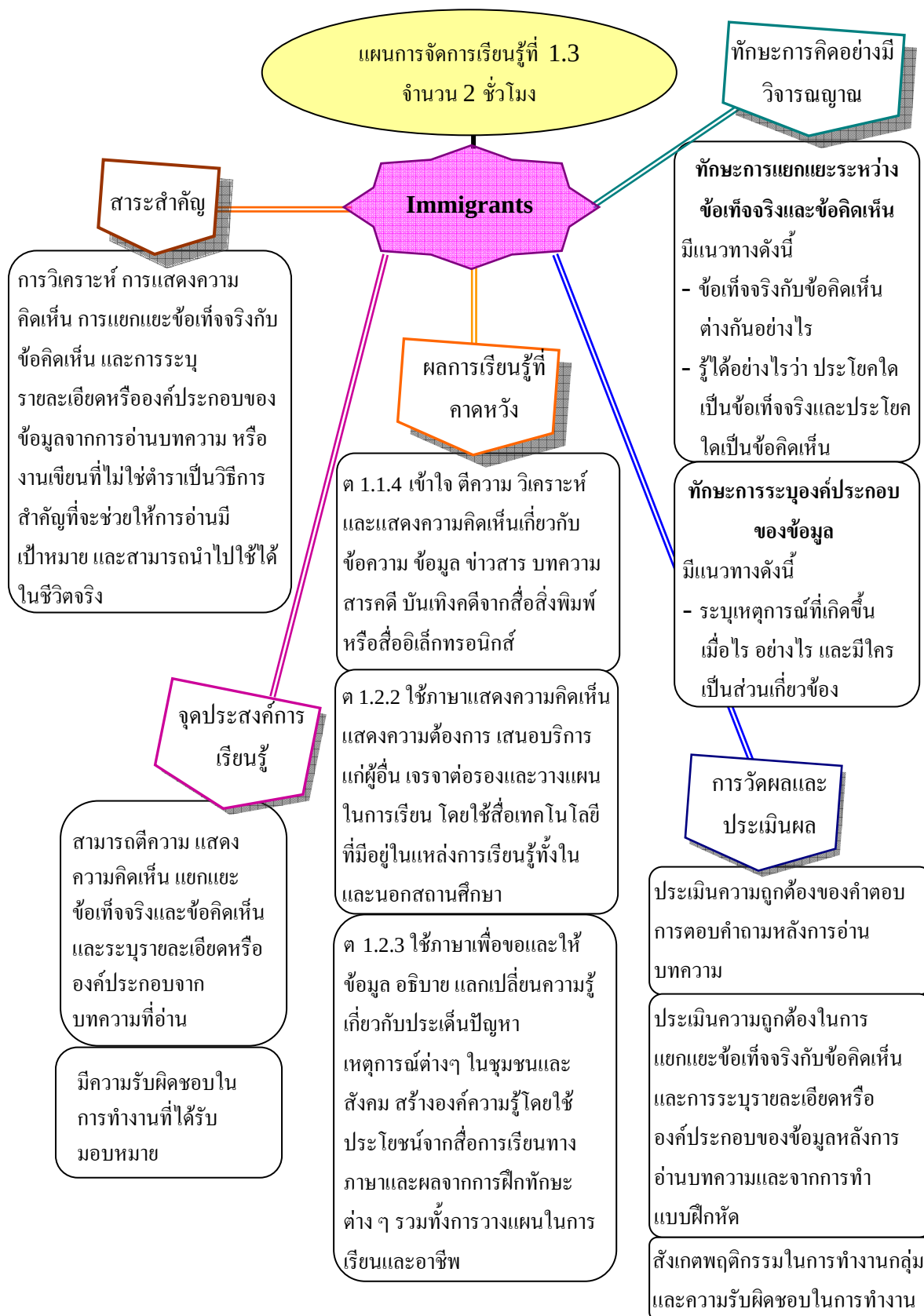
ภาพที่ 23 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.1 What's He Like?

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issue: **Background**

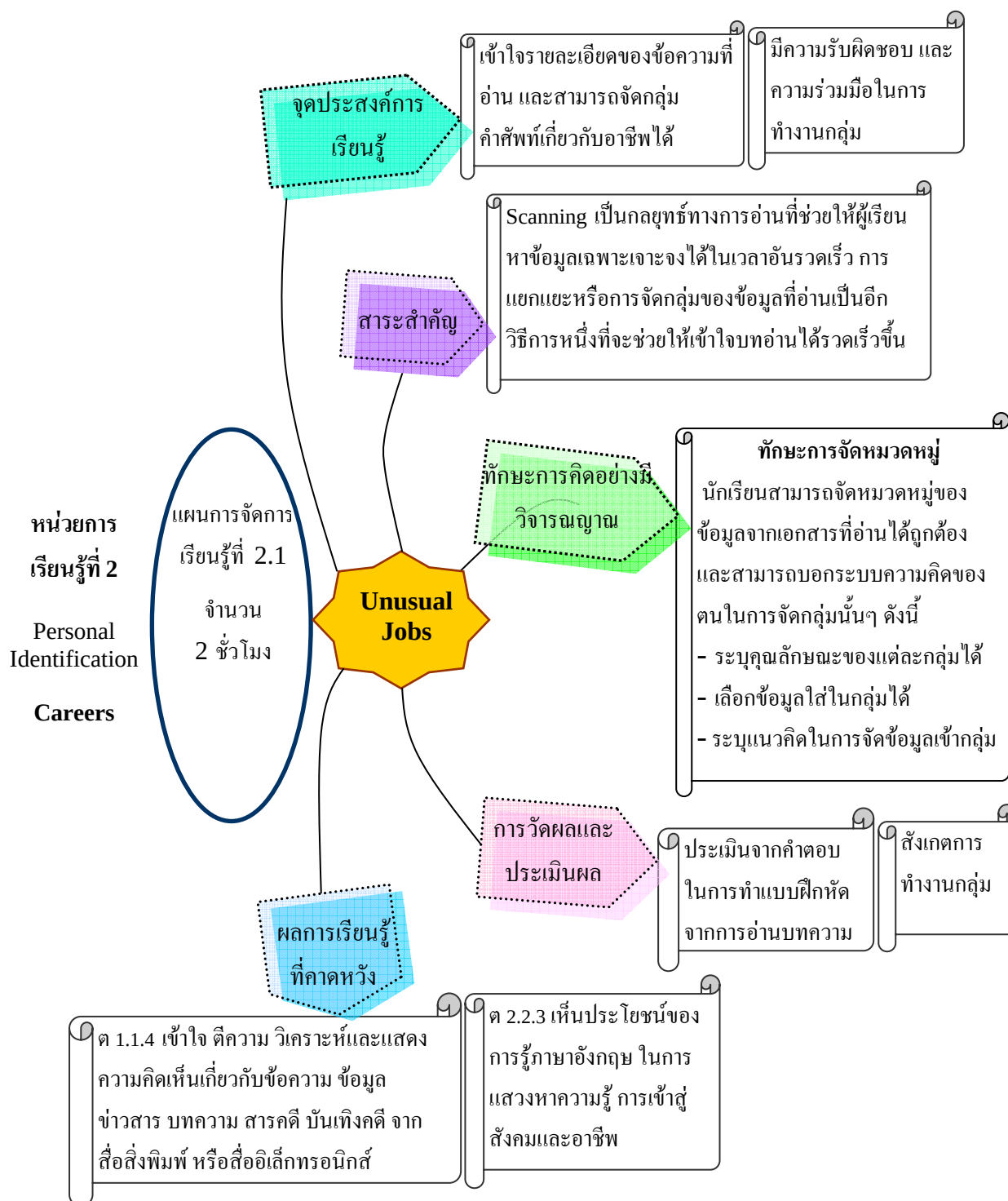

ภาพที่ 24 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.2 Myself and My Family

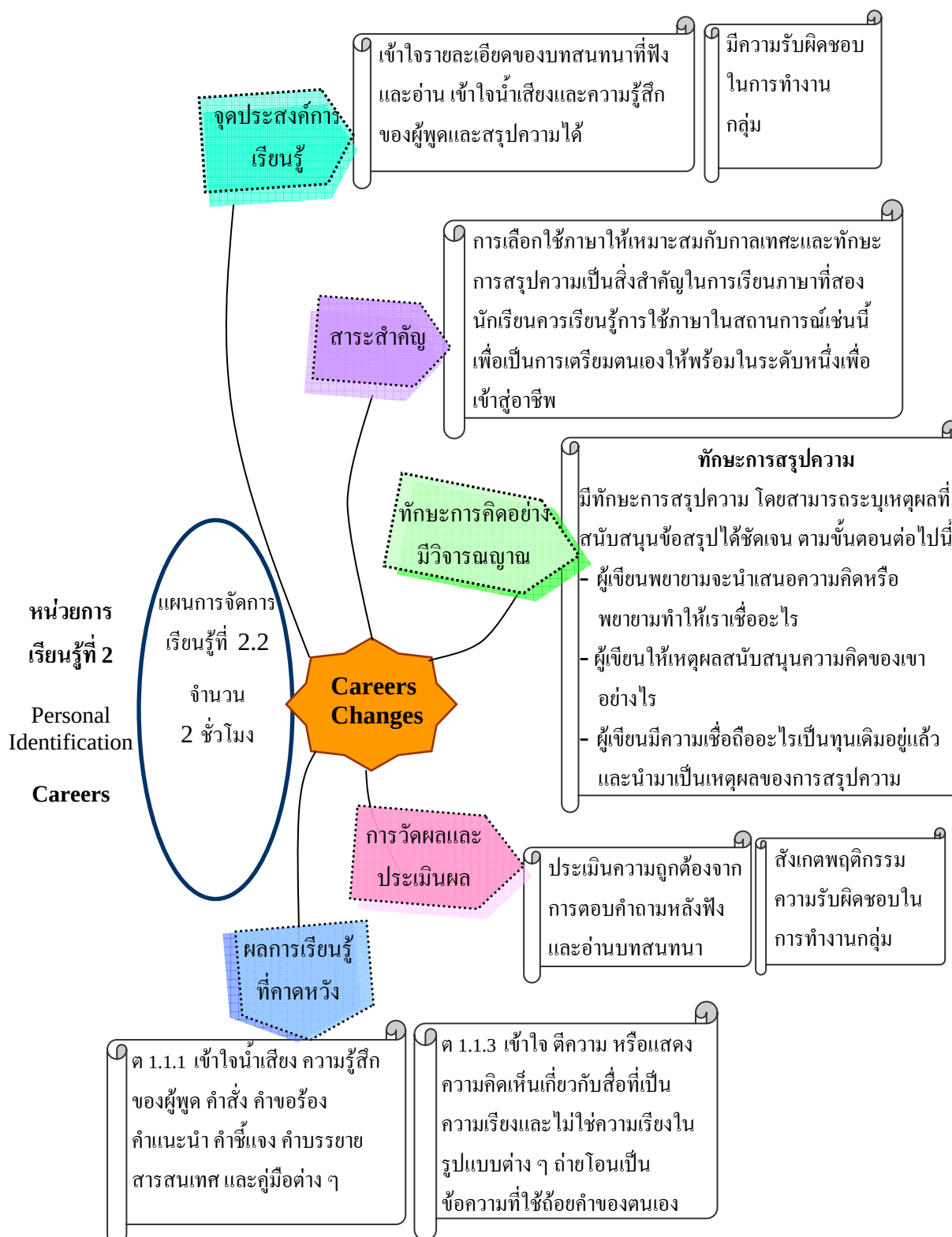
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issue: Background

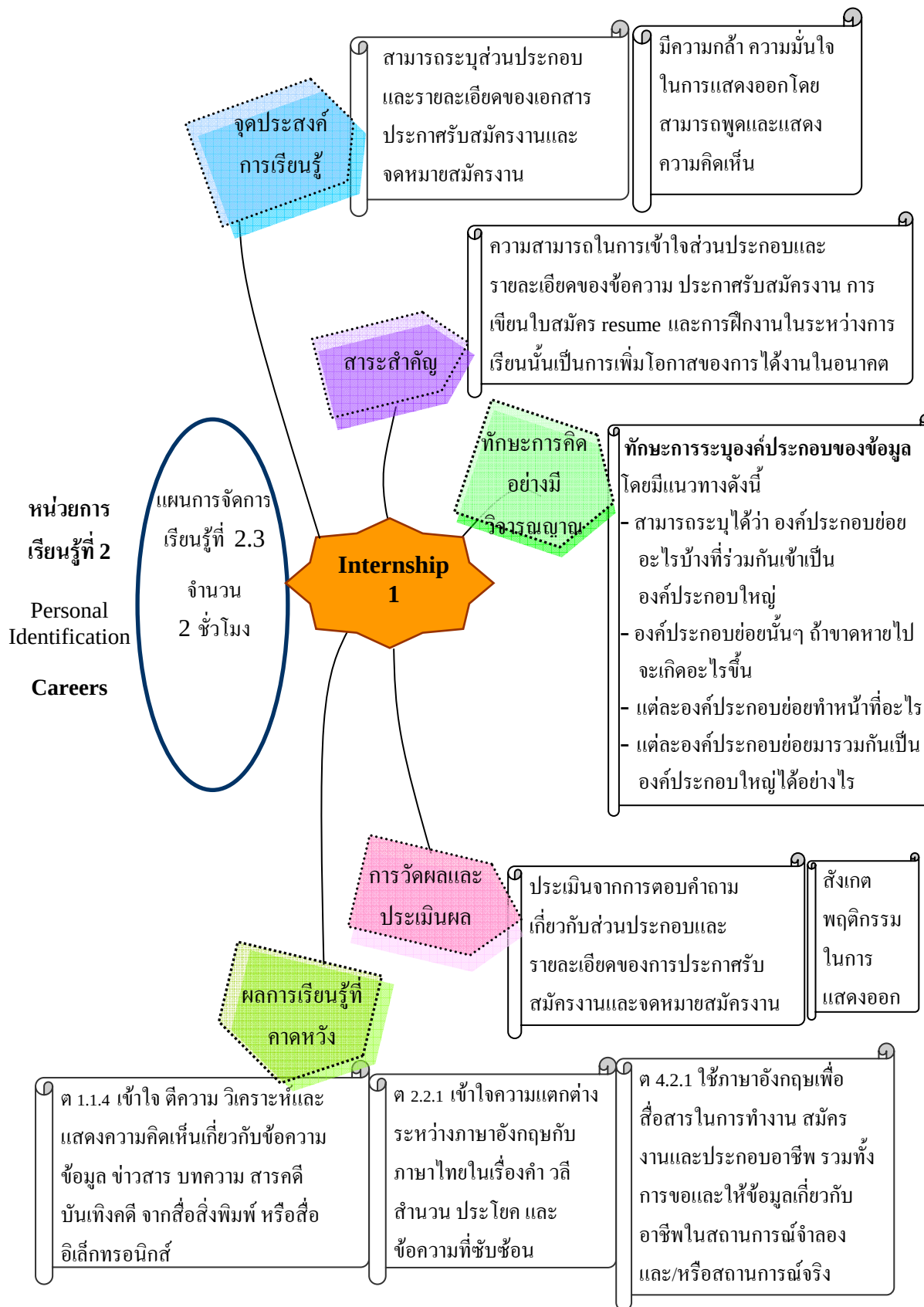
ภาพที่ 25 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.3 Immigrants

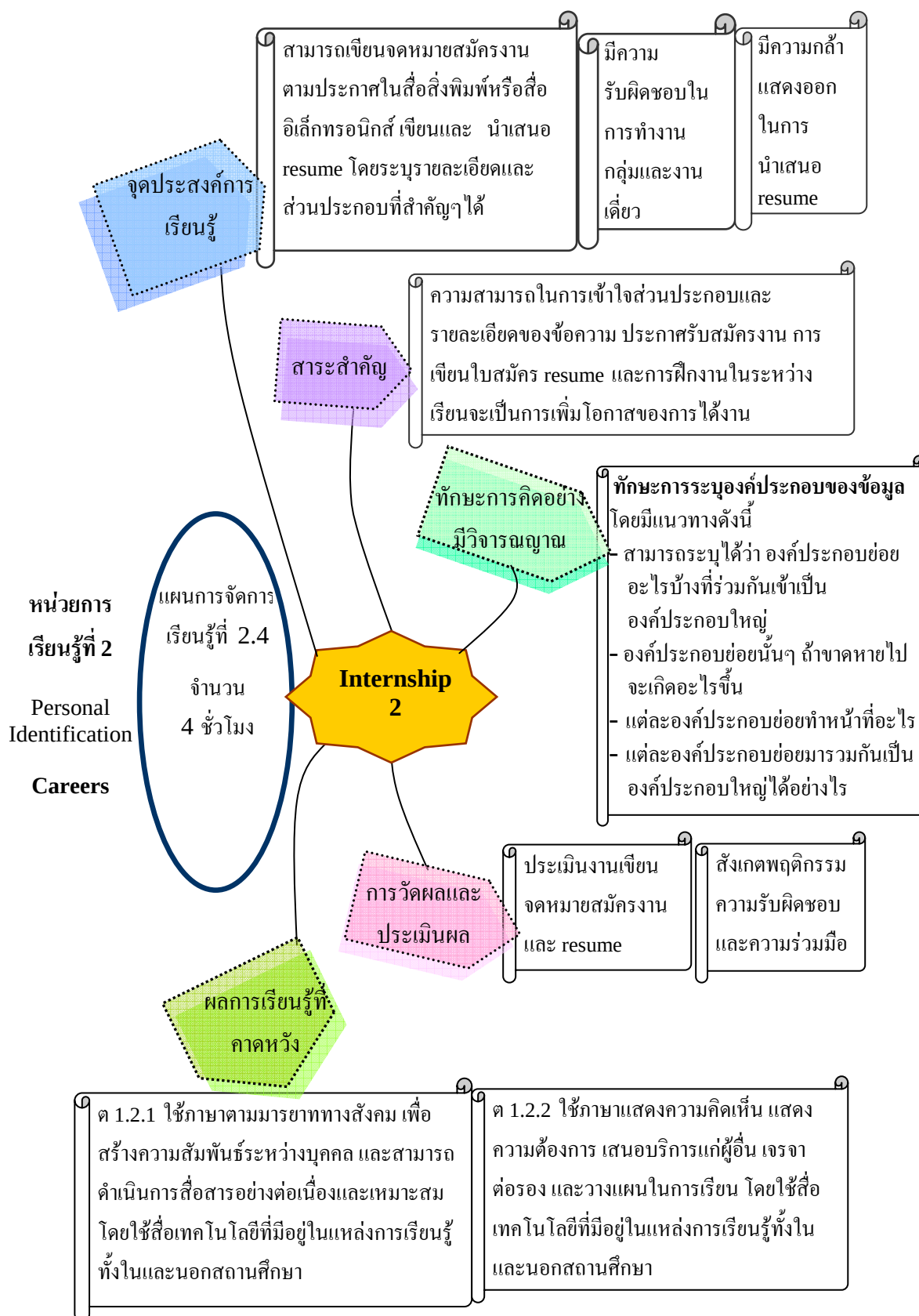
ภาพที่ 26 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.1 Unusual Jobs

ภาพที่ 27 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.2 Careers Changes

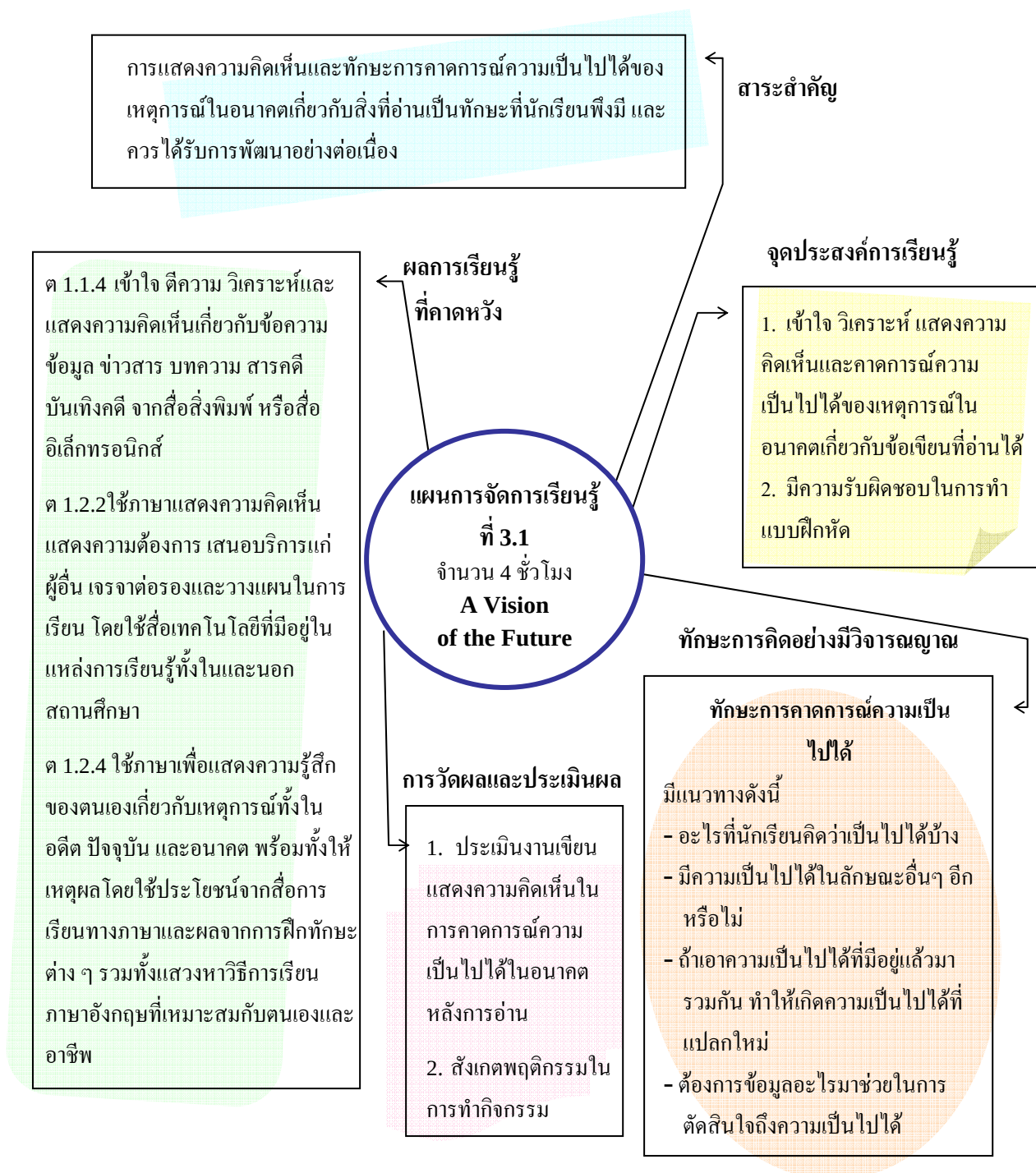
ภาพที่ 28 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.3 Internship1

ภาพที่ 29 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.4 Internship 2

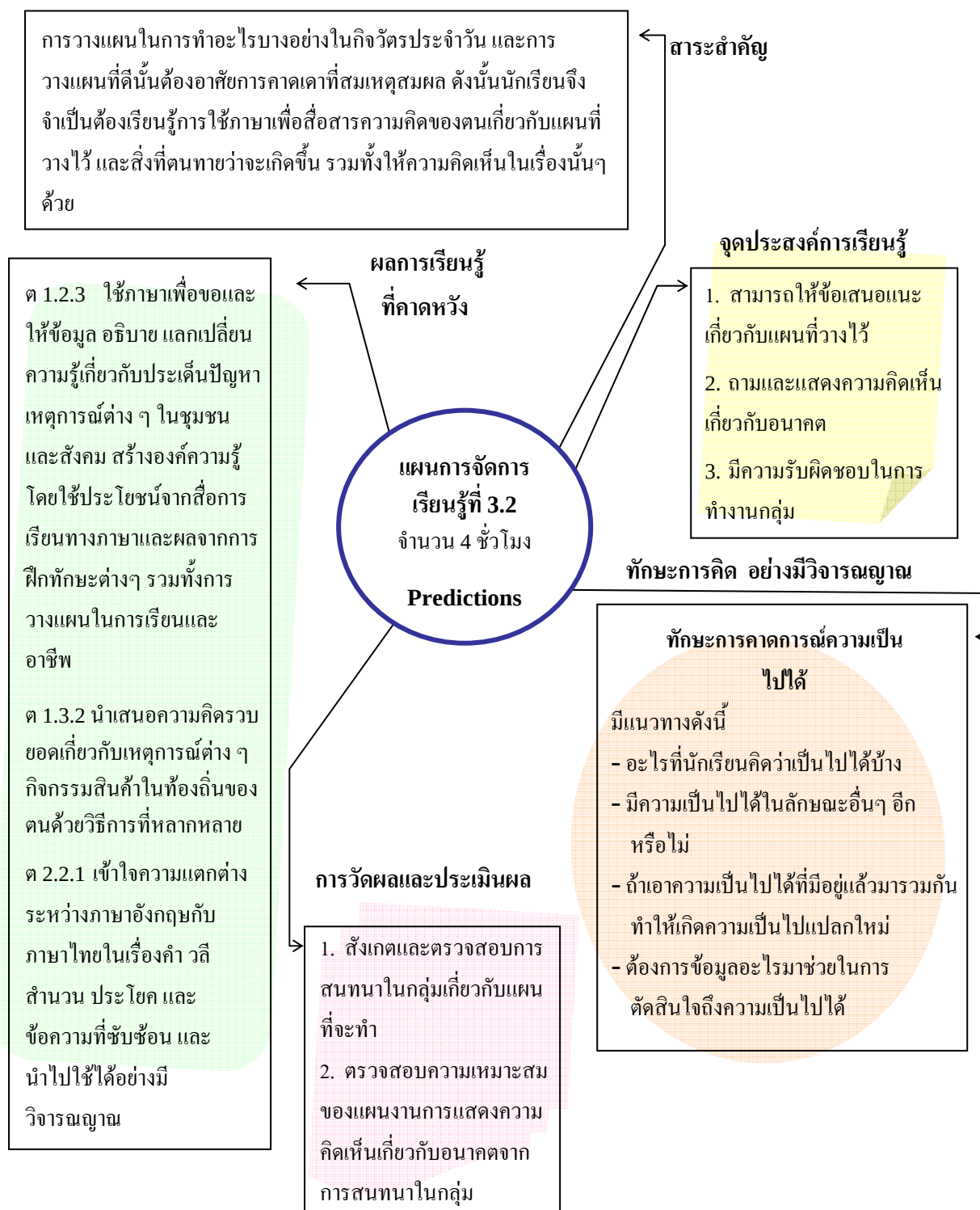
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology:

What Will Be Will Be

ภาพที่ 30 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.1 A Vision of the Future

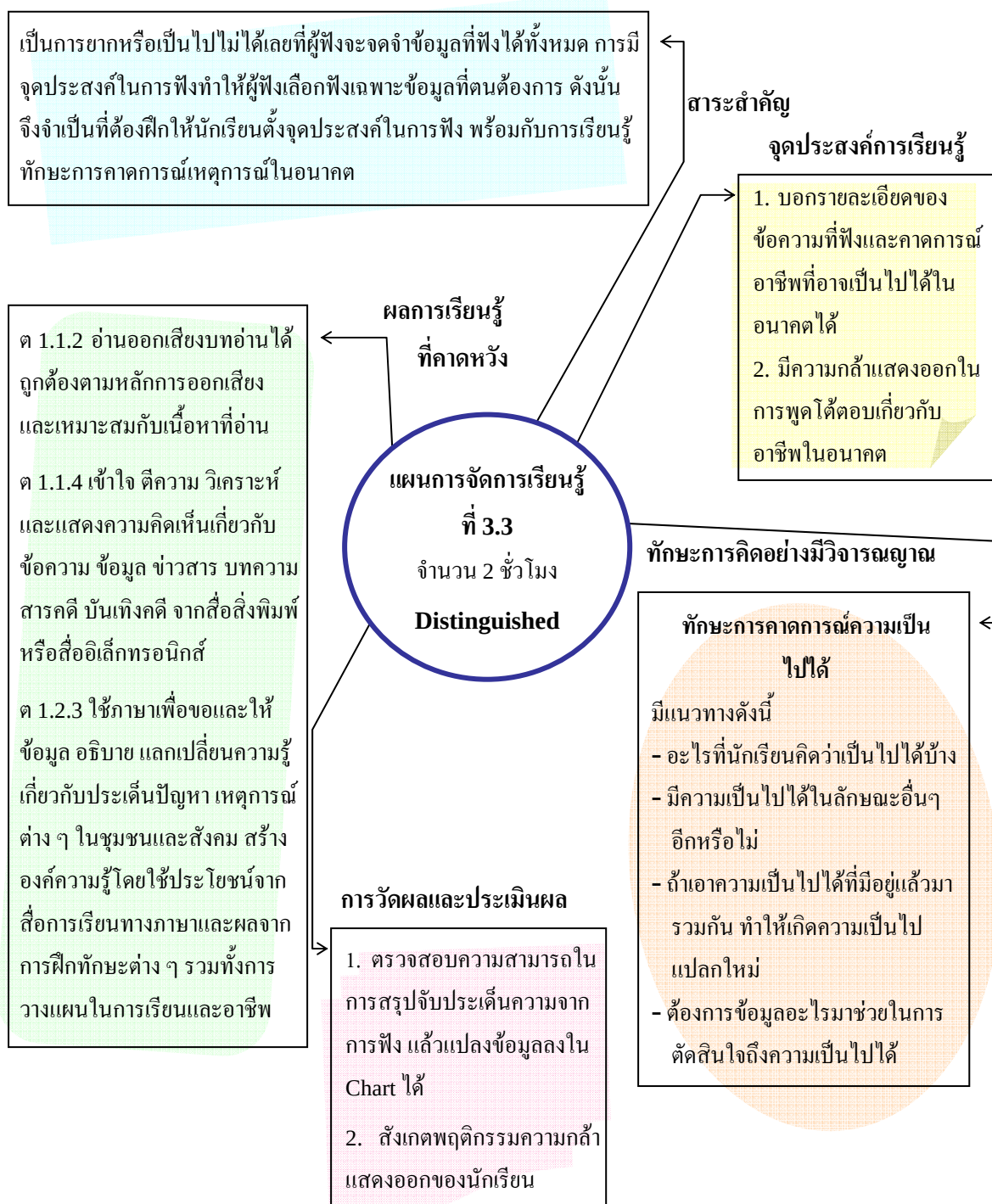
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology: What Will Be Will Be

ภาพที่ 31 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.2 Predictions

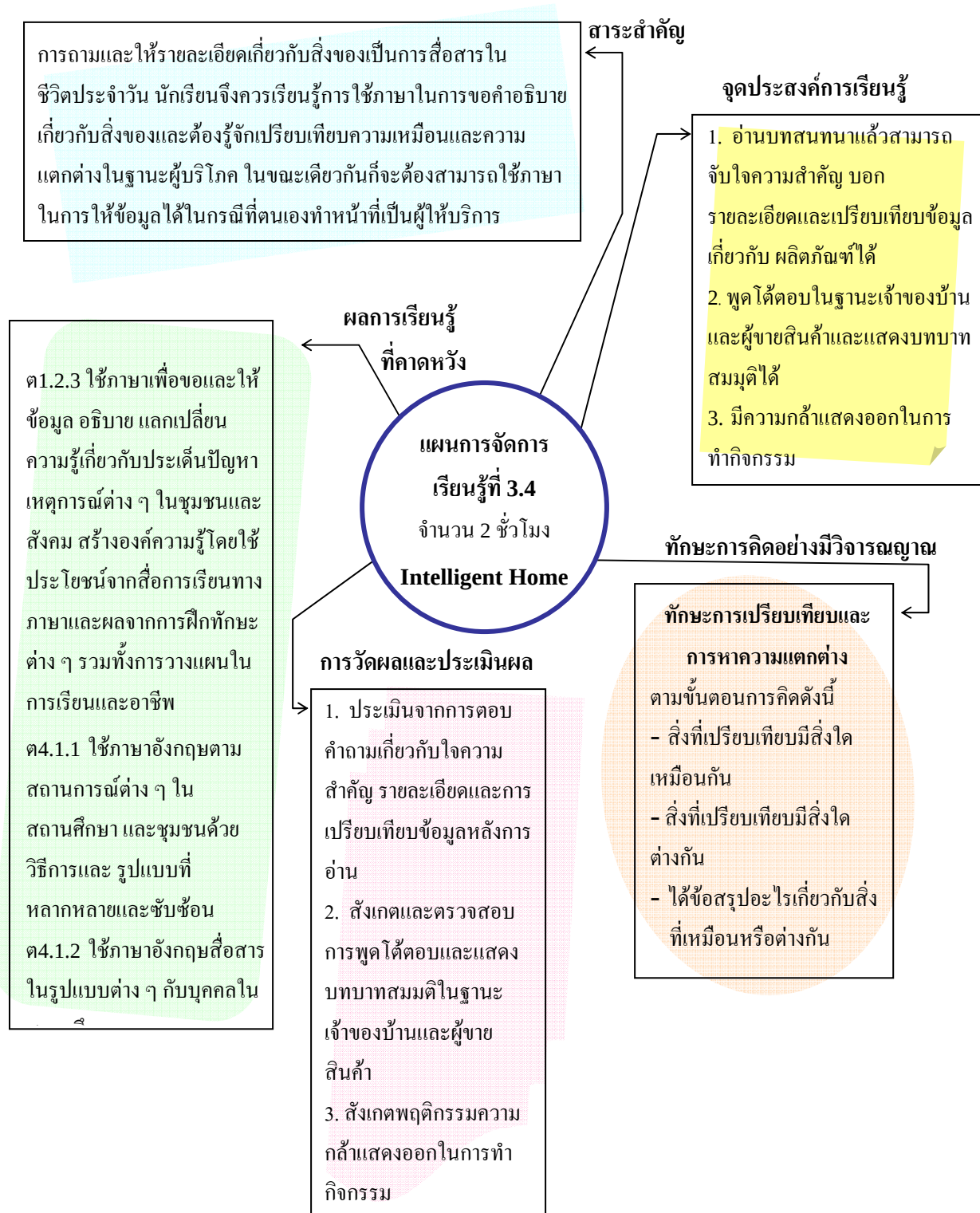
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology:

What Will Be Will Be

ภาพที่ 32 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.3 Distinguished Students

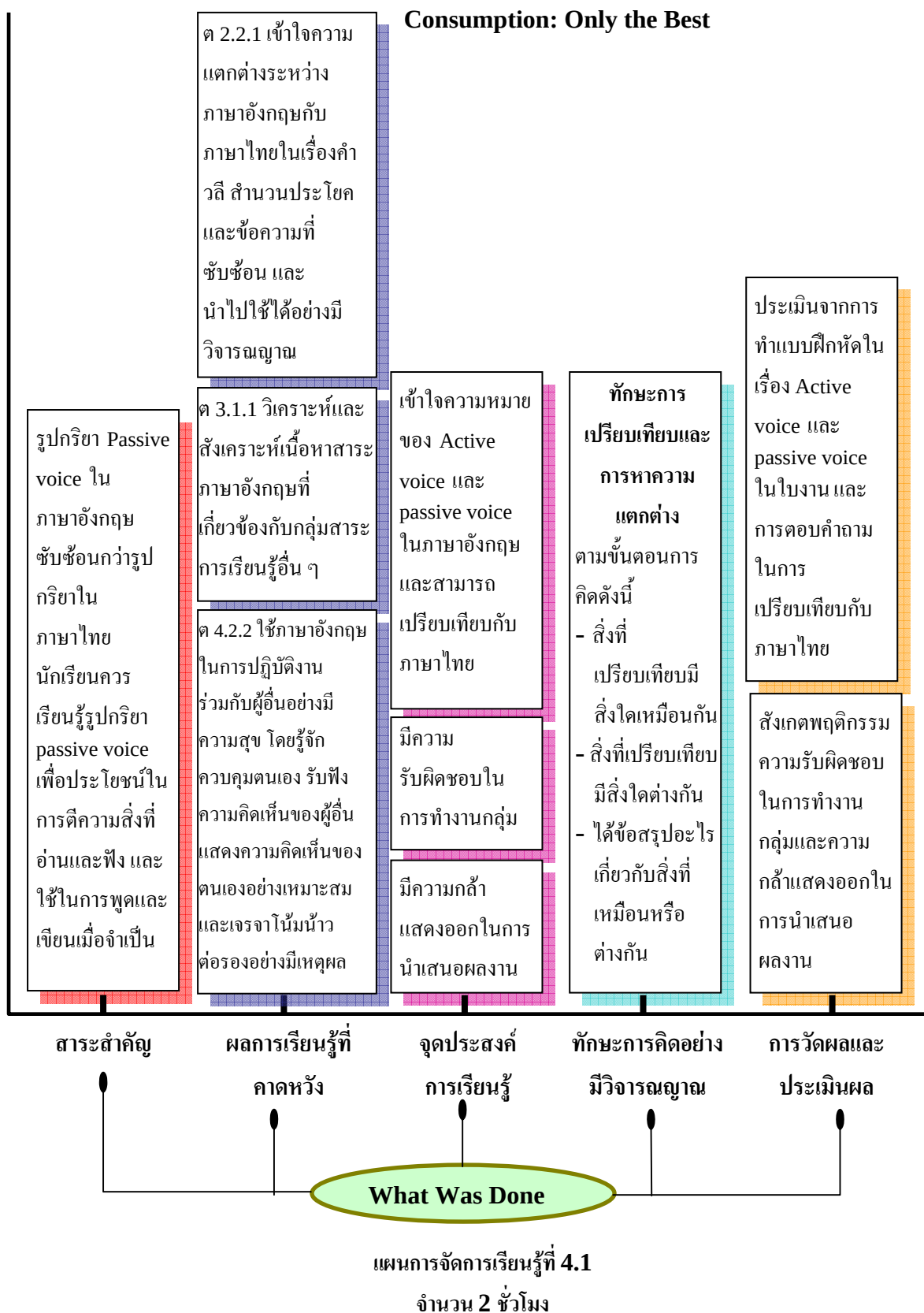
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology:
What Will Be Will Be

ภาพที่ 33 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.4 Intelligent Home

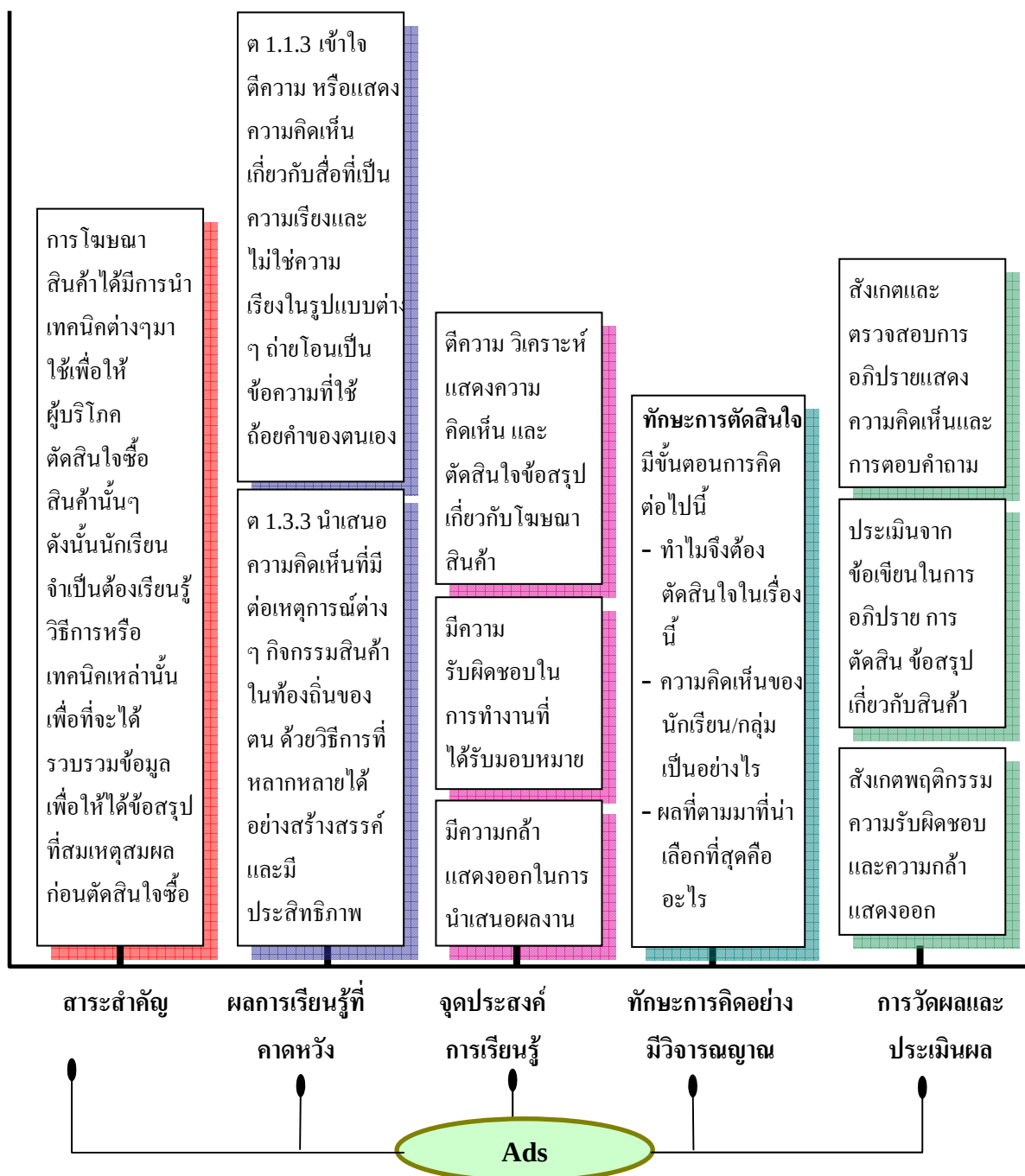
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

Consumption: Only the Best

ภาพที่ 34 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.1 What Was Done

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4
Consumption: Only the Best

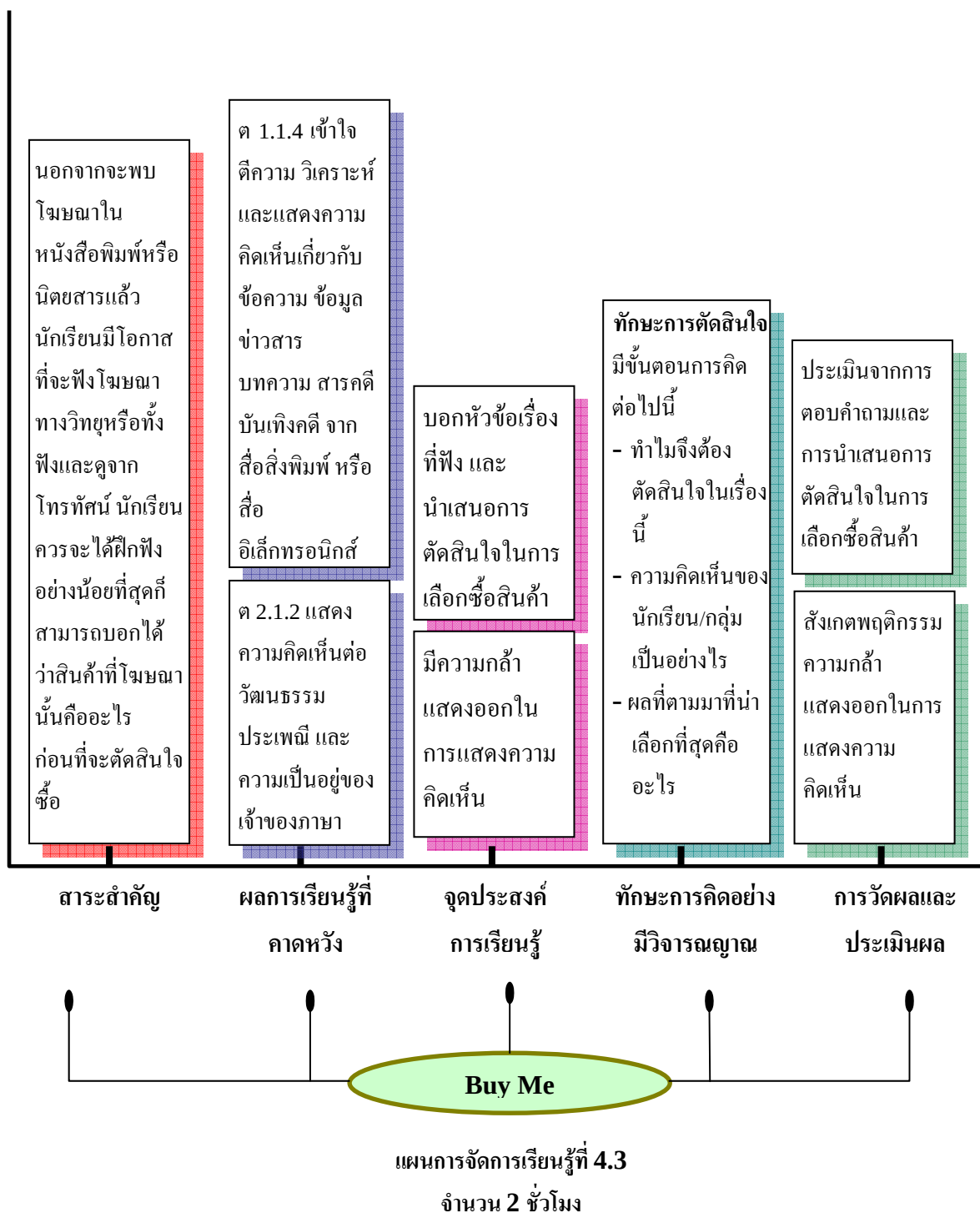

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.2

จำนวน 4 ชั่วโมง

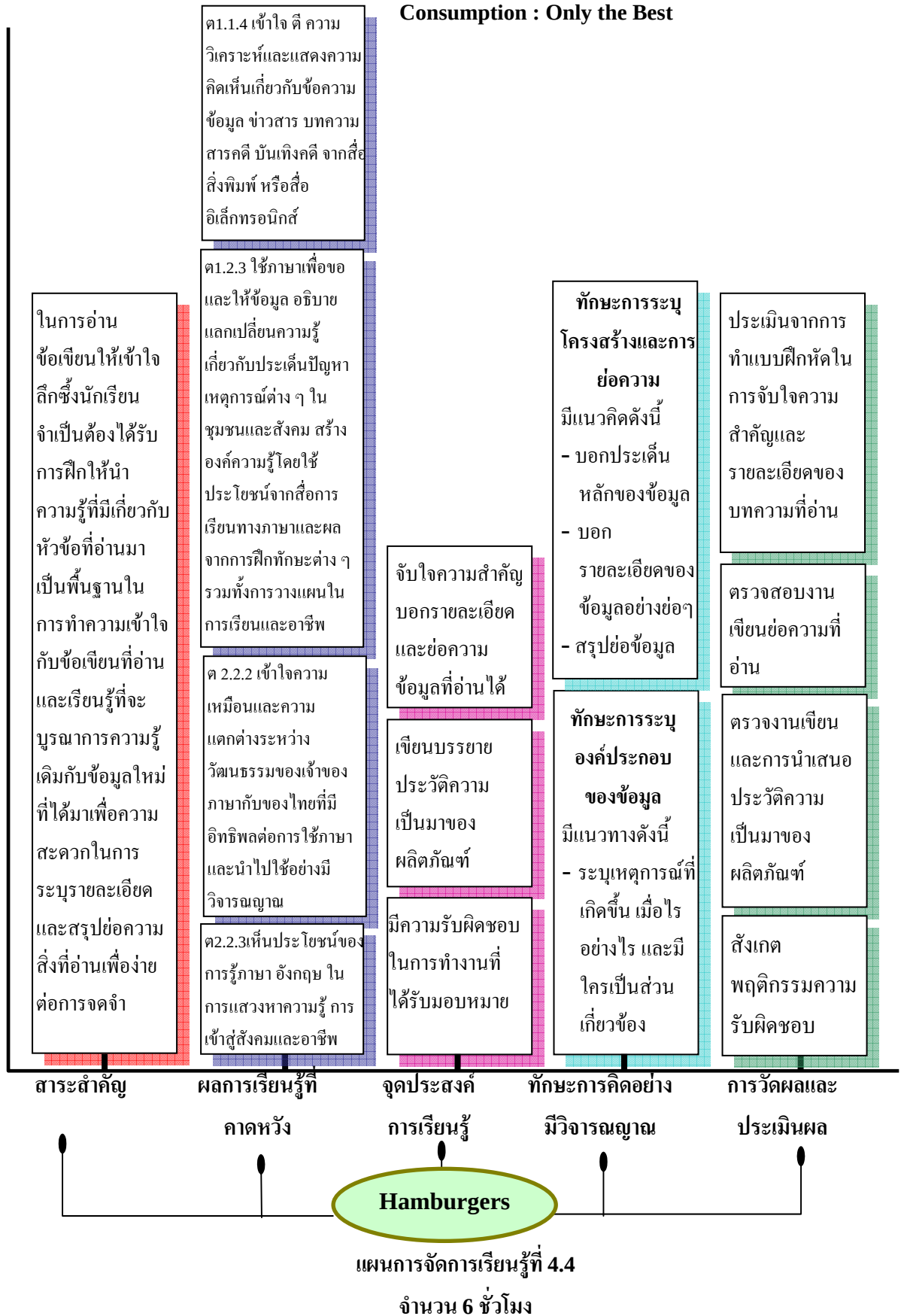
ภาพที่ 35 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.2 Ads

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4
Consumption: Only the Best

ภาพที่ 36 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.3 Buy Me

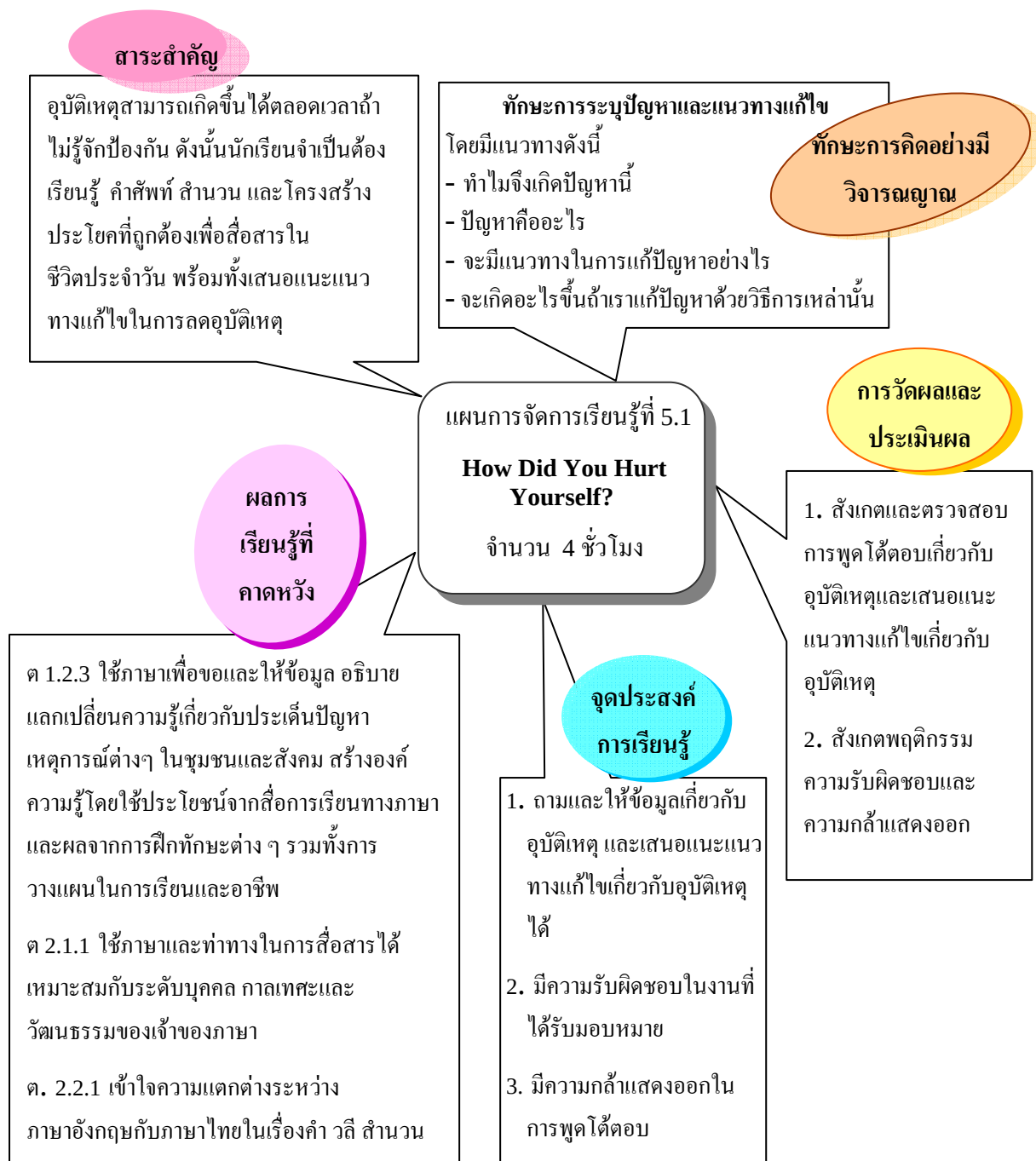
Consumption : Only the Best

ภาพที่ 37 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.4 Hamburgers

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare:

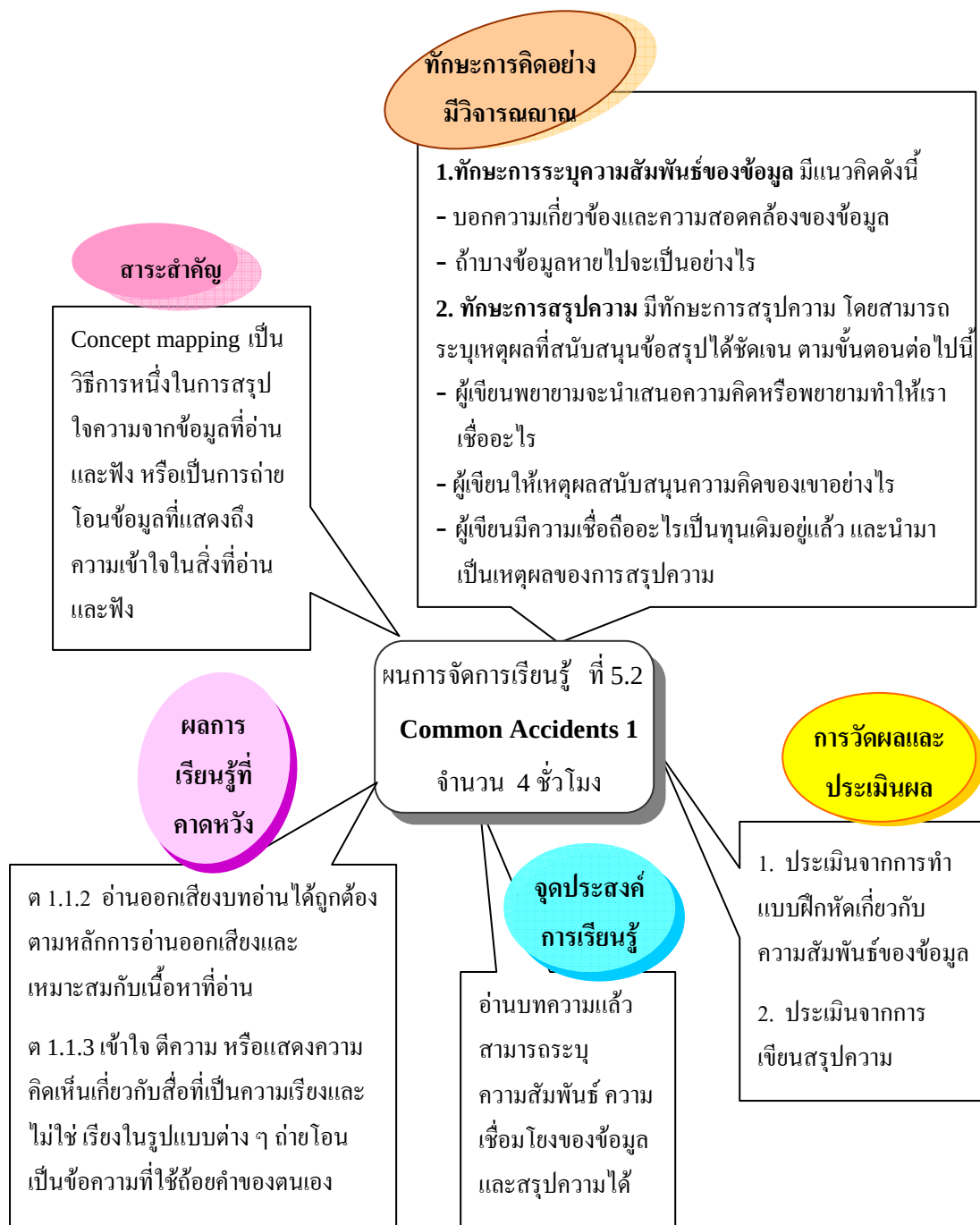
Did You Hurt Yourself?

ภาพที่ 38 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.1 How Did You Hurt Yourself?

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare:

Did You Hurt Yourself?

ภาพที่ 39 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.2 Common Accidents 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare:

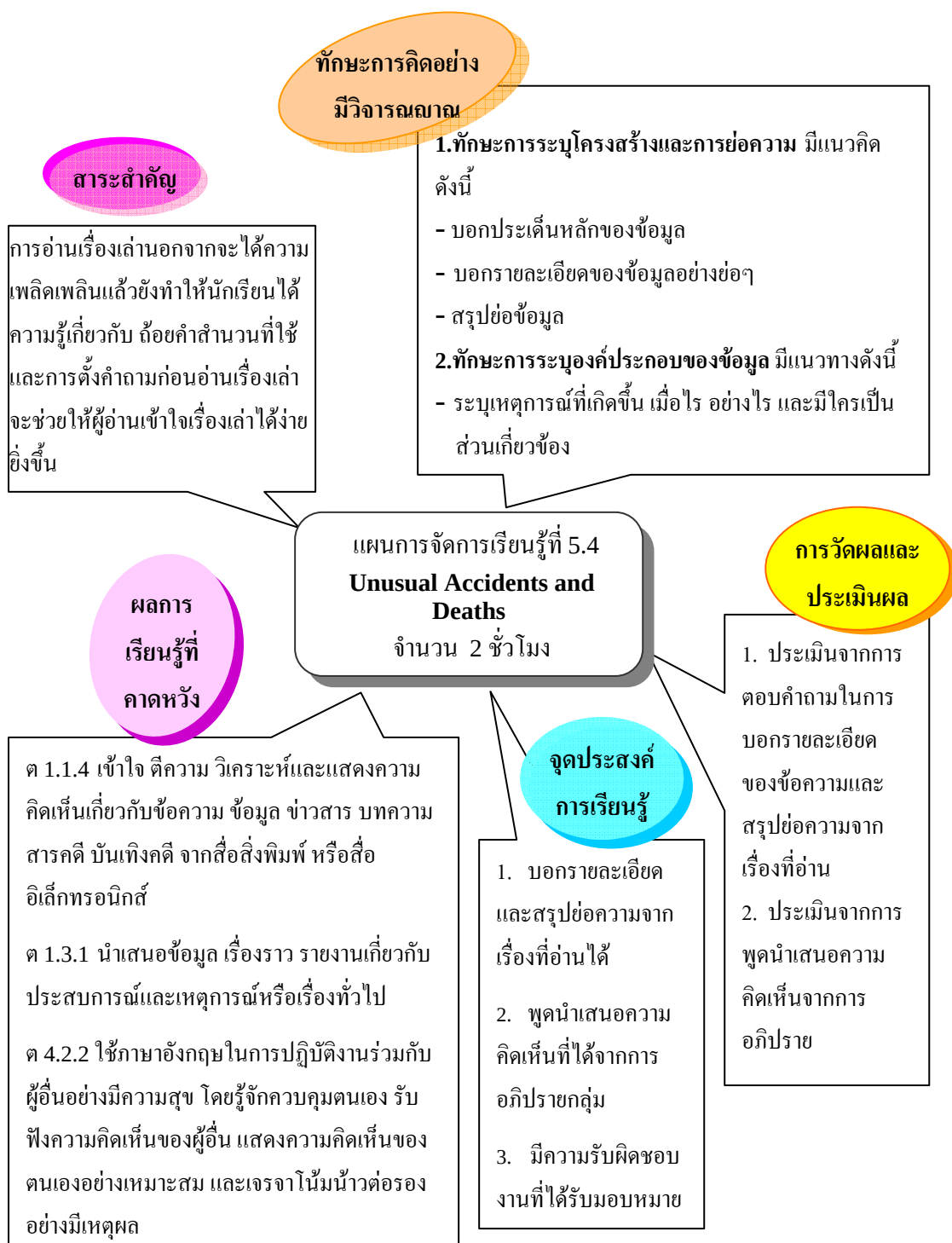
Did You Hurt Yourself?

ภาพที่ 40 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.3 Common Accidents 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare:

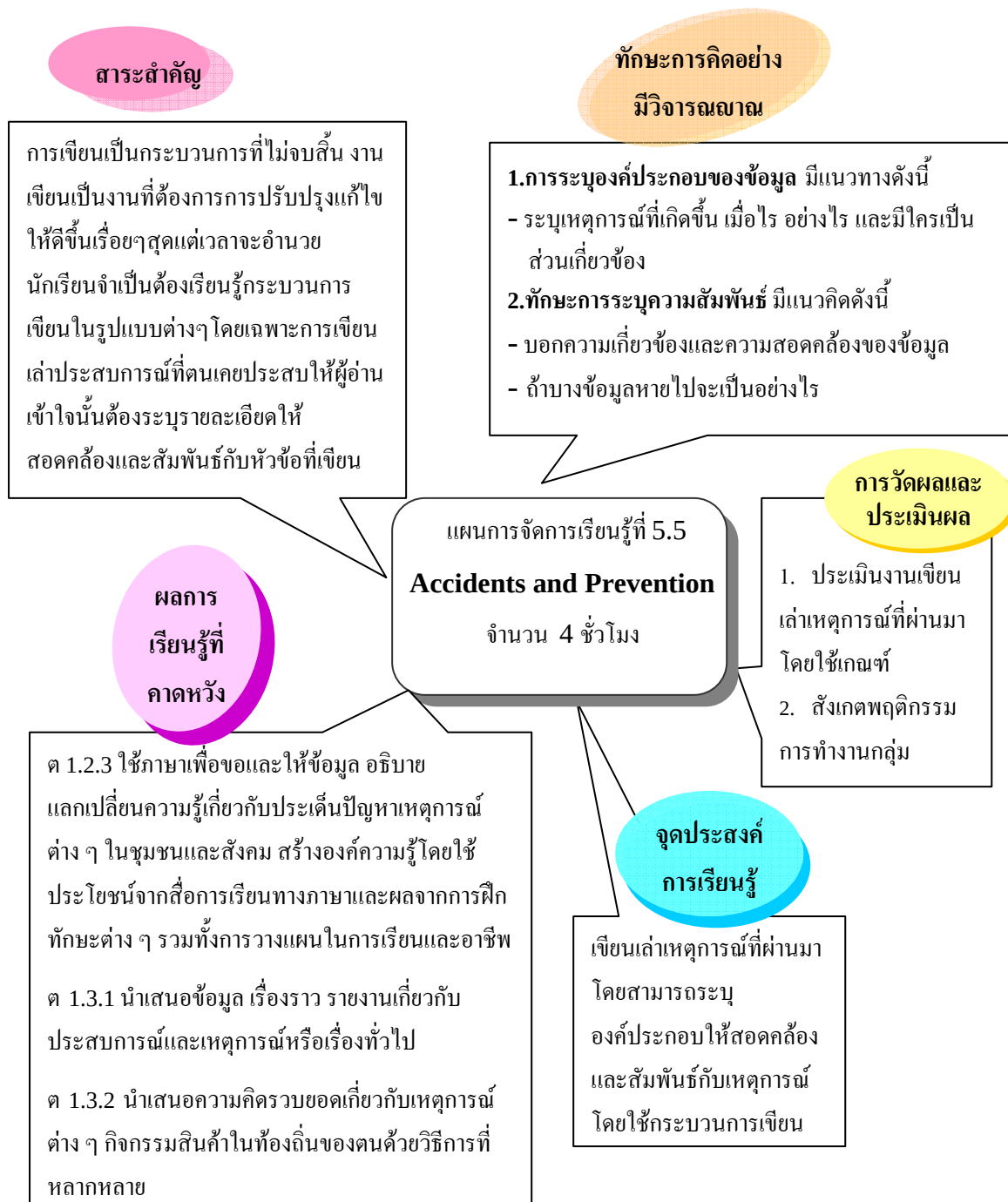
Did You Hurt Yourself?

ภาพที่ 41 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.4 Unusual Accidents and Deaths

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare:

Did You Hurt Yourself?

ภาพที่ 42 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.5 Accidents and Prevention

ผลการเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในแต่ละหน่วยการเรียนรู้สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 สรุปทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้เสริมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ / แผนการเรียนรู้	ทักษะการคิดวิจารณ์									
	การจัด หมวดหมู่	การ แยกแยะ ข้อเท็จ จริงและ ข้อคิด เห็น	การระบุ โครง สร้างและ การย่อ ความ	การ เปรียบ เทียบและ การหา ความ แตกต่าง	การระบุ ความ สัมพันธ์ ของ ข้อมูล	การคาด การณ์ ความ เป็นไปได้	การระบุ องค์ ประกอบ ของ ข้อมูล	การสรุป ความ	การระบุ ปัญหา และ แนวทาง แก้ไข	การ ตัดสินใจ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1										
แผนที่ 1.1	✓									
แผนที่ 1.2									✓	
แผนที่ 1.3		✓								
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2										
แผนที่ 2.1	✓									
แผนที่ 2.2								✓		
แผนที่ 2.3							✓			
แผนที่ 2.4							✓			
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3										
แผนที่ 3.1						✓				
แผนที่ 3.2						✓				
แผนที่ 3.3						✓				
แผนที่ 3.4				✓						
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4										
แผนที่ 4.1				✓						
แผนที่ 4.2										✓
แผนที่ 4.3										✓
แผนที่ 4.4			✓				✓			
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5										
แผนที่ 5.1									✓	
แผนที่ 5.2					✓			✓		
แผนที่ 5.3					✓					
แผนที่ 5.4			✓				✓			
แผนที่ 5.5					✓		✓			

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้เสริมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ปรากฏดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง National Issue สามารถเสริมทักษะการจัดหมวดหมู่ การระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข การแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น และการระบุนองค์ประกอบของข้อมูล หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Personal Identification สามารถเสริมทักษะการจัดหมวดหมู่ การสรุปความ และการระบุนองค์ประกอบของข้อมูล หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Science and Technology สามารถเสริมทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ และการเปรียบเทียบ และการหาความแตกต่าง หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Consumption สามารถเสริมทักษะการเปรียบเทียบ และการหาความแตกต่าง การตัดสินใจ การระบุโครงสร้างและการย่อความ และการระบุนองค์ประกอบของข้อมูล และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Health and Welfare สามารถเสริมทักษะการระบุปัญหา และแนวทางแก้ไข การระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล การสรุปความ การระบุโครงสร้างและการย่อความ และการระบุนองค์ประกอบของข้อมูล

ผลการวิจัยในชั้นทดลองใช้หลักสูตร

ในชั้นการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยมีวิธิดำเนินการวิจัยโดยพิจารณาผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งพิจารณาและวิเคราะห์จาก 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินชิ้นงาน 3) พฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน 4) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน 5) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน ชิ้นงานที่ได้ทำ และการใช้หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

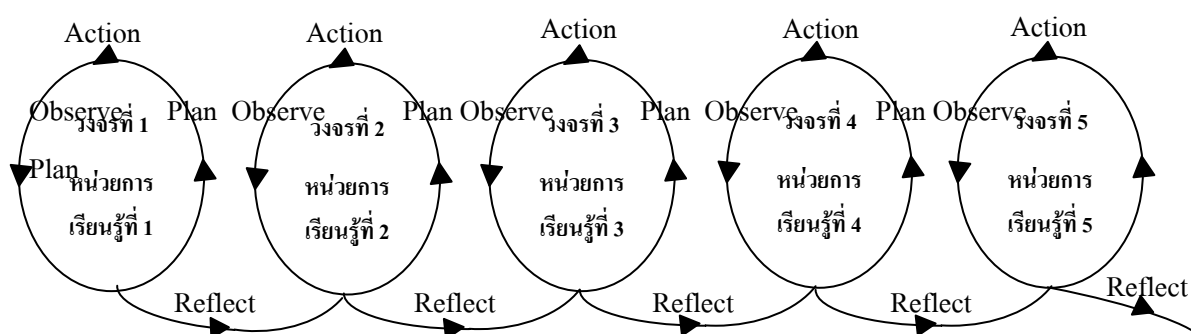
1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยเริ่มจากการตรวจแก้ไข ปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ครบทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้ แล้วจึงนำไปใช้สอน ในขณะที่สอนได้พิจารณาประสิทธิภาพของบทเรียนจากแบบบันทึกของผู้วิจัยในขณะที่สอนและหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในแต่ละครั้งโดยการบันทึกเป็นรายชั่วโมงตามขั้นตอนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ และความคิดเห็นของนักเรียน

ได้จาก 1) การวิเคราะห์เนื้อหาจากการเขียนอนุทินของนักเรียนในแต่ละครั้ง ครั้งละ 5 คน โดยเรียงตามลำดับเลขที่ และ 2) จากการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนทั้งหมดเป็น 5 กลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนหน่วยการเรียนรู้ที่เรียน และเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสดำเนินการความคิดเห็นกับผู้วิจัย จึงได้รวบรวมข้อมูลโดยการสนทนากลุ่มหลังจากเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มละ 45 – 50 นาที ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลโดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาทั้งหมด 58 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นการวางแผน (plan) ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นคือ ขั้นนำเสนอ (presentation) ขั้นฝึก (practice) และขั้นนำไปใช้ (production)
- 2) ขั้นการปฏิบัติ (action) ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้
- 3) ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล (observe) ผู้วิจัยได้สังเกต บันทึกพฤติกรรมและผลการเรียนระหว่างการสอนและหลังการสอน และเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกผู้วิจัยการสนทนากลุ่ม (focus group) และให้นักเรียนเขียนอนุทิน
- 4) ขั้นการสะท้อนผลข้อมูล (reflect) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกผลการสอนระหว่างและหลังการสอน การสนทนากลุ่ม และการเขียนอนุทินในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มาวิเคราะห์สะท้อนผลของข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ถัดไป จากขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการทั้ง 4 ขั้นตอนทีกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ดังแสดงในภาพที่ 43

ภาพที่ 43 วงจรการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้ 20 แผนการจัดการเรียนรู้ และในการสะท้อนผลข้อมูลของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ต่อไปดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากผลการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยพิจารณาจากแบบบันทึกผลการสอน การเขียนอนุทิน และการสนทนากลุ่ม แล้วนำเสนอเป็นความเรียง ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านบรรยากาศในการเรียน และ 4) ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งปรากฏผลในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ต่อไปนี้

1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issue: Background

1.1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.1 เรื่อง What's He like? ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอน ในวันที่ 23 และ 25 พฤษภาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจข้อเขียนบรรยายบุคคล สามารถจัดประเภทบุคลิกลักษณะของบุคคล จัดหมวดหมู่ประโยคตาม tense ต่าง ๆ และสามารถเลือกคำศัพท์เพื่อเขียนและพูดนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นการบรรยายลักษณะและบุคลิกท่าทางของบุคคลที่อพยพมาอาศัยอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับภูมิหลังของแต่ละคนที่แตกต่างกันเพื่อสร้างความคุ้นเคยก่อนที่จะทำงานหรือทำกิจกรรมร่วมกันและเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายของบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาและนิสัยใจคอที่แตกต่างกันกับของตนเองควบคู่กับการเรียนไวยากรณ์ในเรื่อง present tense, past tense และ present progressive tense และคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการบรรยายบุคคล จากการสอบถามนักเรียนพบว่า นักเรียนรู้ เข้าใจ และชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะคำศัพท์และโครงสร้างประโยคไม่ซับซ้อน และเป็นช่วงวัยที่นักเรียนสนใจเรื่องบุคลิกภาพ ความสง่างามของบุคคลและอยากพูดบรรยายบุคลิกลักษณะของตนเอง ของเพื่อน และบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“เข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะสามารถนำคำศัพท์ และ โครงสร้างของประโยคที่เรียน ไปสัมภาษณ์เพื่อนและเขียนบรรยายบุคคลที่ชื่นชอบได้”

“ชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะไม่ค่อยยากเกินไปและทำให้มีความเข้าใจในเรื่อง tense มากยิ่งขึ้น และยังทำให้สามารถจัดหมวดหมู่ของข้อมูลและประโยคตามประเภทของ tense ต่างๆได้”

“เข้าใจในเรื่องที่เรียนทำให้รู้โครงสร้างและ โอกาสที่ใช้ของ present simple tense, past tense และ present progressive tense และเพื่อน ๆ สามารถตอบ คำถามเกี่ยวกับ บุคลิกลักษณะของบุคคลได้”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนประกอบด้วย 1) ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้นักเรียนดูสิ่งพิมพ์และถามคำถามนักเรียน 2 คำถาม คือ What do you think the reading is about? กับ Why do you think so? มีนักเรียนที่สนใจในการตอบคำถามแต่ไม่ตรงประเด็น ผู้วิจัยให้นักเรียนเอาประโยคทั้งสามประโยคที่เพื่อนตอบทำเป็นหนึ่งประโยคโดยผู้วิจัยชี้ไปที่รูปภาพของนักแสดงและชื่อเรื่องในบทอ่าน นักเรียนจึงสามารถตอบคำถามได้ คือ It's about actors and

actresses in the play of Romeo and Juliet ส่วนคำถามข้อที่ 2 เป็นการฝึกให้นักเรียนมีเหตุผล ในการสนับสนุนคำตอบ นักเรียนตอบยังไม่ครอบคลุม ผู้วิจัยจึงให้เวลานักเรียนดูข้อมูลในบทเรียน อีกครั้ง นักเรียนจึงสามารถตอบคำถามได้ คือ I see a brochure of Romeo and Juliet Play and the background of the actors and actresses. 2) นักเรียนศึกษาภาพและถ้อยคำในบทอ่านเพื่อให้นักเรียน บรรยายภาพที่เห็น นักเรียนตอบได้ว่า They are practicing the play. 3) นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและ ทำใบงานเรื่อง Classifying the Information โดยผู้วิจัยให้โอกาสนักเรียนสอบถามความหมายของ คำศัพท์จากเพื่อนได้ ผู้วิจัยสุ่มถามให้นักเรียนตอบด้วยความสมัครใจ ไม่มีนักเรียนคนใดที่กล้าเฉลย คำตอบ ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการเรียกชื่อให้นักเรียนตอบ นักเรียนส่วนใหญ่ตอบได้ถูกต้อง ส่วนนักเรียนที่ตอบไม่ครอบคลุมผู้วิจัยให้นักเรียนทั้งห้องช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง 4) นักเรียนอธิบาย ความแตกต่างของการใช้ What is Amanda like? กับ What is Amanda look like? มีนักเรียนที่อาสา อธิบายความแตกต่างของการใช้ทั้งสองประโยคนี้อย่างชัดเจน และสามารถอธิบายได้ถูกต้องโดยที่ผู้วิจัยไม่ต้องเสริม 5) นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษา อภิปราย และแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อสรุปในเรื่องรูปกริยา การตั้งคำถาม และโอกาสที่ใช้ ของ present tense, past tense และ present progressive tense และ นักเรียนทุกกลุ่มอ่านบทอ่าน เขียนประโยค และจัดหมวดหมู่ประโยคให้ถูกต้องตาม tense นักเรียน ทุกกลุ่มสามารถนำเสนอผลงานของกลุ่มได้ และแต่ละกลุ่มประเมินการนำเสนอผลงานของกลุ่มเพื่อน 6) นักเรียนจับคู่กัน ผลัดกันถามและตอบข้อมูลจากเรื่องที่ได้อ่าน และข้อมูลส่วนตัวของบุคคลที่ นักเรียนสนใจที่ค้นคว้ามาด้วยความตั้งใจ นักเรียนแสดงความเข้าใจโดยการออกไปแสดงหน้าชั้น เรียนในการสัมภาษณ์บุคคลที่นักเรียนชื่นชอบได้ นักเรียนมีความประทับใจในทุกกิจกรรมไม่ว่า จะเป็นการอภิปรายภายในกลุ่ม การนำเสนอผลงาน การประเมินเพื่อน และการสัมภาษณ์เพราะ เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความสามัคคี มีความกล้าแสดงออก ดังที่นักเรียนได้ให้ความคิดเห็นว่า

“หนูรู้สึกว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างจากที่เคยเรียนมา อาจารย์สอนไม่ เหมือนอาจารย์ท่านอื่นรู้สึกดีใจและตื่นเต้นกับกิจกรรมที่ได้ทำเพราะมีกิจกรรมหลายอย่าง เช่น การ นำเสนองานหน้าห้องเรียนก็เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออก การประเมินเพื่อนจะทำให้เพื่อน ได้เรียนรู้ จุดด้อยของตนเองและสามารถปรับปรุงในครั้งต่อไป”

“ชอบการออกไปแสดงหน้าชั้นเรียนเพราะเป็นการฝึกความกล้าแสดงออก”

“การทำกิจกรรมทำให้หนูได้หลายอย่าง คือ ทำให้นักเรียนมีความสามัคคีกัน การนำเสนอผลงานทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก และทำให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณ”

“การทำงานกลุ่มจะมีความสามัคคีมากขึ้นและคนที่ไม่ค่อยเก่งจะพึ่งพาอาศัยคนที่เก่ง”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

บรรยากาศในการเรียนและการทำกิจกรรมนั้นผู้วิจัยพยายามให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกัน มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น เพราะเป็นคาบแรกที่เรียนและนักเรียนบางคนยังไม่รู้จักกันมาก่อนเพราะมาจากต่างห้องและต่างโรงเรียน ผู้วิจัยจึงให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการทำงานกลุ่มในการอภิปรายและแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม ผู้วิจัยเป็นผู้จัดกลุ่มเองโดยพิจารณาจากคะแนนภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน หรือเป็นการทดสอบความสามารถของนักเรียนโดยพิจารณาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพยายามสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับนักเรียนให้มากที่สุดและพร้อมที่จะแนะนำผู้เรียนได้ตลอดเวลา และพยายามพูดภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเพื่อให้นักเรียนมีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นักเรียนมีความเห็นว่าบรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนานเพราะมีการปรึกษาหารือกัน และผู้สอนมีความเป็นกันเองกับนักเรียน ดังที่นักเรียนได้ให้ความคิดเห็นว่า

“สนุกสนานเพราะอาจารย์จะให้คำแนะนำและพูดภาษาอังกฤษเกือบตลอดเวลาที่สอน”

“เต็มไปด้วยการปรึกษาหารือ มีความช่วยเหลือเกื้อกูลกันสนุกสนานและที่สำคัญวันนี้ในห้องมีความสามัคคีกันมากทำให้เกิดความสนิทสนมกันมาก”

“เพื่อน ๆ มีความสามัคคีกันมาก ช่วยกันแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มของตน แต่เราก็สามารถนำข้อเสนอของเพื่อนมาทบทวนหรือปรับปรุงจากเดิมได้”

“อาจารย์ไม่โกรธเวลานักเรียนทำผิด และจะให้นักเรียนแสดงหน้าห้องจนจบแล้วค่อยมาแก้ไขทีหลัง”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ต้องการส่งเสริมให้กับนักเรียนในแผนการจัดการเรียนรู้ก็คือ ทักษะการจัดหมวดหมู่เพื่อให้ นักเรียนสามารถจัดหมวดหมู่ของข้อมูลให้ตรงกับประเภท พบว่า นักเรียนสามารถนำข้อมูลมาเติมในประเภทของข้อมูลที่ประกอบด้วย Name, Language, Ethnic background และ Appearance/Personality โดยนักเรียนต้องมีความตั้งใจในการอ่านข้อมูลและต้องทราบความหมายของหัวข้อประเภทของข้อมูลที่ต้องจัดโดยเฉพาะคำว่า *ethnic background* และ *appearance* หรือ *personality* จึงจะสามารถเติมข้อมูลในประเภทได้ถูกต้อง และนักเรียนแสดงความเข้าใจและจำรูปแบบของคำกริยาที่แสดง tense ต่าง ๆ โดยสามารถหาประโยค และจัดหมวดหมู่ประโยคตาม tense ที่กำหนดพร้อมทั้งบอกรูปแบบของคำกริยา และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตาม tense ได้ถูกต้องทุกกลุ่ม

1.2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.2 เรื่อง Myself and My Family ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 29 พฤษภาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกข้อมูลเกี่ยวกับคู่สนทนา ระบุปัญหาและแนวทางแก้ไขของปัญหา ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นการสนทนาของนักศึกษาต่างชาติที่มาศึกษาต่อในประเทศสหรัฐอเมริกา นักศึกษามีปัญหาในการฟังบรรยายของอาจารย์ผู้สอนที่ไม่ได้เป็นชาวอเมริกันและทำให้ไม่สามารถจดบันทึกรายละเอียดของเนื้อหาจากการฟังบรรยายในเวลาเรียนได้ คำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้ คือ miss, accent, dialect, major in, the Student Union และ M.B.A. ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากได้เรียนรู้เนื้อหานี้แล้วพบว่า นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะเป็นเรื่องราวที่ไกลตัวนักเรียนและอาจจะไม่คุ้นเคยกับการเรียนในการฟังเทปซึ่งไม่มีบริบทมากพอที่จะเดาเรื่องได้เหมือนกับการดูวิดีโอทัศน์หรือชมภาพยนตร์ แต่พอได้ฟังหลายครั้งและมีโอกาสได้ปรึกษากันทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ดังที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า

“ฟังสนทนาแล้วจับใจความพอเข้าใจ แต่มีบางส่วนที่ไม่เข้าใจ”

“ตอนแรกงงและไม่เข้าใจแต่พออาจารย์ได้เสริมวิธีการต่าง ๆ ก็โอเคค่ะ”

“ไม่ค่อยเข้าใจในตอนแรก เพราะไม่เคยเรียนการฟังเทปมาก่อน ครั้งนี้เป็นครั้งแรก ผมงง และไม่คอยรู้เรื่องแต่พอตอบคำถามได้บ้าง”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้เริ่มต้นบทเรียนโดยการแจกใบงานเรื่อง Identifying Problems and Resolutions และบอกจุดประสงค์ในการฟังว่าเป็นการฟังเพื่อให้ได้ข้อมูลในการตอบคำถามและฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการระบุประเด็นปัญหาและแนวทางแก้ไขการฟังครั้งที่หนึ่งเพื่อตอบคำถาม 2 ข้อคือ 1) Where are the two people? และ 2) What do they have in common? โดยให้นักเรียนอ่านคำถามทั้งสองข้อในใจ นักเรียนทุกคนเข้าใจคำถามข้อที่ 1 ส่วนข้อที่ 2 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนที่เข้าใจอธิบายให้เพื่อนฟัง ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยการให้นักเรียนตอบคำถามทั้ง 2 ข้อหลังจากฟังเทปครั้งที่หนึ่ง ปรากฏว่านักเรียนตอบไม่ได้ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนฟังครั้งที่สองและให้บอกคำศัพท์ ประโยค และสำนวนที่ได้จากการฟังแล้วเขียนไว้ที่กระดานดำและให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อให้ได้ความคิดรวบยอดว่าเรื่องที่ฟังน่าจะเกี่ยวข้องกับอะไร หลังจากฟังเทปครั้งที่สามนักเรียนสามารถตอบคำถามข้อที่ 1 ได้ ส่วนคำถามข้อที่ 2 นักเรียนตอบไม่ได้ ผู้วิจัยจึงชี้แนะให้นักเรียนตอบคำถามโดยการอ่านประโยคที่เป็นคำตอบโดยที่ผู้วิจัยไม่ได้บอกว่าเป็นคำตอบและให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน นักเรียนจึงสามารถตอบคำถามได้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฟังอีกสองครั้งเพื่อตอบคำถามที่เหลืออีก 5 ข้อโดยให้นักเรียนปรึกษาและอภิปรายกับเพื่อนได้และนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกทุกข้อความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากได้ทำกิจกรรมแล้วพบว่านักเรียนชอบกิจกรรมการฟังเทป เพราะได้ฝึกทักษะการฟังจากเจ้าของภาษา ถึงแม้ว่าจะฟังไม่ค่อยรู้เรื่องในตอนแรก ดังที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า

“ชอบเพราะได้ฟังเทป ช่วยกันบอกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายและฝึกให้นักเรียนระบุปัญหา และแนวทางแก้ไขของปัญหาเพื่อใช้ในอนาคต”

“ชอบ เพราะนักเรียนจะได้เรียนรู้ศัพท์ใหม่ ๆ ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ไม่รู้ ความหมายและสามารถหาความหมายได้”

“อาจารย์สอนไม่เหมือนกับอาจารย์ท่านอื่นและอาจารย์มีรูปแบบการสอนของตนเอง มีเทปให้ฟังจับใจความ อธิบายความหมายของคำศัพท์ร่วมกัน”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

ผู้วิจัยได้เปลี่ยนบรรยากาศจากการเรียนในห้องเรียนเป็นห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อฝึกทักษะการฟัง และให้นักเรียนเลือกที่นั่งตามความสมัครใจ ดังนั้นจึงไม่สะดวกที่จะให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียนสามารถปรึกษาหารือกับเพื่อนที่นั่งใกล้กันเท่านั้น และผู้วิจัยไม่สามารถที่จะดูแลหรือให้คำแนะนำนักเรียนได้อย่างทั่วถึงเพราะผู้วิจัยสามารถเดินกลางห้องเรียนเท่านั้น จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนพบว่าบรรยากาศในการเรียนมีความสุขไม่เครียดเพราะเพื่อนสามารถให้คำแนะนำ และตอบคำถามได้ ดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“ถึงแม้ว่าฟังจากเทปไม่ค่อยรู้เรื่องเท่าไรนักแต่หนูว่าบรรยากาศในวันนี้ก็สนุกเหมือนกัน เพราะเพื่อน ๆ สามารถตอบคำถามของอาจารย์ได้ และแนะนำเพื่อนที่ไม่ค่อยรู้เรื่อง”

“ไม่เครียด สนุก เพราะได้ปรึกษากับเพื่อน”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ต้องการส่งเสริมในแผนการจัดการเรียนรู้คือการระบุประเด็นปัญหาและแนวทางแก้ไข นักเรียนทั้งห้องอภิปรายร่วมกันและลงความเห็นว่าเป็น “The teacher speaks too quickly” เป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและทำให้นักเรียนต่างชาติเรียนแล้วไม่เข้าใจ และ “Go to the teacher and tell him to talk slowly” เป็นแนวทางแก้ไขที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหานี้ และนักเรียนมีความคิดรวบยอดว่าปัญหาคืออะไร ทำไมจึงเกิดปัญหานี้ มีแนวทางในการแก้ปัญหายังไร และวิธีใดแก้ไขได้ดีที่สุด

1.3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.3 เรื่อง Immigrants ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 31 พฤษภาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถตีความ และแสดงความคิดเห็น แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และระบุรายละเอียดหรือองค์ประกอบจากบทความที่อ่านซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทอ่านเกี่ยวกับการอพยพจากยุโรปไปสหรัฐอเมริกาในช่วงคริสต์ศักราช 1880-1920 คำศัพท์และสำนวนที่นักเรียนควรทราบมีดังนี้ immigrant, prosperity, hold, prosperous, send for, first impressions, trace one's roots to.... และ did not find the streets paved with gold ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเรียนเนื้อหานี้ปรากฏว่ามีนักเรียนที่เข้าใจและไม่เข้าใจ และชอบเนื้อหาที่เรียน เพราะเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลก ทำให้นักเรียนได้ทราบถึงความยากลำบากของผู้อพยพ และได้ฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“เข้าใจ เพราะเป็นคำศัพท์ไม่ค่อยยากเท่าไร และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอพยพ”

“เข้าใจบ้างเล็กน้อย เพราะเป็นความคิดของนักเรียนเองที่ไม่หาคำศัพท์มาล่วงหน้า”

“ชอบ เพราะได้รู้ถึงความยากลำบากของผู้อพยพ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่ยังไม่รู้จัก ได้คิด ได้อ่าน และได้ฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับการอพยพโดยการถามคำถามดังนี้ 1) What do you know about immigrant? 2) Do you want to migrate to another country? Why? Why not? 3) Look at the picture, what is the title of the passage? 4) Who are they? 5) Where are they? และ Do we have immigrants in Thailand? นักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ immigrant ผู้วิจัยจึงต้องอธิบายพร้อมทั้งยกตัวอย่างเป็นภาษาอังกฤษจนนักเรียนเข้าใจและสามารถตอบคำถามข้ออื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ระบุรายละเอียดของข้อมูล และฝึกการสังเกตประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น โดยนักเรียนอ่านบทอ่านตามวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) Read to find out about the immigrants' life in their countries 2) Read to find

out about the immigrants' life in the United States 3) Read to find out their trips และ 4) Read to find the author's opinion โดยให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม และให้จับคู่กันภายในกลุ่มเพื่อหาข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการอ่านและอภิปรายพร้อมกันภายในกลุ่ม นักเรียนส่วนใหญ่หาข้อมูลได้ตรงประเด็นและถูกต้องโดยการนำเสนอผลงานของกลุ่มหน้าชั้นเรียน นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น และนักเรียนทั้งห้องร่วมกันอภิปรายวิธีการและข้อสังเกตในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นได้ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนชอบกิจกรรมที่ได้ทำเพราะเป็นการฝึกความกล้าแสดงออกและความสามัคคีภายในกลุ่ม ดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“ชอบ เพราะได้ออกไปรายงานหน้าชั้นจะทำให้เรามีความกล้าแสดงออก”

“เพื่อน ๆ มีความสามัคคีกัน ไม่เข้าใจอะไรก็ปรึกษาหารือด้วยกัน ได้แสดงความคิดเห็น และได้หาคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ตนเองไม่รู้ ได้อ่าน ทำให้อ่านได้คล่องขึ้น”

“ชอบที่อาจารย์ให้ทำงานกลุ่มและออกมารายงานหน้าชั้นเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและมีข้อคิดเห็นของแต่ละกลุ่มและแต่ละกลุ่มจะมีความสามัคคีกันความคิดเห็นของแต่ละคนจะแตกต่างกันบ้างแต่พอทำงานกลุ่มแล้วความคิดเห็นนั้นต้องมาปรึกษากันเพื่อหาข้อสรุป”

“ชอบการทำงานกลุ่มทำให้เกิดความสามัคคีและความรักในหมู่เพื่อนและทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นคู่ภายในกลุ่มของตนเอง อภิปรายภายในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ได้ผลงานของกลุ่มและนำเสนอหน้าชั้นเรียน ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่าบรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนานเพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และผู้สอนจะเป็นผู้ชี้แนะและให้คำแนะนำกับนักเรียน ดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“สนุก เพราะจะนั่งตามกลุ่มของตนเอง และนักเรียนช่วยกันคิดและหา
ความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้ ทำให้มีความสามัคคีภายในกลุ่ม”

“สนุกสนาน เฮฮา เพราะมีการปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ ได้แสดงความ
ความเห็นของตนเอง และได้ช่วยเหลือกัน”

“อาจารย์จะไม่สอนโดยตรง อาจารย์จะคอยชี้แนะในยามที่นักเรียนไม่
เข้าใจหรือสงสัย เพื่อให้ให้นักเรียนมีเหตุผล”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นโดยการสังเกตจากคำกริยา
และคำคุณศัพท์บางคำ เช่น think, believe, should, great, wonderful โดยมีความคิดรวบยอดว่า
ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นต่างกันอย่างไร รู้ได้อย่างไรว่าประโยคใดเป็นข้อเท็จจริงและประโยคใด
เป็นข้อคิดเห็น เป็นต้น

ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สามารถสรุปได้
ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนดำเนินได้ตามวัตถุประสงค์และตามแผนงานที่ได้
กำหนดไว้ นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ จำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์ซึ่งนักเรียน
สามารถนำไปใช้ในการบรรยายลักษณะบุคคลได้อย่างเหมาะสม

การสอนโดยมอบหมายงานให้นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มช่วยกันศึกษา
สรุปความหมาย คำศัพท์ และรูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา เป็นวิธีการที่นักเรียนไม่
คุ้นเคยนัก นักเรียนไม่คิดว่าตนเองสามารถเรียนรู้โดยครูไม่เป็นคนบอก นักเรียนจึงตื่นเต้นแต่ตั้งใจ
ช่วยกันเรียนรู้ ตอนแรกนักเรียนไม่แน่ใจว่าเพื่อนรู้ความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา
จึงมักค้นคว้าเพิ่มเติมโดยการเปิดพจนานุกรม ตำราเรียน หรือถามครูซ้ำอีก เมื่อดำเนินการเช่นนี้
ไประยะหนึ่งนักเรียนยอมรับฟังเพื่อนในกลุ่มที่เป็นคนที่รู้มากขึ้น แต่ยังต้องค้นคว้าเพื่อยืนยัน
คำตอบอยู่เสมอ นักเรียนที่ถ่ายทอดความรู้แก่กลุ่มก็เพิ่มความมั่นใจมากขึ้น กล้าหาหรือตั้งสมมุติฐาน

ทางภาษามากขึ้นตามพื้นฐานความรู้ของตน แต่ก็เห็นว่าวิธีการค้นคว้าหาหลักฐานเพิ่มเติมเป็นสิ่งที่ดี ทำให้แน่ใจว่าความรู้ของตนนั้นถูกต้อง การย่อยกิจกรรมเป็นกิจกรรมเล็ก ๆ แต่หลากหลายและตามด้วยการฝึกฝนให้เกิดความเข้าใจจริงทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกกับการเรียน ไม่คิดว่าบทเรียนยากและไม่เบื่อหน่ายบทเรียน

กิจกรรมเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่เลือกเสริมในหน่วยการเรียนรู้นี้ได้พิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาอย่างมากจนนักเรียนไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นกิจกรรมเสริม แต่เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน การสังเกตเพื่อแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น การจัดหมวดหมู่คำศัพท์และโครงสร้างประโยค การระบุประเด็นปัญหาและแนวทางแก้ไขเป็นเรื่องที่ยากสำหรับนักเรียน แม้นักเรียนจะมีประสบการณ์ในการคิดเช่นนี้อยู่บ้าง

ผลการปฏิบัติการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีข้อจำกัดและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่บ้าง ซึ่งผู้สอนได้ข้อมูลไปปรับใช้กับการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ดังนี้

- 1) สังเกตเห็นว่านักเรียนชายส่วนใหญ่มีความรู้และทักษะทางภาษาน้อยกว่านักเรียนหญิงซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่กล้าที่จะพูด แสดงออก และอภิปรายภายในกลุ่ม ซึ่งทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึก ดังนั้นผู้สอนจึงให้ความสนใจกับนักเรียนชายให้มากขึ้น เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความกล้าที่จะพูด แสดงออก และอภิปรายภายในกลุ่มให้มากขึ้น
- 2) ผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนมีการเตรียมตัวในการเรียนล่วงหน้า เช่น การหาความหมายคำศัพท์และอ่านมาล่วงหน้าทุกครั้ง
- 3) นักเรียนต้องฝึกการประเมินตนเองและเพื่อนในการทำกิจกรรมมากขึ้น
- 4) ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับพฤติกรรมความกล้าแสดงออกให้มากขึ้น พร้อมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนมีจิตสำนึกที่จะทำกิจกรรมด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีใครเสนอหรือบังคับ

2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Personal Identification: Careers

2.1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.1 เรื่อง Unusual Jobs ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 5 มิถุนายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจรายละเอียดของข้อความที่อ่าน และสามารถจัดหมวดหมู่คำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาชีพได้ ปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

บทอ่านเป็นเรื่องอาชีพแปลก ๆ เช่น การทำฟาร์มไข่มุก คุกกี้ส่วนตัวที่ไปดูแลในการออกกำลังกายที่บ้าน ซึ่งไม่ถูกจำกัดด้วยเพศ วัย แต่เป็นไปตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจซึ่งนับว่าสำคัญมากสำหรับนักเรียน เพราะเป็นการเปิดโลกทัศน์ และข้อมูลที่ได้เป็นแรงบันดาลใจให้นักเรียนกล้าคิด กล้าฝันที่จะทำงานอาชีพที่นอกเหนือจากบริบทเดิม ๆ ของตน และเกิดความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป ทักษะที่ใช้ในการเรียนคือ การ scanning ซึ่งเป็นกลยุทธ์ทางการอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนหาข้อมูลเฉพาะเจาะจงได้ในเวลาอันรวดเร็ว และการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่อ่านเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น โครงสร้างทางภาษาประกอบด้วย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ present perfect progressive tense ในการบอกเหตุการณ์ที่เสร็จสิ้นลงแล้วแต่ยังมีผลมาถึงปัจจุบัน ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะได้ปรึกษากันและได้เตรียมอ่านล่วงหน้าเพราะผู้วิจัยได้เน้นทุกครั้งให้นักเรียนมีการเตรียมตัวก่อนเรียนล่วงหน้า และชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาชีพที่แปลก ๆ ที่นักเรียนไม่เคยรู้มาก่อน ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ จากการทำใบงานที่เป็น crossword puzzle ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“เข้าใจในสิ่งที่เรียน เพราะได้มีการปรึกษากันก่อนที่จะทำใบงาน จึงทำให้เข้าใจเพิ่มขึ้น”

“วันนี้เรียนเข้าใจเป็นอย่างดี เพราะได้เตรียมตัวหาความหมายของคำศัพท์ ทำให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายค่อนข้างสะดวก”

“ชอบเนื้อหาที่เรียน เพราะได้รู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่ยังไม่เคยรู้มาก่อน”

“ชอบการทำใบงานที่เป็น crossword puzzle เพราะจะต้องใช้ความคิด
ทำให้นักเรียนได้เข้าใจมากขึ้น”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้เริ่มจัดการเรียนการสอนในการนำเข้าสู่บทเรียนโดยการถามคำถาม เพื่อทราบความใฝ่ฝันของนักเรียนในการประกอบอาชีพในอนาคตว่า What are you going to be in the future? Why? นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย เช่น I'm going to be a policeman because I want to catch the robbers. I'm going to be a doctor because I want to help sick people. นักเรียนคาดเดาจากหัวข้อเรื่องของบทอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่านได้ นักเรียนกวาดสายตา (scan) อาชีพจากบทอ่านว่าประกอบด้วยอาชีพอะไรบ้างได้ถูกต้อง พร้อมบอกเหตุผลของตัวเองที่ได้จากการ scan บทอ่านได้ ครูแจกใบงานเรื่อง Classifying Personal Information เพื่อให้นักเรียนจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้จากการอ่านโดยสามารถปรึกษากับเพื่อนที่นั่งติดกันเท่านั้น นักเรียนทั้งห้องช่วยกันอภิปรายคำศัพท์สำนวนที่ไม่ทราบโดยมีผู้วิจัยคอยให้ความช่วยเหลือ ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถหาข้อสรุปได้ นักเรียนสังเกตรูปประโยคของ present perfect progressive tense ที่ผู้วิจัยเขียนไว้ที่กระดานจำนวนสามประโยคเพื่อให้นักเรียนอภิปรายในเรื่อง โครงสร้างของประโยค และโอกาสที่ใช้ นักเรียนสามารถสรุปได้เองแต่ต้องใช้เวลาพอสมควร ในการหาข้อสรุป นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาชีพเพื่อให้นักเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับอาชีพเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้สุ่มให้นักเรียนเฉลยคำตอบปรากฏว่านักเรียนทุกคนเฉลยคำตอบได้ ถูกต้อง นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มเพื่อคิดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพภายใต้หัวข้อ place of work, position และ office equipment ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ได้ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจาก ได้ทำกิจกรรมพบว่านักเรียนชอบกิจกรรมที่ได้ทำเพราะได้มีการเตรียมตัวหาคำศัพท์ล่วงหน้าได้ทำ ความเข้าใจก่อนทำกิจกรรมทำให้สามารถทำกิจกรรมได้ดี เป็นการฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการทำกิจกรรม มีความกล้าแสดงออก และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการจัดหมวดหมู่ คำศัพท์ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือทำ กิจกรรมในกลุ่มตลอดจนการแสดงความคิดเห็นสิ่งเหล่านี้หนูว่าล้วนเป็นประโยชน์ที่ดีต่อผู้เรียนก็คือ ทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก รู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณตลอดจนทำให้นักเรียนสามารถที่จะ เรียนรู้ด้วยตนเอง”

“ชอบที่อาจารย์ให้หาคำศัพท์และอ่านก่อนที่จะทำงาน ทำให้มีความคิด
ความเข้าใจ ถ้า ตรงไหนผิด อาจารย์ก็จะบอกว่าตรงนี้ต้องแก้หรือต้องทบทวนใหม่”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

ผู้วิจัยสร้างบรรยากาศโดยการให้นักเรียนที่เรียนแล้วเข้าใจก่อนเพื่อนช่วย
อธิบายให้เพื่อนแทนที่ครูจะเป็นคนอธิบาย และผู้วิจัยพยายามให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
บรรยากาศในการเรียนมีทั้งตื่นเต้นที่ได้ทำกิจกรรมและแบบฝึกหัด เครียดกลัวตอบคำถามไม่ได้
สนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และความเป็นกันเองของผู้สอนทำให้นักเรียนลดความ
ตึงเครียดลงได้ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“สนุกสนาน ตื่นเต้น ทุกคนมีความตั้งใจในการหาคำตอบเป็นอย่างดี”

“ตอนแรกรู้สึกเครียดในการตอบคำถามจากเรื่อง แต่หลัง ๆ รู้สึกตื่นเต้นที่
อาจารย์ได้ให้ทำแบบฝึกหัด”

“อาจารย์ทำให้นักเรียนทุกคนเรียนอย่างไม่เครียดและสนุกในการเรียน”

“อาจารย์สอนแบบค่อย ๆ สอนและไม่โกรธหรือไม่พอใจเมื่อมีนักเรียนถาม
บ่อยๆ”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการจัดหมวดหมู่ของ
ข้อมูล ซึ่งปรากฏว่านักเรียนสามารถจัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามประเภทที่ได้กำหนดไว้จากการอ่าน
มาเติมลงในใบงานได้ และนักเรียนสามารถคิดคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพภายใต้หัวข้อ place of
work, position และ office equipment และมาจัดหมวดหมู่ตามประเภทได้ภายในเวลาที่กำหนดไว้
โดยนักเรียนต้องบอกเหตุผลในการจัดหมวดหมู่ของคำศัพท์เหล่านั้น

2.2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.2 เรื่อง *Careers changes* ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอน ในวันที่ 7 มิถุนายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจรายละเอียดของบทสนทนาที่ฟังและอ่าน เข้าใจน้ำเสียง และความรู้สึกของผู้พูดและสรุปความได้ ปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นการสนทนาของบุคคลวัยทำงาน 2 คนที่ต้องการเปลี่ยนงานใหม่ ให้ก้าวหน้ามากกว่าเดิมเพราะงานที่ทำนั้นได้ทำเป็นระยะเวลานานแล้ว จึงปรึกษากันเพื่อขอคำแนะนำในการเปลี่ยนงานใหม่ ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่านักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะสามารถทำกิจกรรมได้ และสรุปความจากการอ่านและฟังบทสนทนาได้ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้เรารู้เกี่ยวกับการสนทนาของ Karen และ Ann สรุปเกี่ยวกับเรื่องนี้และมีการตอบคำถามซึ่งแต่ละคนก็ทำได้”

“เรียนเกี่ยวกับการฝึกทักษะการสรุปความจากเรื่องของ Karen และ Ann ซึ่งทำให้ได้ทำงานกลุ่ม ปรึกษากันเพื่อที่จะได้สรุปความจากเรื่อง ส่วนใหญ่แล้วเข้าใจและสามารถสรุปความ ของเรื่องได้”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้นักเรียนดูภาพและให้นักเรียนบรรยายภาพ ที่เห็นนักเรียนอ่านแบบกวาดสายตาและบอกคำศัพท์ และสำนวนที่ไม่ทราบและผู้วิจัยเขียนไว้ที่กระดานดำเพื่ออภิปรายร่วมกันทั้งห้องโดยให้นักเรียนที่ทราบความหมายและสำนวนบอกและ อภิปรายให้เพื่อนฟัง นักเรียนฟังเทปและอ่านในใจเป็นกลุ่มเพื่อสรุปความจากบทสนทนาที่ฟังและอ่านเป็นกลุ่ม นักเรียนอภิปรายคำแนะนำที่น่าจะแนะนำเมื่อบุคคลมาขอคำปรึกษาในการเปลี่ยนงานใหม่ และให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่ม และสิ่งสำคัญที่นักเรียนต้องรู้คือการฟังเพื่อจับ น้ำเสียงและความรู้สึกของผู้พูดซึ่งนักเรียนไม่สามารถบอกได้ว่าผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไร ผู้วิจัยจึงอ่านประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำตอบและให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันจึงสามารถตอบคำถามได้ ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนชอบกิจกรรมที่ได้ทำเพราะสามารถ

อภิปรายและแสดงความคิดเห็น ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการพูด และแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม มีความรับผิดชอบในงานที่รับมอบหมายให้ดีที่สุดเพื่อความสำเร็จในการทำกิจกรรม ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ชอบที่อาจารย์ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น แสดงความสามารถในการเรียน ทำให้ นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น”

“ประทับใจในการได้คิด ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ และมีการทำแบบฝึกหัดกับเพื่อน จึง เป็นการดีเพราะเราจะ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ”

“ชอบกิจกรรมที่ได้ทำเพราะทำให้เรากล้าแสดงออก มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและ ได้ความคิดเห็นที่หลากหลาย แปลกใหม่ ไม่เข้าใจเรื่องไหนก็ถามเพื่อน รู้สึกสนุกอีกด้วย”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

นักเรียนรู้สึกเข้าใจในรูปแบบการสอนของผู้วิจัยมากขึ้น และสนุกกับกิจกรรมที่ได้ทำมากขึ้น ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“สนุกสนานเพราะอาจารย์ให้ทุกคนตอบคำถามต่าง ๆ และมีการทำแบบฝึกหัดและ ให้นักเรียนอ่าน บางครั้งรู้สึกตื่นเต้นและอาจารย์เป็นกันเองมาก”

“สนุกสนาน เพราะอาจารย์ให้แต่ละคนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายในกลุ่มอาจารย์คอยชี้แนะในเวลาที่นักเรียนมีปัญหา”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการสรุปความจากการประเมินงานเขียนของนักเรียนปรากฏว่านักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่านและฟัง โดยเรียบเรียงเป็นภาษาของตนเองได้ หลังจากอ่านและฟังให้เข้าใจเนื้อเรื่อง เรียบเรียงสิ่งที่ได้ โดยการร่างหัวข้อที่สำคัญ และนำมาเขียนโดยใช้โครงสร้างภาษาของตนเอง

2.3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.3 เรื่อง Internship 1 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอน ในวันที่ 12 มิถุนายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถระบุส่วนประกอบ และรายละเอียดของเอกสารประกาศรับสมัครงานและจดหมาย ปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทอ่านเกี่ยวกับประกาศรับสมัครงานระหว่างเรียน 3 ตำแหน่ง คือ งานเกี่ยวกับสื่อวิทยุและโทรทัศน์ นักโบราณคดี และวิศวกรสิ่งแวดล้อม นักเรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับรายละเอียด องค์ประกอบ และข้อมูลที่สำคัญ เพื่อให้ได้งานที่เหมาะสมกับตนเอง คำศัพท์จะเกี่ยวข้องกับทั้งสามอาชีพนี้ คือ media, fast-paced, host, outgoing, firsthand, ruins, painstaking, cover letter, civil engineer, blue prints, cope with และ accommodations ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะสามารถทำตามขั้นตอนที่เรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคต ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้เรียนเกี่ยวกับการอ่านประกาศรับสมัครงานในระหว่างเรียน ตอนแรกรู้สึกยากแต่พอศึกษารายละเอียดและทำตามขั้นตอนที่อาจารย์แนะนำก็เข้าใจมากยิ่งขึ้น”

“เรียนเกี่ยวกับวิธีการอ่านประกาศรับสมัครงานที่ถูกต้องและองค์ประกอบต่าง ๆ ส่วนใหญ่แล้วเข้าใจดีค่ะ”

“ชอบเรียนเรื่องนี้เพราะสามารถนำไปใช้ในการหางานในอนาคตได้และได้เรียนรู้ถึงวิธีการอ่านประกาศรับสมัครงานที่ถูกต้องอีกด้วย”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเริ่มการเรียนการสอนโดยการให้นักเรียนบอกในสิ่งที่นักเรียนเห็นเกี่ยวกับชื่อเรื่องและชื่อเรื่องย่อย และให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าจะเรียนเกี่ยวกับอะไร ผู้วิจัยถามคำถามก่อนการอ่านเกี่ยวกับโปรแกรมฝึกงานที่เสริมสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียน (internship) ปรากฏว่านักเรียนไม่เข้าใจ และไม่มีนักเรียนคนใดที่รู้เกี่ยวกับ internship ผู้วิจัยจึงอธิบายด้วยตนเองเป็นภาษาอังกฤษจนนักเรียนเข้าใจ ผู้วิจัยถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งหางานในปัจจุบัน ซึ่งนักเรียนสามารถตอบได้ นักเรียนอ่านแบบกวาดสายตาและบอกความหมายที่นักเรียนไม่ทราบ และผู้วิจัยเขียนที่กระดานดำเพื่ออภิปรายร่วมกัน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอภิปรายความหมายของคำศัพท์ได้ ส่วนคำที่นักเรียนไม่รู้ ผู้วิจัยเป็นคนอธิบายเอง ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน คือเพื่อให้ นักเรียนอ่านแล้วบอกตำแหน่งงานที่เปิดรับสมัคร ทักษะที่ต้องใช้ในแต่ละงาน และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานในแต่ละตำแหน่งเป็นคู่ นักเรียนสามารถทำได้แต่ต้องเพิ่มเวลาในการทำงานให้มากขึ้นตามที่ได้กำหนดไว้ และผู้วิจัยได้ให้นักเรียนอาสาสมัครในการเฉลยคำตอบ นักเรียนส่วนใหญ่ตอบถูก ส่วนนักเรียนที่ตอบผิดนั้นนักเรียนทั้งห้องช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากทำกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่านักเรียนชอบแนวการสอนของผู้สอนที่ให้นักเรียนตอบคำถามก่อนการอ่าน อภิปรายคำศัพท์ร่วมกัน และช่วยกันทำงานในการทำกิจกรรมที่ทำให้ นักเรียนเข้าใจมากขึ้นและนักเรียนมีโอกาสดูแลแสดงความคิดเห็น ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ชอบที่ได้ทำกิจกรรมเพราะเรียนแล้วรู้สึกเข้าใจมากขึ้น และชอบตรงที่ว่าเพื่อน ๆ มีการแสดงความคิดเห็น”

“ชอบกิจกรรมการเรียนรู้ในการอ่านประกาศรับสมัครงาน เพราะได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆที่ เกี่ยวกับอาชีพและนำไปใช้ในอนาคตได้”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เปลี่ยนรูปแบบการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการทำงานเป็นคู่เพื่อฝึกความรับผิดชอบให้มากขึ้น และนักเรียนสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้นอีกด้วย บรรยากาศในการเรียนมีความคึกคักเพราะผู้วิจัยได้สุ่มถามนักเรียนก่อนที่จะเริ่ม

บทเรียนและเป็นเรื่องที่นักเรียนไม่เคยรู้มาก่อน และเป็นการทำกิจกรรมคู่ครั้งแรกที่ต้องรับผิดชอบมาก
ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้รู้สึกตื่นเต้นมาก เพราะอาจารย์ตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ และมี
นักเรียนหลายคนตอบได้ไม่ตรงประเด็นแต่อาจารย์ไม่ลงโทษ”

“เต็มไปด้วยความตื่นเต้นเพราะไม่ได้ทำงานกลุ่ม เป็นการทำงานคู่และ
ไม่แน่ใจว่าคำตอบ ของตนถูกหรือไม่ แต่พออาจารย์สุ่มถามปรากฏว่า
ตอบถูกความตื่นเต้นก็หายไปค่ะ”

“อาจารย์สามารถเข้ากับนักเรียนเป็นอย่างดี และอาจารย์ก็พยายามทำ
ให้นักเรียนทำได้ด้วยตนเอง”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้าน
การระบอบองค์ประกอบของข้อมูล ผลปรากฏว่านักเรียนเกิดความคิดรวบยอดว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่าน
หรือได้อ่านมีองค์ประกอบที่เป็นแบบแผนที่ศึกษาได้ และถ้ารู้องค์ประกอบของสิ่งนั้น ๆ แล้ว
จะทำให้เข้าใจ หรือติดตามเรื่องราวได้เข้าใจง่ายขึ้น ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ศึกษา
องค์ประกอบของประกาศรับสมัครงาน องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้ผู้สมัครงานเขียนจดหมาย
สมัครงานได้ตรงตามคุณสมบัติที่ได้กำหนดไว้ในประกาศรับสมัครงาน

2.4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.4 เรื่อง Internship 2 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอน
ในวันที่ 14 และ 19 มิถุนายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนจดหมาย
สมัครงานตามประกาศในหนังสือพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เขียนและนำเสนอ resume โดยระบุ
รายละเอียดและส่วนประกอบที่สำคัญ ปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

ใบสมัครงานและ resume ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญที่นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อความสะดวกในการเขียนสมัครงาน และเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการสมัครงานในอนาคต นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้องค์ประกอบที่สำคัญเหล่านั้น และต้องฝึกการเขียนจดหมายสมัครงาน และ resume ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อให้ได้งานตามที่ตนต้องการ ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่านักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน เพราะเนื้อหาและวิธีการเขียนสามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต และเพื่อน ๆ ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“เรียนเกี่ยวกับวิธีการเขียนจดหมายสมัครงานและ resume เรียนเข้าใจดี เพราะเพื่อน ๆ ในกลุ่มช่วยกันอธิบาย”

“วันนี้ได้เขียนจดหมายรับสมัครงานที่หามาและ resume พอทำได้ เพราะอาจารย์ให้คำแนะนำและเพื่อนด้วย”

“ถึงแม้ว่ารู้สึกยากสำหรับผม แต่ก็ชอบเพราะเป็นการฝึกให้นักเรียนในการเอาไปใช้ในอนาคต”

“ชอบค่ะ เพราะสามารถนำไปใช้จริงในอนาคต”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มด้วยให้นักเรียนทบทวนองค์ประกอบที่สำคัญของประกาศรับสมัครงาน และถามความรู้เดิมเกี่ยวกับจดหมายสมัครงาน นักเรียนอ่านจดหมายสมัครงานและ resume และจดบันทึกรายละเอียดในใบงานตามหัวข้อที่ประกอบด้วย ชื่อ การศึกษา ทักษะที่ต้องใช้ และ ประสบการณ์ นักเรียนอาสาสมัครเขียนเฉลยคำตอบที่กระดานดำ นักเรียนทุกคนเขียนเฉลยคำตอบได้ถูกต้อง นักเรียนอ่านจดหมายรับสมัครงานที่เป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (email) และพิจารณาแต่ละย่อหน้าว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอะไรบ้างโดยสามารถปรึกษาหารือกัน นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดของข้อมูลในแต่ละย่อหน้าของจดหมาย

สมัครงานได้ นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มและเลือกประกาศรับสมัครงานที่ผู้วิจัยเตรียมมา 1 ตำแหน่งและฝึกเขียนจดหมายพร้อม resume ตามตัวอย่าง นักเรียนใช้เวลาในการเขียนจดหมายนานพอสมควร จนได้จดหมายสมัครงานพร้อม resume นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน กลุ่มนักเรียนที่นั่งฟังเพื่อนนำเสนอผลงานประเมินการนำเสนอผลงานของเพื่อน เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนจดหมายรับสมัครงานและ resume ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนค้นคว้าประกาศรับสมัครงานที่ตนสนใจคนละ 1 ตำแหน่งเพื่อฝึกทักษะการเขียนเป็นรายบุคคล นักเรียนทุกคนได้ประกาศรับสมัครงานที่แตกต่างกันและฝึกการเขียนจดหมายและ resume เป็นรายบุคคลและสามารถปรึกษากับเพื่อนในกลุ่มของตนกับผู้วิจัยเท่านั้น ตามกระบวนการเขียนที่ได้ฝึกภายในกลุ่ม นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเขียนจดหมายสมัครงาน และ resume ตามเวลาที่ได้กำหนดไว้ได้ มีนักเรียนส่วนน้อยที่ไม่เสร็จตามเวลาผู้วิจัยจึงให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน นักเรียนทุกคนต้องประเมินผลงานเขียนของเพื่อนก่อนที่จะส่งครู โดยผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำในการประเมินนอกเวลาเรียน ก่อนที่จะส่งเป็นงานที่สมบูรณ์ นักเรียนสามารถแก้ไขงานเขียนตามความต้องการของตนเองจนกว่าจะพอใจ ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่านักเรียนชอบทำงานเป็นกลุ่มเพราะเพื่อนให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาได้ ชอบเขียนจดหมายสมัครงานที่ได้ปรึกษาร่วมกันและกัน และทำให้นักเรียนมีทักษะในการประเมินงานเขียนของเพื่อน ดังนั้นนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ชอบการทำงานกลุ่มเพราะเพื่อน ๆ ทุกคนภายในกลุ่มช่วยกันอธิบายในส่วนที่ไม่เข้าใจ และช่วยกันทำงานจนสำเร็จ”

“ชอบทำงานกลุ่ม เพราะจะได้ปรึกษากันภายในกลุ่ม”

“ประทับใจวิธีการประเมินงานเขียนก่อนส่งครู คือให้เพื่อนนักเรียนช่วยกันพิจารณาแก้ไขงานเขียนก่อนที่จะส่งครู ซึ่งหนูไม่เคยทำมาก่อน”

“อาจารย์ได้ฝึกให้นักเรียนประเมินงานเขียนก่อนส่งครู”

“ชอบการเขียนจดหมายสมัครงานเพราะรู้สึว่าการเขียนจดหมายสมัครงานในภาษาอังกฤษผมไม่เคยเขียนมาก่อน”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

หลังจากที่ได้ให้นักเรียนทำงานกลุ่ม ทำงานคู่แล้ว วันนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำงานเดี่ยวบ้างในการเขียนจดหมายสมัครงานและ resume โดยที่นักเรียนสามารถปรึกษากับเพื่อนภายในกลุ่มของตนและผู้วิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยพยายามสร้างบรรยากาศที่ไม่ให้นักเรียนมีความเครียดในการทำงานเพียงลำพัง ผู้วิจัยจึงต้องดูแลนักเรียนเป็นพิเศษและต้องเหนื่อยกว่าเดิมเพราะนักเรียนเกือบทุกคนมีปัญหาในการเขียนมากถึงแม้ว่าเป็นการทำงานเดี่ยวบรรยากาศในการเรียนก็สนุกเหมือนกันตอนที่นักเรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มในการอ่านจดหมายรับสมัครงานพร้อมประเมินการนำเสนอผลงานและมีการปรึกษาหารือกันในการทำกิจกรรม ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“เพื่อน ๆ และอาจารย์เป็นกันเอง และมีการปรึกษาซึ่งกันและกัน”

“สนุก อาจารย์เป็นกันเอง ถ้าไม่เข้าใจอาจารย์ก็จะให้คำปรึกษาที่ดี”

“เครียดมากเลยครับ ตอนแรกเพราะต้องทำงานเอง พออาจารย์บอกว่าสามารถถามเพื่อน และครูได้ ความเครียดก็หายไป”

“ตื่นเต้น เพราะได้ทำงานเดี่ยวที่ต้องทำเองให้ดีที่สุด และสนุกตอนที่อภิปรายภูมิหลังภายในกลุ่ม เพราะทุกคนได้แสดงความคิดเห็น”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการระบุองค์ประกอบของข้อมูล ผลปรากฏว่านักเรียนเกิดความคิดรวบยอดว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านและเขียน มีองค์ประกอบที่เป็นแบบแผนที่ศึกษาได้ และถ้ารู้องค์ประกอบของสิ่งนั้น ๆ แล้วจะทำให้เข้าใจ หรือติดตามเรื่องราวได้เข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้นี้นักเรียนได้ศึกษาองค์ประกอบของจดหมายรับสมัครงานที่ประกอบด้วยภาระบุตำแหน่งงานในการสมัครที่ชัดเจน คุณสมบัติของผู้สมัครที่เกี่ยวข้องกับงาน เหตุผลที่สมัครงาน และสิ่งที่ส่งมาด้วยพร้อมกับจดหมายส่วนองค์ประกอบที่สำคัญของ resume คือ การศึกษา ประสบการณ์ ความสามารถพิเศษหรือ

เกียรติคุณที่เคยได้รับ และทักษะของผู้สมัครที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้ผู้สมัครงานเขียนจดหมายสมัครงานได้ตรงตามคุณสมบัติที่ได้กำหนดไว้และถูกต้องตามระเบียบแบบแผนในการขอสมัครงาน

ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 สามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้วางแผนไว้ นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ โครงสร้างทางด้านไวยากรณ์ องค์ประกอบของประกาศรับสมัครงาน จดหมายสมัครงาน และ resume ที่เรียนทำให้นักเรียนมีความกล้าในการตอบคำถามมากขึ้น สามารถตอบคำถามและทำแบบฝึกหัดได้ เนื่องจากเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้นี้เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน และอยู่ในความสนใจของนักเรียน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคตจึงทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้ปรับรูปแบบในการทำกิจกรรม เป็นการทำงานคู่ และเป็นรายบุคคล เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นและได้ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นที่ได้ทำงานเดี่ยวเพราะต้องช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด และเครียดบ้างเพราะเกรงว่าจะตอบไม่ได้ และอาจจะไม่ถูกต้อง แต่ผู้วิจัยได้พยายามลดความตื่นเต้นและความเครียดของนักเรียนโดยการสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง อิ่มแ่มตลอดเวลาถึงแม้ว่าจะเหนื่อยก็ตาม และพยายามดูแลนักเรียนให้ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น

กิจกรรมเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่เลือกเสริมในหน่วยการเรียนรู้นี้ได้พิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน การจดหมวดหมู่คำศัพท์ การสรุปความ และการระบุองค์ประกอบของข้อมูลที่อ่านและฟัง เป็นทักษะที่ยากแต่ถ้าได้รับการฝึกฝนเป็นประจำสิ่งเหล่านี้ก็จะง่ายขึ้นถ้าสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จะเห็นว่านักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในทักษะทั้งสามด้านได้

ผลการปฏิบัติการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีข้อจำกัด และเป็นอุปสรรค ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่บ้าง ซึ่งผู้สอนได้นำข้อมูลไปปรับใช้กับการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ดังนี้

1) ผู้สอนควรฝึกทักษะการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทให้มากขึ้น เพราะการเปิดพจนานุกรมไม่สามารถช่วยนักเรียนได้ตลอดไป

2) ผู้สอนควรปรับปรุงตนเองในการพูดภาษาอังกฤษให้ช้ากว่าเดิม เพราะนักเรียนจับประเด็นไม่ค่อยได้ และพยายามให้นักเรียนที่เข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ อธิบายเพื่อน ๆ ให้มากขึ้น

3) ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มให้มากขึ้นและทั่วถึงทุกกลุ่ม พร้อมทั้งเน้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้มากขึ้นเพราะมีนักเรียนบางคนที่เริ่มส่งงานไม่ตรงเวลา

3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology: What Will Be Will Be

3.1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.1 เรื่อง A Vision of the Future ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 21 และ 26 มิถุนายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทอ่าน สามารถวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นและคาดการณ์ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับข้อเขียนที่อ่านได้ ปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาคือบทอ่านที่มีการพูดถึงเหตุการณ์ในอนาคตในหนังสือที่มีชื่อว่า Paris in the Twentieth Century ที่แต่งโดย Verne ในปลายทศวรรษที่ 18 และเป็นการทำนายของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากได้เรียนรู้เนื้อหานี้ พบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน และชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะได้รู้เรื่องราวที่ทำนายในอดีตและเกิดขึ้นจริงหรือไม่ในปัจจุบันได้ฝึกการทำนายในอนาคตตามความคิดเห็นและข้อมูลที่นักเรียนมี ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้เรียนเกี่ยวกับการทำนายในอนาคตและเข้าใจ”

“ชอบในการแสดงความคิดเห็นว่าในอนาคตอยากให้มีอะไร เช่น บ้านลอยฟ้า
รถใช้แทนน้ำมัน”

“ชอบเพราะได้รู้เรื่องราวการทำนายในอนาคตในเรื่องต่างๆ และดูว่าสิ่งที่
ทำนายในอดีตเกิดขึ้นจริงในยุคนี้หรือไม่”

“ชอบเรียนเรื่องนี้เพราะได้ฝึกการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตโดยใช้
เหตุผลประกอบ”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเริ่มต้นการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนอ่านชื่อของบทเรียน และ
ให้นักเรียนบอกความหมายตามความเข้าใจของตนเอง นักเรียนดูภาพและให้ลองทำนายว่าจะเกิด
เหตุการณ์อะไรขึ้น นักเรียนดูชื่อเรื่องที่อ่านและสามารถเดาได้ว่าจะอ่านบทอ่านเกี่ยวกับอนาคต
นักเรียนอ่านบทอ่านและให้วงกลมคำกริยาที่บอกการกระทำในอนาคต นักเรียนส่วนใหญ่สามารถ
วงกลมคำกริยาที่บอกการกระทำในอนาคตได้ ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้งห้องช่วยกันตั้งคำถามก่อน
การอ่านเพื่อเป็นจุดประสงค์ในการอ่าน นักเรียนสามารถตั้งคำถามได้ 3 ข้อ คือ 1) When was Verne
born? 2) When did he die? และ 3) What is his best book? นักเรียนสามารถหาคำตอบได้ 2 ข้อ
นักเรียนไม่สามารถหาข้อมูลของการเสียชีวิตของ Verne เพราะในบทอ่านไม่ได้ระบุ และผู้วิจัย
ให้นักเรียนหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตายของ Verne จากอินเทอร์เน็ต นักเรียนสามารถหาได้และ
มาบอกเพื่อนในช่วงพักกลางวัน นักเรียนจับคู่กันอ่านบทอ่านอีกครั้งเพื่อแสดงความคิดเห็น
ในการคาดการณ์ ความเป็นไปได้เกี่ยวกับชีวิตในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้สุ่มถามนักเรียนและ
นักเรียนสามารถคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตตามความคิดเห็นของตนได้ นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม
และให้อ่านบทอ่านอีกครั้ง แต่ละกลุ่มเลือกประโยคการทำนายที่นักเรียนคิดว่ามีทางที่จะเป็นจริง
พร้อมให้เหตุผลสนับสนุนความคิดของตนและนำเสนอหน้าชั้นเรียนได้ ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบท
อ่านเพิ่มเติมในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตและตอบคำถามหลังการอ่าน นักเรียนส่วนใหญ่
ตอบคำถามได้ถูกต้อง ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนชอบ
และประทับใจในกิจกรรมการเรียนการสอนเพราะได้แสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มเพื่อคาดการณ์
ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในอนาคตพร้อมเหตุผลที่เป็นไปได้ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ชอบที่ได้ทำงานเป็นกลุ่ม ได้อภิปราย แสดงความคิดเห็นและทำให้นักเรียน
สามารถคิดเองได้”

“ประทับใจในการให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต”

“ประทับใจตรงที่อาจารย์ให้นักเรียนได้คิดกันว่าโลกข้างหน้าจะเป็นอย่างไร”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

บรรยากาศในการเรียนก็ยังเป็นกิจกรรมการทำงานกลุ่ม และคู่ แต่การจัดกลุ่ม
ในหน่วยการเรียนรู้นี้ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกนั่งด้วยความสมัครใจ นักเรียนส่วนใหญ่
จะนั่งเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่สนิทเท่านั้น และนักเรียนจะนั่งตามกลุ่มโดยไม่ทะเลาะเพศกัน จากการสังเกต
ของผู้วิจัยพบว่า กลุ่มของนักเรียนชายจะเสร็จเร็วกว่านักเรียนหญิงเพราะนักเรียนชายมีความสามารถ
ในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่านักเรียนหญิง แต่ผู้วิจัยพยายามชี้แนะตลอดเวลา ส่วนกลุ่มนักเรียนหญิง
พูดคุยกันเสียงดังจนผู้วิจัยต้องไปเตือนหลายครั้งและพยายามสังเกตและฟังการแสดงความคิดเห็น
ภายในกลุ่มว่าเป็นการพูดคุยเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำหรือเรื่องอื่น มีนักเรียนหญิงบางคนเมื่อได้นั่ง
ในกลุ่มที่สนิทกันแล้วมักจะให้เพื่อนที่เก่งทำ ส่วนตัวเองจะคุยเรื่องอื่นซึ่งผู้วิจัยก็ได้ตักเตือน
นักเรียนที่มีพฤติกรรมเหล่านี้ นักเรียนมีความเห็นว่าบรรยากาศในการเรียนในชั่วโมงนี้ สนุกและ
เป็นกันเองเพราะได้เลือกนั่งตามกลุ่มที่นักเรียนเลือกเองตามความสนิทของนักเรียน ดังที่นักเรียน
ได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้สนุก หนูชอบการเรียนแบบนี้ ไม่เครียดค่ะ”

“วันนี้เรียนสนุกเพราะนักเรียนมีโอกาสดำคิดและได้แสดงออก”

“เพื่อนๆทุกคนเรียนสนุกมีการหัวเราะในบางครั้งและไม่เครียด”

“บรรยากาศในการเรียนสบายๆ เป็นกันเอง ผมชอบ”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้าน
การคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคต นักเรียนมีความคิดรวบยอดในการคาดการณ์ความเป็นไปได้

ของเหตุการณ์ในอนาคตโดยนักเรียนต้องพิจารณาว่าเหตุการณ์อะไรที่อาจเป็นไปได้บ้าง ถ้าเอาความเป็นไปได้ที่มีอยู่แล้วพร้อมใช้เหตุผลประกอบอาจทำให้เกิดความเป็นไปได้ที่แปลกใหม่ และต้องมีข้อมูลมาสนับสนุนในการตัดสินใจความเป็นไปได้ นั่น เช่น People will live longer because there are medicines to cure diseases. People will be comfortable because robots will do everything. We agree that there will be fewer diseases and life expectancy will be ninety to one hundred years because researchers will find many kinds of medicines.

3.2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.2 เรื่อง Predictions ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 28 มิถุนายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนที่วางไว้และสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นการวางแผนในการทำอะไรบางอย่างในกิจวัตรประจำวันโดยใช้โครงสร้างประโยค future with will หรือ be going to วลีและประโยคที่แสดงความคิดเห็น I guess so, I hope not, I think so, และ I don't think so ความคิดเห็นของนักเรียนต่อเนื้อหาที่ได้เรียนพบว่า นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาสาระที่เรียน และสามารถนำไปใช้ในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในอนาคต และแผนที่ได้วางเอาไว้ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้เรียนเกี่ยวกับ will, be going to, I think so, และ I don't think so เข้าใจค่ะ”

“พอเข้าใจและได้ถามเพื่อนในส่วนที่ยังไม่เข้าใจและตอนนี้เข้าใจแล้ว”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเริ่มต้นการเรียนการสอนโดยการทบทวนหลักการใช้ will และ to be going to โดยให้นักเรียนศึกษาจากรูปประโยคและสรุปความแตกต่างในการใช้ ผู้วิจัยแสดงแบบอย่างในการพูดเกี่ยวกับแผนที่ได้เตรียมไว้แล้ว และให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับแผนที่จะทำในช่วงปิดเทอม นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับแผนที่ทำได้ เช่น I'm going to visit my uncle in Malaysia. I'm

going to take a short course in Bangkok. นักเรียนสรุปหลักการไว้ I guess so, I hope not, I think so และ I don't think so. จากการสังเกตและตีความบทสนทนาที่ผู้วิจัยเขียนบนกระดานดำได้ นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในเรื่องไวยากรณ์ที่เรียนและส่วนใหญ่ทำได้ นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ และนักเรียนถาม-ตอบเกี่ยวกับเหตุที่อาจเป็นไปได้ในอนาคตโดยการแสดงความคิดเห็นที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยได้ ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนชอบ ประทับใจในการทำกิจกรรมเพราะได้ฝึกทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคต การทำงานกลุ่ม และวิธีการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกการคิดและสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ดังที่นักเรียนให้เหตุผลว่า

“ชอบการทำงานกลุ่มจะได้คิดในหลาย ๆ ด้านและให้มีความสามัคคีกัน”

“ชอบลักษณะการสอนของอาจารย์เพราะอาจารย์จะเน้นให้นักเรียนคิดเอง ทำเองโดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา”

“การให้นักเรียนออกไปสนทนากับหน้าชั้นนอกจากจะฝึกสนทนาภาษาอังกฤษแล้วยังเป็นการ ฝึกความกล้าแสดงออกอีกด้วย”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ดักเตือนในเรื่องการพูดคุยนอกเรื่องของนักเรียนหญิงในช่วงโมงที่แล้ว วันนี้ นักเรียนมีความตั้งใจเรียนมากขึ้นและไม่ส่งเสียงดัง บรรยากาศในการเรียนสนุกและตื่นเต้นที่ได้ทำกิจกรรม เพราะนักเรียนมีโอกาสนในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตตามความคิดเห็นของตนเองโดยใช้ข้อมูลและความรู้ที่มีอยู่ การนำเสนอผลงานก็สร้างความตื่นเต้นให้กับนักเรียนที่นำเสนอหน้าชั้นเรียน และพูดได้ตอบในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตอีกด้วย ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“เพื่อน ๆ ในห้องแต่ละกลุ่มมีความสามัคคีกัน ปรึกษาหารือกันทำให้เกิดความสนุกสนาน”

“วันนี้มีการนำเสนองานการทำนายเกี่ยวกับอุปกรณ์และสื่อต่างๆที่จะใช้ในอนาคตรึหรือไม่ เพื่อน ๆ ตั้งใจฟังเพื่อนเป็นอย่างดี”

“ตื่นเต้นเพราะต้องพูดโต้ตอบหน้าชั้นเรียนและสนุกที่ได้ฟังเพื่อนนำเสนอผลงานของกลุ่ม”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคต นักเรียนมีความคิดรวบยอดในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในอนาคตโดยนักเรียนต้องพิจารณาว่าเหตุการณ์อะไรที่อาจเป็นไปได้บ้าง ถ้าเอาความเป็นไปได้ที่มียุ่แล้วพร้อมใช้เหตุผลประกอบอาจทำให้เกิดความเป็นไปได้ที่แปลกใหม่ และต้องมีข้อมูลมาสนับสนุนในการตัดสินใจความเป็นไปได้นั้น เช่น สามารถแสดงความคิดเห็นในการคาดการณ์การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในอนาคตโดยใช้เหตุผลประกอบได้ เช่น We think fax machines will still be using in fifty years. People can communicate easily with each other. We think telephone will be using in fifty years. They are easy to communicate with other people. We think printed magazines will obsolete in fifty years. We use internet to read information and news instead of magazines. และนักเรียนสามารถพูดโต้ตอบในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตได้ เช่น

A : Do you think they'll find a vaccine for AIDS?

B : Yes, I think so.

A : Why?

B : Because right now researchers are working hard in a laboratory to find cure for AIDS.

3.3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.3 เรื่อง Distinguished Students ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 5 มิถุนายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกรายละเอียดของข้อความที่ฟังและคาดการณ์อาชีพที่อาจเป็นไปได้ในอนาคต ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นการกล่าวอรรถาธิบายของครูใหญ่ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในวันปัจฉิมนิเทศของนักเรียน ครูใหญ่ได้พูดสภาพปัจจุบันของนักเรียนทั้ง 4 คน พร้อมทั้งคาดการณ์ความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพของนักเรียนทั้ง 4 คน โดยเอาข้อมูลปัจจุบันเป็นหลักในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อเนื้อหาที่ได้ฟังพบว่า นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะไม่มีคำศัพท์ที่ยาก และฟังรู้เรื่อง ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ฟังเทปเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล พอเข้าใจค่ะแต่ต้องฟังหลายรอบและปรึกษาเพื่อนค่ะ”

“ฟังเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับอนาคตและอดีตของบุคคลพอเข้าใจค่ะ”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนการฟังโดยให้นักเรียนดูคำสั่งภาพประกอบ และตารางในแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนช่วยกันตั้งจุดประสงค์ในการฟัง นักเรียนสามารถตั้งจุดประสงค์ในการฟังได้ คือ ฟังให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับอดีตและอนาคตของบุคคล ผู้วิจัยเปิดเทปให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง นักเรียนส่วนใหญ่เดิมข้อมูลไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนฟังครั้งที่ 3 ของบุคคลที่ 1 และหยุดเทปที่ประโยคที่แสดงถึงอดีตเพื่อเป็นสัญญาณให้นักเรียนได้คิดว่าเป็นข้อมูลในอดีต และหยุดที่ประโยคที่แสดงถึงอนาคตเพื่อเป็นสัญญาณให้นักเรียนได้คิดว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอนาคตจนนักเรียนทุกคนสามารถเติมข้อมูลได้ครบทุกข้อ นักเรียนอภิปรายคำศัพท์ร่วมกันและนักเรียนเฉลยคำตอบโดยการออกไปเขียนที่กระดานดำ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่านักเรียนชอบกิจกรรมการฟังเทปเพราะเป็นการฝึกทักษะการฟังจากเจ้าของภาษา ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ชอบฟังเทปจากเจ้าของภาษาเพราะเป็นการฝึกทักษะการฟัง”

“ชอบที่อาจารย์ให้ฟังเทปและเพื่อนๆอภิปรายความหมายคำศัพท์”

“อาจารย์จะมีความอดทนในการให้นักเรียนฟังเพลงเพื่อหาข้อมูลให้ได้
ถึงแม้ว่าจะฟังหลาย ๆ ครั้งก็ตาม”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

การเรียนในวันนี้ผู้วิจัยไม่ได้สอนในห้องปฏิบัติการทางภาษาเพราะไม่สะดวก
ในการทำกิจกรรม บรรยากาศในการเรียนมีทั้งสนุกที่ได้มีส่วนร่วมในการเฉลยคำตอบและเครียด
ตอนที่ต้องจับใจความจากการฟังเพลง ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“สนุกเพราะนักเรียนส่วนใหญ่แย่งกันออกไปเขียนคำตอบที่กระดานดำ”

“เครียดนิดหน่อยเพราะนักเรียนทุกคนต้องตั้งใจฟังเพื่อหาข้อมูลและกลัวว่าจะ
ตอบไม่ได้แต่พอได้ปรึกษาเพื่อนก็รู้สึก OK ค่ะ”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ในด้านการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคต นักเรียนมีความคิดรวบยอดในการคาดการณ์
ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในอนาคตโดยนักเรียนต้องพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบัน และ
ต้องมีข้อมูลมาสนับสนุนในการตัดสินใจความเป็นไปได้นั้น และนักเรียนได้รายละเอียดของข้อมูล
เกี่ยวกับอดีตและอนาคตจากการฟัง

3.4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.4 เรื่อง Intelligent Home ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอน
ในวันที่ 17 กรกฎาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนจับใจความสำคัญ
บอกรายละเอียดเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากการอ่าน และแสดงบทบาทสมมติในฐานะ
เจ้าของบ้านหรือผู้ขายสินค้าได้ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทสนทนาเกี่ยวกับคุณสมบัติของบ้านอัจฉริยะ (intelligent home) ที่อาจเกิดขึ้นจริงในอนาคตในศตวรรษที่ 22 ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากได้เรียนรู้เนื้อหานี้ พบว่านักเรียนเข้าใจและชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะง่ายต่อการเข้าใจ คำศัพท์และรูปประโยคไม่ซับซ้อน และได้รู้จักการแยกแยะความเหมือนและความแตกต่างของสิ่งที่ได้อ่านในอดีตและปัจจุบัน ดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“เรียนเกี่ยวกับ *comparing and contrasting* แล้วเข้าใจและทำให้เราสามารถแยกแยะความเหมือนและความต่างกันอย่างง่าย”

“ชอบเพราะทำให้สามารถรู้ถึงคำที่ใช้ในการเปรียบเทียบในภาษาอังกฤษและรู้คำศัพท์ใหม่ๆ”

“ชอบเพราะทำให้ได้แยกแยะว่าอันไหนเหมือนหรือต่างกันอย่างง่าย ได้แสดงความคิดเห็น ได้กล้าแสดงออกมากขึ้น”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยการให้นักเรียนดูภาพหุ่นยนต์และช่วยกันทายว่าหุ่นยนต์สามารถทำอะไรได้บ้าง นักเรียนฟังเทพประกอบการสนทนาและอ่านในใจเพื่อสรุปหัวข้อในการสนทนา นักเรียนส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนาได้ นักเรียนฟังเทพครั้งที่สองและฝึกอ่านออกเสียงบทสนทนาเป็นคู่ นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติในการเป็นเจ้าของบ้านและผู้มาเยือนได้แต่ไม่ค่อยเป็นธรรมชาติเพราะนักเรียนมีเวลาฝึกน้อย ผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเปรียบเทียบความแตกต่างของบ้านธรรมดา กับบ้านอัจฉริยะ และได้ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในใบงาน หลังจากได้ทำกิจกรรม นักเรียนมีความรู้สึกประทับใจในกิจกรรมการนำเสนอผลงานเพราะทุกกลุ่มทำได้ดี แต่ไม่ค่อยชอบในการแสดงบทบาทสมมติเพราะต้องแสดงให้เป็นธรรมชาติที่สุดถึงจะได้คะแนนมาก โดยนักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“ประทับใจการให้นักเรียนออกมา *present* เพื่อให้ทุกคนมีความกล้าแสดงออก”

“ประทับใจการ *present* งานเพราะทุกกลุ่มทำค่อนข้างดี”

“ไม่ค่อยชอบในการแสดงบทบาทสมมติเพราะมีเวลาเตรียมตัวน้อยและต้องพูดให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

บรรยากาศในการเรียนตื่นเต้นและสนุก เนื่องจากนักเรียนได้แสดงความสามารถหน้าชั้นเรียนในการนำเสนอผลงานและแสดงบทบาทสมมติ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“เต็มไปด้วยบรรยากาศที่น่าตื่นเต้นและสนุกเนื่องจากวันนี้ได้มีการจับคู่กันอ่านบทสนทนา และแสดงบทบาทสมมติ”

“ตื่นเต้นและสนุกเพราะได้แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง นักเรียนมีความคิดรวบยอดว่า สิ่งที่เปรียบเทียบนั้นมีสิ่งใดที่เหมือนกัน มีสิ่งใดที่ต่างกัน และได้ข้อสรุปอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่เหมือนหรือต่างกัน

ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 สามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้วางแผนตามแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนได้รู้เรื่องราวที่ทำนายของอนาคตในอดีต ได้ฝึกการทำนายในอนาคต สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต คาดการณ์อาชีพและความเป็นไปได้ของเหตุการณ์

ในอนาคต พูดเกี่ยวกับแผนที่วางไว้ ระบุรายละเอียดของข้อความที่ฟัง และเปรียบเทียบข้อมูลของสิ่งของโดยใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยคที่เรียนมาได้

นักเรียนสนุกและชอบที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เพราะได้แสดงความสามารถในการทำงาน สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองให้เพื่อนนักเรียน และฝึกความกล้าแสดงออก และนักเรียนชอบกิจกรรมกลุ่มเพราะได้ปรึกษาหารือกันและทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นักเรียนชอบแบบฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพราะ “... ทำให้นักเรียนได้ความรู้ที่หลากหลายจากการทำแบบฝึกหัด... เป็นการฝึกกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ... จะต้องใช้ความคิดและพิจารณาให้คิดว่าควรตอบอะไร ทำให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นของแต่ละคนและทำให้ทุกคนมีความสามัคคีในกลุ่ม...” อาจเป็นเพราะว่าบรรยากาศในการเรียนเอื้อให้นักเรียนมีโอกาสดำคิด ได้แสดงออกและแย่งกันตอบคำถาม

ผลการปฏิบัติการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีข้อจำกัดและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่บ้าง ซึ่งผู้สอนได้นำข้อมูลไปปรับใช้กับการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ดังนี้

- 1) ผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนให้มากขึ้นในระหว่างที่ทำกิจกรรมหน้าห้องเรียนพร้อมทั้งให้ข้อมูลสะท้อนกลับในทันทีหลังจากทำกิจกรรม
- 2) ผู้สอนควรปรับพฤติกรรมของนักเรียนชายที่ชอบเข้าห้องเรียนสาย
- 3) ผู้สอนควรให้นักเรียนที่เรียนเก่งและที่เข้าใจบทอ่านอธิบายให้เพื่อนมากยิ่งขึ้นโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มหลังการอ่าน

4) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Consumption: Only the Best

4.1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.1 เรื่อง What Was Done? ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 19 กรกฎาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมาย active และ passive voice ในภาษาอังกฤษและสามารถเปรียบเทียบกับภาษาไทย ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

passive voice เป็นไวยากรณ์ที่สำคัญในการตีความสิ่งที่อ่าน ฟัง และนำไปใช้ในการพูดและเขียนเมื่อจำเป็นและรูปกริยามีความซับซ้อนกว่ารูปกริยาในภาษาไทย นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับสูงต่อไป ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนรู้เนื้อหาที่เรียนแต่ไม่ค่อยเข้าใจ แนวทางแก้ไขสำหรับเรื่องนี้ที่ผู้สอนได้นัดนักเรียนเพื่อทบทวนใหม่ในคาบกิจกรรมอิสระ ผู้สอนได้สอบถามจุดที่นักเรียนไม่เข้าใจและให้เพื่อนนักเรียนอธิบายก่อน ผู้สอนเสริมในบางจุดที่ยังไม่ชัดเจน ครูอธิบายในส่วนที่นักเรียนไม่สามารถอธิบายได้จากการสอบถามนักเรียนหลังจากทบทวนเนื้อหาแล้วนักเรียนเข้าใจมากขึ้น และผู้สอนได้ให้นักเรียนไปถามได้ถ้ายังมีจุดไหนที่ยังไม่เข้าใจ มีนักเรียนบางคนไปหาผู้สอนนอกเวลาเรียนและผู้สอนได้อธิบายเพิ่มเติมจนนักเรียนเข้าใจ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“สับสนในการเปลี่ยน active voice เป็น passive voice แต่ก็เข้าใจมากขึ้น
หลังจากอาจารย์สอนเพิ่มเติม”

“มีอุปสรรคในเรื่องการทำประโยคให้เป็น passive voice จะเปลี่ยนแบบไหน
และวิธีการสังเกตในการเปลี่ยนอย่างไร แต่ตอนนี้พอที่จะรู้เรื่อง
หลังจากได้เรียนเพิ่มเติมนอกเวลา เรียน”

“ก็เหมือนเพื่อนนะจะมีอุปสรรคในการทำประโยคให้เป็น passive ว่าประโยค
ไหนเป็น past, present, future และ perfect แต่ตอนนี้พอเข้าใจแล้วค่ะ”

“ไม่ค่อยเข้าใจ passive voice เท่าไร แต่หลังจากไปถามอาจารย์เพิ่มเติมและ
ได้เรียนเพิ่มเติมกับอาจารย์ก็เข้าใจมากยิ่งขึ้นค่ะ”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยนำเสนอบทเรียนโดยการเขียนประโยคที่เป็น passive voice แล้วให้นักเรียนสังเกตว่าประธานของประโยคเป็นผู้กระทำหรือนั้นหรือไม่ นักเรียนไม่สามารถตอบได้ ผู้วิจัยจึงเปลี่ยนและแก้ไขประโยคเหล่านั้นเป็น active voice ก่อน และถามนักเรียนว่าใครเป็นผู้กระทำหรือนั้น นักเรียนสามารถตอบได้ ผู้วิจัยจึงเปลี่ยนประโยคเหล่านั้นเป็น passive

เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียน นักเรียนอภิปรายถึงความแตกต่างระหว่าง active voice กับ passive voice โครงสร้างและรูปประโยค ผู้วิจัยลองให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคจาก active voice เป็น passive voice ด้วยความสมัครใจเป็นรายบุคคล นักเรียนส่วนใหญ่ทำได้ ส่วนนักเรียนที่ทำได้ยังสับสนในเรื่องการเปลี่ยนรูปของกริยาช่วย (verb to be) ตาม tense และการวางส่วนขยายของประโยค ผู้วิจัยได้อธิบายการเปลี่ยนรูปของกริยาและการวางส่วนขยายเพิ่มเติม ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ทำผิดหลายข้อ อาจเป็นเพราะว่าตอนที่ผู้วิจัยลองให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคนั้นเป็นประโยคที่ง่ายและไม่ซับซ้อน แต่พอให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเสริมประโยคแต่ละประโยคมีความยาวและซับซ้อนมากขึ้นจึงทำให้นักเรียนเปลี่ยนรูปประโยคเป็น passive voice ไม่ค่อยได้ ผู้วิจัยจึงนัดนักเรียนเพื่อทบทวนเรื่องที่เรียนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนประทับใจในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และหาข้อสรุปเกี่ยวกับหลักการใช้ active voice กับ passive voice ถึงแม้ว่าเนื้อหาค่อนข้างยากแต่ก็สามารถหาข้อสรุปได้ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ถึงแม้ว่าเนื้อหาค่อนข้างยากแต่พอมาทำงานกลุ่ม ได้ปรึกษารื้อกันก็สามารถหาข้อสรุปได้”

“เนื้อหาแม้ว่าจะยากไปหน่อยแต่ก็เข้าใจบ้างเพราะได้ปรึกษากับเพื่อนภายในกลุ่ม”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

การเรียนการสอนในครั้งนี้เป็นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล แต่สามารถสอบถามเพื่อนได้ การจัดกลุ่มในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนจัดกลุ่มใหม่โดยการสุ่มในทุกลกลุ่มตามความสมัครใจ ผู้วิจัยเปลี่ยนบรรยากาศจากการให้นักเรียนที่เรียนเก่งอธิบายให้เพื่อนฟัง เปลี่ยนเป็นผู้วิจัยเป็นคนอธิบายเพราะเนื้อหาค่อนข้างยาก ดังนั้นจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนพบว่าบรรยากาศในการเรียนไม่ค่อยสนุกและค่อนข้างเครียด เพราะเนื้อหาค่อนข้างยาก มีนักเรียนส่วนน้อยที่พอเข้าใจและไม่สามารถอธิบายให้เพื่อนได้ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ไม่ค่อยสนุกเพราะว่าเนื้อหายากไปหน่อยเพื่อนๆไม่สามารถให้คำแนะนำได้”

“เครียดเพราะว่าทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยได้เพื่อนๆ ไม่สามารถช่วยเหลือได้
เพราะไม่แน่ใจ”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้นี้มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเปรียบเทียบและ
การหาความแตกต่าง ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอภิปราย
ความแตกต่างของ active voice กับ passive voice ในเรื่องรูปประโยค และโครงสร้าง โดยการนำเสนอ
เป็นผลงานของกลุ่มได้

4.2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.2 เรื่อง ADS ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่
24 และ 26 กรกฎาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนตีความ วิเคราะห์
แสดงความคิดเห็น และตัดสินใจข้อสรุปเกี่ยวกับโฆษณาสินค้าได้ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทอ่านในการโฆษณาสินค้าที่มีการใช้เทคนิคต่าง ๆ มาใช้
เพื่อเชิญชวนให้ผู้บริโภคตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าที่คิดว่าดีที่สุดและคุ้มค่าที่สุดตามความต้องการ
ของตน ส่วนเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์เป็นการเปรียบเทียบ (comparative และ superlative
adjective) เกี่ยวกับสินค้าที่โฆษณา หลังจากทีนักเรียนได้เรียนเนื้อหาแล้วพบว่า นักเรียนเข้าใจ
และชอบเนื้อหาที่เรียนโดยนักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“วันนี้เรียนเกี่ยวกับเทคนิคการเขียนโฆษณาเข้าใจเพราะอาจารย์อธิบายได้
ละเอียดพร้อมทั้งยกตัวอย่าง”

“เรียนเทคนิคการโฆษณาเพื่อให้ผู้บริโภคประทับใจและเลือกซื้อสินค้าที่
โฆษณา เนื้อหาค่อนข้างยากแต่ก็พอเข้าใจเพราะอาจารย์ยกตัวอย่างให้เห็นได้ชัดเจน”

“ชอบเนื้อหาเพราะเป็นการโฆษณาสินค้าซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต
และเป็นการฝึกทักษะการตัดสินใจเพื่อเลือกซื้อสินค้าที่ดีที่สุด”

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการถามคำถามดังนี้ 1) What is the text type of each one? และ 2) How do you know? ผู้วิจัยทบทวนโครงสร้างประโยค comparative adjective และ superlative adjective โดยให้นักเรียนหาคำศัพท์ที่เป็น comparative และ superlative และช่วยกันสรุปในเรื่องรูปคำและการใช้ ผู้วิจัยอธิบายเทคนิคการโฆษณา 4 วิธีพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ นักเรียนอ่านโฆษณาและตอบคำถาม 2 ข้อ ซึ่งเป็นจุดประสงค์ของการอ่าน คือ 1) What advertising techniques were used in each advertisement? และ 2) What evidence do you have to support? ผู้วิจัยและนักเรียนอ่านโฆษณาชิ้นที่หนึ่งเพื่อตอบคำถาม ผู้วิจัยได้แสดงแบบอย่างในการหาหลักฐานที่สนับสนุนว่าในโฆษณาได้ใช้เทคนิคโฆษณาอะไรบ้างพร้อมทั้งยกตัวอย่าง ผู้วิจัยสรุปเทคนิคการโฆษณาที่ใช้ และให้นักเรียนตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่พร้อมบอกเหตุผล นักเรียนทุกกลุ่มอ่านโฆษณาที่เหลือและทำตามตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำ หลังจากที่ทำกิจกรรมแล้วปรากฏว่านักเรียนชอบรูปแบบการสอนที่ผู้สอนได้ลงทำเป็นตัวอย่างก่อนที่จะให้นักเรียนทำ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน และประทับใจการทำกิจกรรมกลุ่มโดยนักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“ชอบมากค่ะกับการเรียนและรูปแบบการสอนของอาจารย์ วันนี้ได้อยู่กันเป็นกลุ่มอีกครั้งทำให้นักเรียนมีความสามัคคีในกลุ่มมากขึ้น”

“ชอบในการสอนของอาจารย์เพราะอาจารย์ได้ให้นักเรียนทำงานเป็น กลุ่มทำให้นักเรียนได้มีความสามัคคีและความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ มอบหมาย”

“การสอนของอาจารย์ทำให้หนูเข้าใจมากกว่าแต่ก่อนเพราะถ้าเรียนไม่รู้เรื่องเราก็จะไม่ชอบ แต่ถ้าเรียนแล้วเข้าใจและรู้เรื่องทำให้รู้สึกมีความ ประทับใจ”

“การหาวิธีการ โฆษณาเป็นเรื่องยากสำหรับผมแต่อาจารย์ใช้วิธีการที่ดีที่ทำให้ผมเข้าใจเรื่องนี้ง่ายขึ้นโดยอาจารย์ได้แสดงแบบอย่างในการหาเทคนิค การโฆษณาพร้อมทั้งชี้ให้เห็นหลักฐานต่าง ๆ หรือเหตุผลมาสนับสนุน เทคนิคนั้น ๆ”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

วันนี้ผู้วิจัยมีบทบาทในการเรียนการสอนมากกว่าผู้เรียนเพราะต้องสอนสาธิตวิธีการหาเทคนิคการโฆษณาในโฆษณาเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนและเป็นแบบอย่างในการทำกิจกรรมให้ถูกต้อง นักเรียนต้องจดบันทึกระหว่างการฟัง และมีการทำกิจกรรมกลุ่มในการหาเทคนิคการโฆษณา ดังนั้นบรรยากาศในการเรียนในวันนี้ไม่เครียดจะเป็นบรรยากาศที่สนุกและตื่นเต้น โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“บรรยากาศในการเรียนก็เหมือนทุกคาบที่ผ่านมา ไม่เครียดเพียงแต่ว่าวันนี้ต้องจดบันทึกมากไปหน่อย นักเรียนจะถามครูเมื่อไม่เข้าใจ”

“วันนี้ทุกคนดูตื่นเต้นทั้งคนที่ออกมา *present* และคนที่นั่งฟังทุกคน ตั้งใจฟังกันเป็นอย่างดี”

“สนุกและเพื่อนๆเสียงดังมากแต่ก็เฮฮากันดีเพราะอาจารย์ไม่ค่อยดุเท่าไร อาจารย์ชอบยิ้มเลยทำให้ทุกคนในห้องไม่เครียดในการเรียน”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการตัดสินใจ นักเรียนมีความคิดรวบยอดในการตัดสินใจว่า ทำไมจึงต้องตัดสินใจเลือกสิ่งนี้ โดยรวบรวมความคิดเห็นของเพื่อนและต้องคำนึงผลที่ตามมาในการเลือก เช่น I want to buy that car because it's smaller and it's the best car for me. I want to buy this car because it looks fantastic. I really like it. I want to buy that car because it's fashionable.

4.3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.3 เรื่อง Buy Me ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 31 กรกฎาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกหัวข้อเรื่องที่ฟังและนำเสนอในการเลือกซื้อสินค้า ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทฟังการโฆษณาผลิตภัณฑ์ 4 ชนิดเพื่อฝึกทักษะการฟังโฆษณา เพราะเป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันไม่จะเป็นการฟังวิทยุ หรือทั้งฟังและดูจากโทรทัศน์ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อเนื้อหาที่เรียนพบว่า นักเรียนเข้าใจและชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะสามารถฝึกทักษะการตัดสินใจในการเลือกซื้อสินค้าดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“วันนี้เรียนการฟังเทปเกี่ยวกับโฆษณาและตอบคำถามพอเข้าใจและรู้เรื่อง”

“วันนี้ได้อภิปรายเกี่ยวกับโฆษณาและตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าพร้อมให้เหตุผลพอเข้าใจค่ะ”

“ชอบเนื้อหาเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าและเป็นการฝึกทักษะการตัดสินใจของนักเรียนด้วยว่าจะเลือกซื้อสินค้าใดที่ดีที่สุด”

“ในปัจจุบันการโฆษณาสินค้าเป็นจุดดึงดูดลูกค้าวิธีหนึ่ง ดังนั้นวิธีการฟังโฆษณาและตัดสินใจเลือกซื้อสินค้านั้นเป็นทักษะหนึ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงได้หนูชอบเนื้อหาและวิธีการฝึกการตัดสินใจมากค่ะ”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเริ่มบทเรียนโดยการบอกนักเรียนว่านักเรียนจะได้ฟังการโฆษณาผลิตภัณฑ์ แล้วจับประเด็นสำคัญเพื่อตอบคำถาม ผู้วิจัยให้นักเรียนฟังสามครั้งจึงสามารถตอบคำถามได้ ผู้วิจัยนำคำศัพท์ที่คิดว่านักเรียนไม่รู้และให้นักเรียนช่วยกันเดาโดยใช้บริบท นักเรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ ผู้วิจัยให้นักเรียนจับคู่ประโยคให้สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ โดยบอกว่าถ้าใช้ผลิตภัณฑ์แล้วจะเป็นอย่างไร นักเรียนจับคู่และตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ 1 ชนิด พร้อมบอกเหตุผลประกอบ หลังจากทำกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความเห็นว่านักเรียนมีความประทับใจในความร่วมมือของนักเรียนที่ให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม และวิธีการสอนของผู้สอนที่ให้นักเรียนต้องทำด้วยตนเองมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ ดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือและมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมทำให้ผลงานออกมาดีและทำแบบฝึกหัดได้”

“ประทับใจในการสอนของอาจารย์เพราะสอนให้นักเรียนทำเองให้ได้และหนูประทับใจเพื่อนๆที่สามารถตอบคำถามของอาจารย์ได้”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

กิจกรรมที่ได้ทำในวันนี้เป็นกิจกรรมกลุ่มเพื่อนเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรม ดังนั้นบรรยากาศในการเรียนวันนี้ไม่เครียดเพราะนักเรียนเคยทำงานกลุ่มมาก่อนแล้ว สนุกที่สามารถทำกิจกรรมได้ และได้ฝึกทักษะการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าเพราะสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“สนุกมากเพราะเพื่อน ๆ ในห้องช่วยกันเดาความหมายของคำศัพท์ถูกหมด และสามารถนำเสนอความคิดของตนได้”

“ตื่นเต้นเพราะต้องตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าที่เหมาะสมกับตนเองและต้องนำเสนอความคิดเห็นให้เพื่อนๆ ได้อธิบายด้วย”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการตัดสินใจ นักเรียนมีความคิดรวบยอดในการตัดสินใจว่า ทำไมจึงต้องตัดสินใจเลือกสิ่งนี้ โดยรวบรวมความคิดเห็นและต้องคำนึงประโยชน์ที่ตามมาในการเลือก I want to buy Double X because I want to save my information. I want to buy Bliss because I want to smell good when they sit near me.

4.4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.4 เรื่อง Hamburgers ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 14, 16 และ 21 กรกฎาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดและย่อความข้อมูลที่อ่านได้ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทอ่านเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของแฮมเบอร์เกอร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากเรียนเนื้อหานี้พบว่านักเรียนเข้าใจและชอบเนื้อหาที่เรียน โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้เรียนการอ่าน *hamburgers* และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านพอรู้เรื่อง”

“วันนี้ได้ฝึกการอ่านเกี่ยวกับ *hamburger* และเติมข้อมูลใน *KWL chart* พอทำได้ค่ะ”

“ชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะได้รู้ประวัติความเป็นมาของ *hamburger* ได้ฝึกทักษะการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้วิจัยเขียนตาราง KWL (K = know, W = want to know, L = learned) บนกระดานและให้นักเรียนลอกใส่สมุด 2) ผู้วิจัยเขียนคำว่า “Hamburger” บนกระดานและถามนักเรียนว่า “What do you know about hamburgers?” นักเรียนช่วยกันบอกแล้วนำไปเขียนในตารางในช่อง K 3) ผู้วิจัยถามคำถามเพิ่มเติมว่า “What do you want to know about hamburgers?” แล้วนำมาเขียนในช่อง W 4) นักเรียนช่วยกันอ่านบทอ่านเพื่อหาคำตอบของคำถามที่นักเรียนอยากรู้ที่ได้เขียนไว้ 5) นักเรียนอ่านบทความอีกครั้งหนึ่งแล้วจับคู่กันหาสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับ hamburger แล้วนำมาเขียนในช่อง L ในตาราง KWL 6) นักเรียนอ่านย่อหน้าที่ 1 และตั้งคำถามเพื่อเป็นจุดประสงค์ก่อนการอ่าน 2 คำถาม คือ What is this paragraph about? กับ What does it tell about hamburgers? ผู้วิจัยเฉลยคำตอบก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านย่อหน้าที่เหลือ 7) นักเรียนอ่านบทอ่านของย่อหน้าที่เหลือและทำตามที่ผู้วิจัยแนะนำเหมือนในย่อหน้าที่ 1 8) นักเรียนนำข้อความที่เป็นประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้าที่นักเรียนได้จากการตอบคำถามนำเสนอหน้าชั้นเรียน 9) นักเรียนช่วยกันบอกคำหรือวลีที่สำคัญในประเด็นสำคัญของแต่ละย่อหน้า และผู้วิจัยเขียนคำเหล่านั้นบนกระดานดำ นักเรียนช่วยกันพิจารณาคำหรือวลีที่เขียนนั้นเหมาะสมที่จะเป็นคำหรือวลีสำคัญหรือไม่ 10) นักเรียนช่วยกันนำคำหรือวลีที่สำคัญมาสร้างประโยคโดยใช้ถ้อยคำของตนเอง นักเรียนพิจารณาว่าจะตัด เติมคำ หรือรวมประโยค

เข้าด้วยกัน แล้วเรียบเรียงประโยคเหล่านั้นเป็นการย่อความที่สมบูรณ์ หลังจากได้ทำกิจกรรมแล้ว นักเรียนมีความเห็นว่าชอบวิธีการสอนและกิจกรรมที่ได้ทำ เพราะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและรู้จุดหมายในการอ่านเนื้อเรื่องมากขึ้น ฝึกให้นักเรียนได้รู้จักวิธีการย่อความที่มีการทำเป็นขั้นตอน และการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งสำคัญอีกหนึ่งประการคือ นักเรียนทุกคนสามารถช่วยเหลือและปรึกษาหารือกันได้ โดยนักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“ชอบวิธีการสอนอ่านแบบใหม่ของอาจารย์ที่เรียกว่า KWL หนูไม่เคยเรียนมาก่อน ทำให้หนูมีความเข้าใจ มีจุดหมายในการอ่านเนื้อเรื่องมากขึ้น”

“ชอบวิธีการสอนของอาจารย์ที่ฝึกให้นักเรียนตั้งคำถาม 2 คำถามก่อนที่จะอ่านเพื่อจับใจความ”

“วิธีการสอนแบบนี้ทำให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่านไม่ใช่อ่านลอย ๆ เรื่อยๆแล้วตอบคำถาม”

“ชอบกิจกรรมการสรุปความเพราะเป็นการฝึกให้นักเรียนได้รู้จักวิธีการสรุปความและการทำงานเป็นกลุ่มเพราะได้ปรึกษาหารือกัน”

“ประทับใจในการมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นภายในกลุ่มและ กิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนคิดเองและทำเองอาจารย์ให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษาเมื่อนักเรียนทำไม่ได้”

“ชอบวิธีการสอนที่ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน วิธีการอ่านข้อความโดยการตั้งคำถาม *What is this paragraph about?* กับ *What does it tell about?* เป็นเป้าหมายในการอ่าน”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

ในการสอนชั่วโมงนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกทักษะการย่อความจากบทอ่านที่เกี่ยวกับ hamburger โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม ดังนั้นบรรยากาศในการเรียนในวันนี้จึงมีหลายบรรยากาศ คือสนุกเพราะเป็นวิธีการสอนที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อนและไม่น่าเบื่อ มีชีวิตชีวา ไม่เงียบเหงาและเป็นกันเองในการปรึกษาหารือให้คำแนะนำ และทำกิจกรรม โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“หนูว่าสนุกเพราะว่าเป็นวิธีการสอนแบบใหม่ที่พวกหนูยังไม่เคยเรียนมาก่อน และเพื่อนๆ สามารถตอบคำถามได้”

“ถึงแม้หนูไม่ถนัดในการอ่านภาษาอังกฤษแต่รู้สึกสนุกเพราะต้องตั้งคำถามก่อนอ่านซึ่งหนูไม่เคยเรียนมาก่อน”

“เต็มไปด้วยการปรึกษาหารือระหว่างเพื่อนๆ และอาจารย์ก็ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา รู้สึกสนุกไม่เครียดค่ะ”

“เป็นกันเอง สนุก และเข้าใจซึ่งกันและกัน อาจารย์ให้คำปรึกษาตลอด”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการระบุองค์ประกอบของข้อมูลและการระบุโครงสร้างและการย่อความ นักเรียนมีความคิดรวบยอดในการระบุประเด็นหลักและรายละเอียดของข้อมูลว่าองค์ประกอบย่อยทำหน้าที่อะไร ถ้าขาดหายไปจะเป็นอย่างไร องค์ประกอบย่อยมารวมกันจะทำให้ข้อมูลมีความสำคัญมากขึ้น และนักเรียนมีความคิดรวบยอดในการระบุโครงสร้างและการย่อความว่าในการย่อความนั้นต้องระบุประเด็นของข้อมูลและตามด้วยประเด็นย่อย ๆ แล้วมารวมเป็นการย่อความที่สมบูรณ์

ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 สามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้ในบางชั่วโมง เพราะนักเรียนยังไม่เคยเรียนเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ที่เกี่ยวกับ passive voice มาก่อน โดยที่ผู้วิจัยไม่ได้สอบถามนักเรียนล่วงหน้า ผู้สอนจึงต้องปรับขั้นตอนการสอนให้นักเรียนรู้จัก active voice ก่อน และต้องใช้เวลาในการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ผู้วิจัยได้สอนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนสำหรับนักเรียนที่ยังไม่เข้าใจเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น หลังจากเรียนเพิ่มเติมแล้วผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมปรากฏว่านักเรียนทำได้ ส่วนกิจกรรมการเรียนอื่น ๆ สามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้ นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจข้อสรุปในการโฆษณาสินค้า บอกรายละเอียดของข้อความที่อ่านได้

เนื้อหาที่เรียนถึงแม้ว่าบางเรื่องค่อนข้างยาก แต่นักเรียนคิดว่าเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในอนาคต และการสอนแบบ KWL สามารถทำให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหา และสรุปความของเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้ ทุกกิจกรรมที่ออกแบบเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสดูฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล การสรุปความ ฝึกความกล้าแสดงออก และเนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงและนักเรียนชอบแบบฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพราะ “...เป็นการฝึกให้นักเรียนคิดเป็นจับประเด็นสำคัญและสรุปเรื่องได้... เป็นการเสริมสร้างความรู้ได้เอง สรุปเองโดยไม่ต้องให้อาจารย์สรุป”

ผลการปฏิบัติการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีข้อจำกัด และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่บ้าง ซึ่งผู้สอนได้นำข้อมูลไปปรับใช้กับการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ดังนี้

- 1) การประเมินผลงานกลุ่มควรให้ข้อมูลสะท้อนกลับหลังจากนำเสนอผลงานในทันทีเพื่อให้นักเรียนไปปรับปรุงในครั้งต่อไป

2) ผู้สอนควรแจกเอกสารประกอบการเรียนการสอนแทนที่ให้นักเรียนจดบันทึกเพื่อเป็นการประหยัดเวลา

3) ผู้สอนควรกระตุ้นนักเรียนในการทำกิจกรรมให้เสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้เพื่อเป็นการรักษาเวลาในการทำกิจกรรมต่อไปโดยเฉพาะในการฝึกทักษะการเขียนที่ต้องฝึกตามขั้นตอนและต้องใช้เวลา

5) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare: Did You Hurt Yourself?

5.1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.1 เรื่อง How Did You Hurt Yourself? ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 23 และ 28 สิงหาคม 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุและเสนอแนะแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับอุบัติเหตุได้ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทสนทนาสั้น ๆ เกี่ยวกับการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นในบ้าน นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับ reflexive pronouns, so do I และ neither do I การเรียนรู้คำศัพท์ จำนวน และ โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวันมากขึ้น ความคิดเห็นของนักเรียนต่อเนื้อหาพบว่า นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ที่เรียน เนื้อหามีความเหมาะสมกับกิจกรรมที่ได้ทำดั่งที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“เรียนเกี่ยวกับ reflexive pronouns เข้าใจเพราะไม่ค่อยยากเท่าไร”

“เรียนเกี่ยวกับการใช้ so do I กับ neither do I เข้าใจเพราะเพื่อนช่วยอธิบายได้”

“การพูด ได้ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุ โดยใช้ so do I กับ neither do I เข้าใจเพราะเพื่อนช่วยอธิบายได้”

“กิจกรรมมีหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการฟังเพลง การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ การปรึกษาหารือกัน การทำแบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเริ่มการเรียนการสอนโดยการพูดประโยคเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนดังนี้ I hurt myself last week. I closed my finger in the car door. I hurt myself when I was five years old. I fell off a swing. นักเรียนพูดประโยคเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตน นักเรียนศึกษาการใช้ reflexive pronouns และช่วยกันสรุป นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ reflexive pronouns นักเรียนฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุโดยอ่านคำถามและคำตอบเป็นคู่ นักเรียนศึกษาโครงสร้างประโยค so do I และ neither do I และช่วยกันสรุปหลักการ ใช้ ผู้วิจัยพูดประโยคเกี่ยวกับตนที่เป็นความจริงแล้วผลัดให้นักเรียนตอบได้โดยใช้ so do I หรือ neither do I นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในใบงาน นักเรียนจับคู่ฝึกโต้ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองและให้นักเรียนทุกคู่แต่งบทสนทนาโดยโต้ตอบเกี่ยวกับการบาดเจ็บแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน หลังจากที่ได้ทำกิจกรรม นักเรียนมีความเห็นว่า นักเรียนชอบและประทับใจในกิจกรรมการพูดโต้ตอบเกี่ยวกับการบาดเจ็บ และกระบวนการเรียนการสอนที่มีการคุณภาพประกอบก่อนการอ่าน การยกตัวอย่างประโยคเพื่อสร้างความสนใจในการเรียนโดยนักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“การยกตัวอย่างประโยค การคุณภาพประกอบก่อนการอ่านและให้สรุปในสิ่งที่อ่านเกี่ยวกับอะไร การสรุปเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเองเป็นการฝึกให้นักเรียนเป็นคนช่างคิด มีเหตุผล และทำให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้นด้วย”

“อาจารย์มีขั้นตอนการสอนที่ดีเป็นลำดับและอาจารย์มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดีทำให้เรียนรู้เรื่อง”

“มีการทำกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น การฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุกับเพื่อน การสรุปเนื้อหาที่เรียน การทำแบบฝึกหัด และการสนทนา

โต้ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุซึ่งไม่เหมือนกับอาจารย์ท่านอื่นที่เรียนมา ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมเดียวและนักเรียนไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมสักเท่าไร”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

ผู้วิจัยได้ปรับวิธีการสอนจากการที่ผู้วิจัยบรรยายเป็นการให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยมีผู้วิจัยและนักเรียนที่เก่งช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ดังนั้นบรรยากาศในการเรียนในวันนี้เป็นกันเองและไม่เครียด เพราะมีการทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การตอบคำถาม การพูดสนทนาโต้ตอบหน้าชั้นเรียน การทำแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“อาจารย์ไม่ได้สอนแบบบรรยาย จะมีการให้นักเรียนตอบคำถามบ้าง ช่วยกันสรุปในสิ่งที่เรียน และมีโอกาสซักถามเพื่อน ๆ และอาจารย์ในการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดทำให้บรรยากาศไม่ค่อยเครียด”

“บางครั้งตื่นเต้นเมื่ออาจารย์ถามคำถามแล้วจะตอบผิด และบางครั้งสนุกเมื่อมีโอกาสได้ปรึกษากับเพื่อน ๆ”

“วันนี้รู้สึกตื่นเต้นที่ได้ออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนและสนุกเมื่อฟังเพื่อนๆ มาสนทนาหน้าชั้นเพราะแต่ละคนมีบุคลิกและทำทางที่ต่างกัน”

“อาจารย์ไม่ย่อท้อในการแนะนำเพื่อนบางคนในการเขียนบทสนทนาจนเสร็จ และให้โอกาสเพื่อนนักเรียนที่ทำเสร็จก่อนช่วยนักเรียนที่ยังทำไม่เสร็จ”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้นี้มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข นักเรียนมีความคิดรวบยอดว่า ปัญหาคืออะไร ทำไมจึงเกิดปัญหา และมีแนวทางแก้ปัญหายังไง เช่น

A : What happened?

B : I slipped and hurt myself. The floor was wet.

A : So did I. I hurt myself this morning.

C : You should be careful next time and don't walk on a wet floor.

5.2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.2 เรื่อง Common Accidents 1 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 31 สิงหาคม และ 4 กันยายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนอ่านบทความแล้วสามารถระบุความสัมพันธ์ ความเชื่อมโยงของข้อมูลและสรุปความได้ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทอ่านเกี่ยวกับการบาดเจ็บของบุคคลในวัยต่าง ๆ เป็นข้อมูลที่แสดงถึงเหตุและผลของเหตุการณ์ ดังนั้นไวยากรณ์เป็นหลักการใช้ so, because, is the result และ is due to ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ของข้อมูล หลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาแล้วนักเรียนมีความเห็นว่ นักเรียนรู้ เข้าใจ และชอบเนื้อหาที่เรียน ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้เรียนเกี่ยวกับการบอกเหตุและผล (cause- effect) พอเข้าใจเพราะอาจารย์ยกตัวอย่างและให้ฝึกหาเหตุและผลในแบบฝึกหัด”

“วันนี้เรียนการใช้ so และ because ในการบอกเหตุและผลเข้าใจเพราะได้ทำแบบฝึกหัด”

“ชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะไม่เคยเรียนมาก่อนถึงแม้ว่าวันนี้เรียนเนื้อหาเยอะไปหน่อยแต่ก็เข้าใจเพราะอาจารย์สอนเป็นลำดับ”

“อ่านและบอกรายละเอียดในสิ่งที่อ่านเกี่ยวกับการบาดเจ็บของบุคคลในวัยต่างๆเข้าใจ”

“อ่านบทความเกี่ยวกับการบาดเจ็บแล้วมาเติมข้อมูลในแผนภาพ เข้าใจค่ะ”

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

นักเรียนเรียนรู้สัญญาณ so และ because บอกเหตุและผลโดยผู้วิจัยเขียนประโยคที่กระดานดำและขีดเส้นใต้คำที่บอกเหตุและผล นักเรียนช่วยกันบอกอะไรคือสาเหตุและอะไรคือผล นักเรียนสังเกตจากประโยคและสรุปหลักการใช้ นักเรียนฝึกเชื่อมโยงเหตุผลโดยการทำแบบฝึกหัด นักเรียนเรียนรู้สัญญาณ...is the result of...is due to... โดยใช้วิธีการเดียวกันและให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม นักเรียนสำรวจข้อเขียนที่อ่าน โดยดูว่ามีข้อบกพร่องคืออะไร มีหัวข้อ และหัวข้อย่อยอะไรบ้าง นักเรียนอ่านบทอ่านโดยผู้วิจัยได้จับจุดประสงค์ในการอ่าน เพื่อหาสาเหตุของการบาดเจ็บของบุคคลวัยต่าง ๆ เป็นคู่ หลังจากได้ทำกิจกรรมนักเรียนมีความเห็นชอบและประทับใจกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และวิธีการสอนไวยากรณ์ที่ให้นักเรียนสังเกตโครงสร้าง รูปประโยค และสรุปด้วยตนเอง นอกจากนี้แล้วยังมีการทำแบบฝึกหัดที่เป็นการเติมข้อมูลในแผนภาพซึ่งนักเรียนไม่เคยทำมาก่อนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ปกติแล้วเวลาเรียน *grammar* กับอาจารย์ท่านอื่น อาจารย์จะเป็นคนอธิบาย และให้นักเรียนจดตาม แต่อาจารย์สอนต่างกับที่เคยเรียนมาก่อนทำให้เข้าใจง่ายขึ้นเพราะเราต้องคิดสังเกต ต้องอภิปรายแล้วจึงสรุปหลักการใช้ให้เข้าใจก่อนที่จะทำแบบฝึกหัด”

“อาจารย์จะเน้นตัวนักเรียนเป็นหลัก จะถามนักเรียนเข้าใจหรือไม่ นักเรียนต้องสรุปเอง และต้องทำแบบฝึกหัดให้ได้ด้วยตนเอง”

“อาจารย์มีใบงานที่ให้นักเรียนทำกิจกรรมจากการอ่านที่แปลกกว่าที่เคยทำคือเป็นแผนภาพให้เติม”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

บรรยากาศค่อนข้างเงียบตอนเรียนไวยากรณ์เนื่องจากต่างคนต่างตั้งใจเรียนในเพราะเนื้อหาค่อนข้างยาก แต่มีความสนุกสนานพอสมควรเมื่อได้ทำงานกลุ่ม ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้รีบไปหน่อยเพราะนักเรียนตั้งใจฟังเนื้อหาที่ค่อนข้างยากก็ไม่เครียด เพราะมีนักเรียนที่เก่ง ๆ ตอบคำถามของอาจารย์ได้ สรุปหลักการให้ต่าง ๆ ได้”

“วันนี้รู้สึกรีบไปหน่อยในตอนแรกเพราะเรียน grammar แต่ช่วงทำงานกลุ่ม ก็สนุกเหมือนเดิมเพราะ ได้คุยกันกับเพื่อนเพื่ออภิปรายงานที่ทำด้วยกัน”

“สนุกเพราะได้ทำกิจกรรมในใบงานที่ไม่ใช่รูปแบบเดิมๆ แต่เป็นแผนภูมิให้ เติมข้อมูลจากการอ่าน”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในด้านการระบุนความสัมพันธ์และการสรุปความ ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถสรุปความโดยเขียน ลงในแผนภาพได้ โดยมีความคิดรวบยอดว่าควรมีการทบทวนข้อมูลที่มีและหาความสอดคล้อง และความสัมพันธ์ของข้อมูล นำความสัมพันธ์ต่าง ๆ มาเรียบเรียงให้สอดคล้องกันและสรุป เป็นภาพรวม และสามารถระบุนความสัมพันธ์ของข้อมูลได้จากการทำแบบฝึกหัด โดยมีความคิด รวบยอดว่าความสอดคล้องและความสัมพันธ์ของข้อมูลจะเป็นอย่างไรถ้าบางข้อมูลหายไป เช่น Julian hit his head on the windshield because he wasn't wearing a seatbelt. I didn't read the "wet paint" sign, so I got my hands all blue.

5.3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.3 เรื่อง Common Accidents 2 ผู้วิจัยได้จัดการ เรียนการสอนในวันที่ 6 กันยายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนฟังบรรยายโดย เขียนคำหรือวลีที่สำคัญลงในแผนภาพให้สัมพันธ์กับเรื่องที่ฟัง ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทฟังเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นกับเด็กซึ่งเป็น คำแนะนำของนักจิตวิทยา นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นหลังจากเรียนเนื้อหานี้ว่า

“เป็นการฝึกทักษะการฟังเกี่ยวกับการบาดเจ็บแล้วเติมข้อมูลในใบงาน รู้สึก
เนื้อหาค่อนข้างยาก พอเข้าใจหลังจากได้ปรึกษากัน”

“ฟังเทปเกี่ยวกับอุบัติเหตุและเติมข้อมูลในแผนภูมิ พอเข้าใจเพราะอาจารย์ให้
คำแนะนำ”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเริ่มบทเรียน โดยการให้นักเรียนทบทวนคำที่ใช้ในการบอกเหตุและผล
จุดประสงค์ในการฟังเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่อยู๋บ้านจะทำอะไรบ้างที่เป็นอันตรายต่อตนเอง
นักเรียนฟังเทป 2 ครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูล ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ได้ข้อมูลไม่ครบและผู้เรียน
ขอนั่งเป็นกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมและปรึกษากัน และให้นักเรียนฟังเทปครั้งที่ 3 นักเรียนส่วนใหญ่
เติมข้อมูลได้ไม่ครบ ผู้วิจัยจึงอธิบายคำศัพท์และสำนวนที่คาดว่านักเรียนไม่เข้าใจ แล้วให้นักเรียน
ฟังเทปครั้งที่ 4 นักเรียนส่วนใหญ่เติมข้อมูลได้ครบ ผู้วิจัยสุ่มถามนักเรียนให้ตอบ ความคิดเห็นของ
นักเรียนหลังจากทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนประทับใจวิธีการสอนและกระบวนการสอนของผู้วิจัย
เนื่องจากสอนให้นักเรียนตั้งจุดประสงค์ในการฟังและฝึกเทคนิคในการฟังที่ดี โดยนักเรียนได้ให้
เหตุผลว่า

“การฟังภาษาอังกฤษยากที่จะฟังให้รู้เรื่อง ชอบวิธีการสอนของอาจารย์ที่มีการ
ตั้งจุดประสงค์ในการฟังและเทคนิคการฝึกฟังเพื่อเติมข้อมูลลงในใบงาน”

“ชอบการฟังเทปแล้วทำงานเป็นกลุ่มจะได้ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
กัน”

“ชอบวิธีการสอนที่เป็นขั้นตอนทำให้รู้และเข้าใจว่าต้องทำอะไร”

“อาจารย์ได้เปลี่ยนวิธีการสอนคำศัพท์จากให้เพื่อนๆช่วยกันอภิปรายเหมือน
ก่อนๆ เป็นอาจารย์สอนเองแต่อาจารย์จะไม่บอกความหมายและยกตัวอย่างประโยคเป็น
ภาษาอังกฤษ”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

ผู้วิจัยตั้งใจที่จะไม่ให้นักเรียนทำงานกลุ่ม แต่นักเรียนไม่มีความมั่นใจเมื่อไม่ได้ทำงานเป็นกลุ่มเพราะว่าเนื้อหาที่ฟังค่อนข้างยากและเป็นเรื่องที่ยาวนาน ดังนั้นบรรยากาศในการเรียนในช่วงนี้มีทั้งตื่นเต้นที่ได้ฟังเทพจากเจ้าของภาษาเพราะต้องตั้งใจฟังถึงจะได้ข้อมูล และสนุกที่ได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเพราะทำให้รู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้นโดยนักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“ตื่นเต้นอีกครั้งเพราะได้ฟังเทพอย่างเดียวโดยไม่ได้ดูเนื้อเรื่อง”

“สนุกที่ได้ทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม ได้ปรึกษากันถ้าไม่มีโอกาสได้ปรึกษาเพื่อนคงแย่แน่ ๆ เลยเพราะไม่เก่งวิชานี้”

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการระบุนัยความสัมพันธ์ของข้อมูล นักเรียนมีความคิดรวบยอดว่าความสอดคล้องและความสัมพันธ์ของข้อมูลจะเป็นอย่างไรถ้าบางข้อมูลหายไป

5.4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.4 เรื่อง Unusual Accidents and Deaths ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 11 กันยายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกรายละเอียด สรุปย่อความจากเรื่องที่อ่าน และพุดนำเสนอความคิดเห็นที่ได้จากการอภิปรายภายในกลุ่ม ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาเป็นบทอ่านเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นหลายเหตุการณ์ ผู้ประสบอุบัติเหตุมีทั้งเสียชีวิตและรอดชีวิตจากเหตุการณ์ดังกล่าว ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากเรียนเนื้อหานี้พบว่า นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะได้ปรึกษากันหรือถามและสามารถตอบคำถามได้โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“ในคาบนี้ฉันอ่านเรื่องเกี่ยวกับอุบัติเหตุและตอบคำถามพอเข้าใจเพราะมีการปรึกษากับเพื่อน”

“อ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่เกิดอุบัติเหตุในอดีตและตอบคำถาม เข้าใจ”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเริ่มบทเรียนโดยการให้นักเรียนสังเกตบทอ่านว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้างผู้วิจัยตั้งจุดประสงค์ในการอ่านว่า Read to find out what happened to each person? When? Where? Why or How? ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอ่านย่อหน้าที่ 1 และ 2 เพื่อใช้เป็นแบบอย่างในการอ่านและตอบคำถามตามจุดประสงค์ในการอ่าน นักเรียนจับคู่กันอ่านย่อหน้าที่เหลือและตอบคำถามตามจุดประสงค์ของการอ่านในใบงาน หลังจากทำกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความเห็นว่านักเรียน ชอบกิจกรรมการตอบคำถามและการเฉลยคำตอบที่กระดานดำ วิธีการสอนของผู้สอนที่สาธิตการอ่านเพื่อให้ได้คำตอบตามจุดประสงค์ในการอ่าน และการสำรวจองค์ประกอบของบทอ่านก่อนการอ่านโดยให้เหตุผลว่า

“ชอบกิจกรรมการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านเพราะทำให้รู้ละเอียดมากขึ้นว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อไร ที่ไหน กับใครและอย่างไร”

“ชอบที่อาจารย์ให้นักเรียนออกมาเขียนคำตอบที่กระดานดำเพื่อฝึกความกล้าแสดงออกของนักเรียนและอาจารย์อ่านเป็นแบบอย่างก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน”

“ประทับใจการสอนของอาจารย์ที่ให้นักเรียนสังเกต สำรวจบทอ่านว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้างก่อนที่จะอ่านให้ได้ข้อมูล”

“ประทับใจตอนที่อาจารย์สาธิตการอ่านย่อหน้าที่ 1 และ 2 เพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนทำให้รู้ว่าจะต้องอ่านอย่างไรให้ถูกต้องและได้ข้อมูลที่ต้องการ”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

บรรยากาศในการเรียนในช่วงนี้ไม่ได้ทำกิจกรรมกลุ่ม แต่เป็นกิจกรรมคู่ เท่านั้นนักเรียนมีความเห็นว่าบรรยากาศในการเรียนในวันนี้เป็นกันเองในการให้คำแนะนำของผู้วิจัย เน้นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถปรึกษาหารือกัน ดังที่นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“อาจารย์เป็นกันเองกับทุกคนและคอยชี้แนะในการทำกิจกรรมเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง”

“สนุกตอนที่จับคู่กันอ่านเพื่อตอบคำถามเพราะได้ปรึกษาเพื่อน”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการระบุโครงสร้างและการย่อความ และการระบอบองค์ประกอบของข้อมูล นักเรียนมีความคิดรวบยอดในการระบุโครงสร้างและการย่อความว่าในแต่ละข้อมูลต้องมีประเด็นหลัก และประเด็นย่อยหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยซึ่งถ้าประเด็นสำคัญหายไปก็จะทำให้การย่อความไม่สมบูรณ์ นักเรียนมีความคิดรวบยอดในการระบอบองค์ประกอบของข้อมูลว่าต้องสามารถระบุเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้เมื่อไร อย่างไร และใครมีส่วนเกี่ยวข้องจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

5.5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.5 เรื่อง Accidents and Prevention ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในวันที่ 13 และ 19 กันยายน 2549 โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเขียนเล่าเหตุการณ์ที่ผ่านมาโดยสามารถระบอบองค์ประกอบให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับเหตุการณ์โดยใช้กระบวนการเขียน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ด้านเนื้อหา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นการฝึกทักษะการเขียนเหตุการณ์ที่นักเรียนเคยประสบโดยใช้ความรู้ที่ได้เรียนมา ในการเขียนเล่าเหตุการณ์ที่เคยประสบให้ผู้อ่านเข้าใจนั้นต้องระบุนรายละเอียดให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับหัวข้อที่เขียน ดังนั้นนักเรียนควรฝึกเขียนเพื่อเป็น

พื้นฐานในการเรียนขั้นสูงต่อไป ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาพบว่า นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะผู้วิจัยสอนตามลำดับขั้นตอน โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่า

“วันนี้ได้ฝึกเขียนเล่าเกี่ยวกับอุบัติเหตุพอเข้าใจเพราะอาจารย์สอนเป็นลำดับว่า
ต้องทำอะไรก่อนหลัง”

“วันนี้ได้เขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตัวเองเข้าใจและพอทำได้”

“เขียนเล่าเรื่องอุบัติเหตุที่เคยเห็นเข้าใจและพอทำได้”

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเริ่มบทเรียนโดยการสมมตินักเรียนและผู้วิจัยเห็นเหตุการณ์ของบุคคลหนึ่งที่ตกลงมาจากตึกสูง และให้นักเรียนช่วยกันพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์แล้วผู้วิจัยเขียนบนกระดานดำ นักเรียนช่วยกันลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นักเรียนลอกประโยคที่ลำดับเหตุการณ์แล้วลงในสมุดและช่วยกันคิดว่าจะรวมประโยคโดยใช้คำเชื่อมประโยคใดบ้างโดยนักเรียนออกมาเขียนที่กระดานดำคนละ 1 ประโยค นักเรียนช่วยกันดูว่าจะตัดและเพิ่มเติมตรงไหนบ้าง นักเรียนลอกเรื่องที่แก้ไขแล้วเพื่อเป็นตัวอย่าง นักเรียนเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยเห็น และให้นักเรียนเป็นกลุ่มเพื่อตรวจสอบงานเขียน และแก้ไขก่อนส่งผู้วิจัย ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนการสอนงานเขียนเล่าเหตุการณ์ที่เคยประสบหรือที่เคยเห็น โดยนักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“ตอนแรกคิดว่าการเขียนเรื่องเป็นอะไรที่ยากแต่พอมาเรียนกับอาจารย์ วิธีการสอนและกิจกรรมที่ได้ทำทำให้รู้วิธีการเขียนเรื่องเล่าได้”

“อาจารย์มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนว่าหนึ่งต้องทำอะไร สองต้องทำอะไร ทำใ้หนูเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น หนูชอบขั้นตอนการสอนของอาจารย์ค่ะ”

“หนูยังไม่เคยเรียนการสอนการเขียนมาก่อนตอนแรกรู้สึกยากแต่พอเรียนแล้วทำให้รู้วิธีการเขียน อาจารย์สอนตามขั้นตอนและสาธิตก่อนที่จะให้นักเรียนทำ”

“หนูชอบกิจกรรมการเรียนรู้ในวันนี้เพราะเป็นการฝึกเขียนจริงจากการเรียนรู้วิธีการเขียนในคาบที่ผ่านมา หนูว่าการปฎิภาหหรือมีส่วนที่ทำให้หนูทำงานนี้ได้”

ด้านบรรยากาศในการเรียน

บรรยากาศในการเรียนรู้ผู้วิจัยให้นักเรียนนั่งตามปกติเพื่อให้นักเรียนเห็นตัวอย่างวิธีการเขียนก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือเขียน โดยเขียนตัวอย่างบนกระดานดำแล้วให้นักเรียนทำงานเดี่ยวเพื่อเขียนงานของตนเอง และให้นั่งเป็นกลุ่มเพื่อแก้ไขงานเขียน นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นบรรยากาศในวันนี้มีชีวิตชีวาเพราะได้ทำงานเดี่ยวและแก้ไขงานโดยการนั่งเป็นกลุ่มสนุกและเป็นกันเอง เนื่องจากผู้วิจัยคอยกระตุ้นนักเรียนอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งคอยให้ปรึกษาและคำแนะนำดังที่นักเรียนได้ให้เหตุผลว่า

“สนุกเพราะเพื่อนๆให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและช่วยกันตอบคำถามของอาจารย์ นักเรียนตอบผิอาจารย์ก็ไม่ว่าอะไรอาจารย์จะถาม *Are you sure?* ตลอดเพื่อให้นักเรียนแน่ใจในคำตอบ”

“มีชีวิตชีวาเพราะว่านักเรียนได้ตอบกับอาจารย์ได้และตอบคำถามได้”

“สนุกค่ะเพราะว่าได้ฝึกการเขียนเรื่องและให้เพื่อนช่วยตรวจแก้ไขและอาจารย์คอยให้คำแนะนำ”

“หนูประทับใจเพื่อนๆที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำเพราะหนูไม่เก่งภาษาอังกฤษและอาจารย์ก็เป็นกันเองทำให้หนูกล้าที่จะถามอาจารย์ค่ะ”

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้าน การระบอบองค์ประกอบของข้อมูล และการระบอความสัมพันธ์ ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถเขียนเล่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยเห็น โดยระบุสาเหตุและผลของเหตุการณ์ ระบุรายละเอียดว่า เกิดอะไรขึ้นที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 สามารถสรุปได้ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้ นักเรียนมีความกล้าในการทำกิจกรรมมากขึ้น เช่นการตอบคำถาม การเฉลยคำตอบที่กระดานดำ การนำเสนอผลงาน การแสดงกิจกรรมหน้าห้องเรียน กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกิจกรรมที่นักเรียนสนใจและพร้อมที่จะปฏิบัติอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการสนทนาหน้าชั้นเรียน นักเรียนบางคนรู้สึกตื่นเต้นเป็นพิเศษ มีการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนและผู้สอนทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด สนุกสนาน และตื่นเต้น

นักเรียนมีความประทับใจในกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอนของผู้สอนที่ใช้วิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบุคลิกที่ดีของผู้สอน ทำให้นักเรียนมีความประทับใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งในขณะทำกิจกรรมนักเรียนจะคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้มีความสามัคคีและความรู้สึกที่ดีต่อกัน แบบฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณค่อนข้างยากแต่นักเรียนชอบเพราะสามารถขอความช่วยเหลือและคำปรึกษาจากเพื่อนนักเรียนและผู้สอนได้

นักเรียนสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่เรียน นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองและมีเพื่อนที่เข้าใจดีแล้วช่วยกันอธิบายเพิ่มเติม ผู้สอนเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย มีวิธีการและขั้นตอนการสอนเป็นลำดับที่ชัดเจนฝึกให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล ฝึกเทคนิคการฟังที่ดี ฝึกลำดับเหตุการณ์รวมทั้งการวัดผลที่ดีทำให้นักเรียนชอบและเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเป็นอย่างดี

ผลการปฏิบัติการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 พบว่า การเรียนการสอนมีข้อจำกัดและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้อยู่บ้าง ซึ่งผู้สอนต้องนำข้อมูลไปปรับใช้ในครั้งต่อไป ดังนี้

1) ผู้สอนควรให้นักเรียนรักษาเวลาในการประเมินงานเขียนของเพื่อนเพราะถ้าไม่รักษาเวลาจะทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้

2) ผู้สอนควรมีการเตรียมและวางแผนในการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนพร้อมทั้งใช้เวลาและทุ่มเทให้การเรียนการสอนเท่าที่จะทำได้เพื่อความสำเร็จในทุก ๆ ด้าน

3) ผู้สอนควรสอนและเน้นเทคนิคการเดาคำศัพท์ให้มากกว่านี้หรือทุกครั้งที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องโดยไม่ต้องมีความกังวลในการไม่รู้จักความหมายของคำศัพท์

จากประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละด้านที่กล่าวมาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ข้างต้นสามารถสรุปในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านเนื้อหา

นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เนื้อหาไม่ค่อยยาก สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคตและในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะเพื่อนสามารถอธิบายได้ โดยมีการปรึกษาหารือกัน มีการช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนนักเรียน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการตามจุดประสงค์ ขั้นตอนการสอนที่ได้วางแผนในแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนสามารถทำกิจกรรมและชอบกิจกรรมที่ได้ทำเพราะกิจกรรมมีความหลากหลาย ขั้นตอนการสอนมีความชัดเจน นักเรียนส่วนใหญ่ประทับใจที่ได้ทำงานเป็นกลุ่ม เพราะสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ และเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความสามัคคีซึ่งกันและกันเพื่อเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตในสังคมนอกห้องเรียน ประทับใจบุคลิก ท่าทาง และวิธีการสอนของผู้วิจัย เพราะจะใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ ความเป็นกันเองของผู้วิจัยที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียน

ด้านบรรยากาศในการเรียน

บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง ไม่เครียด และมีความสุขในการเรียน เพราะเป็นบรรยากาศที่สามารถปรึกษาหารือกันในการทำกิจกรรม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และเป็นกันเองกับนักเรียน

ด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

กิจกรรมเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้เสริมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ได้พิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของของบทเรียนเพราะผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในขั้นการฝึก หรือขั้นนำไปใช้ในขั้นตอนของการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละทักษะโดยมีวิธีการดังนี้ 1) แจ้งทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่นักเรียนจะได้รับการฝึกทุกครั้งก่อนการทำกิจกรรม 2) นักเรียนอ่านหรือฟังเนื้อหาเพื่อสร้างความพร้อมก่อนการทำกิจกรรม 3) นักเรียนฝึกคิดเป็นรายบุคคล เป็นคู่ตามความเหมาะสม 4) อภิปรายและแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มเพื่อให้ได้ข้อสรุปและความคิดรวบยอดของแต่ละทักษะ และ 5) นำเสนอความคิดเหล่านั้นในชั้นเรียนเพื่อหาข้อสรุป ผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ได้แก่ ทักษะการจัดหมวดหมู่ ทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ ทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล ทักษะการสรุปความ ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และทักษะการตัดสินใจ สรุปผลได้ดังนี้ 1) ผลจากการประเมินทักษะการจัดหมวดหมู่ปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.4 จากคะแนนเต็ม 8 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.73 2) ผลจากการประเมินทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.6 จากคะแนนเต็ม 8 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.3 3) ผลจากการประเมินทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.7 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.6 4) ผลการประเมินทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่างปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.8 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.1 5) ผลการประเมินทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.3 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.7 6) ผลการประเมินทักษะการคาดการณ์

ความเป็นไปได้ปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 9.0 จากคะแนนเต็ม 12 หรือคิดเป็นร้อยละ 75.0 7) ผลการประเมินทักษะการระบอบองค์ประกอบของข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 10.9 จากคะแนนเต็ม 16 หรือคิดเป็นร้อยละ 68.0 8) ผลการประเมินทักษะการสรุปความปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.3 หรือคิดเป็นร้อยละ 66.6 9) ผลการประเมินทักษะการระบุปัญหา และแนวทางแก้ไขปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 8.3 จากคะแนนเต็ม 12 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.2 และ 10) ผลการประเมินทักษะการตัดสินใจปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.8 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.1

ผลการประเมินชิ้นงานทั้ง 6 ชิ้น ปรากฏดังนี้ 1) ชิ้นงานที่ 1 การสัมภาษณ์บุคคลที่นักเรียนชื่นชอบ นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการจัดหมวดหมู่ คำศัพท์โดยการเลือกใช้คำคุณศัพท์ที่ถูกต้องในการบรรยายบุคคลและเลือกใช้ประโยคที่ถูกต้องตาม tense ปรากฏว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนมากกว่า 7 คะแนน มีนักเรียนได้คะแนนสูงสุด 9 คะแนน จำนวน 9 คน ชิ้นงานที่ 2 การเขียนบรรยายบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบนักเรียนต้องใช้ทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นควบคู่กับการเลือกใช้คำศัพท์และประโยคที่ถูกต้อง ปรากฏว่ามีนักเรียนได้คะแนนต่ำสุดคือ 7 คะแนนจำนวน 19 คน และมีนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดคือ 9 คะแนน มีจำนวน 4 คน ชิ้นงานที่ 3 การเขียนจดหมายและ resume นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการระบอบองค์ประกอบและรายละเอียดของจดหมายสมัครงานและ resume ปรากฏว่ามีนักเรียนทำได้คะแนนเต็ม 10 มีจำนวน 12 คน ชิ้นงานที่ 4 การแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับบ้านอัจฉริยะ (intelligent home) นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการคาดการณ์ความเป็นไปได้พร้อมเหตุผลที่เหมาะสม ปรากฏว่านักเรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ 6 คะแนน มีจำนวน 31 คน และมีนักเรียนทำคะแนนได้มากที่สุดคือ 7 คะแนน มีจำนวน 12 คน ชิ้นงานที่ 5 การเขียนประวัติความเป็นมาของสินค้า นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเปรียบเทียบและหาความแตกต่าง การคาดการณ์ความเป็นได้ และการตัดสินใจในการเลือกซื้อ ปรากฏว่านักเรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุด คือ 5 คะแนน มีจำนวน 1 คน และทำคะแนนได้มากที่สุดคือ 10 คะแนน มีจำนวน 3 คน และชิ้นงานที่ 6 การเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนหรือที่เคยเห็น นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล การระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข การระบอบองค์ประกอบและรายละเอียดของข้อมูล ปรากฏว่านักเรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือ 7 คะแนน มีจำนวน 14 คน และมีนักเรียนทำคะแนนได้มากที่สุดคือ 10 คะแนนมีจำนวน 3 คน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 40 และจากการประเมินชิ้นงาน ร้อยละ 60 นอกจากนี้ยังให้นักเรียนได้ทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบในการพัฒนาการในด้านเนื้อหาของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

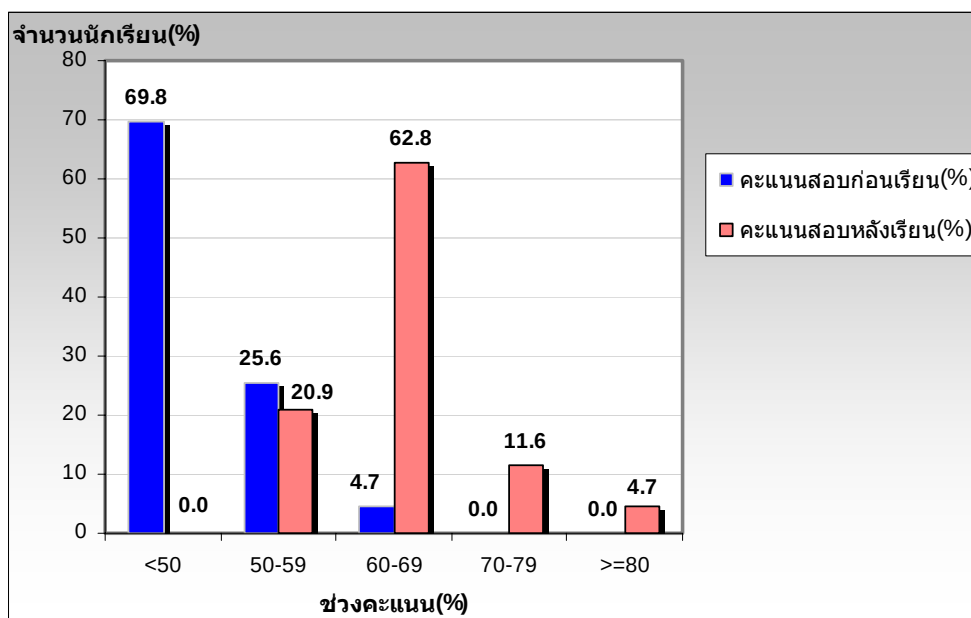
2.1 ผลการประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 43 คน ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกรวมทั้งสิ้น 60 ข้อ พร้อมตรวจบันทึกคะแนนไว้ และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนปลายภาคเรียนที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ผลการตรวจให้คะแนนปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อ
เสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (60)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (60)	ร้อยละ	คะแนนที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ
1	23	38.33	34	56.67	11	47.83
2	26	43.33	39	65.00	13	50.00
3	29	48.33	37	61.67	8	27.59
4	31	51.67	45	75.00	14	45.14
5	26	43.33	37	61.67	11	42.31
6	28	46.67	38	63.33	10	35.71
7	25	41.67	39	65.00	14	56.00
8	30	50.00	41	68.33	11	36.67
9	22	36.67	38	63.33	16	72.73
10	25	41.67	39	65.00	14	56.00
11	26	43.33	38	63.33	12	46.15
12	30	50.00	48	80.00	18	60.00
13	33	55.00	42	70.00	9	27.27
14	29	48.33	39	65.00	10	34.48
15	33	55.00	44	73.33	11	33.33
16	29	48.33	37	61.67	8	27.59
17	29	48.33	35	58.33	6	20.69
18	26	43.33	37	61.67	11	42.31
19	28	46.67	41	68.33	13	46.43
20	30	50.00	37	61.67	7	23.33
21	36	60.00	48	80.00	12	33.33
22	30	50.00	43	71.67	13	43.33
23	27	45.00	38	63.33	11	40.74
24	33	55.00	39	65.00	6	18.18
25	32	53.33	37	61.67	5	15.63
26	27	45.00	35	58.33	8	29.63
27	33	55.00	40	66.67	7	21.21
28	23	38.33	33	55.00	10	43.48
29	25	41.67	38	63.33	13	52.00
30	28	46.67	37	61.67	9	32.14
31	28	46.67	35	58.33	7	25.00
32	31	51.67	41	68.33	10	32.26
33	28	46.67	38	63.33	10	35.71
34	20	33.33	33	55.00	13	65.00
35	25	41.67	37	61.67	12	48.00
36	26	43.33	34	56.67	8	30.77
37	21	35.00	33	55.00	12	57.14
38	22	36.67	37	61.67	15	68.18
39	22	36.67	36	60.00	14	63.64
40	28	46.67	39	65.00	11	39.29
41	36	60.00	47	78.33	11	30.56
42	27	45.00	37	61.67	10	37.04
43	29	48.33	33	55.00	4	13.79
μ	27.79	46.32	38.44	64.07	10.65	39.71
S.D	3.77	6.28	3.76	6.27	2.96	14.30

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาแสดงคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ปรากฏว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.71 ของคะแนนสอบก่อนเรียน และ เพิ่มขึ้น 10.65 คะแนนจากคะแนนสอบก่อนเรียน

ภาพที่ 44 ร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

จากภาพที่ 44 แสดงค่าร้อยละของคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน จะเห็นว่า ในช่วงก่อนเรียนมีนักเรียนได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน มากถึงร้อยละ 69.78 และไม่มีนักเรียนที่ได้ คะแนนช่วง 70 ขึ้นไป เมื่อพิจารณาคะแนนหลังเรียนแล้ว ไม่มีนักเรียนคนใดที่ได้คะแนนน้อยกว่า 50 คะแนน และมีนักเรียนร้อยละ 62.8 ได้คะแนนมากที่สุดคือ ร้อยละ 60-69 คะแนน ร้อยละ 11.65 ได้คะแนน 70 – 79 คะแนน นักเรียนร้อยละ 4.7 ได้คะแนนร้อยละ 80 คะแนนขึ้นไป

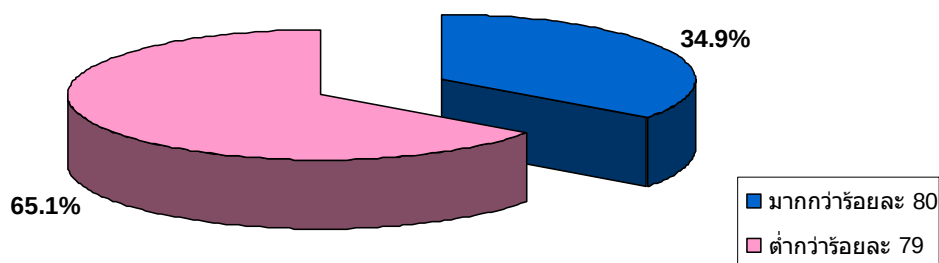
2.2 ผลการประเมินชิ้นงานในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่าง มีวิจารณญาณ

ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินชิ้นงานให้นักเรียนเข้าใจในคาบเรียนที่ 1 ของการเรียนการสอน โดยแบบประเมินมีเกณฑ์การให้คะแนนตั้งแต่ 0-10 และจำนวนชิ้นงาน ทั้งสิ้น 6 ชิ้นงาน ผลการตรวจให้คะแนนของนักเรียนมีรายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 คะแนนการประเมินชิ้นงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ
พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ลำดับ ที่	ชิ้นงานที่						รวม (60)	ร้อยละ	ระดับผล การประเมิน
	1	2	3	4	5	6			
1	8	8	9	6	8	9	48	80.00	4
2	9	7	9	7	8	10	50	83.33	4
3	8	7	9	6	7	8	45	75.00	3.5
4	8	9	9	6	8	10	50	83.33	4
5	7	7	9	6	5	8	42	70.00	3
6	8	7	9	6	6	9	45	75.00	3.5
7	8	8	10	7	8	9	50	83.33	4
8	9	8	10	7	8	9	51	85.00	4
9	8	7	8	6	8	9	46	76.67	3.5
10	8	8	9	7	7	9	48	80.00	4
11	8	7	10	6	5	9	45	75.00	3.5
12	9	9	9	7	9	9	52	86.67	4
13	9	8	9	6	8	8	48	80.00	4
14	8	8	10	6	7	8	47	78.33	3.5
15	9	9	9	6	10	10	53	88.33	4
16	8	8	9	6	8	8	47	78.33	3.5
17	8	8	8	6	8	8	46	76.67	3.5
18	9	8	10	6	8	7	48	80.00	4
19	7	8	9	7	8	8	47	78.33	3.5
20	8	7	9	6	7	7	44	73.33	3.5
21	9	9	8	6	10	9	51	85.00	4
22	9	8	10	6	10	9	52	86.67	4
23	8	8	9	6	7	7	45	75.00	3.5
24	8	7	10	7	7	7	46	76.67	3.5
25	8	7	9	6	7	6	43	71.67	3
26	8	8	9	7	8	7	47	78.33	3.5
27	9	8	9	6	8	8	48	80.00	4
28	8	8	10	7	7	7	47	78.33	3.5
29	7	8	8	6	8	7	44	73.33	3
30	8	7	9	6	7	7	44	73.33	3
31	7	7	9	6	8	7	44	73.33	3
32	8	8	10	7	8	8	49	81.67	4
33	8	7	10	7	7	7	46	76.67	3.5
34	8	7	9	6	8	6	43	71.67	3
35	7	7	9	6	7	7	43	71.67	3
36	8	7	9	6	8	6	44	73.33	3
37	7	7	8	6	7	6	41	68.33	2.5
38	7	8	9	6	8	6	44	73.33	3
39	8	7	9	7	8	7	46	76.67	3.5
40	8	7	10	6	7	7	45	75.00	3.5
41	8	9	10	6	9	9	51	85.00	4
42	8	8	8	6	8	8	46	76.67	3.5
43	7	7	9	6	8	7	44	73.33	3
μ	8.02	7.67	9.14	6.28	7.7	7.84	46.63	77.71	3.53
S.D	0.63	0.67	0.63	0.45	1.02	1.14	2.9	4.84	0.41

จากตารางที่ 14 แสดงคะแนนการประเมินชิ้นงานในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยพิจารณาจากคะแนนการประเมินชิ้นงานที่ประกอบด้วย ชิ้นงานที่ 1 การสัมภาษณ์บุคคลที่นักเรียนชื่นชอบ นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในการจัดหมวดหมู่คำศัพท์โดยการเลือกใช้คำคุณศัพท์ที่ถูกต้องในการบรรยายบุคคลและเลือกใช้ ประโยคที่ถูกต้องตาม tense ชิ้นงานที่ 2 การเขียนบรรยายบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบนักเรียนต้องใช้ ทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นควบคู่กับการเลือกใช้คำศัพท์และประโยคที่ถูกต้อง ชิ้นงานที่ 3 การเขียนจดหมายและ resume นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในการระบุงค์ประกอบและรายละเอียดของจดหมายสมัครงานและ resume ชิ้นงานที่ 4 การแสดง บทบาทสมมติเกี่ยวกับบ้านอัจฉริยะ (intelligent home) นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในการคาดการณ์ความเป็นไปได้พร้อมเหตุผลที่เหมาะสม ชิ้นงานที่ 5 การเขียนประวัติความเป็นมา ของสินค้า นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเปรียบเทียบและหาความแตกต่าง การคาดการณ์ความเป็นไปได้ และการตัดสินใจในการเลือกซื้อ และชิ้นงานที่ 6 การเขียนเล่าอุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้นกับตนหรือที่เคยเห็น นักเรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการระบุงค์ความสัมพันธ์ ของข้อมูล การระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข การระบุงค์ประกอบและรายละเอียดของข้อมูล จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้ง 6 ชิ้นงานได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 5 คะแนน (8.02, 7.67, 9.14, 6.28, 7.70 และ 7.84) ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน แต่ละชิ้นงานไม่ได้แสดงถึง พัฒนาการของผู้เรียนแต่สะท้อนความเข้าใจของเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ถ้านักเรียนเข้าใจ เนื้อหาที่เรียนก็สามารถทำคะแนนชิ้นงานได้ดี เช่น ชิ้นงานที่ 4 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของ ชิ้นงานแล้วพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด (6.28 คะแนน) ซึ่งเป็นชิ้นงานที่นักเรียนต้องแสดงให้เห็น สมจริงและเหมาะสมตามบทบาทที่กำหนดไว้ และต้องใช้ทักษะการพูดให้เป็นธรรมชาติที่สุด ซึ่งเป็นชิ้นงานที่นักเรียนมีโอกาสเตรียมตัวได้น้อยที่สุดในคาบเรียนเท่านั้น ส่วนคะแนนชิ้นงานที่มี คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด(9.14 คะแนน) เป็นชิ้นงานที่นักเรียนสามารถเขียนตามตัวอย่างได้ เพียงแต่ นักเรียนเปลี่ยนคำและประโยคให้ถูกต้องตามข้อมูลที่นักเรียนมีอยู่ ซึ่งเป็นชิ้นงานที่นักเรียนมี โอกาสได้เตรียมตัวมาล่วงหน้า และสามารถแก้ไขได้หลายครั้ง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาระดับผล การประเมินทั้ง 6 ชิ้นงานแล้วพบว่า มีนักเรียนจำนวน 43 คน ได้รับผลการประเมินระดับ 4 จำนวน 15 คน ระดับ 3.5 จำนวน 16 คน ระดับ 3 จำนวน 11 คน และระดับ 2.5 จำนวน 1 คน

ภาพที่ 45 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้รับการประเมินชิ้นงาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

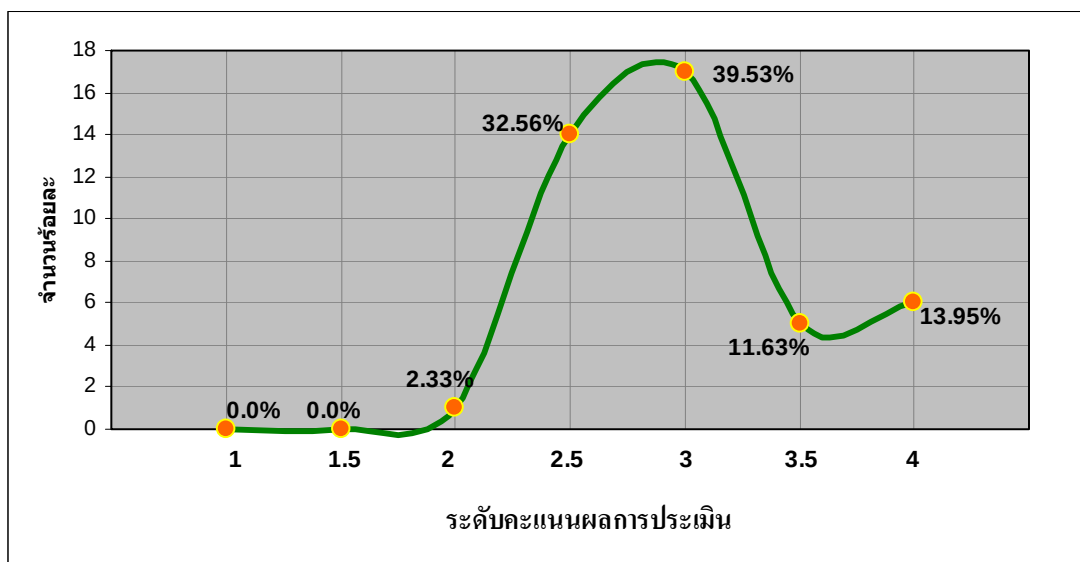
จากภาพที่ 45 จะเห็นว่า จำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนรวม มากกว่าร้อยละ 80 มีจำนวนร้อยละ 34.9 คน ในขณะที่นักเรียนที่ได้คะแนนรวม น้อยกว่าร้อยละ 79 มีมากถึงร้อยละ 65.1 คน แสดงว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนเนื้อหาแล้ว นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนในการพัฒนาชิ้นงานอยู่ในระดับปานกลางถึงดีมาก

สรุปผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ซึ่งได้จากการรวมคะแนนชิ้นงานและคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ในอัตราส่วน 60: 40 ผลปรากฏตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชา
ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ลำดับที่	คะแนนชิ้นงาน (60)	คะแนนหลังเรียน (40)	คะแนนรวม (100)	ระดับผลการเรียน
1	48	22.5	70.5	3
2	50	26	76	3.5
3	45	24.5	69.5	2.5
4	50	30	80	4
5	42	24.5	66.5	2.5
6	45	25	70	3
7	50	26	76	3.5
8	51	27	78	3.5
9	46	25	71	3
10	48	26	73	3
11	45	25	70	3
12	52	32	84	4
13	48	28	76	3.5
14	47	26	73	3
15	53	29	82	4
16	47	24.5	71.5	3
17	46	23	69	2.5
18	48	24.5	72.5	3
19	47	27	74	3
20	44	24.5	68.5	2.5
21	51	32	83	4
22	52	28.5	80.5	4
23	45	25	70	3
24	46	26	72	3
25	43	24.5	67.5	2.5
26	47	23	70	3
27	48	26.5	74.5	3
28	47	22	69	2.5
29	44	25	69	2.5
30	44	24.5	68.5	2.5
31	44	23	67	2.5
32	49	27	76	3.5
33	46	25	71	3
34	43	22	65	2.5
35	43	24.5	67.5	2.5
36	44	22.5	66.5	2.5
37	41	22	63	2
38	44	24.5	68.5	2.5
39	46	24	70	3
40	45	26	71	3
41	51	31	82	4
42	46	24.5	70.5	3
43	44	22	66	2.5
μ	46.63	25.47	72.07	3.01
S.D	2.90	2.51	5.07	0.52

จากตารางที่ 15 แสดงคะแนนการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผลการประเมินชิ้นงานร้อยละ 60 และผลการประเมินจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 40 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เป็นคะแนนรวมเฉลี่ย 72.07 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี และ นักเรียนที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์สูงสุดมีคะแนนรวมสูงถึง 84 คะแนน ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนน ต่ำสุดมีคะแนนรวม 63 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อพิจารณาจากระดับผลการเรียน พบว่า นักเรียนได้รับผลการเรียนระดับ 4 มีจำนวน 6 คน ระดับ 3.5 มีจำนวน 5 คน ระดับ 3 มีจำนวน 17 คน ระดับ 2.5 มีจำนวน 14 คน และผลการเรียนระดับ 2 มีจำนวน 1 คน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ภาพรวมของ ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดอยู่ที่ระดับ 3 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ภาพที่ 46 ระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

จากภาพที่ 46 จะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมีคะแนนมากที่สุดอยู่ในระดับ 3 (ร้อยละ 39.53) รองลงมาอยู่ในระดับ 2.5 (ร้อยละ 32.56) ระดับ 4 (ร้อยละ 13.95) ระดับ 3.5 (ร้อยละ 11.63) ตามลำดับ และนักเรียนที่มีระดับคะแนนน้อยที่สุดอยู่ที่ระดับ 2 (ร้อยละ 2.33) และไม่มีนักเรียน คนใดที่ได้คะแนนต่ำกว่าระดับ 2 แสดงว่าระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี

3. ผลการประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทั้ง 10 ทักษะ คือ

- 1) ทักษะการจัดหมวดหมู่
- 2) ทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น
- 3) ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ
- 4) ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง
- 5) ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล
- 6) ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้
- 7) ทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล
- 8) ทักษะการสรุปความ
- 9) ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และ
- 10) ทักษะการตัดสินใจ

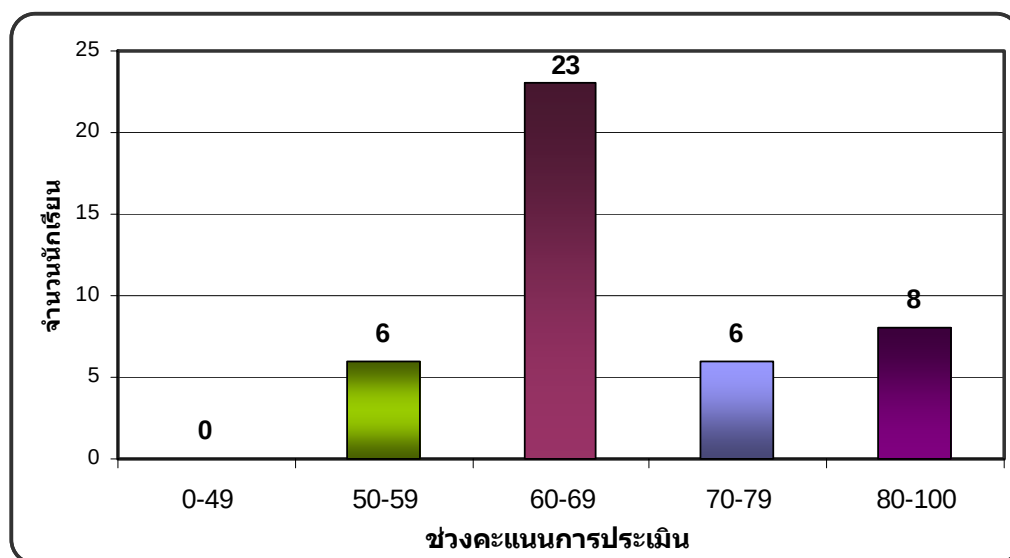
ผู้วิจัยได้ชี้แจงถึงการประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามทักษะดังกล่าวข้างต้นให้กับนักเรียนล่วงหน้า ส่วนการประเมินพฤติกรรมการคิดนั้น ผู้วิจัยทำประเมินจากการทำกิจกรรมและผลงานที่ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจำนวนการประเมินในแต่ละทักษะจะไม่เท่ากัน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้วางแผนไว้ กล่าวคือตั้งแต่ 2 ถึง 4 ครั้ง ส่วนผลการประเมินจะปรากฏตามตารางที่ 15 และแผนภาพที่ 47 และ 48

ผลการประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนทั้ง 10 ทักษะ เมื่อพิจารณาจากคะแนนรวมของนักเรียนในแต่ละทักษะ พบว่า นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินขั้นต่ำที่กำหนดไว้ กล่าวคือ นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 69.74 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยในแต่ละทักษะดังนี้ ทักษะการจัดหมวดหมู่ 67.73 ทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น 70.35 ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ 70.64 ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง 72.09 ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล 65.70 ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ 72.09 ทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล 75.00 ทักษะการสรุปความ 68.05 ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข 66.57 และ ทักษะการตัดสินใจ 69.19 คะแนนตามลำดับ ทักษะที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดคือทักษะการระบุ

องค์ประกอบของข้อมูล และทักษะที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 59.79 คะแนน และมากที่สุด คือ 93.97 คะแนน ดังแสดงผลในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 4
ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

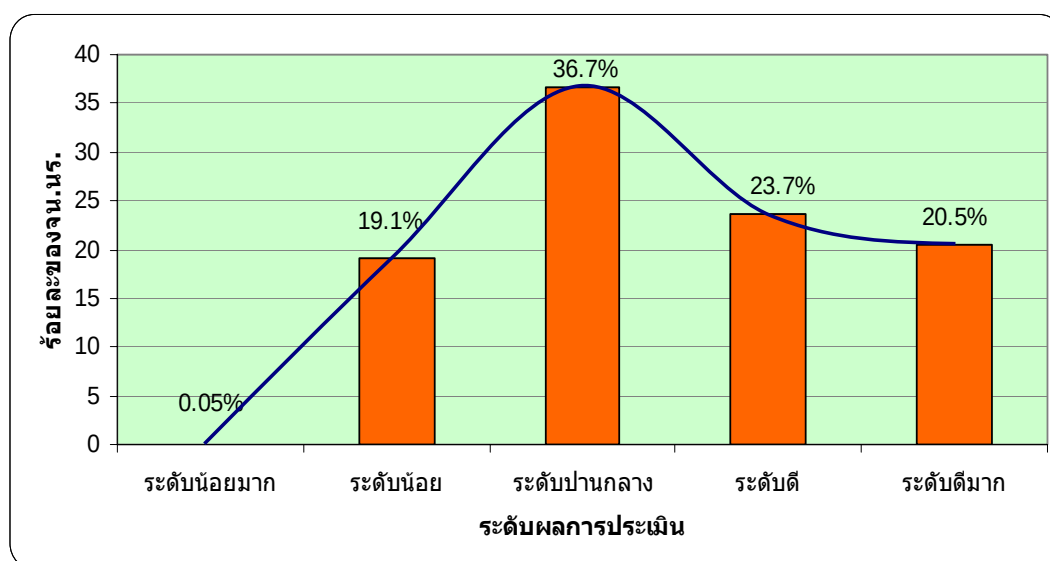
ที่	ทักษะที่										คะแนนเฉลี่ย	ระดับผลการประเมิน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	75	75	62.5	87.5	62.5	75	83.3	75	62.5	83.3	74.16	3
2	87.5	87.5	87.5	100	87.5	100	83.3	81.3	87.5	91.7	89.38	4
3	50	75	62.5	75	75	62.5	75	56.3	50	66.7	64.80	2
4	87.5	87.5	75	100	87.5	87.5	91.7	93.8	87.5	91.7	88.97	4
5	62.5	62.5	75	75	50	75	75	62.5	50	50	63.75	2
6	62.5	62.5	87.5	62.5	62.5	75	66.7	62.5	62.5	66.7	67.09	2.5
7	87.5	75	87.5	87.5	62.5	100	75	81.3	87.5	75	81.88	4
8	75	62.5	75	62.5	50	87.5	75	68.8	75	58.3	68.96	2.5
9	50	75	75	62.5	75	75	83.3	62.5	62.5	66.7	68.75	2.5
10	75	75	75	75	62.5	62.5	75	68.8	62.5	50	68.13	2.5
11	75	75	75	62.5	50	62.5	66.7	62.5	62.5	58.3	65.00	2.5
12	100	87.5	100	100	75	87.5	91.7	87.5	100	91.7	92.09	4
13	87.5	75	62.5	62.5	75	87.5	91.7	56.3	62.5	66.7	72.72	3
14	75	62.5	75	75	62.5	75	83.3	75	75	75	73.33	3
15	100	87.5	87.5	87.5	100	87.5	91.7	93.8	100	83.3	91.88	4
16	75	62.5	62.5	75	62.5	62.5	75	75	62.5	66.7	67.92	2.5
17	75	62.5	50	62.5	62.5	62.5	66.7	62.5	75	66.7	64.59	2
18	50	62.5	75	62.5	62.5	62.5	75	68.8	62.5	58.3	63.96	2
19	75	75	75	75	75	75	83.3	68.8	75	75	75.21	3.5
20	62.5	62.5	62.5	75	62.5	75	66.7	56.3	50	66.7	63.97	2
21	87.5	75	100	100	87.5	87.5	100	93.8	87.5	91.7	91.05	4
22	100	100	87.5	87.5	100	87.5	91.7	87.5	100	91.7	93.34	4
23	62.5	62.5	62.5	62.5	50	62.5	75	62.5	62.5	66.7	62.92	2
24	75	75	62.5	75	75	75	75	56.3	75	75	71.88	3
25	50	62.5	75	62.5	62.5	62.5	66.7	62.5	62.5	58.3	62.50	2
26	62.5	75	75	62.5	50	62.5	75	68.8	50	66.7	64.80	2
27	75	75	75	62.5	50	75	66.7	75	50	75	67.92	2.5
28	50	62.5	62.5	62.5	50	62.5	75	56.3	50	66.7	59.80	1.5
29	62.5	62.5	62.5	75	62.5	62.5	75	68.8	62.5	58.3	65.21	2.5
30	62.5	75	75	62.5	50	62.5	75	62.5	50	66.7	64.17	2
31	50	50	50	62.5	50	62.5	58.3	56.3	62.5	58.3	56.04	1.5
32	62.5	75	62.5	87.5	75	62.5	83.3	87.5	75	83.3	75.41	3.5
33	50	62.5	50	50	50	62.5	58.3	56.3	62.5	50	55.21	1.5
34	50	75	50	62.5	62.5	50	58.3	56.3	62.5	58.3	58.54	1.5
35	62.5	62.5	50	75	50	75	66.7	56.3	62.5	66.7	62.72	2
36	50	62.5	50	62.5	62.5	62.5	66.7	62.5	62.5	66.7	60.84	2
37	50	50	62.5	50	62.5	62.5	66.7	56.3	50	58.3	56.88	1.5
38	50	62.5	75	62.5	62.5	62.5	58.3	62.5	50	58.3	60.41	2
39	50	62.5	62.5	50	75	62.5	58.3	56.3	62.5	58.3	59.79	1.5
40	62.5	62.5	62.5	62.5	50	62.5	66.7	56.3	50	75	61.05	2
41	87.5	100	100	100	87.5	87.5	91.7	93.8	100	91.7	93.97	4
42	62.5	62.5	75	62.5	75	75	75	56.3	50	66.7	66.05	2.5
43	50	62.5	62.5	75	62.5	75	66.7	56.3	50	58.3	61.88	2
μ	67.73	70.35	70.64	72.09	65.70	72.09	75.00	68.05	66.57	69.19	69.74	2.57

ภาพที่ 47 จำนวนนักเรียนที่ได้รับการประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

จากภาพที่ 47 แสดงจำนวนนักเรียนที่ได้รับการประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณพบว่า นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินแล้ว จะเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ระดับช่วงคะแนน 50 - 59 คะแนน มีจำนวน 6 คน นักเรียนที่ได้รับผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ระดับช่วงคะแนน 60 - 69 คะแนน มีจำนวน 23 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด นักเรียนที่ได้รับผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ระดับช่วงคะแนน 70 - 79 คะแนน มีจำนวน 6 คน และ นักเรียนที่ได้รับผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ระดับช่วงคะแนน 80 - 100 คะแนน มีจำนวน 8 คน

สรุปผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ดังแสดงตามภาพที่ 48 ดังนี้

ภาพที่ 48 ร้อยละของระดับผลการประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมี
วิจารณญาณ

จากภาพที่ 48 แสดงค่าร้อยละของนักเรียนที่ได้ระดับผลการประเมินพฤติกรรมความคิด
อย่างมีวิจารณญาณทั้ง 10 ทักษะ มีผลปรากฏดังนี้ นักเรียนมีผลการประเมินในระดับดีมาก
จำนวนร้อยละ 20.5 ระดับดีจำนวน ร้อยละ 23.7 ระดับปานกลาง จำนวนร้อยละ 36.7 และระดับ
น้อยจำนวนร้อยละ 19.1 แสดงว่านักเรียนมีพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณเมื่อได้เรียนรู้ตาม
กิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้วางแผนไว้

4. ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินคุณลักษณะด้านความกล้าแสดงออก จำนวน 8 ครั้ง และ
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 10 ครั้ง โดยทำการพิจารณานักเรียน
เป็นรายบุคคลแล้วประเมินลงในแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งในครั้งนี้ได้ให้ผล
คะแนนเป็น “1” สำหรับนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่ได้กำหนดไว้ และ “0” สำหรับนักเรียนที่ไม่มี
คุณลักษณะที่ได้กำหนดไว้ ตามข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 17 และ 18 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17 การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านความกล้าแสดงออกของนักเรียน

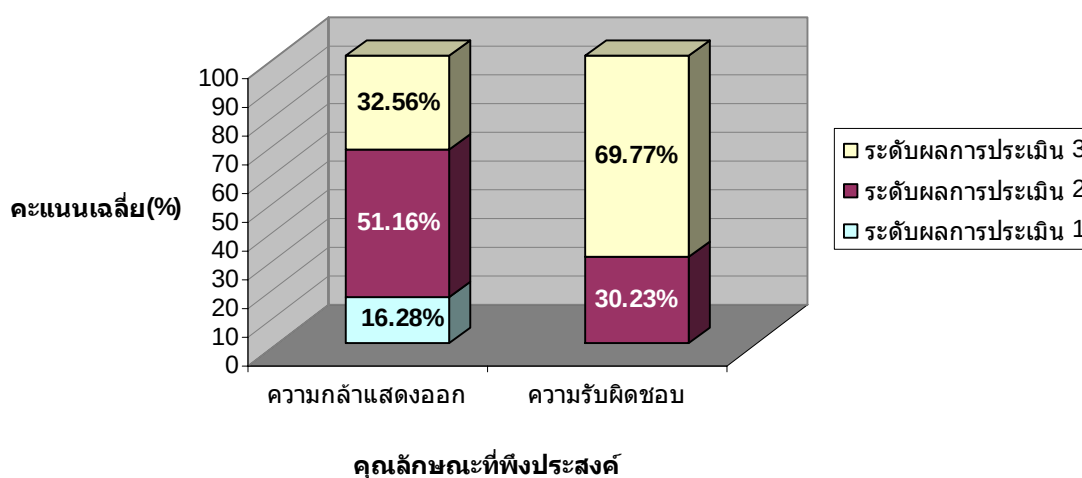
ลำดับ ที่	คะแนนการประเมินครั้งที่								รวม	ร้อยละ	ระดับผลการ ประเมิน
	1	2	3	4	5	6	7	8			
1	1	1	0	1	0	1	1	1	6	75.00	2
2	1	1	1	0	1	1	1	1	7	87.50	3
3	0	0	1	1	1	0	1	1	5	62.50	1
4	1	0	1	1	1	1	1	1	7	87.50	3
5	0	1	0	0	1	1	1	1	5	62.50	1
6	0	0	1	1	1	1	1	1	6	75.00	2
7	1	1	1	0	1	1	1	1	7	87.50	3
8	0	1	0	1	1	1	1	1	6	75.00	2
9	0	1	0	1	1	1	1	1	6	75.00	2
10	1	1	1	1	0	0	1	1	6	75.00	2
11	1	0	1	1	1	1	1	1	7	87.50	3
12	0	1	1	1	1	1	1	1	7	87.50	3
13	1	0	1	1	0	1	1	1	6	75.00	2
14	0	1	1	0	1	1	1	1	6	75.00	2
15	1	1	1	1	0	1	1	1	7	87.50	3
16	1	0	1	1	0	1	1	1	6	75.00	2
17	0	0	1	1	1	1	1	1	6	75.00	2
18	1	0	0	1	1	1	1	1	6	75.00	2
19	1	1	1	0	1	1	0	1	6	75.00	2
20	0	1	1	0	1	1	1	1	6	75.00	2
21	1	1	1	1	1	1	1	1	8	100.00	3
22	1	1	1	1	1	1	1	1	8	100.00	3
23	1	1	0	1	0	1	1	1	6	75.00	2
24	0	1	1	0	1	1	1	1	6	75.00	2
25	0	1	1	1	1	0	1	1	6	75.00	2
26	1	1	1	0	1	0	1	1	6	75.00	2
27	0	1	1	1	1	1	1	1	7	87.50	3
28	0	0	1	1	1	1	1	1	6	75.00	2
29	1	0	0	1	1	1	1	1	6	75.00	2
30	1	0	1	1	1	1	1	1	7	87.50	3
31	0	0	0	1	1	1	1	1	5	62.50	1
32	1	1	1	0	1	1	1	1	7	87.50	3
33	0	0	0	1	1	1	1	1	5	62.50	1
34	1	1	0	1	1	1	1	1	7	87.50	3
35	0	1	1	1	1	0	1	1	6	75.00	2
36	1	0	1	1	0	1	1	1	6	75.00	2
37	0	1	1	1	1	1	1	1	7	87.50	3
38	0	0	0	1	1	1	1	1	5	62.50	1
39	1	1	1	1	0	0	1	1	6	75.00	2
40	0	0	0	1	1	1	1	1	5	62.50	1
41	0	1	1	1	1	0	1	1	6	75.00	2
42	1	1	1	1	1	1	1	1	7	87.50	3
43	0	1	0	0	1	1	1	1	5	62.50	1
μ	0.51	0.63	0.70	0.77	0.81	0.84	0.98	1.00	6.21	77.62	2.16
S.D	0.51	0.49	0.46	0.43	0.39	0.37	0.15	0.00	0.77	9.67	0.69

จากตารางที่ 17 แสดงคะแนน การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออกของนักเรียน 0 หมายถึงนักเรียนไม่มีพฤติกรรมในการกล้าแสดงออก และ 1 หมายถึงนักเรียนมีพฤติกรรมในการกล้าแสดงออกจากการสังเกต คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออกของนักเรียนจากตารางที่ 16 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการประเมินในครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 8 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (0.51, 0.63, 0.70, 0.77, 0.81, 0.84, 0.98 และ 1.00 ตามลำดับ) และคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐานยังมีค่าลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกันต่อเนื่อง (0.51, 0.49, 0.46, 0.43, 0.39, 0.37, 0.15 และ 0.00 ตามลำดับ) แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น โดยระดับคะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออกของนักเรียนอยู่ในระดับเกณฑ์ดี คิดเป็นร้อยละ 77.6 จะเห็นได้ว่า นักเรียนจะได้คะแนนสูงขึ้นตามลำดับของการประเมิน สังเกตเห็นว่า ในการประเมินครั้งที่ 7 มีนักเรียนได้คะแนน 0 เพียง 1 คน และจากการประเมินในครั้งที่ 8 ไม่มีนักเรียนที่ได้คะแนน 0 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะด้านความกล้าแสดงออกมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนได้ระดับคะแนน 4 จำนวน 14 คน

คะแนนผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบของ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการประเมินในครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 10 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (0.70, 0.70, 0.72, 0.77, 0.77, 0.79, 0.81, 0.88, 1.00 และ 1.00 ตามลำดับ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐานยังมีค่าลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน (0.46, 0.46, 0.45, 0.43, 0.43, 0.41, 0.39, 0.32, 0.00 และ 0.00 ตามลำดับ) แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น โดยระดับคะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.40 ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนจะได้คะแนนสูงขึ้นตามลำดับของการประเมิน โดยนักเรียนได้ระดับคะแนน 4 ถึง 30 คน นอกจากนี้ยังพบว่าในการประเมินครั้งที่ 9 และครั้งที่ 10 ไม่มีนักเรียนคนใดเลยที่ได้คะแนน 0 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบสูงขึ้น ดังแสดงไว้ในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านความ
รับผิดชอบของนักเรียน

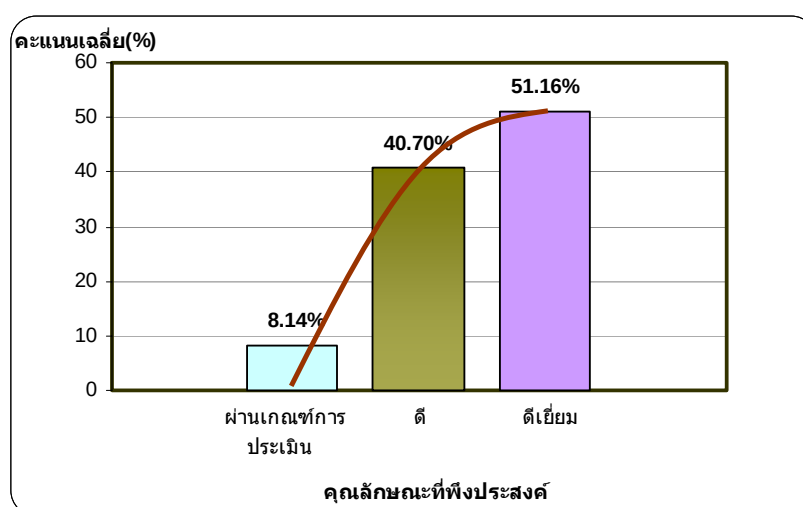
ลำดับ ที่	คะแนนการประเมินครั้งที่										รวม	ร้อยละ	ระดับผล การประเมิน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	7	70.00	2
2	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9	90.00	3
3	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	7	70.00	2
4	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	90.00	3
5	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	8	80.00	3
6	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80.00	3
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100.00	3
8	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80.00	3
9	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	7	70.00	2
10	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	8	80.00	3
11	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	7	70.00	2
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100.00	3
13	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	9	90.00	3
14	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	8	80.00	3
15	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100.00	3
16	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	8	80.00	3
17	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80.00	3
18	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	9	90.00	3
19	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80.00	3
20	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	9	90.00	3
21	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100.00	3
22	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100.00	3
23	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	8	80.00	3
24	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	8	80.00	3
25	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	8	80.00	3
26	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	8	80.00	3
27	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9	90.00	3
28	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	7	70.00	2
29	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	8	80.00	3
30	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80.00	3
31	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	7	70.00	2
32	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	8	80.00	3
33	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	7	70.00	2
34	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	8	80.00	3
35	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	7	70.00	2
36	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	8	80.00	3
37	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	7	70.00	2
38	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	7	70.00	2
39	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	7	70.00	2
40	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	7	70.00	2
41	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	90.00	3
42	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100.00	3
43	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	7	70.00	2
μ	0.70	0.70	0.72	0.77	0.77	0.79	0.81	0.88	1.00	1.00	8.14	81.40	2.70
σ	0.46	0.46	0.45	0.43	0.43	0.41	0.39	0.32	0.00	0.00	1.01	10.14	0.46

ภาพที่ 49 ร้อยละของผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากภาพที่ 49 จะเห็นว่าจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนระดับ 3 ในคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านความรับผิดชอบ (ร้อยละ 69.77) มีมากกว่าด้านความกล้าแสดงออก (ร้อยละ 32.56) และมีนักเรียนที่ได้ระดับ 1 จำนวนร้อยละ 16.28 ในขณะที่ด้านความรับผิดชอบไม่มีนักเรียนที่ได้ระดับ 1

เมื่อพิจารณาคะแนนการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนทั้งสองด้านแล้วสรุปได้ว่า นักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำนวนนักเรียนที่ได้รับผลการประเมิน “ดีเยี่ยม” มากที่สุดถึงร้อยละ 51.16 ดังแสดงตามภาพที่ 50

ภาพที่ 50 ร้อยละของผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนทั้ง 2 ด้าน

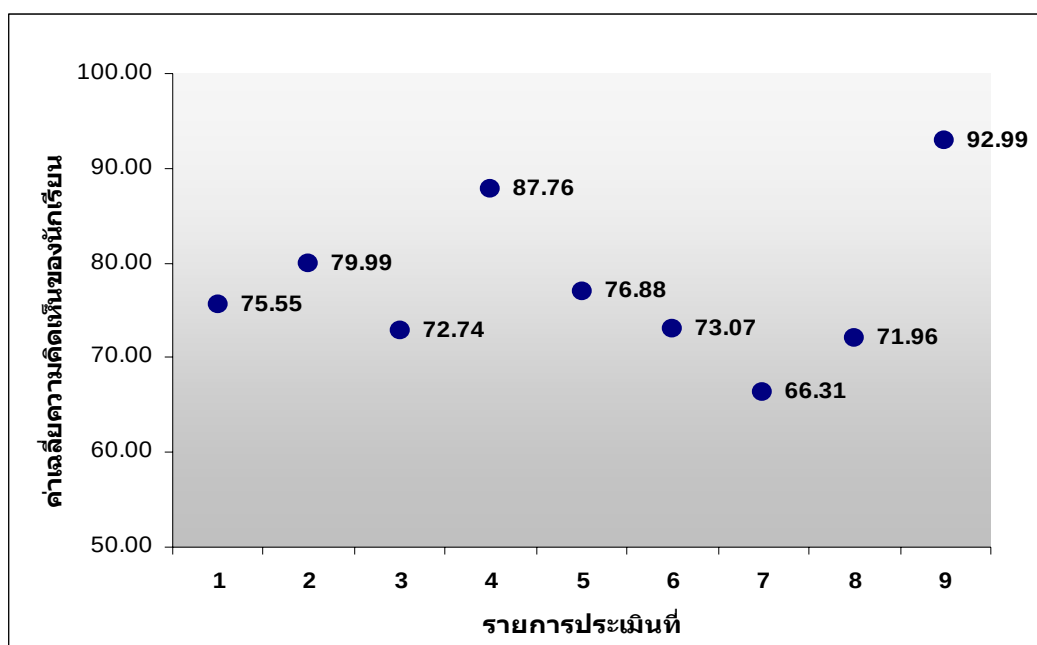
5. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน การใช้หลักสูตรรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณและชิ้นงานที่ได้ทำ

ผู้วิจัยรวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามหลังจากเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอน เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และชิ้นงานที่ได้ทำ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ปรากฏตามตารางที่ 19 ดังนี้

ตารางที่ 19 ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนการสอน

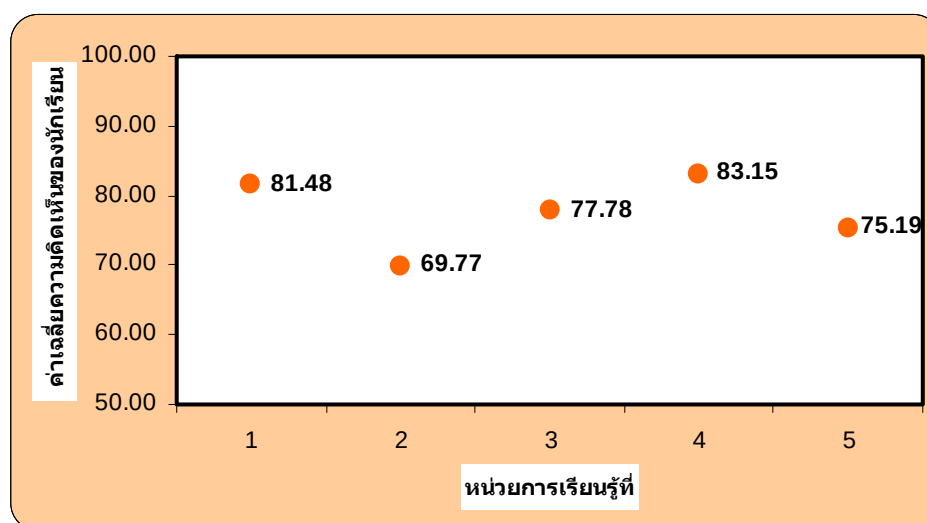
รายการประเมิน	หน่วยการเรียนรู้ที่					ค่าเฉลี่ย
	1	2	3	4	5	
1. นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ก่อนเรียน	74.40	76.73	76.74	77.78	72.09	75.55
2. นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษา	94.80	69.77	72.09	88.89	74.42	79.99
3. นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	69.20	65.12	74.42	80.56	74.42	72.74
4. นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นใน การทำกิจกรรม	97.40	76.74	83.72	97.22	83.72	87.76
5. การจัดกิจกรรมได้หลากหลายและมีความ เหมาะสม	82.00	67.44	74.42	86.11	74.42	76.88
6. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความ ต่อเนื่องกัน	77.00	60.47	83.72	72.09	72.09	73.07
7. กระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับ ความรู้ความสามารถ ความถนัดและความ เข้าใจของนักเรียน	64.10	60.47	72.09	65.12	69.77	66.31
8. การใช้สื่อเหมาะสมกับเนื้อหา กระบวนการเรียนรู้และเชื่อมโยง ประสบการณ์กับชีวิตจริง	76.90	69.77	69.77	80.56	62.79	71.96
9. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	97.50	81.40	93.02	100.00	93.02	92.99
ค่าเฉลี่ย	81.48	69.77	77.78	83.15	75.19	77.47

จากตารางที่ 19 ร้อยละของคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนการสอน ปรากฏว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับทุกกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่าร้อยละ 50 ในทุกหน่วยการเรียนรู้ และในทุกหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนมีความเข้าใจจุดประสงค์ก่อนเรียน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ขั้นตอนการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง กระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และความถนัดของนักเรียน นักเรียนมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็น ฝึกทักษะทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตจริงได้นอกจากนี้แล้วยังเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลอีกด้วย

ภาพที่ 51 ค่าเฉลี่ยร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายการประเมิน

จากภาพที่ 51 แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนในรายการการประเมินทั้ง 9 รายการ จะเห็นว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ จะมีคะแนนร้อยละเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง 75.55 ถึง 92.99 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนเห็นด้วยต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนเห็นด้วยต่อการมีโอกาสดูแลความคิดเห็นในการทำกิจกรรม (ร้อยละเฉลี่ย 87.76) และการให้โอกาสนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล (ร้อยละเฉลี่ย 92.99)

ภาพที่ 52 ค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

จากภาพที่ 52 แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนการสอนของหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วย ในการประเมินทั้ง 9 รายการ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ในหน่วยที่ 4 มากที่สุด (ร้อยละเฉลี่ย 83.15) รองลงมานักเรียนเห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้ในหน่วยที่ 1 (ร้อยละเฉลี่ย 81.48) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 (ร้อยละเฉลี่ย 77.78) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 (ร้อยละเฉลี่ย 75.19) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 (ร้อยละเฉลี่ย 69.77) ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ผลการตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตร
ภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านเนื้อหาสาระ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. เนื้อหาสาระในภาพรวมมีความน่าสนใจ	67.44	30.23	2.33
2. เนื้อหาสาระเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	51.16	41.86	6.98
3. เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะทางการฟัง	69.77	30.23	0.00
4. เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะทางการพูด	72.09	25.58	2.33
5. เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะทางการอ่าน	76.74	20.93	2.33
6. เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียน	67.44	30.23	2.33
7. เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	69.77	27.91	2.33
ค่าเฉลี่ย	67.77	29.57	2.66

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระดังนี้ คือ นักเรียนมีความเห็นด้วยกับเนื้อหาสาระของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 50 โดยมีความเห็นว่าเนื้อหาสาระมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และสามารถพัฒนาทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 21 ผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ
พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการจัดกิจกรรม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1. การจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยมีความหลากหลาย	81.39	18.60	0.00
2. การจัดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้	72.09	27.91	0.00
3. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการฟัง	65.12	32.56	2.33
4. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการพูด	76.74	23.26	0.00
5. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน	76.74	20.93	2.33
6. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการเขียน	79.07	20.93	0.00
7. การจัดกิจกรรมในภาพรวมมีความน่าสนใจ	72.09	27.91	0.00
8. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการจัดหมวดหมู่ ความเหมือนของคำศัพท์ ส่วนวน ประโยคและเหตุการณ์ต่างๆ	69.77	25.58	4.65
9. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการบอกประโยชน์ที่เป็นความจริงหรือความคิดเห็น	62.79	32.56	4.65
10. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการบอกประเด็นหลักของข้อมูลรายละเอียด และองค์ประกอบต่างๆ ของข้อมูล	74.42	25.58	0.00
11. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการบอกความเหมือนและความแตกต่างของคำศัพท์ ส่วนวน ประโยค สิ่งของและเหตุการณ์ต่างๆ	66.67	33.33	0.00
12. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล	72.09	20.93	6.98
13. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	62.79	37.21	0.00
14. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการสรุปผลตามข้อเท็จจริง	67.44	32.56	0.00
15. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข	69.77	27.91	2.33
16. การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการพิจารณาแนวทางในการตัดสินใจสรุป	74.42	23.26	2.33
ค่าเฉลี่ย	71.46	26.94	1.60

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมดังนี้ คือ นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 71.46) เห็นด้วยต่อการจัดกิจกรรมในทุกหน่วยการเรียนรู้ คือ การจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย (81.39) นอกจากสามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษแล้ว (65.12, 76.74, 76.74 และ 79.09) ยังสามารถพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการจัด

หมวดหมู่ของคำศัพท์ ประโยคและเหตุการณ์ตามประเภทต่างๆ (69.77) การบอกประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น (62.79) การบอกประเด็นหลักของข้อมูลรายละเอียดและองค์ประกอบต่าง ๆ ของข้อมูล(74.42) การบอกความเหมือนและความแตกต่างของประโยค สิ่งของและเหตุการณ์ต่าง ๆ (66.67) การบอกความสัมพันธ์ของข้อมูล (72.09) การคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคต (62.79) การสรุปผลตามข้อเท็จจริง (67.44) การระบุปัญหาและแนวแก้ไขที่เป็นไปได้(69.77) และการพิจารณาแนวทางในการตัดสินใจสรุป (74.42)

ตารางที่ 22 ผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. ผู้สอนมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้	86.05	13.95	0.00
2. ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และน่าสนใจ	93.02	6.98	0.00
3. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	83.72	16.28	0.00
4. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้	90.70	9.30	0.00
5. ผู้สอนใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย	90.70	9.30	0.00
6. นักเรียนมีโอกาสได้ประเมินตนเอง และเพื่อน ๆ	88.37	11.63	0.00
ค่าเฉลี่ย	88.76	11.24	0.00

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล(ร้อยละ 88.76) โดยมีความเห็นว่า ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ(ร้อยละ 93.02) ให้โอกาสนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้(ร้อยละ 90.70) นอกจากนี้แล้วผู้สอนยังใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย น่าสนใจ(ร้อยละ 90.70) ให้นักเรียนประเมินตนเองและเพื่อน(ร้อยละ 88.37) ผู้สอนมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้(ร้อยละ 86.75) แจ้งเกณฑ์การประเมินก่อนทำกิจกรรมหรือภาระงาน โดยใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ(ร้อยละ 83.72)

นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นของนักเรียนต่อชิ้นงานที่ได้ทำตลอดภาคเรียน โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนประจำภาคเรียนที่ 1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพบว่า

1) นักเรียนร้อยละ 93.02 ชอบการเขียนจดหมาย และ resume เพราะสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคต ได้เรียนรู้รูปแบบของการเขียนจดหมายและ resume ที่ถูกต้อง

2) นักเรียนร้อยละ 90.69 ชอบที่ได้เขียนบรรยายบุคคลที่ชื่นชอบ เพราะได้ฝึกการเขียนบรรยายบุคคลอย่างละเอียด บรรยายความรู้สึกที่มีต่อบุคคลนั้น ๆ และต้องบอกเหตุผลด้วยว่าทำไมถึงชอบ และทำให้มีมุมมองที่หลากหลายเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ เพราะแต่ละคนมีอะไรที่ไม่เหมือนกัน อะไรที่ดีก็สามารถนำไปปรับใช้ได้

3) นักเรียนร้อยละ 88.37 ชอบการเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนหรือที่เคยเห็น เพราะนอกจากจะต้องใช้โครงสร้างภาษาที่เรียนมาแล้วยังให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนที่ต้องมีรายละเอียดที่สอดคล้องและสัมพันธ์กันทั้งเรื่อง เช่น เกิดอะไรขึ้นที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และบุคคลที่เกี่ยวข้อง และต้องเสนอแนะแนวทางที่เป็นไปได้เพื่อไม่ให้เกิดขึ้นอีกในอนาคต

4) นักเรียนร้อยละ 81.39 ชอบที่ได้สนทนาโต้ตอบในการสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียง เพราะเป็นการฝึกให้มีความกล้าแสดงออก มีไหวพริบปฏิภาณในการตอบคำถาม ฝึกพูดภาษาอังกฤษ ได้รู้จักในการใช้ภาษา ทักษะการสัมภาษณ์ที่ถูกวิธี และได้รู้ประวัติของบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่เคยรู้มาก่อน

5) นักเรียนร้อยละ 81.39 ชอบการเขียนประวัติความเป็นมาของสินค้า เพราะได้รู้ประวัติของสินค้าที่ค้นคว้ามา สามารถแสดงความคิดเห็นของตนได้ และยังเป็นการฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการเปรียบเทียบ การคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคต และเสนอแนะวิธีการเลือกซื้อก่อนที่จะตัดสินใจซื้อ

6) นักเรียนร้อยละ 76.74 ชอบการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับ intelligent home เพราะได้ฝึกทักษะการพูด ความกล้าแสดงออก การให้เหตุผลที่ถูกต้องตามข้อมูลที่มีอยู่ ได้แสดงความคิดเห็น นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตโดยพิจารณาข้อมูลอย่างสมเหตุสมผล และทักษะการเปรียบเทียบเกี่ยวกับบ้านในปัจจุบันกับอนาคต

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษา โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ผลการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรผลการวิจัยได้พบว่าขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ 1) ขั้นตอนการวางแผน 2) ขั้นตอนพัฒนาหลักสูตรและทดลองใช้หลักสูตร และ 3) ขั้นตอนติดตามผลการใช้หลักสูตร ในส่วนของการวางแผนนั้นต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ผู้แทนศิษย์เก่า และชุมชน ซึ่งทางโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมทำมาก่อนแล้ว และได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้เพราะทางโรงเรียนได้กำหนดวิสัยทัศน์หลักสูตร จุดมุ่งหมายและเป้าหมายของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น ในการพัฒนาหลักสูตรเราต้องคำนึงถึงวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรทุกครั้ง การพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ประกอบด้วย 8 ขั้นตอนย่อย คือ 1) ประชุมชี้แจงในที่ประชุมพร้อมนำเสนอโครงการเพื่อความเห็นชอบ 2) ศึกษาวิเคราะห์เอกสารและข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา 3) ปรับโครงสร้างหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา 4) กำหนดหน่วยการเรียนรู้และเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ 5) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบสอบถาม แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และแบบสอบถามความคิดเห็นหลังการสอน 6) ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 7) ทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการสังเกตพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และทดสอบนักเรียน และ 8) ประเมินผลการใช้หลักสูตร

จาก 3 ขั้นตอนหลักในการพัฒนาหลักสูตรนั้นผู้วิจัยไม่มีอุปสรรคในการจัดทำหลักสูตร ในขั้นการวางแผนกับขั้นการพัฒนาหลักสูตร ส่วนในขั้นติดตามผลการใช้หลักสูตรนั้นมีอุปสรรคบ้าง เพราะเป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและต้องดำเนินการสอนด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ต้องใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างมาก และผู้วิจัยต้องปรับแผนการจัดการเรียนรู้ในบางชั่วโมงเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน ตามทฤษฎีของ

การพัฒนาหลักสูตรจะเห็นว่าในทุกขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรจะต้องมีชุมชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมพัฒนาหลักสูตร และสิ่งที่จำเป็นที่ต้องคำนึงถึง ก็คือต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน และชุมชนเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยไม่สามารถให้ชุมชนและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมกับผู้วิจัยเนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น แต่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของชุมชนและโรงเรียน วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของหลักสูตรที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำก่อนที่จะใช้หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พ.ศ. 2546 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้

จะเห็นว่าองค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญประกอบด้วย โครงสร้างหลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจำนวนชั่วโมงที่สอน คำอธิบายรายวิชาต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียนในการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ต้องมีความน่าสนใจและสื่อถึงเนื้อหาสาระที่มีอยู่ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และต้องครอบคลุมสิ่งที่ผู้เรียนต้องศึกษาตามคำอธิบายรายวิชา การจัดการเรียนการสอนต้องไปให้ถึงมาตรฐานตามที่กระทรวงกำหนด และแผนการจัดการเรียนรู้ต้องมีความชัดเจนในเนื้อหาที่สอน จุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนการสอนและมีการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน

การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสริมเนื้อหาจากหนังสือเรียน Super Goal ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนพบว่าเนื้อหามีความเหมาะสมกับนักเรียน สามารถจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และสามารถเสริมแบบฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระโดยสามารถบูรณาการทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณควบคู่กับการฝึกทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ได้ และจากการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วผู้วิจัยสามารถเสริมทักษะการการคิดอย่างมีวิจารณญาณถึง 10 ทักษะด้วยกัน คือ 1) ทักษะการจัดหมวดหมู่ 2) ทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น 3) ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ 4) ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง 5) ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล 6) ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ 7) ทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล 8) ทักษะการสรุปความ และ 9) ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และ 10) ทักษะการตัดสินใจ

ด้านการทดลองใช้หลักสูตร

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (constructivism) ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้สอนและบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ว่าในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคมจริยธรรม (sociomoral) ให้เกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้ การร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และบุคคลอื่น ๆ จะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนกว้างขึ้น และหลากหลายขึ้น ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนจะต้องแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเอง ตกงกันเองเมื่อมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้สอนมีบทบาทที่แตกต่างไปจากเดิมคือการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ เป็นการควบคุมการเรียนรู้ ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ คือผู้สอนต้องทำหน้าที่ช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน จัดกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ให้คำปรึกษาแนะนำทางด้านวิชาการและด้านสังคมแก่ผู้เรียน ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหา และประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน (ทศนา แยมมณี, 2547)

ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณในครั้งนี้ เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณควบคู่กับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดอย่างอิสระเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียนโดยเน้นให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผู้วิจัยคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำอยู่ตลอดเวลา ฝึกการคิดเป็นรายบุคคล เป็นคู่ โดยมีเหตุผลสนับสนุน และอภิปรายผลการคิดเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกกระบวนการคิดจนได้ผลงานของกลุ่ม การทำกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติช่วยพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี อีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีความรับผิดชอบ มีความกล้าแสดงออก และทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ สอดคล้องกับ Arends (อ้างถึงใน ชาติชาย ม่วงปฐม, 2539) Johnson และ Johnson (1991) ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในกลุ่ม การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ความรับผิดชอบ ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์ ทักษะการทำงานกลุ่ม การพึ่งพาอาศัยกันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะเป็นไปในแนวทางที่ดีขึ้น

เนื้อหาที่นำมาใช้สอนต้องมีความเหมาะสมในการสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยต้องมีการจัดเนื้อหาและกิจกรรมทางภาษาให้สอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตจริงที่มุ่งส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยให้นักเรียนมีโอกาสดูการแสดงออกทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการทำกิจกรรมที่หลากหลายและกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน จึงทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนที่ดีขึ้น

ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาตัวเองให้มีวิธีการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อที่จะได้เป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียน ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้และต้องทำหน้าที่มากกว่าสอน คือต้องมีหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ที่ไม่สร้างความเครียดให้กับผู้เรียน คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความสุขกับการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียนรู้ คอยประสานสนับสนุน และชี้แนะการเรียนรู้โดยเสนอประสบการณ์หลาย ๆ ด้านให้นักเรียนได้คิด ได้ลงมือทำ โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน เหมาะกับความต้องการและพัฒนาการของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดถึงความคิดของตนและลงมือปฏิบัติตามความคิดของตนเพื่อเปิดกว้างในการพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2548) ที่ว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสอนคิดเพราะจะต้องเป็นต้นแบบของการคิด มีทัศนคติที่ดีต่อการคิด และจะต้องปลูกฝังทัศนคติที่ดีในตัวนักเรียนโดยครูต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ให้นิเวศนักเรียนตอบ ให้ข้อมูลย้อนกลับและให้แรงเสริมทางบวก ไม่ควรทำโทษนักเรียนที่ตอบผิดแต่ควรส่งเสริมให้นักเรียนอธิบายเหตุผลว่าทำไมจึงตอบเช่นนั้น และการจัดห้องเรียนของครูจะต้องมีบรรยากาศที่อบอุ่น มีระเบียบที่นักเรียนปฏิบัติตามเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้

2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากคะแนนสอบก่อนเรียน และเมื่อนำคะแนนสอบหลังเรียนรวมกับคะแนนชิ้นงานปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นให้นักเรียนทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอภิปรายเป็นกลุ่ม การแสดงความคิดเห็นเป็นคู่และเป็นกลุ่ม การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน การแสดงบทบาทสมมติ และการสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Seidmen (2004) ที่ได้

ศึกษาความ สัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของผู้สอนและการสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณพัฒนาไปตามการกระทำและประสบการณ์ การอภิปรายในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญเท่ากับเนื้อหาที่ครอบคลุมในหลักสูตร นอกจากนี้ คะแนนจากชิ้นงานมีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนได้ระดับคะแนนผลการเรียนที่ดีอีกด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการทำชิ้นงานนี้นักเรียนสามารถแก้ไขผลงานถูกต้องจนกว่าจะพอใจ และเพื่อนนักเรียนสามารถทำการประเมินชิ้นงานก่อนที่จะส่งครู และนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนทุกครั้งก่อนทำชิ้นงาน ระหว่างทำชิ้นงาน และหลังจากสิ้นสุดการทำชิ้นงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hughes (2000) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วยการเขียนเชิงชวนแก่นักเรียนทั่วไป นักเรียนที่มีปัญหาเลิศ และนักเรียนที่มีความบกพร่อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้ง 3 ประเภทมีพัฒนาการด้านการเขียนอย่างเด่นชัดหลังจากที่ได้เรียนองค์ประกอบในการเขียนเชิงชวน และนักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการใช้ถ้อยคำในการแสดงความคิดเห็น

3. ผลการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จะให้เกิดขึ้นกับนักเรียนประกอบด้วยความกล้าแสดงออก และความรับผิดชอบ ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนได้เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและพยายามสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง โดยการให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นตามความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ได้ฝึกปฏิบัติจริง มีการอภิปรายภายในกลุ่มซึ่งแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้งานประสบความสำเร็จไม่ว่าจะเป็นงานกลุ่มหรืองานเดี่ยว ผู้วิจัยคอยให้กำลังใจ คำแนะนำกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเมื่อนักเรียนมีปัญหา และคอยตักเตือนนักเรียนเมื่อนักเรียนไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเรียง ขจรศิลป์และคณะ (2543) ได้ทำวิจัยเรื่องกระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่เอื้อต่อการเลี้ยงโคนม: กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาคเรียนที่ 1 กับภาคเรียนที่ 2

4. ผลการศึกษาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้เสริมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยทักษะการจัดหมวดหมู่ การแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น การระบุโครงสร้างและการย่อความ การเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง การระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล การคาดการณ์ความเป็นไปได้ การระบุองค์ประกอบของข้อมูล การสรุปความ การระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และการตัดสินใจ พบว่าทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนเกิดขึ้นหลังจากทำกิจกรรมแบบฝึกหัด และชิ้นงานตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนดังนี้ 1) แจกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่นักเรียนจะได้รับการฝึกทุกครั้งก่อนการทำกิจกรรม 2) นักเรียนอ่านหรือฟังเนื้อหาเพื่อสร้างความพร้อมก่อนการทำกิจกรรม 3) นักเรียนฝึกคิดเป็นรายบุคคล เป็นคู่ตามความเหมาะสม 4) อภิปรายและแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มเพื่อให้ได้ข้อสรุปและความคิดรวบยอดของแต่ละทักษะ และ 5) นำเสนอความคิดเหล่านั้นในชั้นเรียนเพื่อหาข้อสรุป และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งอภิปรายกับเพื่อนนักเรียน และครูเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ดีที่สุด สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ Norris (อ้างถึงใน สุรางค์ โคว์ตระกูล, 2548) และ Rogers (อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี, 2548) ที่ว่าครูจะต้องสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นถึงแม้ว่าความคิดเห็นจะแตกต่างกับผู้อื่น ส่งเสริมการอภิปรายความคิดเห็นในชั้นเรียน สนับสนุนให้นักเรียนอธิบายเหตุผลของคำตอบ และควรจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้อบอุ่น ปลอดภัย ไม่น่ากลัว น่าไว้วางใจจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

เมื่อประเมินในทุกทักษะแล้วปรากฏว่านักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินขั้นต่ำที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 นักเรียนจำนวน 23 คนมีผลการประเมินในระดับปานกลางเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนและแบบฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณเอื้อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นและอภิปรายภายในกลุ่มในการทำกิจกรรมทุกครั้ง ถ้าดูจากชิ้นงานที่นักเรียนทำ เช่น ชิ้นงานที่ 5 งานเขียนบรรยายประวัติความเป็นมาของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนที่ประกอบด้วยนักเรียนต้องมีการเปรียบเทียบ บอกความเหมือนและความแตกต่าง แสดงข้อคิดเห็น และคาดการณ์ความเป็นไปได้ของสินค้า ปรากฏว่านักเรียนทำได้ คือในงานเขียนชิ้นนี้นักเรียนสามารถเขียนบรรยายประวัติความเป็นมาของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วย 4 ทักษะ

ที่กำหนดไว้ในเกณฑ์การให้คะแนนได้ คือทักษะการระบอบองค์ประกอบของข้อมูล ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ และทักษะการตัดสินใจ ซึ่งงานชิ้นนี้มีนักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่า 8 คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 มีจำนวนถึง 27 คน และงานชิ้นที่ 6 งานเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยเห็น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินที่ประกอบด้วยทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในด้านการระบอบความสัมพันธ์ของข้อมูล การระบอบองค์ประกอบของข้อมูล และการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถเขียนได้ มีนักเรียนที่ทำได้คะแนนเต็ม 10 จำนวน 3 คน จากการทำงานชิ้นนี้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี หุ่นขำ (2544) ที่ได้ศึกษาผลการใช้รูปแบบพัฒนาการคิดที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาในบริบทของชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และงานวิจัยของ รดาพร ศิวะฉนิชกุล (2547) ที่ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรนิยมสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการทดลอง

อาจสรุปได้ว่านักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพราะนักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้บรรลุเป้าหมายดังนี้ 1) นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนและสามารถสรุปองค์ความรู้เป็นของตนเอง 2) นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยโดยใช้เหตุผลและหลักการประกอบ 3) นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน คำวิพากษ์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นของตนตามเหตุผลหรือข้อมูลที่มี และ 4) นักเรียนมีการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของการแสดงความคิดเห็นและหาข้อสรุปที่ดีที่สุดพร้อมเหตุผลประกอบ

5. เจตคติของผู้เรียนต่อหลักสูตรโดยรวม

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ก่อนเรียน มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จัดกิจกรรมได้หลากหลาย มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง กระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักเรียนใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหา และนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลส่งผลให้นักเรียนชอบวิธีการจัดการเรียนการสอน ตื่นเต้นและสนุกที่ได้ทำกิจกรรม มีความสุขในการเรียน และประทับใจในตัว

ผู้วิจัยที่ผู้แนะนำ ผู้ชี้แนะ และให้คำปรึกษาตลอดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของนฤมล สราชนันท์ (2546) ที่ได้พัฒนารูปแบบการสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับครูศึกษาทางคหกรรมศาสตร์ ผลการวิจัยนักศึกษามีความเห็นว่ สารที่เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง กิจกรรมการเรียนจูงใจให้นักศึกษาได้คิด การประเมินสอดคล้องกับเป้าหมาย ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนการสอน มีทักษะการคิดเป็นระบบและมีเหตุผล

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตรในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตร มีเจตคติที่ดีเพราะว่าเนื้อหาสาระการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ มีความหลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ประเมินผลการเรียนรู้โดยแจ้งเกณฑ์ล่วงหน้า และสามารถพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณควบคู่กับทักษะทางภาษา และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาส สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. พัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ของโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

2. ศึกษาผลของการทดลองใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยพิจารณาจาก

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในการจัดหมวดหมู่ การแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น การระบุโครงสร้างและการย่อความ การเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง การระบุความสัมพันธ์ การคาดการณ์ความเป็นไปได้ การระบุองค์ประกอบของข้อมูล การสรุปความ การระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และการตัดสินใจ

2.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนในด้านความรับผิดชอบ และความกล้าแสดงออก

2.4 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ การทำชิ้นงาน และการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา ปีการศึกษา 2549 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 8 ห้องเรียน 320 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 43 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการโรงเรียน และคณะกรรมการมูลนิธิ ในการประชุมประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 เพื่อขออนุมัติและเห็นชอบในโครงการพัฒนาหลักสูตร
2. ศึกษา และวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3. ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโดยปรับโครงสร้าง และคำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา พุทธศักราช 2546
4. กำหนดหน่วยการเรียนรู้และเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2544

5. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบประเมินชิ้นงาน แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. นำหลักสูตรให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เป็นหลักสูตรที่สมบูรณ์

7. นำหลักสูตรที่คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แก้ไขแล้วให้ฝ่ายวิชาการ และคณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศพิจารณาและตรวจสอบก่อนทดลองใช้

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

9. ติดตามผลการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนและความคิดเห็นของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มี 6 ชนิด คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 20 แผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3. แบบประเมินให้คะแนนการทำงานจากชิ้นงานของนักเรียน พร้อมเกณฑ์การประเมินจำนวน 6 ชิ้นงาน คือ แบบประเมินชิ้นงานเรื่องการสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนชื่นชอบ แบบประเมินชิ้นงานเรื่องการเขียนบรรยายบุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนชื่นชอบ แบบประเมิน

ชิ้นงานเรื่องการเขียนจดหมายสมัครงานและ resume แบบประเมินชิ้นงานเรื่องการแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับ intelligent home แบบประเมินชิ้นงานเรื่องการเขียนประวัติความเป็นมาของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ และแบบประเมินชิ้นงานเรื่องการเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยมองเห็น

4. แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วยแบบประเมิน 10 ชิ้น คือ แบบประเมินทักษะการจัดหมวดหมู่ แบบประเมินทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น แบบประเมินทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ แบบประเมินทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง แบบประเมินทักษะการระบุความสัมพันธ์ แบบประเมินทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ แบบประเมินทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล แบบประเมินทักษะการสรุปความ แบบประเมินทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และแบบประเมินทักษะการตัดสินใจ

5. แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ประกอบด้วยแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออก และแบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ

6. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน การทำชิ้นงานและการใช้หลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการทดลองสอน และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. ข้อมูลจากการบันทึกของผู้วิจัยเป็นรายคาบตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2. คะแนนสอบจากแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยดำเนินการเก็บข้อมูลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

3. คะแนนการประเมินชิ้นงานจากแบบประเมินชิ้นงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
4. คะแนนการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
5. คะแนนการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน
6. ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ ชิ้นงาน และการใช้หลักสูตร
ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการศึกษาเอกสาร การสังเกต การสอบถามแบบสนทนากลุ่ม
ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆที่ได้รวบรวม
2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และความคิดเห็นของนักเรียนต่อ
การใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่พัฒนาขึ้นได้ผ่าน
การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้
 - 2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อพิจารณา
พัฒนาการของนักเรียน โดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย และค่าร้อยละ
 - 2.2 ข้อมูลจากแบบประเมินชิ้นงานใช้ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ
 - 2.3 คะแนนจากการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการนับความถี่ของการแสดง
พฤติกรรม จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ
 - 2.4 คะแนนจากการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ
 - 2.5 ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า

กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ: กรณีศึกษาโรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นการวางแผน ประกอบด้วย

- 1.1 ประชุมชี้แจงในที่ประชุมพร้อมนำเสนอโครงการเพื่อความเห็นชอบ
- 1.2 ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา

2. ขั้นพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย

- 2.1 ปรับโครงสร้างและคำอธิบายรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4
- 2.2 กำหนดหน่วยการเรียนรู้และเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้
- 2.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ แบบประเมินชิ้นงาน แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 2.4 ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. ติดตามผลการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย

- 3.1 ทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 ทดสอบนักเรียน สังเกตพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3.3 สอบถามการใช้หลักสูตร

ผลการวิจัยในชั้นการวางแผน

ผู้วิจัยได้ศึกษาบริบทของโรงเรียนแสงธรรมวิทยาและชุมชน สามารถสรุปได้ดังนี้

โรงเรียนแสงธรรมวิทยา เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักส่งเสริมการบริหารการศึกษาเอกชน ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสุโขทัย ห่างจากตัวอำเภอสุโขทัยประมาณ 4 กิโลเมตร การคมนาคมสะดวกเพราะติดถนนสายเอเชีย 18 ได้เปิดทำการสอนมาเป็นระยะเวลา 35 ปี ปัจจุบันเปิดสอน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรภาควิชาสามัญ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และหลักสูตรอิสลามศึกษา พ.ศ. 2546 มีบุคลากรทั้งหมด 196 คน และนักเรียน 2,831 คน มีโครงสร้างการบริหารงาน 7 ฝ่าย คือ 1) ฝ่ายแผนและบริหารงาน 2) ฝ่ายวิชาการ 3) ฝ่ายบุคลากร 4) ฝ่ายกิจการนักเรียน 5) ฝ่ายธุรการและการเงิน 6) ฝ่ายอาคารสถานที่ และ 7) ฝ่ายปกครองและส่งเสริมวินัย มีคณะกรรมการมูลนิธิ คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และส่งเสริมการดำเนินงานของโรงเรียน และมีสถานนักเรียนเป็นผู้ร่วมให้ความเห็น โรงเรียนแสงธรรมวิทยา มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนโดยการทำกิจกรรมร่วมกันด้านกีฬา และกิจกรรมทางศาสนา แต่ยังไม่มีความร่วมมือทางด้านวิชาการ อย่างไรก็ตามทางโรงเรียนมีความพยายามที่จะให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเมื่อสถานการณ์บ้านเมืองอยู่ในภาวะปกติจากเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ผลการวิจัยในชั้นพัฒนาหลักสูตร

ผลการพัฒนาหลักสูตร สามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย

1. โครงสร้างรายวิชาที่ประกอบด้วย ชั้นที่เรียน ชื่อรายวิชา จำนวนคาบหรือชั่วโมงต่อสัปดาห์ และจำนวนหน่วยกิต

2. คำอธิบายรายวิชาที่ประกอบด้วย เนื้อหาที่ครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณซึ่งเป็นจุดเน้นของหลักสูตร และ กระบวนการจัดการเรียนการสอน

3. หน่วยการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ชื่อเรื่องหลัก (theme) หัวเรื่อง (topic) หัวเรื่องย่อย (sub-topic) และการเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้

4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย สารสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และสื่อการจัดการเรียนรู้

ผลการวิจัยในชั้นทดลองใช้หลักสูตร

ประสิทธิภาพของหลักสูตรที่ทดลองใช้ พิจารณาจากผลการดำเนินการสอนตามแผน การจัดการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบ การทำชิ้นงาน ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอน การทำชิ้นงาน และการใช้หลักสูตร ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้พิจารณาจากผลการบันทึกของผู้วิจัยในแต่ละ ชั่วโมง การบันทึกของนักเรียนจากการเขียนอนุทิน และความคิดเห็นของนักเรียนจากการสนทนากลุ่ม สรุปได้ว่า

การจัดการเรียนการสอนสามารถดำเนินการตามจุดประสงค์ ขั้นตอนการสอนตามที่ได้วางแผนในแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยต้องปรับวิธีการและขั้นตอนการสอนเพียง 1 แผนการจัดการเรียนรู้เท่านั้น คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.1 เพราะนักเรียนยังไม่เคยเรียนเรื่อง passive voice มาก่อน แต่ไม่มีผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน เพื่อนนักเรียนคอยให้ความช่วยเหลือตลอดและสามารถอธิบายในส่วนที่เพื่อนไม่เข้าใจได้

นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียน เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ นักเรียนสามารถทำกิจกรรมและชอบกิจกรรมที่ได้ทำเพราะกิจกรรมมีความหลากหลาย เป็นการฝึกฝนทักษะทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเองไม่เครียดและมีความสุขในการเรียน เพราะเป็นบรรยากาศที่สามารถปรึกษาหารือกันในการทำกิจกรรม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีผู้วิจัยเป็นผู้แนะนำและให้คำปรึกษาตลอด และเป็นกันเองกับนักเรียน

นักเรียนส่วนใหญ่ประทับใจที่ได้ทำงานเป็นกลุ่ม เพราะสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ และเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความสามัคคีซึ่งกันและกันเพื่อเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตในสังคมนอกห้องเรียน ประทับใจบุคลิก ท่าทาง และวิธีการสอนของผู้วิจัย เพราะผู้วิจัยจะเป็นกันเอง อารมณ์ดีตลอด และส่วนใหญ่จะพูดภาษาอังกฤษในการสอน มีวิธีการสอนที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อน เพื่อฝึกให้นักเรียนได้คิด ปรึกษาหารือกัน สรุปองค์ความรู้เอง และฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้แล้วขั้นตอนการสอนมีความชัดเจนทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนง่ายขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พิจารณาจากการประเมินที่ได้จากแบบทดสอบ และผลการประเมินชิ้นงานของนักเรียน สัดส่วนน้ำหนักของการประเมินที่ได้จากแบบทดสอบ และการประเมินชิ้นงานคิดเป็นร้อยละ 40 และร้อยละ 60

2.1 ผลการประเมินโดยใช้แบบทดสอบพบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 46.32 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 64.07 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.75 ของคะแนนเต็ม หรือร้อยละ 39.71 ของคะแนนสอบก่อนเรียน คะแนนสอบก่อนเรียนจะมีนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ถึง 30 คน และที่ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 มีเพียง 13 คน สำหรับคะแนนหลังเรียน นักเรียนทุกคนทำคะแนนได้เกินร้อยละ 50 หรือผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

2.2 ผลการประเมินชิ้นงานของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนจากการประเมินชิ้นงานอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีคะแนนรวมโดยเฉลี่ย 46 คะแนนจากคะแนนเต็ม 60 คิดเป็นร้อยละ 77.71

2.3 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วยผลการประเมินที่ได้จากแบบทดสอบร้อยละ 40 และผลการประเมินชิ้นงานร้อยละ 60 พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.07 มีนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียน 4 คิดเป็นร้อยละ 14.0 ระดับผลการเรียน 3-3.5 คิดเป็นร้อยละ 51.2 และระดับผลการเรียน 2-2.5 คิดเป็นร้อยละ 34.9

2.4 ผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ได้แก่ ทักษะการจัดหมวดหมู่ ทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ ทักษะการระบุองค์ประกอบของข้อมูล ทักษะการสรุปความ ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข และทักษะการตัดสินใจ สรุปผลได้ดังนี้

2.4.1 ผลจากการประเมินทักษะการจัดหมวดหมู่ ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 2 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.4 จากคะแนนเต็ม 8 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.73 อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

2.4.2 ผลจากการประเมินทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 2 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.6 จากคะแนนเต็ม 8 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.3 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.3 ผลจากการประเมินทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 2 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.7 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.6 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.4 ผลการประเมินทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 2 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.8 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.1 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.5 ผลการประเมินทักษะการระบุนความสัมพันธ์ของข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 2 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.3 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.7 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

2.4.6 ผลการประเมินทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้ ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 3 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 9.0 จากคะแนนเต็ม 12 หรือคิดเป็นร้อยละ 75.0 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.7 ผลการประเมินทักษะการระบุงค์ประกอบของข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 4 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 10.9 จากคะแนนเต็ม 16 หรือคิดเป็นร้อยละ 68.0 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

2.4.8 ผลการประเมินทักษะการสรุปความ ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 2 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.3 หรือคิดเป็นร้อยละ 66.6 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

2.4.9 ผลการประเมินทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 3 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 8.3 จากคะแนนเต็ม 12 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.2 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

2.4.10 ผลการประเมินทักษะการตัดสินใจ ผู้วิจัยได้ทำการประเมิน 2 ครั้ง ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5.8 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.1 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

สรุปผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนทั้ง 10 ทักษะ ปรากฏว่าพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี คือร้อยละ 69.74 5 ถือว่าเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนทุกคนมีพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ได้กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 มีนักเรียนที่ได้รับระดับผลการเรียน 4 คิดเป็นร้อยละ 20.5 ระดับผลการเรียน 3 - 3.5 คิดเป็นร้อยละ 23.7 ระดับผลการเรียน 2-2.5 คิดเป็นร้อยละ 36.7 และระดับผลการเรียน 1 - 1.5 คิดเป็นร้อยละ 19.1

2.5 ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน ได้แก่ ความกล้าแสดงออก และความรับผิดชอบ

2.5.1 ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออก ปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินคิดเป็นร้อยละ 77.62 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี มีนักเรียนที่ได้รับระดับผลการเรียน 4 คิดเป็นร้อยละ 32.56 ระดับผลการเรียน 3 - 3.5 คิดเป็นร้อยละ 51.16 และระดับผลการเรียน 2 - 2.5 คิดเป็นร้อยละ 16.28

2.5.2 ผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบ ปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมิน คิดเป็นร้อยละ 81.40 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม มีนักเรียนที่ได้รับระดับผลการเรียน 4 คิดเป็นร้อยละ 67.77 และระดับผลการเรียน 3-3.5 คิดเป็นร้อยละ 30.23

สรุปผลการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนทั้งสองด้าน ปรากฏว่า นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับดีเยี่ยม ถือว่าเป็นที่น่าพอใจมาก นักเรียนที่ได้รับผลการประเมินในระดับ “ดีเยี่ยม” มีถึงร้อยละ 51.16 นักเรียนที่ได้รับผลการประเมินในระดับ “ดี” มีจำนวนร้อยละ 40.70 และนักเรียนที่ได้รับผลการประเมินในระดับ “ผ่านเกณฑ์การประเมิน” มีจำนวนร้อยละ 8.14 เท่านั้น

2.6 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

2.6.1 ผลการสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนเกินร้อยละ 60 นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ก่อนเรียน มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่องกัน กระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และความถนัดของนักเรียน มีการใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหา และกระบวนการเรียนรู้ และนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2.6.2 ผลการสอบถามความคิดเห็นต่อชิ้นงาน พบว่า นักเรียนมากกว่าร้อยละ 70 ชอบชิ้นงานที่ได้ทำ เพราะเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก มีไหวพริบปฏิภาณ ในการตอบคำถามได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ ได้รู้จักการใช้ภาษา การให้เหตุผลที่ถูกต้องตามข้อมูลที่มืออยู่ได้แสดงความคิดเห็น และได้ฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคต

2.6.3 ผลการสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้หลักสูตรด้านเนื้อหาสาระ พบว่านักเรียนมากกว่าร้อยละ 50 มีความเห็นว่าเนื้อหาสาระมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและสามารถพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการสอบถามความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรม พบว่าการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจและมีความหลากหลาย สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการสอบถามความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล พบว่าผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกฝนทักษะทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายและมีโอกาสประเมินตนเองและเพื่อน ๆ

ข้อเสนอแนะ

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ผู้วิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก และ 9 ขั้นตอนย่อยนั้น สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ เพราะพบว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้นและความรู้ที่ได้อยู่ในเกณฑ์ดี นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม นักเรียนมีความรู้สึกชอบในการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมที่ได้ทำ และชิ้นงานที่ได้ทำ ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การอนุญาตให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นแนวนโยบายที่ดีมากทำให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ และความจำเป็นในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูผู้สอนควรนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาของตน

2. ปกติการพัฒนาหลักสูตรอาจทำในลักษณะผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำ แต่ผลอาจจะไม่ได้ตามที่คิดเพราะผู้ใช้หลักสูตรไม่ได้เข้าใจหลักการและเหตุผลที่แท้จริงในการปรับหลักสูตรนั้นทางที่ดีนั้นควรให้บุคลากรทั้งหมดมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

เพื่อเป็นการขับเคลื่อนไปพร้อมกันทั้งองค์กร เป็นการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์
ทั้งโรงเรียนอีกด้วย

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรคำนึงถึงความสามารถและความเหมาะสมของนักเรียน
และ ควรจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายเพื่อเปิด โอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
และแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุด

4. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปได้ดีมากกับการเสริมสร้างทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
เพราะปกติคนเราใช้ภาษาในการสื่อความคิดอยู่แล้ว การเรียนรู้ที่จะสื่อความหมายในภาษาต่างประเทศ
ซึ่งภาษาเองเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ใหม่ทั้งหมดทำให้สามารถผนวกเอาการสอนทักษะการคิดอย่างมี
วิจารณญาณเข้าไปในการเรียนรู้โดยไม่รู้สึกลำบากหรือย่ำช้าทวนจนเกินไป นักเรียนมีเวลา
ในการค่อย ๆ เรียนรู้ภาษาที่ต้องการใช้ในการสื่อความหมาย ความคิดของตน การเรียนรู้ขั้นตอน
ของการคิดจึงเป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล จึงสมควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการส่งเสริม
ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณควบคู่กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

5. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดผลดี
ในหลายด้าน คือ นักเรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม การยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน และ
ความสามัคคีภายในกลุ่ม การสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นการฝึกให้นักเรียนได้คิดเป็น และสามารถสรุปโดยใช้คำพูดของตนเอง การทำงานกลุ่มเป็นเทคนิคสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารและสอดคล้องกันดีมากกับการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จึงควรมี
สนับสนุนให้สถานศึกษาและครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม และ
การสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองให้มากยิ่งขึ้น

6. การประเมินโดยใช้เกณฑ์ การประเมินตนเองและเพื่อน ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดง
ความสามารถของตน และทำให้งานของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการจัด
การเรียนการสอนครูผู้สอนควรให้ความสนใจในการประเมินโดยใช้เกณฑ์ การประเมินตนเองและ
การประเมินจากเพื่อนให้มากยิ่งขึ้น

7. การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนช่วยให้นักเรียนมีความตื่นตัวที่จะพัฒนาตนเองในด้านการปฏิบัติ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรให้ความสนใจในการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนให้มากขึ้น

8. บทบาทของครูในการทำหน้าที่ผู้ชี้แนะ ผู้แนะนำ และให้คำปรึกษา เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น นักเรียนมีความกล้าที่จะแสดงออกมากขึ้นและมีความมั่นใจในการทำกิจกรรม ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรที่จะทำหน้าที่เหล่านี้ให้มากที่สุดในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นจุดเน้นของหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นจุดเน้นของหลักสูตร โดยออกแบบรายวิชาที่สอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยตรง
3. ควรจัดทำการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้บุคลากรทั้งโรงเรียนตื่นตัวกับการใช้ข้อมูลในการแก้ไขหรือปรับปรุงมาตรฐานการทำงานของตน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ. 2545ก. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

_____. 2545ข. แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

_____. 2546. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศใน
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ชาติชาย ม่วงปทุม. 2539. ผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือและระดับความสามารถทางคณิตศาสตร์
ที่มีผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตนา แยมมณี และคณะ. 2544. วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บริษัทเดอะ
มาสเตอร์กรุ๊ปจำกัด.

ทิตนา แยมมณี. 2547. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤมล ศราษพันธุ์. 2546. การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับครู
ศึกษาศหกรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษา,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นาคยา ปิณฑนนท์. 2545. จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.

_____. 2546. จากหลักสูตรสู่หน่วยการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.

บุญเรียง ขจรศิลป์ และคณะ. 2543. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการกระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่เอื้อต่อการพัฒนาการเลี้ยงโคนม: กรณีศึกษาจังหวัดราชบุรี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เพ็ญพิสุทธิ เนคมานุรักษ์. 2537. การพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มยุรี หุ่นขำ. 2544. ผลการใช้รูปแบบพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่มีต่อความสามารถในการคิดแก้ปัญหาในบริบทของชุมชนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มลิวัลย์ สมศักดิ์. 2540. รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรปริญญาเอก, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รดาพร ศิวะวนิชกุล. 2547. ผลของโปรแกรมการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และ ดารณี คำวังนัง. 2546. เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สารอักษร.

สมบัติ กาญจนางค์. 2545. เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สารอักษร.

สุนีย์ ภูพันธ์. 2546. แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วน จำกัด เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2548. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุริรัตน์ ไชยสุริยา. 2543. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ. 2547. กลยุทธ์การสอนคิดอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วน จำกัด ภาพพิมพ์.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไอเดีย สแควร์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2546. กระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2548. การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

Arunee, W. 1985. **Critical Thinking Teaching for Social Studies Education in Thailand.**

Pennsylvania Dissertation, The Pennsylvania State University.

Abdulghani, B. A. 2003. **An Inquiry into the Effects of Cooperative Learning on Critical Thinking and Achievement in the Arabic Language by Female High School**

Students in the United Arab Emirates. Digital Dissertations (Online).

www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/3114806, September 14, 2004.

Barnes, D., A. Burgdoft, and L. S. Wenck. 1987. **Critical Thinking: Reading, Thinking and Reasoning Skills.** Austin, Texas: Steck-Vaughn Company.

Balester, V. 2003. **Strategies for Teaching Critical Thinking Skills** (Online).

[www.tama.edu/faculty/pedagogy/teah/critical thinking.html](http://www.tama.edu/faculty/pedagogy/teah/critical%20thinking.html), November 12, 2004.

Berks County Intermediate Unit and Berks County School Districts. 1999. **Summary of**

Standard-Based Curriculum Model. (Online). Available: www.smasd.k12.pa.us./pssa/html/currderl/res4-e.htm, September 22, 2004.

Beyer, B. K. 1987. **Practical Strategies for the Teaching of Thinking.** Boston: Allyn and Bacon.

Che, S. F. 2002. **Teaching Critical Thinking Skills in a Hong Kong Secondary School**

(Online). [www.apedsunu.ackr/prof/aper/aper%20 data/3-108-8.pdf](http://www.apedsunu.ackr/prof/aper/aper%20data/3-108-8.pdf), September 22, 2004.

Department of Education, Employment and Training. 2002. **Thinking Oriented Curriculum.**

(Online). www.sofweb.vic.edu.au/mys/delete/Thinking, August 23, 2005

Duldt-Battery, B. W. 2001. **Critical Thinking Across the Curriculum Project** (Online).

www.Kemetro.cc.mo.us/Longview/ctac/winners.htm. November 12, 2004.

- Dubin, F. and E. Olshtain. 1991. **Course Design: Developing Programs and Materials for Language Learning**. New York: Cambridge University Press.
- Fennimore, T. F. and M. B. Tinzmann. 1990. **What is a Thinking Curriculum?** (Online). www.ncrel.org/sdrs/areas/rpl_esys/thinking.htm, November 13, 2004
- Fowler, B. 2001. **Critical Thinking Across The Curriculum Project: Critical Thinking Definition** (Online). Available: www.kcmetro.cc.mo.us/longviewwtac/definitions/htm, November 13, 2004.
- _____. 2004. **Critical Thinking Across the Curriculum Project: Bloom's Taxonomy and Critical Thinking** (Online). www.kcmetro.cc.mo.us/longview/ctac/blooms.htm, November 13, 2004
- Gold et al. 2002. **Critical Thinking and Information Use** (Online). www.library.queensu.ca/inforef/instruct/critical.htm, November 14, 2004
- Good, C. V. 1973. **Dictionary of Education**. New York: McGraw Hill.
- HERDSA Annual International Conference. 1999. **Critical Thinking : What is it and how do we teach it in English for Academic Purposes (EAP) programs?** (Online). www.kluweronline.com/aticle.asp?DIp=413112&PDF=1., December 21, 2004
- Huitt, W. 1998. **Critical Thinking: An Overview** (Online). www.Chiron.valdosta.edu/col/cogsys/critthnk.html. 12 November, 2004
- Hughes, C. E. 2000. **A Comparative Study of Teaching Critical Thinking Through Persuasive Writing to Average, Gifted and Students with Learning Disabilities. Digital Dissertations**. (online). www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/9975022. 14 September, 2004.

- Johnson, D.W. and R.T. Johnson. 1991. **Learning Together and Alone**. New Jersey: Prentice Hall
- Kabilan, M. K. 2001. **Creative and Critical Thinking in Language Classrooms** (Online). www.iteslj.org/Techniques/Kabilan-CriticalThinking.html, November 14, 2004.
- Krahnke, K. 1987. **Approaches to Syllabus Design for Foreign Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Littlewood, W. 1990. **Communicative Language Teaching: An Introduction**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. 1988. **Syllabus Design**. Oxford University Press.
- Pensylvania State Board. 2001. **Planning for Standard-Based Curriculum: PSSA Classroom Connections** (Online). www.smsd.k12.pa.us/pssa/htmlcurrderl/res3-d/, September 22, 2004.
- Potts, B. 1994. **Strategies for Teaching Critical Thinking** (Online). www.vtaide.com/phy/ERIC/Teaching-Critical-Thinking-htm, November 15, 2004.
- Rowicki, M.A. 2001. **Study of the Relationship Between Reflective Writing and Critical Thinking in Seventh Grade Integrated Science Students. Digital Dissertations** (Online). www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/3016110, September 14, 2004.
- Saylor, J. G. and W. M. Alexander. 1974. **Planning Curriculum for School**. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Scrivern, M. and R. Paul. 2001. **A Working Definition of Critical Thinking** (Online). www.lonestar.tear.texas.net/mseifert/crit.html, September 14, 2004.

Seidman, H. 2004. **Relationship Between Instructors' Beliefs and Teaching Practices for Critical Thinking in Higher Education**. Digital Dissertation (Online).

www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/OQ90403, September 14, 2004

Taba, H. 1962. **Curriculum Development: Theory and Practice**. New York: Macmillan.

University of Tennessee at Chattanooga. 2001. **What is Critical Thinking?** (Online).

www.utc.edu/Administration/WalkerTeachingResourceCenter/FacultyDevelopment. 15 November, 2004.

Washington State University. 1999. **Teaching Critical Thinking Skills** (Online).

www.uwc.tamu.edu/faculty/pedagogy/teach/CriticalThinking.html, November 14, 2004.

Wilkins, D. A. 1976. **Notional Syllabuses**. Oxford: Oxford University Press.

Viscovich, S. A. 2001. **The Effects of Three Organizational Structures on the Writing and Critical Thinking of Fifth Graders**. Digital Dissertations (Online).

www.lib.umi.com/dissertations/fullcit/9998889, September 14, 2004.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โครงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1. ชื่อโครงการ การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในช่วงชั้นที่ 4 เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2. ผู้รับผิดชอบโครงการ

2.1 ที่ปรึกษาโครงการ

2.1.1 นายมาหามะฮิลมี คาโอะ

2.1.2 นายมัครตา สะแลแม

2.1.3 นายมาหามัดนอ จะมาจี

2.2 ผู้อำนวยการโครงการ

2.2.1 นายอามัดไญนี คาโอะ

2.3 ผู้ดำเนินโครงการ

2.3.1 นายอามัดไญนี คาโอะ

2.4 หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ

2.4.1 ฝ่ายวิชาการ

2.4.2 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. หลักการและเหตุผล

หลักสูตรสามารถปรับเปลี่ยนตามความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของสังคม ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดเวลาที่สภาพสังคมเปลี่ยนไป ในการจัดการศึกษา ต้องสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลง การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการของการตัดสินใจเลือกหาทางเลือกทางการเรียนที่เหมาะสมให้กับนักเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้ระบุให้ผู้รับผิดชอบปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และเศรษฐกิจ ดังนั้นเราจึงต้องจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นั่นคือ สร้างเด็กไทยให้เป็นคนที่รู้จักคิด คิดเป็น เลือกที่จะรับหรือบริโภคนสิ่งที่มีความสำคัญต้องไม่เป็นผู้บริโภคอย่างเฉยต้องรู้จักคิดด้วย

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าโลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างมาก เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ยุคของสังคมข่าวสาร ยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ ผู้คนในสังคมจะต้องรับรู้ข่าวสาร เรียนรู้ข่าวสาร และวิเคราะห์ข่าวสารให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างชาญฉลาด มีเช่นนั้นแล้วจะกลายเป็นทาสของวัฒนธรรมต่างชาติและทาสของเทคโนโลยี ต้องรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล อันจะเป็นผลดีต่อสังคมไทยในกระแสโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าวทำให้คนต้องรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อให้สามารถเลือกรับข่าวสารข้อมูลและใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม และมีประโยชน์อย่างสูงสุดกับตนเองมากขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับโรงเรียนแสงธรรมวิทยา เพราะหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนใช้มา 3 ปี แล้ว และเพื่อตอบสนองความต้องการของการศึกษาในระดับปริญญาเอก ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรในด้านนี้ เพื่อเป็นจุดเน้นของหลักสูตรสถานศึกษา และเพื่อป้องกันนักเรียนในการรับรู้ข้อมูลในทางที่ผิด และเป็นการพัฒนาความสามารถในการคิด และใช้เหตุผลของนักเรียนควบคู่กับทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกการคิด และประเมินความคิดนั้นอย่างสม่ำเสมอเพื่อความสำเร็จในการเรียน การดำรงชีวิตในสังคมอย่างสันติสุข และการประกอบอาชีพที่สุจริตในอนาคต

4. วัตถุประสงค์

- 4.1 เพื่อปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 4.2 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดที่ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

5. เป้าหมาย

- 5.1 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 5.2 นักเรียนโรงเรียนแสงธรรมวิทยา

6. แผนงานและระยะเวลาในการดำเนินงาน

แผนงาน \ ระยะเวลา	ม.ค. 49	ก.พ. 49	มี.ค. 49	เม.ย. 49	พ.ค. – ก.ย. 49	มี.ค. 50
1. ประชุมและนำเสนอโครงการเพื่ออนุมัติโครงการ	↔					
2. อบรมครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	↔	↔				
3. พัฒนาหลักสูตร		↔	↔			
4. ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขก่อน ทดลองใช้				↔		
5. ทดลองใช้หลักสูตร					↔	
6. สรุปผลและรายงานผลโครงการ						↔

7. งบประมาณ

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้งบประมาณรวมทั้งสิ้น 52,000 บาท โดยจำแนกรายจ่ายดังนี้

รายการ	จำนวนเงิน
1. ค่าใช้จ่าย	
1.1 ค่าเอกสาร	6,000
1.2 ค่าถ่ายเอกสาร	9,000
2. ค่าตอบแทน	
2.1 ค่าจ้างพิมพ์และโรเนียวเอกสาร	10,000
2.2 ค่าจ้างพิมพ์และเย็บเล่มวิทยานิพนธ์	10,000
3. ค่าวัสดุอุปกรณ์	
3.1 กระดาษโรเนียว	7,000
3.2 วัสดุอื่น ๆ	10,000
รวมค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยทั้งหมด	52,000

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ได้ให้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 4 เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

8.2 บุคลากรมีความรู้ทางด้านกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

9. ผู้อนุมัติโครงการ

ลงชื่อ อามัดไญนี คาโอะ
(นายอามัดไญนี คาโอะ)
ผู้เสนอโครงการ

ลงชื่อ สนธยา สรรเพชร
(นายสนธยา สรรเพชร)
ผู้เห็นชอบโครงการ

ลงชื่อ มหามะฮิลมี คาโอะ
(นายมหามะฮิลมี คาโอะ)
ผู้อนุมัติโครงการ

ภาคผนวก ข
แบบบันทึกการสอนรายชั่วโมง

ตารางผนวกที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 1 -2		
1. ครูให้นักเรียนดูสิ่งพิมพ์ในหนังสือเรียน และบอกนักเรียนว่าการดูข้อมูลอย่างรวดเร็วทำให้นักเรียนสามารถบอกหัวข้อเรื่องที่อ่านได้ ครูให้เวลานักเรียนดูข้อความและภาพ 2-3 นาทีแล้วถามนักเรียนว่า - What do you think the reading is about? It's about the actors and actresses in the play of Romeo and Juliet. - Why do you think so? I see a brochure of Romeo and Juliet Play and the introduction of the actors and actresses.	- นักเรียนดูสิ่งพิมพ์ ข้อความและภาพในหนังสือเรียน นักเรียนตอบคำถามข้อที่หนึ่งของผู้สอนดังนี้ It's about the play It's about the actors and actresses. It's about the play of Romeo and Juliet. - นักเรียนตอบไม่ตรงประเด็นครูให้นักเรียนเอาประโยชน์ทั้งสามประโยชน์ที่พูดมาให้ได้หนึ่งประโยคโดยครูชี้ไปที่รูปภาพของนักแสดงและใบปลิวที่คำว่า Romeo and Juliet ดังนั้นนักเรียนจึงสามารถตอบคำถามได้ดังนี้ - It's about the actors and the actresses in the play of Romeo and Juliet. - นักเรียนตอบคำถามที่ 2 ดังนี้ I see actors and actresses in the book ครูถามเพิ่มเติมว่าเขาเรียกว่าอะไร นักเรียน 1 คนที่ตอบได้ คือ brochure และครูถามความหมาย นักเรียนตอบได้ว่า “แผ่นพับ” ครูตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้ตอบคำถามว่า ในแผ่นพับมีอะไรบ้าง นักเรียนใช้เวลาประมาณ 1 นาที จึงตอบคำถามได้ Juliet Play.ครูบอกว่ายังไม่สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนดูภาพนักแสดง และคำบรรยายของตัวละครและให้นักเรียนตอบคำถามให้	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจในเรื่องที่เรียนและจะถามเพื่อนในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “เข้าใจในเรื่องที่เรียนทำให้รู้โครงสร้างและโอกาสที่ใช้ของ present simple tense, present progressive และ past tense” นักเรียนคนที่ 2 “ส่วนใหญ่แล้วเข้าใจเพราะบางเรื่องเรียนมาแล้วขั้นต้นและส่วนที่ไม่เข้าใจก็ถามเพื่อนและเพื่อนสามารถอธิบายได้” 2. นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะไม่ค่อยยากและวิธีการสอนของครูผู้สอนที่พูดภาษาอังกฤษ จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบเพราะเนื้อหาไม่ยากเกินไปและทำให้มีความเข้าใจในเรื่อง tense มากยิ่งขึ้นและยังทำให้สามารถจัดกลุ่มประโยคตามประเภทของ tense ต่างๆได้” นักเรียนคนที่ 2 “ชอบวิธีการสอนของอาจารย์เพราะอาจารย์จะพูดภาษาอังกฤษและสามารถทำให้นักเรียนมีความสามัคคีไม่ว่าจะเป็นการทำงานเป็นกลุ่ม การตอบคำถามและการทำงานร่วมกัน” 3. บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนานเพราะมีการปริศนาหาข้อกัน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “สนุกสนานเพราะอาจารย์จะให้คำแนะนำและพูดภาษาอังกฤษด้วย”

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความคิดเห็นของนักเรียน
	การสอน	
	สมบูรณ์ ดังนี้ I see a brochure of Romeo and Juliet Play and the introduction of the actors and actresses.	นักเรียนคนที่ 2 “เต็มไปด้วยการปรึกษาหารือ มีความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สนุกสนานและที่สำคัญวันนี้ในห้องมีความสามัคคีกันมากทำให้เกิดความสนิทสนมกันมากขึ้น”
2. ครูให้นักเรียนศึกษาภาพและถ้อยคำในหนังสือแล้วให้นักเรียนบรรยายภาพ	- นักเรียนตอบคำถามได้ดังนี้ They are practicing the play.	
- What are they doing?		
3. ครูแจก worksheet ที่ 1 เรื่อง Classifying the Information และให้อ่านเนื้อเรื่อง และทำแบบฝึกหัด	- นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและทำแบบฝึกหัดโดยใช้เวลา 15 นาที นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจในการอ่านและทำแบบฝึกหัด และนักเรียนบางคนจะสอบถามความหมายคำศัพท์จากเพื่อน	4. นักเรียนประทับใจกิจกรรมการเรียนการสอนในการทำงานกลุ่มความสามัคคีภายในกลุ่ม และทำทางของผู้สอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
4. ครูเฉลยคำตอบโดยสุ่มถามนักเรียน	- ครูสุ่มถามนักเรียนจำนวน 15 คน ด้วยความสนใจของนักเรียนปรากฏว่าไม่มีนักเรียนคนใดอยากตอบแบบฝึกหัด ครูเลยสุ่มโดยการเรียกเลขที่ให้ตอบ ผลปรากฏว่านักเรียนตอบได้ถูกต้อง 11 คน และอีก 4 คน ตอบได้แต่ไม่ครบถ้วน ครูจึงให้นักเรียนทั้งห้องช่วยแก้ไขให้สมบูรณ์และถูกต้องปรากฏว่านักเรียนทำได้	นักเรียนคนที่ 1 “ประทับใจในบุคลิกและทำทางของอาจารย์ในการสอน อาจารย์จะเข้มแข็งให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะเรียน”
5. ครูเขียนประโยคต่อไปนี้บนกระดานและให้นักเรียนบอกความแตกต่าง	- มีนักเรียนยกมือที่จะอธิบายถึงความแตกต่างของ 2 ประโยคนี้ ดังนี้ “What is Amanda like? จะเป็นการถามเพื่อต้องการคำตอบที่เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ และลักษณะนิสัย ส่วน “What is Amanda look like? จะเป็นการถามเพื่อต้องการคำตอบที่เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา “ครูถามต่อว่ามีใครจะเสริมอีกไหม? ปรากฏว่าไม่มี ครูชมเชยนักเรียนด้วยคำว่า “very good” นักเรียนทุกคนปรบมือเพื่อเป็นการชมเชยเพื่อนที่อธิบายได้ถูกต้อง	นักเรียนคนที่ 2 “เพื่อนๆมีความสามัคคีกันมาก ช่วยกันแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มของตน แต่เราก็สามารถนำข้อเสนอของเพื่อนมาทบทวนหรือปรับปรุงจากเดิมได้”
- What is Amanda like? She's tall, dark, and has curly hair. She has an outgoing personality.		
- What is Amanda look like? She's tall, dark, and she has curly hair.		

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความคิดเห็นของนักเรียน
การสอน		
6. ให้นักเรียนศึกษา grammar chart เป็นกลุ่มและให้นักเรียนช่วยกันสรุป present simple tense, present progressive tense และ past simple tense ในเรื่องรูปกริยา การตั้งคำถามและโอกาสที่ใช้ลงในแบบบันทึกที่ 1 ข้อ A	- นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ยกเว้นกลุ่มที่ 1 ที่มีนักเรียน 7 คน	
7. นักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มย่อย	- นักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเพื่อให้ได้ข้อสรุปโดยใช้เวลา 25 นาที ครูจะเดินไปที่ทุกกลุ่มเพื่อดูแลและชี้แนะในการทำงาน ถึงแม้จะเป็นครั้งแรกในการเข้ากลุ่มนักเรียน ปรึกษารื้อกันไม่ได้ มีอยู่กลุ่มเดียวที่ไม่ค่อยจะปรึกษารื้อกัน ครูก็เลยให้แนวคิดและให้นักเรียนเห็นความสำคัญของกลุ่มโดยการเปรียบเทียบและให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียของการทำงานคนเดียวที่ไม่ต้องปรึกษารื้อกับงานกลุ่มที่ต้องปรึกษารื้อกัน ปรากฏว่านักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงานกลุ่มและสัญญาว่าจะแสดงความคิดเห็นร่วมกันทุกครั้งเมื่อมีการทำงานกลุ่ม	
6. นักเรียนนำเสนอข้อสรุปของกลุ่มและอภิปรายร่วมกันทั้งห้อง	- นักเรียนทั้ง 7 กลุ่มออกมานำเสนอข้อสรุปเกี่ยวกับ tense ได้ถูกต้องในเรื่องของรูปกริยา โอกาสที่ใช้ และการตั้งคำถาม	
7. นักเรียนอ่านข้อความในหนังสือเรียนอีกครั้งและเขียนประโยคที่ถูกต้องตาม tense ต่างๆ ในแบบบันทึกที่ 1 ข้อ B	- นักเรียนอ่านข้อความในหนังสือเรียนด้วยความตั้งใจและเขียนประโยคตาม tense ในแบบบันทึกที่ 1	
8. นักเรียนอภิปรายถึงเหตุผลในกลุ่มย่อย	- นักเรียนทุกกลุ่มอภิปรายร่วมกันด้วยความสนใจและตั้งใจ	

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความคิดเห็นของนักเรียน
การสอน		
9. นักเรียนนำเสนอผลงานและร่วมกันอภิปราย	- นักเรียนส่งตัวแทนนำเสนอผลงานของกลุ่ม ปรากฏว่านักเรียนทุกกลุ่มสามารถหาประโยค tense ละ 5 ประโยค พร้อมทั้งบอกเหตุผลได้ถูกต้องทุกกลุ่ม	
10. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมใน worksheet 2 เรื่อง Present Tense, Past Tense and Present Progressive Tense	- เวลาหมดเสียก่อนครูจึงให้นักเรียนทำเป็น การบ้านและมาเฉลยพร้อมกันในชั่วโมงถัดไป มีนักเรียน 5 คน ที่ทำไม่เสร็จ ครูตัดเตือนให้มีความ รับผิดชอบและอย่าให้เกิดขึ้นในชั่วโมงต่อไป ครูสุ่ม ถามนักเรียนทั้งหมด 28 คน นักเรียนตอบถูก 20 คน และให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขข้อที่ตอบผิด นักเรียนที่ ตอบผิดส่วนมากยังสับสนและยังแยกไม่ได้ระหว่าง present tense กับ present progressive tense ครูจึง ให้นักเรียนช่วยกันสรุปทั้งสอง tense นี้อีกครั้งหนึ่ง	
ชั่วโมงที่ 3-4		
1. ครูให้นักเรียนจับคู่กัน ผลัดกันถามและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ นักแสดงที่ได้รับฉายาไว้ในหนังสือ	- นักเรียนถาม-ตอบด้วยความตั้งใจ	ความคิดเห็นของ นักเรียนจากการเขียน อนุทินมีผลดังนี้
2. ครูให้นักเรียนเอาข้อมูล ส่วนตัวของนักแสดง นักร้อง หรือ นักกีฬาต่างประเทศที่นักเรียน ค้นคว้ามาจากสื่อต่างๆตามหัวข้อที่ กำหนดไว้ ดังนี้	- นักเรียนสามารถหาข้อมูลได้ เช่น David Beckham, Britney Spears, Michael Owen, Ricky Martin, Richard Gear เป็นต้น	1. นักเรียนรู้เข้าใจ ในเนื้อหาที่เรียน และ สามารถทำกิจกรรมได้ จาก การบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน เพราะสามารถสัมภาษณ์ เพื่อนได้”
- Full name - Where he/she lives - Where the person was born - Where he/ she grew up - About his/ her family background - What the person doesn't like		นักเรียนคนที่ 2 “เข้าใจเรื่องที่เรียนเพราะ สามารถตั้งคำถามได้”
3. ครูให้นักเรียนสมมติตนเอง ว่าเป็นบุคคลที่ตนค้นคว้าข้อมูล ส่วนตัว จับคู่กับเพื่อนคนใดคนหนึ่ง	- นักเรียนผลัดกันถาม-ตอบข้อมูลที่ค้นคว้ามา ด้วยความตั้งใจ ครูเดินรอบห้องเรียนเพื่อตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมของนักเรียน	2. นักเรียนชอบ กิจกรรมในการเรียน เพราะ ได้ฝึกปฏิบัติจริง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
และผลักดันสัมภาษณ์ถามข้อมูล ส่วนตัวและจดบันทึกไว้		จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบ มากเพราะได้ฝึกความกล้า แสดงออกในการออกไป แสดงหน้าชั้นเรียน” นักเรียนคนที่ 2 “ชอบ เพราะได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ
4. ครูสุ่มให้นักเรียนออกมา แสดงหน้าชั้น	- นักเรียนออกมาแสดงหน้าชั้นด้วยความสมัคร ใจ 5 คู่ ทุกคู่มีความประหม่าและไม่จำข้อมูล ครู อนุญาตให้นักเรียนดูบันทึกได้ครูชื่นชมในความกล้า ของนักเรียนถึงแม้ว่าการสนทนาทำไม่ค่อยดีเท่าไร	3. บรรยายภาพใน การเรียนมีความ สนุกสนานเพราะแต่ละ คนมีท่าทางที่ไม่ เหมือนกันตอนนำเสนอ ผลงาน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “เต็มไปด้วย ความสนุกสนานเพราะแต่ละ คนคนมีบุคลิกที่ไม่ เหมือนกัน” นักเรียนคนที่ 2 “ สนุกเพราะทุกคนยิ้มแย้ม และตั้งใจฟังเพื่อน” 4. นักเรียนมีความ ประทับใจความมีน้ำใจ ของผู้สอนและเพื่อน ร่วมงาน จากการบันทึก ที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ ประทับใจในความมีน้ำใจ ของเพื่อนเพราะจะ ช่วยเหลือตลอดเวลา ถึงแม้ว่าจะตอบไม่ได้
5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคลที่ ค้นคว้ามาเป็นการบ้าน	- นักเรียนใช้เวลา 1 สัปดาห์ในการทำงานและ นักเรียนส่งครบทุกคนตามกำหนดเวลา	

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 5-6		
1. ครูแจก worksheet 3 เรื่อง Identifying Problems and Resolutions และให้นักเรียนอ่านคำถามข้อที่ 1 และ 2 ครอบนอกนักเรียนว่าจุดประสงค์ของการฟังครั้งนี้เพื่อหาคำตอบสำหรับคำถามข้อที่ 1 และ 2	- นักเรียนอ่านคำถามข้อที่ 1 และ 2 ในใจ ครูถามความเข้าใจของนักเรียน คำถามข้อที่ 1 นักเรียนทุกคนเข้าใจ ส่วนคำถามข้อที่ 2 มีนักเรียนหลายคนที่ไม่เข้าใจ ครูเลยให้นักเรียนที่เข้าใจบอกเพื่อน	เพื่อนก็ไม่โกรธ” นักเรียนคนที่ 2 “ อาจารย์ไม่โกรธเวลานักเรียนทำผิดและจะให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจนจบแล้วค่อยมาแก้ไขทีหลัง”
2. นักเรียนฟังเทปการสนทนาเพื่อตอบคำถาม	- นักเรียนฟังเทปการสนทนาด้วยความตั้งใจ ครูตรวจสอบความเข้าใจโดยการถามคำถามปรากฏว่านักเรียนตอบไม่ได้ นักเรียนขอฟังเทปอีกครั้งหนึ่ง หลังจากฟังครั้งที่สองนักเรียนก็ยังตอบคำถามไม่ได้ ครูก็เลยแก้ปัญหาโดยการให้นักเรียนบอกคำศัพท์หรือประโยคที่นักเรียนได้ยินจากการฟังเทป เช่น professor, unusual, majoring in economics, I’m finishing my M.B.A, Colombia, Student Union, my student card, missed some things, Where do you come from? เป็นต้น	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนบันทึกมีผลดังนี้ 1. นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนในตอนแรกเพราะไม่เคยฟังเทปมาก่อน แต่พอได้ฟังหลายๆครั้งนักเรียนก็เข้าใจมากยิ่งขึ้น จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ ไม่ค่อยเข้าใจในตอนแรก เพราะไม่เคยเรียนการฟังเทปมาก่อน ครั้งนี้เป็นครั้งแรก ผมงงและไม่ค่อยรู้เรื่อง”
3. ครูให้นักเรียนที่ทราบความหมายของศัพท์บอกเพื่อนและให้อธิบายเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ	- นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์และอธิบายเกี่ยวกับสถานที่ได้ส่วนคำศัพท์ที่นักเรียนบอกไม่ได้ครูยกตัวอย่างประโยคโดยใช้ synonym และ antonym เพื่อให้นักเรียนเดาคำตอบปรากฏว่านักเรียนเดาได้ เช่น accent, student union, M.B.A. และ majoring ครูให้นักเรียนฟังเทปครั้งที่ 3 เพื่อตอบคำถามข้อที่ 1 และ 2	นักเรียนคนที่ 2 “ ฟังบทสนทนาแล้วจับใจความพอเข้าใจแต่มีบางส่วนที่ไม่เข้าใจ” 2. นักเรียนชอบกิจกรรมการฟังเทปและได้ฝึกทำกิจกรรมต่างๆ

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความคิดเห็นของนักเรียน
	การสอน	
4. นักเรียนตอบคำถามข้อที่ 1 และ 2 และครูสุ่มถามนักเรียน	- นักเรียนตอบคำถามข้อที่ 1 ได้ คือ they're at university. ส่วนคำถามข้อที่ 2 นักเรียนตอบไม่ได้ ครูเลยอ่านประโยค” Where do you come from? I'm from Colombia “ และในตอนท้ายของการสนทนา Tony พูดว่า I'm Colombian too”. ครูชี้ให้เห็นว่าทั้งสองคนนี้มีอะไรที่เหมือนกัน นักเรียนตอบว่า “Colombia” ครูบอกว่านั้นคือคำตอบของข้อนี้ ครูให้เวลานักเรียน 1 นาที เพื่อตอบคำถาม ครูสุ่มถามนักเรียนอีกครั้ง ปรากฏว่านักเรียนตอบได้ คือ They're from Colombia.	จากการบันทึกอนุทินที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ ชอบเพราะนักเรียนจะได้รู้ศัพท์ใหม่ๆ ฟังให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ต่างๆที่ไม่รู้ความหมายและสามารถหาความหมายได้” นักเรียนคนที่ 2 “ ชอบเพราะได้ฟังเทป ช่วยกันบอกคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายและฝึกให้นักเรียนระบุปัญหาและแนวทางแก้ไขของปัญหาเพื่อใช้ในอนาคด”
5. ครูให้นักเรียนอ่านคำถามข้อ B ใน worksheet3 และครูบอกนักเรียนว่าจุดประสงค์ของการฟังครั้งนี้คือเพื่อตอบคำถามทั้ง 5 ข้อ นอกจากฟังเพื่อตอบคำถามแล้วนักเรียนจะต้องระบุปัญหาและนำเสนอแนวทางแก้ไขของปัญหาหลังจากการฟัง	- นักเรียนอ่านคำถามด้วยความตั้งใจ ครูถามนักเรียนว่าข้อไหนที่นักเรียนไม่เข้าใจ ปรากฏว่านักเรียนทุกคนเข้าใจข้อที่ 1-4 ส่วนข้อที่ 5 นักเรียนไม่เข้าใจคำถาม ครูให้นักเรียนที่เข้าใจอธิบายให้เพื่อนฟัง	3. บรรยายภาคในการเรียนมีความสนุกไม่เครียด และสามารถตอบคำถามได้ จากการบันทึกอนุทินของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ไม่เครียด สนุก เพราะได้ปรึกษากับเพื่อน” นักเรียนคนที่ 2 “ถึงแม้ว่าฟังจากเทปไม่ค่อยรู้เรื่องสักเท่าไร แต่หนูว่าบรรยากาศในวันนี้ก็สนุกเหมือนกันเพราะเพื่อนๆ สามารถตอบคำถามของอาจารย์ได้และแนะนำเพื่อนที่ฟังไม่ค่อยรู้
6. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังเพื่อตอบคำถาม	- นักเรียนฟังเทปครั้งที่ 4 ด้วยความตั้งใจ และขอฟังอีกครั้งเป็นครั้งที่ 5 หลังจากฟังเทปแล้วครูให้นักเรียนตอบคำถามทั้ง 5 ข้อโดยใช้เวลา 10 นาที ปรากฏว่ามีนักเรียน 5 คนเท่านั้นที่เสร็จตามเวลานักเรียนใช้เวลาเพิ่มอีกประมาณ 5 นาทีในการทำแบบฝึกหัดจนเสร็จ	
7. นักเรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	- นักเรียนใช้เวลา 5 นาทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของคำตอบ	
8. ครูสุ่มถามนักเรียนพร้อมเฉลยคำตอบข้อ 1-4	- นักเรียนตอบคำถามทั้ง 4 ข้อ ได้ถูกต้อง	

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความคิดเห็นของนักเรียน
การสอน		
9. ครูสุ่มให้นักเรียนนำเสนอคำตอบข้อที่ 5	- นักเรียนสามารถนำเสนอแนวทางแก้ไขดังนี้ Go to the teacher and tell him to talk slowly. Borrow friend's lecture. Read more books to revise the lesson.	เรื่อง” 4. นักเรียนประทับใจวิธีการสอนของครูผู้สอนที่แตกต่างจากที่เคยเรียนมา จากการบันทึกงานของนักเรียนที่ว่า
10. นักเรียนอภิปรายร่วมกันว่าปัญหาของคูไหนระบุได้ถูกต้องที่สุด และแนวทางแก้ไขของคูใดเป็นไปได้มากที่สุด	- นักเรียนส่วนใหญ่ลงมติว่า แนวทางแก้ไขข้อที่ 1 ดีที่สุด เพราะให้ผู้สอนรู้ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ที่พูดเร็วเกินไป ดังนั้นอาจารย์ต้องปรับปรุงตัวเองในขณะสอน	นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์สอนแตกต่างกับอาจารย์ท่านอื่นที่ผมเคยได้เรียนมา อาจารย์มีแนวการสอนที่ดีทำให้ผมประทับใจ” นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์สอนไม่เหมือนกับอาจารย์ท่านอื่น และอาจารย์มีรูปแบบการสอนของตนเองมีเทปให้ฟัง จับใจความอธิบายความหมายของคำศัพท์ร่วมกันและทำให้ผมกล้าแสดงออกมากขึ้น”
ชั่วโมงที่ 7-8		
1. ครูเชื่อมโยงประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนเกี่ยวกับ immigrant โดยการถามคำถามดังนี้ T : What do you know about immigrant? T : Do you want to migrate to another country? Why? Why not? T : Look at the picture. What is the title of this passage? S : The United States: A	- นักเรียนเขียนและทำท่าเหมือนไม่เข้าใจครูเลย ต้องอธิบายเพิ่มเติมว่า Immigrants are people who want to escape from the war like Vietnamese migrated to Thailand many years ago. นักเรียนพอเข้าใจเกี่ยวกับ immigrant มากขึ้น ครูเลยถามคำถามเพิ่มเติม T : Do you want to migrate to another country? นักเรียนบางคนตอบ yes และบางคนตอบ no ครูให้นักเรียนที่ตอบ yes ให้เหตุผลก่อนโดยการสุ่มให้	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนงานมีผลดังนี้ 1. นักเรียนเข้าใจเพราะเนื้อหาไม่ยากเกินไป และไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะไม่ได้เตรียมตัวก่อนเรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
Nation of Many Nations. T : Look at the picture again. Who are they? S : Immigrants. T : Where are they? S : On a ship. T : Do we have immigrants in Thailand? S : Yes. 2. ครูแจ้งวัตถุประสงค์ในการอ่านว่านอกจากนักเรียนจะได้อ่านเพื่อจับใจความแล้วนักเรียนจะได้ฝึก การแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และการระบุรายละเอียด หรือองค์ประกอบของข้อมูลที่อ่าน วัตถุประสงค์ในการอ่านมีดังนี้ 1) Read to find out about the immigrants' life in their countries. 2) Read to find out about the immigrants' life in the United States. 3) Read to find out their trips. 4) Read to find the author's opinion. 3. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม 7 กลุ่ม แต่ละกลุ่มอ่านตาม วัตถุประสงค์ในการอ่าน 4. ครูแจกใบบันทึกการคิด ราชบุคคล สำหรับบันทึกตาม วัตถุประสงค์ในการอ่าน 5. นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อหาข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และบันทึกไว้ในใบบันทึก ให้เวลาทำ 15 นาที	ตอบ นักเรียนตอบว่า Because to find a better place. ส่วนนักเรียนที่ตอบ no ตอบว่า Because I love Thailand. ส่วนคำถามอื่นๆที่ครูถามนักเรียนสามารถตอบได้ตามที่ครูคาดหวังไว้ในแผนการสอน - มีนักเรียนหนึ่งคนยกมือให้ครูอธิบายข้อที่ 4 ครูให้นักเรียนที่เข้าใจคำสั่งข้อที่ 4 อธิบายให้เพื่อนฟัง - นักเรียนใช้เวลา 5 นาทีในการนั่งประจำกลุ่มและแต่ละกลุ่มนั่งเรียงตามลำดับของกลุ่ม 1-7 - นักเรียนแต่ละคนได้รับแบบบันทึกการคิด ราชบุคคลคนละ 1 แผ่น - นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อหาด้วยความตั้งใจ มีนักเรียน 2 คู่ในกลุ่มที่ 6 คู่ในกลุ่มที่ 4 และ 1 คู่ในกลุ่มที่ 5 ทำไม่เสร็จตามกำหนดเวลาครูให้เพื่อนที่ทำ	นักเรียนคนที่ 1 “เข้าใจ เพราะคำศัพท์ไม่ค่อยยากเท่าไร และเป็นเรื่องเกี่ยวกับการอพยพ” นักเรียนคนที่ 2 “เข้าใจบ้างเล็กน้อยเพราะเป็นความคิดของนักเรียนเองที่ไม่หาคำศัพท์มาล่วงหน้า” 2.นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะเป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลกและได้ฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จากบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบ เพราะได้รู้ถึงความยากลำบากของผู้อพยพ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆที่ยังไม่รู้จัก ได้คิด ได้อ่าน และฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น นักเรียนคนที่ 2 “ชอบ เพราะได้ออกไปรายงานหน้าชั้นจะทำให้เรามีความกล้าแสดงออกมากขึ้น 3. บรรยายภาศในการเรียนมีความสนุกสนานเพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกัน จากการใช้

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความคิดเห็นของนักเรียน
	การสอน	
6. นักเรียนเปรียบเทียบผลการคิดของตนกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อพิจารณาว่าเหมือนหรือแตกต่างกันเพื่อหาข้อสรุปของกลุ่ม	เสร็จช่วยแนะนำเพื่อน โดยใช้เวลาเพิ่มอีก 3 นาที - นักเรียนปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยความตั้งใจ	บันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “สนุก เพราะจะนั่งตามกลุ่มของตนเองและนักเรียนช่วยกันคิดและหาความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้ ทำให้มีความสามัคคีกันภายในกลุ่ม”
7. นักเรียนนำเสนอผลงานของกลุ่ม และอภิปรายร่วมกันพร้อมเฉลยคำตอบ	- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเพื่อนำเสนอผลงานของกลุ่ม	นักเรียนคนที่ 2 “สนุกสนาน เฮฮาเพราะมีการปรึกษาหารือกัน เพื่อนๆ ได้แสดงความเห็นของตนเองและได้ช่วยเหลือกัน”
8. นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการ แยกแยะข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง	- นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการแยกแยะข้อคิดเห็นดังนี้ “สังเกตที่คำกริยา เช่น คำว่า believe , think แสดงว่าประโยคนั้นเป็นข้อคิดเห็น	4. นักเรียนประทับใจวิธีการสอนของครูผู้สอนที่แตกต่างจากที่เคยเรียนมาและความสามัคคีของเพื่อนๆ จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วิธีการสอนของอาจารย์แตกต่างจากอาจารย์ท่านอื่นคืออาจารย์จะไม่สอนโดยตรง อาจารย์จะคอยชี้แนะในยามที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสงสัย และสอนให้นักเรียนเป็นคนที่ยึดหลักแสดงออกและมีเหตุผล”
9. นักเรียนทำแบบฝึกหัด worksheet 4 เรื่อง Facts and Opinions	- นักเรียนทำแบบฝึกหัด 15 นาที และสุ่มถามนักเรียนจำนวน 20 คน นักเรียนตอบถูก 18 คน นักเรียนที่ตอบผิดบอกว่ามีความสับสนในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปอีกครั้ง	นักเรียนคนที่ 2 “เพื่อนๆ มีความสามัคคีกัน ไม่เข้าใจอะไรก็ปรึกษาหารือ

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
		ด้วยกัน ได้แสดงความ คิดเห็นและได้หาคำศัพท์ ใหม่ๆที่ตนเองไม่รู้ได้ อ่านทำให้อ่านได้คล่อง ขึ้น”

ตารางผนวกที่ 2 กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 9-10		
1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการถามคำถามนักเรียนดังนี้ T : What are you going to be in the future, why?	- ครูสุ่มถามนักเรียน 3 คนและนักเรียนตอบดังนี้ I'm going to be a teacher because I want to help the children. I'm going to be a policeman because I want to catch the robbers. I want to be a doctor because I want to help sick people.	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะได้ปรึกษากันและได้เตรียมก่อนเรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
2. ให้ดูชื่อเรื่อง Unusual Job แล้วเดาว่าเราจะได้อ่านเกี่ยวกับอะไร	- นักเรียนบอกว่าเราจะเรียนเกี่ยวกับอาชีพที่ไม่ธรรมดา/อาชีพที่แปลกกว่าอาชีพอื่น	นักเรียนคนที่ 1 “เข้าใจ เพราะได้มีการปรึกษากันก่อนที่จะทำใบงานจึงทำให้เข้าใจเพิ่มขึ้น”
3. ให้นักเรียน scan ดูว่าเขาพูดถึงอาชีพอะไรบ้าง	- อาชีพที่นักเรียนบอกมีดังนี้ personal trainer, pearl farmer and merchant, และ tea tester and blender	นักเรียนคนที่ 2 “วันนี้เรียนเข้าใจเป็นอย่างดีเพราะได้เตรียมตัวหาความหมายของคำศัพท์ทำให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายค่อนข้างสะดวก”
4. ถามนักเรียนว่าอาชีพเหล่านั้น usual หรือunusual และเพราะอะไร	- นักเรียนตอบว่า unusual และสามารถบอกเหตุผลได้	2. นักเรียนชอบเนื้อหาเพราะได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ๆและได้ทำกิจกรรม และวิธีการสอนของครูผู้สอนที่เป็นผู้ชี้แนะ จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
5. ครูถาม Which job would you like to be และให้นักเรียนที่ต้องการตอบได้ตอบคำถามนี้	- นักเรียนทุกคนเจิบสักรู้ มีนักเรียนอาสาสมัคร 3 คนตอบดังนี้ - I'd like to be a personal trainer because I want to help people with exercise - I'd like to be tea tester because I like tea. - I'd like to be a pearl farmer because pearls are expensive.	นักเรียนคนที่ 1 “ชอบเพราะได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆเกี่ยวกับอาชีพที่ยังไม่เคยรู้มาก่อนและชอบการทำใบงานที่เป็น crossword puzzle เพราะจะต้องใช้ความคิดทำให้นักเรียนได้เข้าใจมากขึ้น”
6. ครูใช้คำถามใน chart ใน Worksheet 5 เรื่อง Classifying Personal Informationเป็นจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียน โดยที่นักเรียนจะต้องอ่านเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ระบุไว้ใน chart	- นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ในการอ่าน	นักเรียนคนที่ 2 “ ชอบที่อาจารย์ให้หาคำศัพท์และอ่านก่อนที่จะทำงานทำให้มีเวลาคิด เข้าใจง่าย ถ้าตรงไหนผิดอาจารย์ก็จะบอกว่าตรงนี้ต้องแก้หรือต้องทบทวนใหม่และชอบที่อาจารย์คอยชี้แนะในทุกเรื่องที่เรียน ”

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
7. นักเรียนใช้กลยุทธ์การอ่าน scanning เพื่อหาข้อมูลเฉพาะของแต่ละบุคคลมา เขียนใน chart ใน Worksheet	- นักเรียนสามารถเติมข้อมูลของแต่ละบุคคลมาเขียนใน chart ได้ โดยใช้เวลาประมาณ 14 นาที	3. บรรยายภาศใน การเรียนมีทั้งตื่นเต้น เครียด และสนุกสนาน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า
8. ครูให้นักเรียนอ่านบทความใน หนังสือเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อศึกษา รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลและตรวจดู คำศัพท์ สำนวนที่ตนไม่ทราบความหมาย	- นักเรียนช่วยกันบอก ความหมายคำศัพท์ สำนวน โดยที่ครู ให้ความช่วยเหลือในกรณีที่ไม่มี นักเรียนทราบความหมาย	นักเรียนคนที่ 1 “สนุกสนาน ตื่นเต้น ทุก คนมีความตั้งใจในการหา คำตอบเป็นอย่างดี”
9. ครูนำประโยคจากบทความมาเขียน บน กระดานดังนี้ Yvonne has been giving these kinds of lessons for over a year. I've been learning all kinds of different dance steps. He's been working in the tea business since he was a teenager. Jean has been cultivating pearls for many years.	- นักเรียนลอกประโยคเหล่านั้น ลงในสมุด	นักเรียนคนที่ 2 “มีหลากหลายบรรยายภาศ ตอนแรกรู้สึกเครียดใน การตอบคำถามจากเรื่อง แต่หลังๆรู้สึกตื่นเต้นที่ อาจารย์ได้ให้ทำ แบบฝึกหัด”
10. นักเรียนช่วยกันสรุปการใช้ present perfect progressive ในเรื่อง รูปแบบของกริยา และสถานการณ์ภาษาที่ใช้	- ครูชี้แนะนักเรียนให้นึกถึง present perfect tense และ present continuous tense โดยการให้สังเกต รูปแบบของกริยา และให้นักเรียน พยายามสรุป นักเรียนสามารถสรุปได้ เกี่ยวกับหลักการใช้และรูปของกริยา	4. นักเรียน ประทับใจวิธีการสอนของ ครูผู้สอน จากการบันทึก ของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ประทับใจที่อาจารย์ทำ ให้นักเรียนทุกคนเรียน อย่างไม่เครียดและสนุก ในการเรียน นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจที่อาจารย์สอน แบบค่อยๆสอนและไม่ โกรธหรือไม่พอใจเมื่อมี นักเรียนถามบ่อยๆ”
11. นักเรียนทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับ อาชีพโดยทำแบบฝึกหัดใน worksheet 6 เรื่อง Careers	- นักเรียนทำแบบฝึกหัดเสร็จ ภายในเวลา 10 นาที ครูสุ่มถาม นักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 9 คน นักเรียนตอบถูกทุกคน	
12. นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงาน ช่วยกันคิด คำที่เกี่ยวข้องกับ ‘job’ ให้มากที่สุดภายใต้ หัวข้อ place of work, position และ office equipment เท่าที่จะทำได้ ในเวลา 5 นาที แต่ไม่อนุญาตเอาคำศัพท์ที่เรียนใน	- นักเรียนสามารถคิดคำศัพท์ ภายใต้หัวข้อที่กำหนดให้ได้ กลุ่มที่ทำ คะแนนได้มากที่สุดคือกลุ่มที่ 1 กับ กลุ่มที่ 6 คือ 15 คะแนน กลุ่มที่ 7 ได้ 14 คะแนน กลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 4 ได้	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
คาบนี้ แล้วให้แต่ละกลุ่มอ่านรายการคำที่กลุ่มของตนคิดขึ้นมา ครูเขียนคำเหล่านั้นบนกระดาน ขอมรับทุกคำแม้จะไม่เกี่ยวข้องมากนัก คำที่เป็นที่ยอมรับจะได้ 1 คะแนน 13.นักเรียนจัดกลุ่มคำเหล่านั้นเป็นหมวดหมู่ เช่น place of work, position, office equipment และ work to do	13 คะแนน และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 5 ได้ 12 คะแนน - นักเรียนทุกกลุ่มสามารถจัดกลุ่มของศัพท์ในหมวดหมู่ได้ถูกต้อง เพราะนักเรียนทราบความหมาย คำศัพท์และเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนคิดเอง ดังนี้ กลุ่มที่ 1 Place of work : office, field, in the sea, school, hospital Position : manager, teacher, doctor, nurse, police, clerk Office equipment : computer, fax machine, calculator กลุ่มที่ 7 Place of work : farm, school, supermarket, shop, police station Position : teacher, driver, farmer, doctor, engineer, secretary Office equipment : computer, printer, telephone	
14. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม ใน worksheet 7 เรื่อง Classifying the Vocabularies	- ครูสุ่มถามนักเรียนจำนวน 22 คน นักเรียนตอบถูกทุกคน	
ชั่วโมงที่ 11-12		
1. นักเรียนดูภาพ Karen และ Ann ในสำนักงาน 2 แห่ง และบรรยายสิ่งที่เห็นในภาพ	- นักเรียนดูภาพ Karen และ Ann นักเรียนอธิบายตามรูปภาพว่า They're working in the office	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้
2. นักเรียนอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อหาคำศัพท์ ส่วนที่ตนไม่ทราบความหมาย ครูเขียนคำและส่วนเหล่านั้นบนกระดาน	- นักเรียนบอกคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายดังนี้ get to, reception, slogan, come up with, และ gossip column นักเรียนที่ทราบความหมายช่วยบอกความหมายแก่เพื่อน	1. นักเรียนรู้เข้าใจเนื้อหาที่เรียน และสามารถทำกิจกรรมได้จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
3. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม ครูเปิดเทปประกอบบทสนทนาในหนังสือเรียนหน้า 15 นักเรียนฟังและอ่านในใจตามไปด้วย เมื่อจบบทสนทนาแล้ว ครูให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับบทสนทนาที่ฟัง	- นักเรียนใช้เวลาประมาณ 18 นาที ในการสรุปการสนทนา และทุกกลุ่มสามารถสรุปความได้ และให้ส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานของกลุ่ม เช่น กลุ่มที่ 3 Karen and Ann are friends. They are working women and they want to change their jobs because they are boring with their jobs. They want to get a job which is more interesting than their present job. กลุ่มที่ 4 Karen and Ann want to change the job because they are boring with the job. Ann would like to work in advertising. Karen would like to move to a company where she can grow.	นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เรียนเกี่ยวกับการสนทนาของ Karen และ Ann สรุปเกี่ยวกับเรื่องนี้และมีการตอบคำถามซึ่งแต่ละคนก็ทำได้” นักเรียนคนที่ 2 “เรียนเกี่ยวกับการฝึกทักษะการสรุปความจากเรื่องของ Karen และ Ann ซึ่งทำให้ได้ทำงานกลุ่ม ปรึกษากันเพื่อที่จะได้สรุปความจากเรื่อง ส่วนใหญ่แล้วเข้าใจ และสามารถสรุปความจากเรื่องได้”
4. ครูให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับ Endings ทั้ง 3 หัวข้อ เป็นกลุ่ม	- นักเรียนอภิปราย ending ทั้ง 3 ข้อ และเลือก 1 ข้อ เพื่อแนะนำ Ann นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำเสนอ ending เพื่อแนะนำให้กับ Ann ดังนี้ กลุ่มที่ 2 Why don't you send your resume to different places, If you send them to different places, you will get many jobs and you can choose which job you like most? กลุ่มที่ 5 You should go to an employment agency. You can apply for jobs that you want. กลุ่มที่ 6 Why don't you start your own company to be a boss and do what you want.	2. นักเรียนชอบวิธีการเรียนการสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบแนวการสอนของอาจารย์เพราะเรียนแล้วรู้สึกเข้าใจมากขึ้นและชอบตรงที่ว่าเพื่อน ๆ มีการแสดงความคิดเห็น” นักเรียนคนที่ 2 “ชอบที่อาจารย์ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น แสดงความสามารถในการเรียนทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น”
5. นักเรียนฟังเทปบทสนทนา ระหว่าง Karen และ Ann อีกครั้งหนึ่งเป็น	- นักเรียนบางคนไม่ทราบความหมายของคำว่า attitude แต่มี	3. บรรยายภาพ

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
การฟังเพื่อจับน้ำเสียง และความรู้สึกของผู้พูด ดังนั้นเมื่อฟังแล้วนักเรียนจะต้องตอบคำถามที่ครูเขียนไว้บนกระดาน 2 คำถาม ดังนี้	นักเรียนบางคนที่ทราบและให้บอกความหมายแก่เพื่อน นักเรียนสามารถตอบคำถามข้อที่ 1 ได้ คือ It's boring. นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามข้อที่ 2 ได้ครูจึงให้นักเรียนอ่านประโยค I'm organized, reliable, hardworking ครูถามเพิ่มเติมว่า What do you think the person is when she tells that she is reliable and hardworking? นักเรียนเงียบและยังคงตอบคำถามไม่ได้ มีนักเรียน 1 คน พุดออกมาว่า “มีความมั่นใจ” ครูให้นักเรียนบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษนักเรียนบอกได้ และให้นักเรียนตอบพร้อมกัน ดังนี้ She is confident.	ในการเรียนมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น และความเป็นกันเองของครูผู้สอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่านักเรียนคนที่ 1 “สนุกสนานเพราะอาจารย์ให้ทุกคนตอบคำถามต่างๆ และมีการทำแบบฝึกหัดแล้วให้นักเรียนอ่าน บางครั้งรู้สึกตื่นเต้นและอาจารย์เป็นกันเองมาก” นักเรียนคนที่ 2 “สนุกสนานเพราะอาจารย์ให้แต่ละคนแสดงความคิดเห็นและอภิปรายในกลุ่ม อาจารย์คอยชี้แนะในเวลาที่นักเรียนมีปัญหา”
6. ครูแจก worksheet 8 เรื่อง Drawing Conclusions เพื่อฝึกการสรุปความ	- นักเรียนใช้เวลาประมาณ 10 นาทีในการทำแบบฝึกหัด ครูสุ่มถามนักเรียน 12 คน นักเรียนตอบถูกทุกคน จากการสอบถามนักเรียน นักเรียนทำถูกทุกข้อมี 6 คน ทำผิด 1 ข้อ 12 คน ทำผิด 2 ข้อ 8 คน ทำผิด 3 ข้อ 15 คน และทำผิด 4 ข้อ 8 คน	4. นักเรียนมีความประทับใจในความร่วมมือ ความสามัคคีของเพื่อนๆ จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่านักเรียนคนที่ 1 “ประทับใจเพื่อนๆ ภายนอกเพราะเพื่อนๆ ทุกคนมีความสามัคคีกันและให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างมาก” นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจในการได้คิดได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ และมีการทำแบบฝึกหัด

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
		กับเพื่อนซึ่งมันเป็นการดี เพราะเราได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ”
ชั่วโมงที่ 13-14		
1. ครูบอกนักเรียนว่าการศึกษา รูปแบบของบทอ่านและส่วนประกอบต่าง ๆ ภายในบทอ่านช่วยให้นักเรียนมองเห็น หัวข้อของสิ่งที่จะอ่านได้อย่างชัดเจน จึง ควรที่จะอ่านชื่อเรื่อง (title) ให้เข้าใจ และ พยายามคิดว่าสิ่งที่จะอ่านต่อไปนั้นเกี่ยวกับ อะไร ชื่อเรื่องรอง (subtitles) อย่างที่ ปรากฏอยู่ใน 3 กรอบด้านซ้ายของบทอ่าน ในหนังสือเรียน จะให้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ในการอ่าน	- นักเรียนฟังด้วยความตั้งใจและ ดูหนังสือตามไปด้วย	ความคิดเห็นของ นักเรียนจากการเขียน อนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และ เข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะ สามารถทำตามขั้นตอนที่ เรียน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เรียนเกี่ยวกับการ อ่านประกาศรับสมัครงาน ในระหว่างเรียน ”internship” ตอนแรก รู้สึกลายแต่พอศึกษา รายละเอียดและทำตาม ขั้นตอนที่อาจารย์แนะนำก็ เข้าใจมากยิ่งขึ้น” นักเรียนคนที่ 2 “เรียนเกี่ยวกับวิธีการอ่าน ประกาศรับสมัครงานที่ ถูกต้องและองค์ประกอบ ต่างๆของประกาศ ส่วน ใหญ่แล้วเข้าใจดีค่ะ” 2. นักเรียนชอบ เนื้อหาที่เรียนที่สามารถ นำไปใช้ได้จริงในอนาคต และวิธีการเรียนที่ ต้อง ช่วยเหลือตนเอง จากการ
2. ครูให้นักเรียนอ่าน title และ subtitle และให้ดูรูปแบบการเรียบเรียงบท อ่านในหนังสือเรียนหน้า 16 คือมี 1 title, 3 subtitles, 3 ข้อหน้า และ 1 e-mail จาก ส่วนประกอบที่มองเห็นเหล่านี้ให้นักเรียน บอกว่าตนคิดว่าจะได้เรียนรู้อะไรจากบท อ่านนี้	- นักเรียนสามารถบอก title และ subtitle ได้คือ What’s the job for me?, Media Intern, Archaeological Interns, และ Environmental Engineer และ นักเรียนสามารถบอกได้ว่าจะเรียน เกี่ยวกับการสมัครงาน	
3. ครูใช้คำถามในหัวข้อ Before Reading ในหนังสือเรียน ถามนักเรียน What do you know about internship? และถามต่อไปด้วยคำถาม Do you know anyone who has had an internship? Tell us about her/him. ถ้านักเรียน ไม่มีความรู้เกี่ยวกับ internship ครูอธิบายให้นักเรียนฟัง แล้วจึง ถามคำถามข้างต้น	- นักเรียนไม่เข้าใจคำว่า internship และไม่เคยได้ยินมาก่อนครู จึงอธิบายว่า intern is an employee who begins to work in a company and to learn about the job. Internship is a program for students in a school ,college or university to work in a company to get experience. You may or may not get paid during your internship program. ครูถามความเข้าใจของ นักเรียนมีนักเรียน 1 คนยกมือและ อธิบายให้เพื่อนๆ ได้ นักเรียนปรบมือ	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
	เพื่อแสดงความชื่นชมที่เพื่อนสามารถอธิบายได้	บันทึกที่ว่า นักเรียนคนที่ 1
4. ครูกล่าวนำถึงการหางาน โดยถามนักเรียนว่า How do people find jobs? ให้นักเรียนช่วยกันตอบโดยครูให้ความเห็นเพิ่มเติม แล้วถามต่อไปว่า Do you know anyone who has found a job on the Internet? What job has she/he got?	- นักเรียนสามารถตอบแหล่งหางานได้ เช่น newspaper, internet, television, radio, employment agency และนักเรียนไม่รู้จักกับบุคคลที่หางานได้ทางอินเทอร์เน็ต	“ชอบเรียนเรื่องนี้เพราะสามารถนำไปใช้ในการหางานในอนาคตได้และได้เรียนรู้ถึงวิธีการอ่านประกาศรับสมัครงานที่ถูกต้องอีกด้วย”
5. นักเรียนกวาดสายตา มองหาคำศัพท์ที่ตนไม่ทราบความหมายในบทอ่าน ชีตเส้นใต้ไว้ แล้วครูรวบรวมคำศัพท์เหล่านั้นมาเขียนบนกระดาน เช่น media, fast-paced, host, outgoing ฯลฯ และอภิปรายร่วมกัน	- คำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบมีดังนี้ media, fast-paced, host, outgoing, painstaking, cope with, accommodation, cover letter และ ruin นักเรียนไม่สามารถอภิปรายเกี่ยวกับคำศัพท์ดังต่อไปนี้ คือ fast-paced, painstaking, และ cope with ครูจึงอธิบายความหมายของคำศัพท์	นักเรียนคนที่ 2 “ชอบเพราะเป็นการเรียนที่ต้องช่วยตนเองซึ่งทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อะไรหลายๆอย่างด้วยตนเอง”
6. จุดประสงค์ในการอ่านบทอ่านครั้งแรก คือ Read to find out: a. what each intern does in her/his job; b. requirements/skills for each job; c. the advantage of being an intern in each job.	- นักเรียนทำความเข้าใจกับจุดประสงค์ในการอ่านด้วยความตั้งใจ	3. บรรยายภาคในการเรียนมีความตื่นเต้นเพราะกลัวทำกิจกรรมไม่ได้ จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1
7. นักเรียนฝึกจับคู่กันอ่านตามจุดประสงค์ และจดบันทึกไว้ในรูปของ semantic mapping ใน worksheet 9 เรื่อง Identifying Elements of a Selection	- นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง อภิปรายร่วมกันและบันทึกไว้ใน worksheet โดยใช้เวลาประมาณ 20 นาที	“วันนี้รู้สึกตื่นเต้นมากเพราะอาจารย์ตั้งคำถามให้นักเรียนตอบและมีนักเรียนหลายคนตอบได้ไม่ตรงประเด็นแต่อาจารย์ก็ไม่ได้ลงโทษ” นักเรียนคนที่ 2 “เต็มไปด้วยความตื่นเต้นเพราะไม่ได้ทำงานกลุ่ม เป็นการทำงานคู่และไม่แน่ใจว่าคำตอบของตนถูกหรือไม่ แต่พออาจารย์สุ่มถามปรากฏว่าตอบถูกความ
8. ครูเลือกนักเรียนบางคนให้เขียน mapping บนกระดาน และให้นักเรียนอื่นๆ ช่วยกันตรวจแก้ไขให้ถูกต้อง	- นักเรียนออกมาเขียน mapping บนกระดานดังนี้ Media Intern Job : research information about hot topics, greet guest Requirements /skills : find information quickly, able to summarize, fluent in English, good at using computer, friendly and out	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
	going Advantage : being part of the fast-paced world of television, meet famous people, get paid Archaeological Interns Job : dig slowly and carefully, uncover building Requirements/skills : being efficient, hardworking Advantage : an opportunity to look at history firsthand, work with noted archaeologist Environmental Engineering Interns Job : work alongside experienced civil engineers Requirements/skills : able to read blueprints, have knowledge of Portuguese or Spanish, able to cope with very hot weather Advantage : an opportunity to look alongside experienced civil engineers, received training in different work sectors	ตื่นเต้นก็หายไปละ” 4. นักเรียน ประทับใจในวิธีการสอน ของครูผู้สอน จากการ บันทึกที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ประทับใจที่อาจารย์ไม่ ลงโทษเวลานักเรียนตอบ ผิด อาจารย์จะยิ้มแฉ่งและ จะชมเชยเวลานักเรียน ตอบถูกด้วยคำว่า good และ very good” เสมอ” นักเรียนคนที่ 2 “ อาจารย์ สามารถเข้ากับนักเรียน เป็นอย่างดีและอาจารย์ก็ พยายามทำให้นักเรียนทำ ได้ด้วยตนเอง ”
9. นักเรียนแต่ละคู่ตรวจสอบ ความถูกต้องของ mapping ของ ตนตาม mapping บนกระดาน	- จากการตรวจสอบความถูกต้อง ของ mapping ของนักเรียน ไม่มีคู่ไหน ตอบถูกทั้งหมด คู่ที่ทำได้ดีมากที่สุดคือ ผิด 1 ข้อ มีจำนวน 4 คู่ และคู่ที่ทำผิด มากที่สุดคือผิด 5 ข้อ มีจำนวน 5 คู่	
ชั่วโมงที่ 15-16		
1. ครูทบทวนรูปแบบคำขึ้นต้นและคำ ลงท้ายของจดหมายที่เป็นทางการ และ รูปแบบของ Résumé	- นักเรียนสามารถตอบได้โดย บอกว่าคำขึ้นต้นจดหมายจะขึ้นต้นด้วย Dear Sir, Dear ตามด้วยชื่อคนส่วนคำ ลงท้ายก็จะเป็น Sincerely yours, Your sincerely	ความคิดเห็นของ นักเรียนจากการเขียน อนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และ เข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะ เพื่อนๆให้ความช่วยเหลือ ได้ จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ เรียนเกี่ยวกับวิธีการ
2. ให้นักเรียนอ่านจดหมายสมัครงาน และ Résumé เพื่อหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับ ผู้สมัคร	- นักเรียนอ่านจดหมายสมัคร งานด้วยความตั้งใจใช้เวลา ประมาณ 15 นาที	
3. นักเรียนอ่านจดหมายสมัครงานใน	- นักเรียนบันทึกข้อมูลใน	

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ตำแหน่ง intern และ Résumé และบันทึกข้อมูลด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้สมัครลงใน Worksheet 10 เรื่อง Identifying Element of a Selection	worksheet จากการอ่านโดยใช้เวลาประมาณ 5 นาที มีนักเรียน 20 คน ทำไม่เสร็จครูจึงให้เวลาทำเพิ่มอีก 3 นาที	เขียนจดหมายสมัครงานและ resume เรียนเข้าใจดี เพราะเพื่อนๆในกลุ่มช่วยกันอธิบาย”
4. นักเรียนผลัดกันออกมาเขียนข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครบนกระดาน และให้นักเรียนอื่น ๆ ช่วยกันปรับแก้ให้ถูกต้อง	- ครูกลุ่มนักเรียนจำนวน 9 คนออกมาเขียนคำตอบบนกระดานดังนี้ Name : Michaela Johnson Education : High School Skill : Know how to use a computer, including word processing program Experiences : have been working on school newspaper for two years, have been doing research for articles, have experience in checking information from printed sources and from interviews, is one of the hosts of a program for teens on local radio station	นักเรียนคนที่ 2 “วันนี้เรียนเกี่ยวกับการเขียนจดหมายสมัครงานและ resume และอาจารย์ให้ลองเขียนจดหมายเป็นกลุ่ม ก็พอทำได้ค่ะ”
5. นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของงานที่ตนทำ	- นักเรียนตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง นักเรียนที่ตอบถูกต้องทั้งหมดมี 3 คน และนักเรียนที่ทำผิดมากที่สุดคือผิด 5 ข้อ จำนวน 6 คน	2. นักเรียนชอบการทำงานเป็นกลุ่ม จากการบินที่ว่าการนักเรียนคนที่ 1 “ชอบการทำงานเป็นกลุ่ม เพราะเพื่อนๆภายในกลุ่มช่วยกันอธิบายในส่วนที่ไม่เข้าใจและช่วยกันทำงานจนสำเร็จ”
6. นักเรียนอภิปรายว่า Michaela Johnson เหมาะสมกับตำแหน่งงานที่สมัครหรือไม่ ให้นักเรียนตอบพร้อมทั้งให้เหตุผลมาสนับสนุนความคิดของตน	- นักเรียนอภิปรายเป็นคู่โดยใช้เวลา 5 นาที ครูให้อาสาสมัคร 1 คนนำเสนอความคิดของตน ดังนี้ Michaela is suitable for the job because he has the right qualifications for the jobs นักเรียนทุกคนเห็นด้วยกับการนำเสนอของเพื่อน	นักเรียนคนที่ 2 “ชอบตรงที่อาจารย์ให้ทำงานเป็นกลุ่มเพราะจะได้ปรึกษากันภายในกลุ่ม”
7. ครูให้นักเรียนอ่าน ‘cover e-mail’ ในหนังสือ อีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาและบอกข้อมูลในแต่ละย่อหน้า cover e-mail	- นักเรียนอ่านด้วยความตั้งใจ และสามารถบอกรายละเอียดของแต่ละย่อหน้าได้โดยครูให้อาสาสมัครเป็นผู้ตอบ ดังนี้	3. บรรยายภาคในการเรียนสนุกและเป็นกันเอง จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “เพื่อนๆและอาจารย์เป็นกันเองและมีการปรึกษาร่วมกันและกัน”
		นักเรียนคนที่ 2 “สนุกอาจารย์เป็นกันเอง

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
	ย่อหน้าที่ 1 : the job ย่อหน้าที่ 2 : his qualifications about the job ย่อหน้าที่ 3 : reasons for applying the job ย่อหน้าที่ 4 : sending things with e-mail ครูแก้เป็น attachment with e-mail	ถ้าไม่เข้าใจอาจารย์ก็จะให้คำปรึกษาที่ดี” 4. นักเรียนประทับใจความสามัคคีภายในกลุ่มและการให้คำปรึกษาของผู้สอน จากการบันทึกที่ว่า นักเรียนคนที่ 1
8. ครูให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม ให้ช่วยกันเลือกประกาศรับสมัครงานในตำแหน่ง intern ในหนังสือ แล้วเขียนจดหมายสมัครงาน	- นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มและเขียนจดหมายสมัครงาน นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนจดหมายสมัครงานและเมื่อผ่านการตรวจร่างในกลุ่มแล้วก็แลกเปลี่ยนกับกลุ่มอื่นเพื่ออ่านและให้ความเห็นและนำมาพิจารณาแก้ไขและยกร่างใหม่เพื่อส่งครู	“ประทับใจในความสามัคคีกันของเพื่อนๆในกลุ่มจึงทำให้งานออกมามีและประสบความสำเร็จ” นักเรียนคนที่ 2 “ สมาชิกในกลุ่มมีความสามัคคีกันและอาจารย์จะให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ดี”
ชั่วโมงที่ 17-18		ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้
1. ครูให้นักเรียนแต่ละคนหาประกาศสมัครงานจาก Internet หรือหนังสือพิมพ์แล้วเขียนจดหมายสมัครงานนั้น โดยใช้กระบวนการเขียนเช่นเดียวกันกับที่ได้เคยดำเนินงานในกลุ่ม เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ครูขออาสาสมัครบางคนออกมาอ่าน cover letter ของตนให้เพื่อนในชั้นฟัง ก่อนที่จะส่งครูเพื่อประเมิน	- นักเรียนบางคนหาประกาศรับสมัครงานแต่ไม่ได้เตรียมอ่านและหาคำศัพท์ล่วงหน้าจึงทำให้งานเสร็จช้า นักเรียนใช้เวลาในการเขียนจดหมาย 35 นาที นักเรียน 3 คน อาสาสมัครอ่านจดหมายของตนให้เพื่อนในห้องเรียนฟัง	1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนและสามารถทำงานได้ จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1
2. นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับภูมิหลังของตนด้านการศึกษา ประสบการณ์และความชำนาญ	- นักเรียนอภิปรายเป็นกลุ่มโดยใช้เวลา 20 นาที	“วันนี้ได้ฝึกเขียนจดหมายสมัครงานและเขียน resume ด้วยตนเอง ทำได้ค่ะเพราะได้ศึกษามา
3. นักเรียนแต่ละคนเขียนRésuméของตนจริง ๆ หรือ Résumé ที่ตนอยากจะเป็น โดยใช้ Résumé ของ Michaela Johnson ในหนังสือเรียนเป็นตัวอย่าง	- นักเรียนสามารถเขียน resume ได้ ส่วนมากเขียน resume ที่ตนอยากจะเป็นให้สอดคล้องกับจดหมายสมัครงาน	ล่วงหน้าและเข้าใจวิธีการเขียนจากคาบที่แล้ว” นักเรียนคนที่ 2 “ วันนี้ได้เขียนจดหมาย

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
4. นักเรียนนำเสนอ Résumé ของตน ในกลุ่ม	- นักเรียนช่วยกันแก้ไข resume ก่อนส่งครู	รับสมัครงานจากประกาศ รับสมัครงานที่หามาจาก หนังสือพิมพ์และ resume พอทำได้เพราะอาจารย์ คอยให้คำแนะนำและ เพื่อนๆช่วย” 2. นักเรียนชอบการ เขียนจดหมายและ resume เพราะสามารถ นำไปใช้ได้จริงในอนาคต จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ ถึงแม้ว่ารู้สึกลำบากสำหรับ ผมแต่ก็ชอบเพราะเป็น การฝึกให้นักเรียนในการ เอาไปใช้ในอนาคต ” นักเรียนคนที่ 2 “ชอบค่ะ เพราะสามารถ เอาไปใช้ได้จริงในอนาคต ค่ะ” 3. บรรยายภาสในการ เรียนมีทั้งตื่นเต้น เครียด ในการทำงานเดี่ยว และ สนุกเมื่อได้ปรึกษากับ เพื่อน จากการบันทึกของ นักเรียน นักเรียนคนที่ 1 “ เครียดมากเลยครับใน ตอนแรกเพราะต้องทำงาน เอง พออาจารย์บอกว่า สามารถถามเพื่อนและครู ได้ความเครียดก็หายไป ”

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
		นักเรียนคนที่ 2 “ ตื่นเต้นเพราะเป็นงาน เดี่ยวที่ต้องทำเองให้ดีที่สุด และสนุกตอนที่อภิปราย ภูมิหลังภายในกลุ่มเพราะ ทุกคนได้แสดงความ คิดเห็นกัน ” 4. นักเรียน ประทับใจวิธีการประเมิน งานเขียน จากการบันทึก ของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ รู้สึกประทับใจวิธีการ ประเมินงานเขียนของ เพื่อนก่อนที่จะส่งครู คือ ให้เพื่อนนักเรียนช่วยกัน พิจารณาแก้ไขงานเขียน ก่อนที่จะส่งครูซึ่งหนูไม่ เคยทำมาก่อน” นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์ ได้ฝึกให้นักเรียนประเมิน งานเขียนของเพื่อนก่อน ส่งครู ”

**ตารางผนวกที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วย
การเรียนรู้ที่ 3**

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 19-20		
1. นักเรียนดูชื่อ Unit คือ What will be will be และให้ นักเรียนบอกความหมาย ตามที่ตน คิดโดยใช้คำพูดของตนเอง	- นักเรียนบอกความหมาย ตามที่นักเรียนคิด ดังนี้ “อะไรจะเป็นก็เป็นได้ในอนาคต เป็นการทำนายเหตุการณ์ในอนาคต Future Tense เป็นการบรรยาย เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต”	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการ เขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่ เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ วันนี้เรียนเกี่ยวกับการ ทำนายในอนาคตและเข้าใจครับ” นักเรียนคนที่ 2 “ วันนี้เรียนเกี่ยวกับ การทำนายในอนาคตและเข้าใจค่ะ ”
2. นักเรียนดูภาพในหนังสือ เรียน และบรรยายสิ่งที่ตนเห็น เนื่องจากภาพที่เห็นเป็นภาพที่เกิดขึ้น ในอนาคตที่ไกลออกไปจึงให้นักเรียน พยายามเดาว่าไกลแค่ไหน	- นักเรียนบรรยายภาพว่า This events will happen in 100 years from now because everything use high technology	2. นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียน เพราะได้รู้เรื่องราวที่ทำนายในอดีตและ ได้ฝึกการทำนายในอนาคตตามความคิด ของนักเรียน จากการบันทึกของนักเรียน ที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ ชอบในการแสดง ความคิดเห็นว่าในอนาคตอยากให้มีอะไร เช่น มีบ้านลอย พาหนะลอยฟ้า รถใช้น้ำ แทนน้ำมัน” นักเรียนคนที่ 2 “ ชอบเพราะได้รู้ เรื่องราวการทำนายในอนาคตในเรื่อง ต่างๆและดูว่าสิ่งที่ทำนายในอดีตเกิดขึ้น จริงในยุคนี้หรือเปล่า”
3. นักเรียนดูชื่อเรื่องที่จะอ่าน ‘A Vision of the Future’ และพูด สรุปว่าจากชื่อเรื่องและภาพที่ได้ดู มาแล้วพอจะเดาได้ว่าเรื่องที่จะอ่าน น่าจะเกี่ยวกับ ‘future’ ครูให้นักเรียน ใช้กลยุทธ์ scanning บทอ่านและ เขียนวงล้อมรอบ verbs ที่เป็น สัญญาณบอกการกระทำในอนาคต	- นักเรียนอ่านและวงล้อม คำกริยาที่บอกการกระทำในอนาคต ดังนี้ will be 3 แห่ง will be working, will retire, will have, will be traveling, won't have, will monitor, will be speaking, will do และ will perform	3. บรรยายภาสในการเรียนสนุก จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “บรรยายภาสในการ เรียนวันนี้สนุก หนูชอบการเรียนแบบนี้ ไม่เครียดค่ะ” นักเรียนคนที่ 2 “ วันนี้เรียนสนุก เพราะนักเรียนมีโอกาสได้คิดและได้ แสดงออก”
4. นักเรียนอ่านประโยคแรกใน บทอ่าน แล้วครูถามนักเรียนว่า What questions would you like to ask about the first sentence? ครูตั้ง คำถามเป็นตัวอย่าง 1 คำถาม เช่น What are the titles of some of Verne's books? แล้วให้นักเรียนตั้ง คำถาม 3 คำถามเกี่ยวกับประโยคใน บทอ่านเพื่อเป็นจุดประสงค์ในการ อ่านและเพื่อตอบคำถามทั้ง 4 คำถาม	- นักเรียนอ่านประโยคแรก ด้วยความตั้งใจและตั้งคำถามได้ดังนี้ When was Verne born? When did he die? What is his best book?	

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
5. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และตอบคำถามตาม จุดประสงค์	- นักเรียนอ่านด้วยความสนใจ นักเรียนหา ข้อมูลจากบทอ่านเกี่ยวกับวันเกิด และวันที่ Verne เสียชีวิตไม่ได้เพราะในบทอ่านไม่ได้ระบุ นักเรียนหา ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนวนิยายได้ คือ Paris in the Twentieth Century	4. นักเรียน ประทับใจกิจกรรมการแสดง ความคิดเห็น จากการบันทึก ของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1
6. นักเรียนตอบคำถาม Why is Jules Verne called a visionary? โดยใช้คำพูดของตนเอง	- นักเรียนใช้เวลาปรึกษากันประมาณ 10 นาที และมีตัวแทนนำเสนอคำตอบดังนี้ He is called a visionary because most of his predictions are correct. ครูเสริมว่า Because he has clear ideas of what the world should be like in the future.	“ ประทับใจในส่วนที่ได้แสดง ความคิดเห็นว่าในอนาคตอยาก ให้มีอะไรบ้าง ” นักเรียนคนที่ 2
7. นักเรียนอ่านส่วนที่ เหลือของเรื่อง A Vision of the Future และให้จับคู่กับ เพื่อนเขียนความคิดของตน เกี่ยวกับชีวิตในศตวรรษที่ 21	- นักเรียนอ่านด้วยความสนใจและสามารถ นำเสนอความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับชีวิตในศตวรรษ ที่ 21 ได้โดยครูสุ่มให้นักเรียน 3 คนตอบ ดังนี้ 1. People will live longer because there are medicines to cure diseases. 2. Doctors will find some medicines to cure Aids 3. People will be comfortable because robots will do everything	“ ประทับใจที่ฝึกให้นักเรียนได้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ อนาคตด้วยตนเอง ”
8. นักเรียนทำ แบบฝึกหัดที่ 1 ในหนังสือเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน แล้วให้นักเรียนช่วยกัน บอกคำตอบ	- นักเรียนสามารถตอบคำถาม 6 ข้อได้ ถูกต้องทุกคนดังนี้	
ชั่วโมงที่ 21-22		
1. นักเรียนกลับไปดู ประโยคที่ทายสิ่งที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตในบทอ่านใน หนังสือเรียนหน้า 18 อีกครั้ง หนึ่ง ให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม เลือกประโยคทำนายที่นักเรียน คิดว่ามีทางที่จะเป็นจริง และให้ เหตุผลสนับสนุนความคิดของ	- นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มและอภิปรายความ คิดเห็นร่วมกันจนได้ผลงานกลุ่มและนำเสนอต่อชั้น เรียน เช่น กลุ่มที่ 3 1. There will be fewer diseases and life expectancy will be ninety to one hundred years. We agree. We think that medicine will be efficient in the future. 2. The world will be at peace, and everyone will be speaking Chinese. We agree because many nations and many	ความคิดเห็นของนักเรียน จากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจ เนื้อหาที่เรียน จากการบันทึก ของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ วันนี้ เรียนต่อจากคาบที่แล้วเกี่ยวกับ

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
คนและนำเสนอหน้าชั้นเรียน people want peace. Chinese will become international language because many Chinese live all over the world กลุ่มที่ 5 1. There will be fewer disease and life expectancy will be ninety to one hundred years. We agree because researchers will find many kinds of medicines. 2. People won't have any privacy because computers will monitor their lives. We agree because people have to control computers not to do bad things.	นักเรียนตอบถูก 2 ข้อ ข้อที่ 3 นักเรียนตอบไม่ได้ เพราะไม่รู้อาชีพของผู้พูด ครูจึงพูดเสริมดังนี้ " If you don't know the name of the woman's job, you can explain what she is doing " นักเรียนเงิบ สักครูและดูรูปภาพและอ่านคำพูดในหนังสือ มีนักเรียนยกมือขึ้นพร้อมที่จะตอบคำถามว่า " A woman who is making a dinner. She is talking to a robot." ครูพูดเสริมว่า " Does the woman cook the dinner?" นักเรียนตอบว่า "No" ครูถามต่อว่า " What is she doing ?" มีนักเรียนคนหนึ่งตอบว่า "She is talking about dinner." ครูพูดเสริมว่า " Yes, very good. She's talking about dinner, not cooking dinner. So, we can say that she is planning a dinner." ครูให้นักเรียนแก้ไขประโยคที่เพื่อนตอบจาก A woman who is making a dinner. เป็น A woman who is planning a dinner. She is talking to a robot. - นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและทำแบบฝึกหัด 30 นาที นักเรียนแลกเปลี่ยนแบบฝึกหัดเพื่อช่วยกันแก้ไข ครูสุ่มถามนักเรียน 5 คน นักเรียนบอกคำตอบผิด 1 ข้อ ข้อที่ 1 นักเรียนช่วยกันแก้ไขจนถูกต้อง จากการสอบถามนักเรียนไม่มีนักเรียนคนใดที่ตอบถูกทั้ง 5 ข้อ นักเรียนที่ตอบถูกมากที่สุด คือ 4 ข้อ จำนวน 20 คน นักเรียนตอบถูก 3 ข้อ 23 คน	การทำนายในอนาคต เข้าใจค่ะ" นักเรียนคนที่ 2 " เรียนเกี่ยวกับการทำนายในอนาคต ต่อจากคาบที่แล้ว เข้าใจดี" 2. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนจากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 " ชอบเรียนเรื่องนี้เพราะได้ฝึกการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตโดยใช้เหตุผลประกอบ" นักเรียนคนที่ 2 " ชอบเพราะได้ทำงานเป็นกลุ่ม ได้อภิปราย แสดงความคิดเห็น และทำให้นักเรียนสามารถคิดเองได้" 3. บรรยายกาสนในการเรียนเป็นกันเองและสนุก จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 " เพื่อนๆทุกคนเรียนสนุกมีการหัวเราะในบางครั้งและไม่เครียด" นักเรียนคนที่ 2 " บรรยายกาสนการเรียนสบายๆ เป็นกันเอง ผมชอบ" 4. นักเรียนประทับใจกิจกรรมการคาดการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคต จากการ
2. นักเรียนดูกรอบล้อมคำพูด (speech balloons) ในหนังสือเรียน ครูถามหาผู้พูดและนักเรียนระบุผู้พูด Ask : Who says, "Please fasten your seat belt. We'll be departing for Mars shortly." Answer : A flight attendant on a spacecraft to Mars. Ask : Who says, "Will you fill her up with H₂O?" Answer : The driver/pilot of a private spacecraft. Ask : Who says, "Will you please make your special recipe, code # 3465?" Answer : A woman who is planning a special dinner. She is talking to her robot.		
3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน worksheet 11 เรื่อง Anticipating Probabilities นักเรียนอ่าน บทความเรื่อง Looking Ahead และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน		

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 23-24 1. ครูทบทวนการใช้ will และสอน be going to แสดงการทำนายเกี่ยวกับอนาคต โดยครูและนักเรียนอ่านคำอธิบายการใช้ will และ be going to 5 บรรทัดแรกใน Grammar chart ในหนังสือ 2. นักเรียนฝึกการใช้ be going to ที่แสดงการวางแผนกิจกรรมล่วงหน้าเช่นเดียวกับ will และที่แสดงแผนที่คิดไว้ก่อนแล้ว โดยทำแบบฝึกหัดใน worksheet 12 เรื่อง Anticipating Probabilities 3. ครูแสดงแบบอย่างการพูดถึงแผนที่เตรียมไว้แล้ว เช่น แผนการเดินทางไปพักผ่อน ดังตัวอย่างต่อไปนี้ “First, I’m going to visit Barcelona. Then I’m going to drive to Genoa. After that I’m going to fly to Rome.” แล้วครูให้นักเรียนแต่	- นักเรียนสามารถสรุปว่าในการทำนายเหตุการณ์ในอนาคตเราจะใช้ will หรือ be going to และนักเรียนสามารถบอกได้ว่า “เมื่อเราต้องการพูดเกี่ยวกับแผนที่คิดไว้ก่อนแล้วจะใช้ be going to อย่างเดียว” - นักเรียนใช้เวลา 10 นาทีในการทำแบบฝึกหัดครูสุ่มถามนักเรียน 18 คน ให้ตอบคนละข้อนักเรียนตอบผิด 5 ข้อ และนักเรียนได้ช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดได้ถูกต้อง นักเรียนตอบถูกทุกข้อ นักเรียนที่ตอบถูกมากที่สุดคือ 16 ข้อ จำนวน 7 คน และนักเรียนที่ตอบถูกน้อยที่สุด 9 ข้อจำนวน 5 คน - นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับแผนที่ทำได้เช่น ▪ I’m going to visit my uncle in Malaysia. ▪ I’m going to Phuket with my parents. ▪ I’m going to take a short course in Bangkok. ▪ I’m going to relax at home. ▪ I’m going to Pattaya to relax.	บันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ประทับใจในการให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคต” นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจตรงที่อาจารย์ได้ฝึกให้นักเรียนได้คิดกันว่าโลกข้างหน้าจะเป็นอย่างไร” ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาสาระที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เรียนเกี่ยวกับ will, be going to, I think so และ I don’t think so เข้าใจค่ะ นักเรียนคนที่ 2 “เรียนเกี่ยวกับ future tense, be going to, I think so และ I don’t think so พอเข้าใจและได้ถามเพื่อนในส่วนที่ยังไม่เข้าใจและตอนนี้เข้าใจแล้ว 2. นักเรียนชอบวิธีการสอนที่เน้นให้ฝึกการคิด และกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่มจากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบการทำงานเป็นกลุ่มจะได้คิดในหลายๆด้านและให้มีความ

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ละคนเขียน 1 สิ่งที่คุณจะทำในฤดูร้อนปีหน้า หรือเมื่อหยุดพักผ่อนแล้วให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม แต่ละคนพูดเกี่ยวกับแผนของตนให้สมาชิกในกลุ่มฟัง 4. ครูนำประโยคจาก Grammar chart ในหนังสือเรียนมาเขียนบนกระดาน ดังนี้ Will people eat artificial food? I guess so. I hope not. Are they going to travel to other planets? I think so. I don't think so 5. ครูให้นักเรียนสังเกตและหาข้อสรุปร่วมกัน 6. นักเรียนฝึกใช้ will, be going to, I think so. และ I don't think so. โดยทำแบบฝึกหัดใน worksheet 13 เรื่อง Anticipating Probabilities 7. นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ตอบคำถามในแบบฝึกหัดที่ 3 B ในหนังสือเรียน นักเรียนจะ ต้องพูดแสดงความคิดเห็นว่าสิ่งของต่าง ๆ ในภาพที่เห็นจะยังคงใช้กันอยู่ใน 50 ปี ข้าง หน้าหรือไม่จะให้เหตุผลสนับสนุนคำตอบของตน	- นักเรียนสามารถสรุปได้ - นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบฝึกหัด 15 นาที ครูให้อาสาสมัคร 15 คนอ่านคนละ 1 ประโยค พร้อมเฉลยคำตอบ - นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้และส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน เช่น กลุ่มที่ 4 1. We think fax machines will be using in fifty years. They give convenience to people. 2. We think telephone will be using in fifty years. People can communicate easily with each other.. 3. We think VCRs won't be using in fifty years . We have computers to do everything. 4. We think ballpoint pen will be using in fifty years. People can write easily with it. 5. We think magazines won't be using in fifty years. We use internet to read information. - นักเรียนแต่ละคู่มีความกล้าแสดงออกในการถาม-ตอบหน้าชั้นเรียน ได้ เช่น	สามัคคีกัน” นักเรียนคนที่ 2 “ ชอบลักษณะการสอนของอาจารย์เพราะอาจารย์จะเน้นให้นักเรียนคิดเอง ทำเองโดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา” 3. บรรยายภาสในการเรียนสนุกและตื่นเต้น จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้มีการนำเสนองานการทํานายเกี่ยวกับอุปกรณ์และสื่อต่างๆที่จะใช้ในอนาคตหรือไม่ เพื่อนๆตั้งใจฟังเพื่อนเป็นอย่างดี” นักเรียนคนที่ 2 “ตื่นเต้นเพราะต้องพูดได้ตอบหน้าชั้นเรียนและสนุกที่ได้ฟังเพื่อนนำเสนอผลงานของกลุ่ม” 4. นักเรียนประทับใจในความสามัคคีและกิจกรรมที่ทำจากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “เพื่อนๆในห้องแต่ละกลุ่มมีความสามัคคีกัน ปรึกษาหารือกันทำให้เกิดความสนุกสนาน” นักเรียนคนที่ 2 “การให้นักเรียนออกไปสนทนาหน้าชั้นเรียน เพราะนอกจากจะฝึกสนทนาภาษาอังกฤษแล้วยังเป็นการฝึกความกล้าแสดงออก

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
8. ครูและนักเรียนอ่าน คำสั่ง และตัวอย่างการพูด โต้ตอบแสดงความคิดเห็นใน แบบฝึกหัดที่ 3 C ในหนังสือ เรียน ครูอธิบายวิธีการทำงาน จนนักเรียนเข้าใจแล้วให้ นักเรียนจับคู่กันพูดถามและให้ ความเห็นเกี่ยวกับถ้อยคำที่ทาย เกี่ยวกับอนาคตในกรอบ ด้านซ้าย โดยใช้แบบอย่างการ พูดโต้ตอบทางด้านขวา ครูให้ นักเรียนพยายามให้เหตุผล ประกอบคำตอบของตน	คู่ที่ 1 A : Do you think they'll find a vaccine for AIDS? B : Yes, I think so. A : Why? B : Because researchers are working hard in a laboratory to find cure for AIDS. คู่ที่ 2 A : Do you think there won't be anymore war? B : No, I don't think so. A : Why? B : Because many people are selfish. They think the war will help them to get everything they want. คู่ที่ 3 A : Do you think there won't be any more hunger? B : No, I don't think so. A : Why? B : Many countries in Africa don't have enough food because their countries are poor.	อีกด้วย”
ชั่วโมงที่ 25-26 1. ครูให้นักเรียนช่วยกัน ตั้งจุดประสงค์ในการฟังโดย อาศัยข้อมูลจากคำสั่ง ภาพ และ chart ในแบบฝึกหัดที่ 5 ใน หนังสือเรียน 2. ครูเปิดเทปให้นักเรียน ฟังในส่วนที่ principal กล่าวนำ หยุดเทปเว้นระยะก่อนที่จะบอก ให้นักเรียนฟังเพื่อจะได้ข้อมูล เกี่ยวกับอดีตและอนาคตของ Jimmy 3. ครูเปิดและหยุดเทป เมื่อ principal พูดถึง Jimmy จบ	- นักเรียนสามารถตั้งจุดประสงค์ในการฟัง ได้ คือ การฟังเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับอดีตและ อนาคตของ Jimmy, Jeff และ Sarah - นักเรียนฟังด้วยความสนใจ - นักเรียนสามารถเขียนคำตอบ เกี่ยวกับอดีตได้ แต่ไม่สามารถเขียนคำตอบเกี่ยวกับ อนาคตได้เพราะฟังไม่ทัน ครูจึงเปิดเทปอีกครั้ง นักเรียนจึงเขียนคำตอบได้	ความคิดเห็นของนักเรียน จากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจใน สิ่งที่เรียน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ ฟังเทป เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล พอเข้าใจค่ะ แต่ต้องฟังหลาย รอบและปรึกษาเพื่อนค่ะ” นักเรียนคนที่ 2 “ฟังเพื่อให้ ได้ข้อมูลเกี่ยวกับอนาคตและ อดีตของบุคคล พอเข้าใจค่ะ” 2. นักเรียนชอบกิจกรรม

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ลงให้นักเรียนเขียนข้อความเกี่ยวกับอดีตและอนาคตของ Jimmy ลงในช่องว่าง แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกคำตอบ หลังจากนั้นครูเปิดเทปเกี่ยวกับ Jimmy อีกครั้งหนึ่งเพื่อยืนยันคำตอบ แล้วเปิดเทปซ้ำอีกครั้งหนึ่ง และหยุดเทปที่ประโยค You became a really good athlete. เพื่อให้นักเรียนสังเกตการใช้ became ซึ่งเป็น past tense เป็นสัญญาณแสดงอดีตของ Jimmy ต่อจากนั้นครูเปิดเทปต่อไปและหยุดเทปที่ประโยค ...you're going to make a fine physical education teacher.... และให้นักเรียนสังเกตการใช้ 're going to ซึ่งเป็นสัญญาณแสดงการทำนายอนาคตของ Jimmy แล้วครูก็เน้นว่าในการฟังต่อไป ให้นักเรียนพยายามใช้ประโยชน์จากสัญญาณบอกเวลาอดีตและสัญญาณทำนายอนาคตเหล่านี้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ฟัง และให้นักเรียนฟังเทปจนจบ 4. นักเรียนอภิปรายความหมายของคำศัพท์ที่คิดว่าไม่ทราบ	- ความหมายคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบ คือ athlete, talent, temporarily, symphony orchestra, raising money, privilege, deserve, ceremony นักเรียนสามารถอภิปรายความหมายคำศัพท์บางคำเท่านั้น คือ athlete, talent, symphony orchestra, และ ceremony ส่วนคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบครูเป็นคนอธิบาย - นักเรียนฟังเทป 4 ครั้งเพื่อเขียนคำตอบของบุคคลทั้งสาม	การฟังเทป จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบฟังเทปจากเจ้าของภาษาเพราะเป็นการฝึกทักษะการฟัง” นักเรียนคนที่ 2 “ชอบที่อาจารย์ให้ฟังเทปและเพื่อนๆ อภิปรายความหมายของคำศัพท์” 3. บรรยายภาศในการเรียนไวยากรณ์และสนุก จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “สนุกเพราะนักเรียนส่วนใหญ่แย่งกันออกไปเขียนคำตอบที่กระดานดำ” นักเรียนคนที่ 2 “ไวยากรณ์น้อย เพราะนักเรียนทุกคนต้องตั้งใจฟังเพื่อหาข้อมูลและกลัวว่าจะตอบไม่ได้ แต่พอได้ปรึกษาเพื่อนก็รู้สึก OK ค่ะ” 4. นักเรียนประทับใจตัวครูผู้สอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์จะมีความอดทนในการให้นักเรียนฟังเทปเพื่อหาข้อมูลให้ได้ถึงแม้ว่าจะฟังหลายครั้งก็ตาม” นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์จะพยายามเปิดเทปซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อให้นักเรียนเดิมข้อมูลให้ได้ และอาจารย์จะไม่บอกคำตอบ

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
5.นักเรียนฟังเทปที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลอีก 3 คนที่เหลือ โดยครูหยุดเทปเมื่อ principal พูดถึงแต่ละคนจบลงเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเขียนคำตอบ	- นักเรียนสามารถเขียนคำตอบได้ถูกต้องทั้งหมด	จนกว่านักเรียนจะตอบได้”
6. ครูเขียน chart แสดงข้อมูลเกี่ยวกับอดีตและอนาคตของนักเรียนทั้ง 4 คนบนกระดาน เขียนข้อมูลของ Jimmy และให้นักเรียนผลัดกันออกมาเขียนข้อมูลของอีก 3 คนที่เหลือ	- นักเรียนสามารถบอกได้ว่าหุ่นยนต์ทำอะไรได้ เช่น do the housework, serve the food, work in a factory	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้
ชั่วโมงที่ 27-28 1. นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียนหน้า 23 และพูดเกี่ยวกับหุ่นยนต์ นักเรียนช่วยกันทายว่าหุ่นยนต์ทำอะไรได้บ้าง	- นักเรียนฟังเทป อ่านบทสนทนาด้วยความตั้งใจและสามารถสรุปหัวข้อการสนทนาได้ว่าเกี่ยวกับ intelligent home	1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
2. นักเรียนฟังบทประกอบบทสนทนาในหนังสือเรียน และอ่านในใจตามไปด้วย และพยายามสรุปหาหัวข้อของการสนทนาเพื่อเป็นจุดประสงค์ในการอ่าน	- นักเรียนอ่านบทสนทนา ปรึกษาหารือกับเพื่อนเพื่อตอบคำถาม และครูสุ่มให้นักเรียนตอบคำถามและนักเรียนตอบได้ ดังนี้	นักเรียนคนที่ 1 “comparing and contrasting เข้าใจและทำให้เราสามารถแยกแยะความเหมือนและความแตกต่างกันอย่างไร”
3. นักเรียนอ่านบทสนทนาอีกครั้งหนึ่งเพื่อหาคำตอบของคำถามเกี่ยวกับบทสนทนา ดังนี้	1. The door will open with a touch of a finger. You'll be able to call your refrigerator 2. Someone will call the refrigerator to find out how much he or she needs to buy. 3. A robot will do the cleaning, the washing, and the ironing. 4. If a pipe bursts, the house will call a	นักเรียนคนที่ 2 “comparing and contrasting เข้าใจค่ะ”
1. What are some features of intelligent home?		2. นักเรียนชอบเนื้อหาและการจัดกิจกรรม จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบ

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
2. Why will someone who owns the house call the refrigerator? 3. What is the role of the robot? 4. What are some safety features of the house?	plumber or turn the fire extinguishers automatically and call the fire department. - นักเรียนจับคู่กันอ่านบทสนทนาด้วยความตั้งใจ	เพราะทำให้สามารถรู้ถึงคำที่ใช้ในการเปรียบเทียบในภาษาอังกฤษและรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ” นักเรียนคนที่ 2 “ ชอบเพราะทำให้ได้แยกแยะว่าอันไหนเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ได้แสดงความคิดเห็นได้กล้าแสดงออกมากขึ้น”
4. นักเรียนฟังเทปการสนทนาอีกครั้งหนึ่ง แล้วจับคู่กันอ่านออกเสียงบทสนทนา 5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 9 B ในหนังสือเรียน นักเรียนจับคู่กันแสดงบทบาทสมมติ คนหนึ่งเป็น the owner of the intelligent house อีกคนหนึ่งเป็น a visiting friend เข้าของบ้านอธิบายลักษณะเด่นของ intelligent house และการที่ทำให้ชีวิตของเขา/เธอเปลี่ยนแปลง ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้จินตนาการ	- ครูให้อาสาสมัครจำนวน 5 คู่ออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนและอนุญาตให้นักเรียนดูบันทึกได้ถ้านักเรียนจำไม่ได้ - นักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มด้วยความตั้งใจ และสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของ intelligent home กับ ordinary home โดยส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ดังนี้ <u>Ordinary home</u> - We need a key to open the door. - People have to do the cleaning, washing, and ironing. - People will call the department when there is an emergency. <u>Intelligent home</u> - The door will open with a touch of a finger. - Robots will do all the housework. - The house will call the department automatically when there is an emergency.	3. บรรยายภาคในการเรียนมีทั้งตื่นเต้นและสนุก จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ ตื่นเต้นและสนุกเพราะได้แสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ” นักเรียนคนที่ 2 “ เต็มไปด้วยบรรยากาศที่น่าตื่นเต้นและสนุกเนื่องจากวันนี้ได้มีการจับคู่กันอ่านบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติ ” 4. นักเรียนประทับใจในการนำเสนอผลงาน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ ประทับใจการให้นักเรียนออกมา present เพื่อให้ทุกคนมีความกล้าแสดงออก ” นักเรียนคนที่ 2 “ ประทับใจการ present งานเพราะทุกกลุ่มทำค่อนข้างดี ”

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
7. นักเรียนฝึกทักษะการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างใน worksheet เรื่อง Comparing and Contrasting	- นักเรียนปรึกษากันทำแบบฝึกหัดเป็นคู่ และสามารถทำแบบฝึกหัดได้โดยครูสุ่มให้นักเรียน 11 คนตอบ	

**ตารางผนวกที่ 4 กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วย
การเรียนรู้ที่ 4**

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 29-30		
1. ครูนำเสนอประโยคที่มีคำกริยารูป passive - Ice cream was invented by the Chinese 4,000 years ago. - The Mona Liza was painted by Leonardo da Vinci. - Our bikes have been used by cyclists. - A cure for AIDS will be found by researchers.	- นักเรียนจดบันทึกลงในสมุดด้วย ความตั้งใจ	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการบันทึกอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้แต่ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “เรียนเรื่อง passive voice แต่ไม่ค่อยเข้าใจ” นักเรียนคนที่ 2 “วันนี้เรียน grammar เรื่อง passive voice แต่ไม่ค่อยเข้าใจ” <u>แนวทางแก้ไข</u> ครูผู้สอนนัดนักเรียนเพื่อทบทวนใหม่ในคาบกิจกรรมของนักเรียน ครูได้สอบถามจุดที่นักเรียนไม่เข้าใจและให้เพื่อนนักเรียนอธิบายก่อน ครูเสริมในบางจุดที่ยังไม่ชัดเจน ครูอธิบายเองในส่วนที่นักเรียนไม่สามารถอธิบายได้ จากการสอบถามนักเรียนหลังจากทบทวนเนื้อหาแล้วนักเรียนเข้าใจเพิ่มขึ้น และครูผู้สอนให้นักเรียนไปถามได้ถ้ายังมีจุดไหนที่ยังไม่เข้าใจ มีนักเรียน 5 คน ไปหาผู้สอนนอกเวลาเรียน และครูผู้สอนได้อธิบายเพิ่มเติมจนนักเรียนเข้าใจ
2. นักเรียนสังเกตและบอกว่าประธานของประโยคเป็นผู้กระทำ กริยาเหล่านั้นหรือไม่ และประโยคเหล่านี้เรียกว่า passive voice	- นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามของครูได้ ดังนั้นครูจึงเขียนประโยคที่เป็น active voice ดังนี้ The Chinese invented ice cream 4,000 years ago. Leonardo da Vinci painted Mona Liza. Cyclists have used our bikes. Researchers will find a cure for Aids	
3. ครูเปลี่ยนประโยค passive ที่อยู่บนกระดานเป็น active ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง ดังนี้ - The Chinese invented ice cream 4,000 years ago. - Leonardo da Vinci painted the Mona Liza. - Cyclists have used our bikes. - Researchers will find a cure for AIDS.	- ครูเปลี่ยนประโยคบนกระดานเป็น passive voice ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง Ice cream was invented by the Chinese 4,000 years ago. The Mona Liza was painted by Leonardo da Vinci. Our bikes have been used by cyclists. A cure for AIDS will be found by researchers.	
4. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอภิปรายความแตกต่างของ active กับ passive ครูกระตุ้นนักเรียนโดยการถามเกี่ยวกับรูปประโยค โครงสร้าง และ tense นักเรียน	- นักเรียนสามารถนำเสนอผลการอภิปรายของกลุ่มและสามารถสรุปได้ดังนี้ Active voice ประธานเป็นผู้กระทำ Passive voice ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ	

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
นำเสนอผลการอภิปรายและข้อสรุปของกลุ่ม	โครงสร้างของประโยคที่ต้องดู tense ใน active ว่าเป็น tense อะไร ใน passive ก็ยังคง tense นั้นอยู่และต้องเปลี่ยน verb to be ตาม tense นั้นๆ และตามด้วย verb ช่องที่ 3 ตามด้วย by	2. นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
5. ครูเขียนประโยค passive เพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนออกมาเปลี่ยนเป็น active ดังนี้	- ครูเปลี่ยนจากการเขียนประโยคที่เป็น passive เป็น active ดังนี้	นักเรียนคนที่ 1 “ชอบเนื้อหาที่เรียนถึงแม้ว่าจะยากไปหน่อยแต่เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ”
1. Hamlet was written by William Shakespeare.	1. Shakespeare wrote Hamlet.	นักเรียนคนที่ 2 “ชอบเรื่องนี้ถึงแม้ว่าจะเข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง เพราะไม่เคยเรียนมาก่อน”
2. Coca Cola was invented by Pendleton in 1886 in Atlanta.	2. Pendleton invented Coca Cola in 1886 in Atlanta.	3. บรรยายภาคในการเรียนไม่สนุก จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
3. The law of gravity was discovered by Isaac Newton.	3. Isaac Newton discovered the law of gravity.	นักเรียนคนที่ 1 “ไม่ค่อยสนุกเพราะว่าเนื้อหายากไปหน่อยเพื่อนๆ ไม่สามารถให้คำแนะนำได้”
4. The first Volkswagen was designed by Ferdinand Porche in the early 1930s.	4. Ferdinand Porche designed the first Volkswagen in the early 1930.	นักเรียนคนที่ 2 “เครียดเพราะว่าทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยได้เพื่อนๆ ไม่สามารถช่วยเหลือได้เพราะไม่แน่ใจ”
5. The telephone was invented by Alexander Graham Bell in 1876.	5. Alexander Graham Bell invented the telephone in 1876.	4. นักเรียนประทับใจในตัวครูผู้สอน จากการบันทึกที่ว่า
6. The first 200 Bibles were printed by Gutenberg in 1445 in Germany.	6. Gutenberg printed the first 200 Bibles in 1445 in Germany.	นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์มีความอดทนและมีความพยายามในการสอนลูกศิษย์มาก”
7. The ballpoint pen was made famous by the Hungarian Biro.	7. Hungarian Biro made the ballpoint pen famous.	นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์ไม่ย่อท้อเมื่อนักเรียนตอบไม่ได้และจะอธิบายจนกว่านักเรียนเข้าใจ”
8. The first razor blade was produced by King Camp Gillette in 1903.	8. King Camp Gillette produced the first razor blade in 1903.	
9. New information about the universe will be discovered by scientists in the twenty-first century.	9. Scientists will discover new information about the universe in the twenty-first century.	
10. Hawaii will be visited by tourists this year.	10. Tourists will visit Hawaii this year.	
11. Mark Twain’s books have been read by millions of people through the tears.	11. Millions of people have read Mark Twain’s books through tears.	
12. Spanish has been spoken by people in Latin America for nearly 600 years.	12. People in Latin America have spoken Spanish for nearly 600years.	
	- นักเรียนวางส่วนขยายผิดที่ 2 ข้อคือ	
	1. New information about the universe will be discovered in the twenty-first century by scientists.	
	2. Mark Twain’s books have been read through the tears by millions of people.	
	- ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขในประโยคแรกแต่นักเรียนทำไม่ได้ครูจึงแก้ไขเป็นตัวอย่าง และครูให้นักเรียนสังเกตและช่วยกันแก้ไขในข้อที่ 2	

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
	ปรากฏว่านักเรียนทำได้ ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเองว่าจะวางส่วนขยายของประโยคไว้ตรงไหน นักเรียนสามารถสรุปเองได้โดยให้ตัวแทน 1 คนช่วยสรุปให้เพื่อนฟัง	
6. นักเรียนฝึกเปลี่ยนจุดเน้นในประโยคจาก “doer of the action” เป็น “receiver of the action” ในแบบฝึกหัดที่ 3A ในหนังสือเรียน แล้วให้นักเรียนจับคู่กันตรวจสอบคำตอบของกันและกันก่อนที่จะให้นักเรียนในชั้นผลัดกันอ่านคำตอบที่ตนเขียน แล้วให้นักเรียนอื่นแก้ไขข้อผิดพลาด	- ครูให้อาสาสมัคร 9 คน อ่านคำตอบของตน นักเรียนตอบผิด 2 ข้อ และนักเรียนทั้งห้องช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดจนถูกต้อง	
7. นักเรียนฝึกใช้รูปกริยา passive โดยทำแบบฝึกหัดที่ 3B ในหนังสือเรียน	- นักเรียนทำแบบฝึกหัดด้วยความตั้งใจ ครูให้อาสาสมัคร 9 คนอ่านคำตอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง นักเรียนตอบผิด 1 ข้อเพราะนักเรียนไม่ได้เปลี่ยน verb to be เป็น past tense นักเรียนทั้งห้องช่วยกันแก้ไขจนถูกต้อง	
8. นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน worksheet 15 เรื่อง Passive Voice เป็นการบ้าน	- นักเรียนทุกคนส่งการบ้าน ครูเฉลยคำตอบในคาบโดยการสุ่มถามนักเรียน 11 คน นักเรียนตอบผิด 3 ข้อ เพราะข้อที่ 1 นักเรียนไม่เปลี่ยน verb to be เป็น been ข้อที่ 2 นักเรียนไม่ได้เปลี่ยนกริยา spend เป็น spent ส่วนข้อที่ 3 นักเรียนวางส่วนขยายผิดที่ ดังนี้ Coke's success was made by advertising possible แทนที่จะเป็น Coke's success was made possible by advertising นักเรียนทั้งห้องได้ช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดได้ถูกต้อง	

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 31-32		
1. นักเรียนเปิดหนังสือเรียนหน้า 30-31 และถามนักเรียนว่า T: What is the text type of each one? S: Advertisement T: How do you know? S: Word choices visual images	- นักเรียนสามารถตอบคำถามข้อที่ 1 ส่วนคำถามข้อที่ 2 นักเรียนตอบว่า there is a picture ครูแก้เป็น visual images	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เรียนเกี่ยวกับเทคนิคการเขียนโฆษณา เข้าใจเพราะอาจารย์อธิบายได้ละเอียดพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ”
2. ครูทบทวนโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการเปรียบเทียบคือ ประโยค comparative และ superlative adjectives โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มๆ หนึ่งหา comparative adjectives ในโฆษณาในหนังสือเรียน อีกกลุ่มหา superlative adjectives	- นักเรียนสามารถหาคำศัพท์ที่เป็น comparative และ superlative ได้ดังนี้ Comparative smaller, better, lighter, fresher, more special, more precious, bigger, faster Superlative the smallest, the most compact, the safest and strongest, the greatest, the largest, the lightest and most resistant	นักเรียนคนที่ 2 “เทคนิคการโฆษณาเพื่อให้ผู้บริโภคประทับใจและเลือกซื้อสินค้าที่โฆษณา เนื้อหาค่อนข้างยากแต่ก็พอเข้าใจเพราะอาจารย์ยกตัวอย่างให้เห็นได้ชัดเจน”
3. นักเรียนสรุปรูปคำและการใช้ comparative และ superlative adjectives และให้นักเรียนตั้งข้อสังเกตว่าโครงสร้างประเภทนี้ใช้ค่อนข้างมากในโฆษณาสินค้า	- นักเรียนสามารถสรุปรูปคำและการใช้ comparative และ superlative ได้	2. นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียนและวิธีการสอนของผู้สอนที่ฝึกให้นักเรียนได้ฝึกวิธีการเปรียบเทียบสินค้า จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบเนื้อหาเพราะเป็นการโฆษณาสินค้าซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต และเป็นการฝึกทักษะการตัดสินใจเพื่อเลือกซื้อสินค้าที่ดีที่สุด”
4. ครูอธิบายให้นักเรียนฟังว่าบริษัทต่างๆ เชิญชวนผู้บริโภคให้ซื้อผลิตภัณฑ์ของตนด้วยวิธีการที่หลากหลายดังต่อไปนี้ - Glittering generalities: การทำให้ผลิตภัณฑ์ดูน่าทึ่งโดยไม่มีหลักฐานที่เป็นรูปธรรมสนับสนุน ตัวอย่างที่เห็นชัด คือ เครื่องดื่มชนิดหนึ่งที่อ้างว่า “Life is a sport, drink it up!” ข้อความนี้ดูดีแต่ไม่ทราบจริงๆ แล้วหมายความว่าอะไร	- นักเรียนฟังพร้อมจดบันทึกด้วยความตั้งใจ	นักเรียนคนที่ 2 “ถึงแม้ว่าเนื้อหาค่อนข้างยากแต่อาจารย์ใช้วิธีการสอนที่ดีโดยแสดงแบบอย่างก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำ”

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
- Facts and Figures: การใช้สถิติและข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ลักษณะที่เด่นชัดของผลิตภัณฑ์ เช่น ผู้ผลิตรถยนต์ระบุเวลาที่ใช้ในการเร่งความเร็วจาก 0 ถึง 100 กิโลเมตรต่อชั่วโมง - Emotional Language: การใช้ภาษาที่กระทบใจผู้บริโภคหรือภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ เช่น luxury, beautiful, paradise และ economical เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกดีต่อสินค้าหรือบริการ - Snob Appeal: การสร้างภาพว่าผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการโฆษณาอยู่ในกลุ่มบุคคลชั้นยอดของสังคมที่ใช้ชีวิตอย่างหรูหรา ตัวอย่างเช่น ผู้ผลิตกาแฟจะใช้ presenters ที่แต่งกายหรูหร่านั่งดื่มกาแฟที่มีตราสินค้า (brand) ของตนที่ art gallery - Compare and Contrast: การชักนำให้เชื่อว่าผลิตภัณฑ์หนึ่งดีกว่าอีกผลิตภัณฑ์หนึ่งโดยไม่มีข้อพิสูจน์ที่แท้จริง		3. บรรยายภาพในการเรียน ไม่เครียด จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “บรรยายภาพก็เหมือนทุกคาบที่ผ่านมา ไม่เครียดเพียงแต่ว่าวันนี้ต้องจดบันทึกมากไปหน่อย นักเรียนจะถามครูเมื่อไม่เข้าใจ” นักเรียนคนที่ 2 “เหมือนเดิมคือเป็นกันเองและมีการจดบันทึกเทคนิคการโฆษณาออกไปหน่อย”
5. นักเรียนอ่านโฆษณาในหนังสือเรียนเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้ What advertising techniques were used in each advertisement? What evidence do you have to support it?	- นักเรียนบางคนไม่เข้าใจคำว่า ‘evidence’ มีนักเรียนบางคนรู้ความหมายและครูให้บอกเพื่อน	4. นักเรียนประทับใจวิธีการสอนของครูผู้สอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์มักจะถามคำถามว่า เข้าใจไหม เคลียร์ไหม ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีที่จะตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนและถ้าพวกเขากล่าวว่าไม่เข้าใจอาจารย์จะให้เพื่อนอธิบายก่อนแล้วจึงเสริมทีหลัง” นักเรียนคนที่ 2 “การหาวิธีการโฆษณาเป็นเรื่องยากสำหรับผมแต่อาจารย์ใช้วิธีการที่ดีทำให้ผมเข้าใจเรื่องนี้ง่ายขึ้นโดยที่อาจารย์ได้แสดงแบบอย่างในการหาเทคนิคการโฆษณาพร้อมทั้งชี้ให้เห็นถึงหลักฐานต่างๆหรือเหตุผลมาสนับสนุนเทคนิคนั้นๆ”
6. ครูและนักเรียนอ่านโฆษณารถยนต์ “Bee” ในหนังสือเรียนด้วยกันเพื่อหาคำตอบของคำถามที่เป็นจุดประสงค์ของการอ่าน	- นักเรียนอ่านด้วยความตั้งใจ	5. นักเรียนเสนอแนะว่าควรที่จะแจกเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคการโฆษณาแทนที่จะให้นักเรียนจดบันทึกเอง”

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
7. ครูแสดงแบบอย่างการหาหลักฐานที่จะให้สนับสนุนว่าการใช้ advertising technique ใด หลักฐานที่ครูพบ คือ - การใช้ adjective ใน comparative และ superlative degree แสดงว่ามีการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ ดังนี้ The Bee car is one of world's <u>smallest</u> and <u>most compact</u> cars. its has been proven to be one of <u>the safest</u> and <u>strongest</u> small cars ever.... The Bee car was built with <u>as many safety features as</u> most luxury cars. ผู้ผลิตพยายามบอกว่า Bee car เป็น one of the smallest แต่ก็เป็น one of the most compact และ safest และ strongest นอกจากนั้น ยังมี safety features พอ ๆ กันกับ most luxury cars อาจกล่าวได้ว่าผู้ผลิตนำ compare and contract technique มาใช้ - การใช้ Glittering Generalities เมื่อกล่าวว่า “The Smaller, the Better” - การใช้ Facts and Figures เมื่อกล่าวว่า “It comes with a 650-liter engine...” และ “It was put through all kinds of tests, and it has been proven to be...” - การใช้ Emotional Language นอกเหนือจาก superlative adjectives ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็น emotional language ยังมีคำและวลีดังต่อไปนี้	- นักเรียนฟังและจดบันทึกด้วย ความตั้งใจ	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ต่อจากคาบที่แล้ว อ่านเนื้อเรื่องและบอกเทคนิคการโฆษณาพร้อมหลักฐานที่สนับสนุน พอเข้าใจครับ” นักเรียนคนที่ 2 “หาเทคนิคการโฆษณาต่อจากคาบที่แล้วเป็นกลุ่มและนำเสนองานของแต่ละกลุ่ม” 2. นักเรียนชอบรูปแบบการสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบมากค่ะกับการเรียนและรูปแบบการสอนของอาจารย์ วันนี้ได้อยู่กันเป็นกลุ่มอีกครั้งทำให้นักเรียนมีความสามัคคีในกลุ่มมากขึ้น” นักเรียนคนที่ 2 “ชอบในการสอนของอาจารย์เพราะอาจารย์ได้ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนได้มีความสามัคคีและความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย” 3. บรรยายภาคในการเรียนสนุกและตื่นเต้น จากการบันทึก

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
comfortably, good-sized, fun to drive, inexpensive, economical, versatile, fashionable, parked in very small space		ของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้ทุกคนดูตื่นเต้นทั้งคนที่ออกมา present และคนฟังที่นั่งอยู่ทุกคนตั้งใจฟังกันเป็นอย่างดี” นักเรียนคนที่ 2 “สนุกและเพื่อนๆเสียงดังมากแต่ก็เฮฮากันดี เพราะอาจารย์ไม่ค่อยดุเท่าไร อาจารย์ชอบยิ้มเลยทำให้ทุกคนในห้องไม่เครียดในการเรียน” 4. นักเรียนประทับใจ วิธีการสอนของครูผู้สอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์สามารถที่จะปรับการเรียนเป็นแบบใหม่ แบบที่ดีกว่าเดิมและเปลี่ยนบรรยากาศในการ present โดยใช้ไมโครโฟน” นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจการสอนของอาจารย์ทำให้หนูเข้าใจมากกว่าแต่ก่อนเพราะถ้าเรียนไม่รู้เรื่องเราก็จะไม่ชอบ แต่ถ้าเรียนแล้วเข้าใจและรู้เรื่องทำให้รู้สึกมีความประทับใจ”
8. ครูสรุปให้นักเรียนฟังว่าจากรายการ advertising techniques 5 รายการที่ครูบรรยายมี 4 รายการที่พบว่าได้รับการนำมาใช้ในการโฆษณาหือ Bee คือ Compare and Contrast, Glittering Generalities, Facts and Figures และ Emotional Language และหลักฐานก็คือถ้อยคำที่ครูยกตัวอย่างมาสนับสนุนดังได้กล่าวมาแล้ว	- มีนักเรียนบางคนยังไม่เข้าใจ ครูจึงสรุปอีกครั้ง	
9. นักเรียนช่วยกันอภิปรายคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย	- คำศัพท์ที่นักเรียนอภิปรายมีดังนี้ compact, put through, good sized, economical, versatile, accessories, blended, senses, herbs, spices, rank, extravagantly, banquets, exotic, launched, resistant นักเรียนสามารถอภิปรายและรู้ความหมายคำศัพท์ 8 คำ คือ good sized, economical, blended, senses, herbs, spices, rank, และ resistant ส่วนคำศัพท์ที่เหลืออีก 8 คำ ครูเป็นคนบอกโดยการยกประโยคและตัวอย่างต่างๆ ยกเว้นคำว่า put through นักเรียนไม่สามารถเดาได้ครูจึงบอกความหมายเอง	
10. นักเรียนให้ความเห็นเกี่ยวกับโฆษณา Bee โดยถามว่า Do you want to buy the car? Why or why not? นักเรียนให้ความเห็นตามที่ตนคิดใน worksheet 16 เรื่อง Making Decision	- ครูสุ่มถามนักเรียน 3 คน นักเรียนทั้ง 3 คน ต้องการที่จะซื้อโดยให้เหตุผลว่า 1. Because it's smaller and the best car for me. 2. Because it looks fantastic. I really like it. 3. Because it's fashionable.	ความคิดเห็นของนักเรียน จากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เรียนการฟังเทปเกี่ยวกับโฆษณาและ

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 33-34 1. นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม อ่านโฆษณาเกี่ยวกับน้ำหอม Mystique และรถจักรยาน Trenton และเลือกโฆษณา 1 ชนิด เพื่อหา advertising techniques และ หลักฐานที่สนับสนุน 2. นักเรียนอภิปรายภายในกลุ่ม นำเสนอผลงานของกลุ่มและ นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันอภิปราย คำตอบ 3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ในหนังสือเรียนหน้า 31 แล้วจับคู่ กันตรวจสอบคำตอบ	- นักเรียนทำงานด้วยความตั้งใจ - นักเรียนอภิปรายความคิดเห็น ภายในกลุ่มจนงานสำเร็จโดยใช้เวลา ประมาณ 1 ชั่วโมง และส่งตัวแทนนำเสนอ ผลงานของกลุ่มดังนี้ <u>Mystique (perfume)</u> Emotional language : mysterious, fresh, lighter, fresher, more special, natural Facts and Figures : History of perfume was recounted. Snob Appeal : Perfume was used by the rules of ancient Egypt. In Persia, perfume was considered a sign of high rank or class. <u>Trenton (bike)</u> Facts and Figures : History of bikes was recounted. The bike speed was mentioned, e.g. "Recently one of our bikes reached 75 miles (120 kilometers) an hour... Emotional language and compare and contrast : lightest, most resistant - ครูให้อาสาสมัคร 9 คน อ่าน คำตอบของตน นักเรียนตอบถูกทุกข้อ จากการสอบถามนักเรียนที่ตอบถูกทุกข้อ มี 20 คน นักเรียนที่ตอบผิดมากที่สุดคือ 2 ข้อ จำนวน 8 คน และนักเรียนที่ตอบ ผิด 1 ข้อมี 17 คน	ตอบคำถาม พอเข้าใจและรู้เรื่อง” นักเรียนคนที่ 2 “วันนี้ได้อภิปรายเกี่ยวกับโฆษณาและตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าพร้อมให้เหตุผล พอเข้าใจค่ะ” 2. นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียนที่ฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการตัดสินใจ จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบเนื้อหา เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการโฆษณาสินค้าและเป็นการฝึกทักษะการตัดสินใจของนักเรียนด้วยว่าจะเลือกซื้อสินค้าใดที่ดีที่สุด” นักเรียนคนที่ 2 “ ในปัจจุบันการโฆษณาสินค้าเป็นจุดดึงดูดลูกค้าวิธีหนึ่ง ดังนั้นวิธีการอ่านโฆษณาและตัดสินใจเลือกซื้อสินค้านั้นเป็นทักษะหนึ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ หนูชอบเนื้อหา และวิธีการฝึกการตัดสินใจมากค่ะ” 3. บรรยากาศในการเรียนสนุก ไม่เครียด จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ สนุกมาก เพราะเพื่อนๆในห้องช่วยกันให้ความหมายของคำศัพท์ถูกหมดทั้งสามข้อ และสามารถนำเสนอความคิดของตนได้ ” นักเรียนคนที่ 2 “ตื่นเต้น

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
		เพราะต้องตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าที่เหมาะสมกับตนและต้องนำเสนอความคิดเห็นให้เพื่อนๆ ได้อภิปรายด้วย” 4. นักเรียนประทับใจการสอนของครูผู้สอนและความร่วมมือของเพื่อนนักเรียน จากการบินทักของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ประทับใจในการสอนของอาจารย์เพราะสอนให้นักเรียนทำเองให้ได้ และหนูประทับใจที่เพื่อนๆ สามารถตอบคำถามของอาจารย์ได้” นักเรียนคนที่ 2 “นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือและมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมทำให้ผลงานออกมาดี และทำแบบฝึกหัดได้”

ชั่วโมงที่ 35-36

- นักเรียนดูภาพโฆษณาสินค้าในแบบฝึกหัดที่ 3 C ในหนังสือเรียน ครูให้นักเรียนบอก brand name และ product ในแต่ละภาพ
 - ครูเตือนความจำนักเรียนว่า Compare and Contrast เป็น advertising technique ชนิดหนึ่ง
- นักเรียนสามารถบอก brand name กับ product ได้ถูกต้อง ดังนี้
- Bliss – perfume
Homemade Foods – pet food
Sparkle – toothpaste
Double X – pocket PC
- ครูสุ่มถามนักเรียน 4 คน นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ ดังนี้
- Bliss
Sparkle Toothpaste

ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้

- นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
โฆษณาทั้ง 4 ที่เห็น ก็ใช้เทคนิคนี้ แต่ผู้โฆษณายังเขียนข้อความไม่ตรง ให้นักเรียนช่วยกันเขียนให้ถูกต้อง สมบูรณ์ นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 C ในหนังสือเรียน 3. ครูบอกนักเรียนว่า นักเรียนจะได้ฟังโฆษณาผลิตภัณฑ์ 4 ประเภท นักเรียนจะต้องบอกได้ว่า ผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทรุ่นนี้ใช้ทำอะไร ครูเตือนนักเรียนให้ฟังเพื่อจับ คำหรือวลีที่สำคัญเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ นั้น ๆ 4. ครูเปิดเทปการโฆษณา ผลิตภัณฑ์ 4 ประเภทให้นักเรียนฟัง หยุดเทปเมื่อจบ การโฆษณาแต่ละผลิตภัณฑ์ เพื่อให้นักเรียนตอบคำถามแบบจับคู่ ใน แบบฝึกหัด ที่ 5 ในหนังสือเรียน 5. ครูนำคำศัพท์ที่คาดว่า นักเรียนไม่ทราบความหมายมา อธิบาย โดยเขียนประโยคที่มี คำศัพท์นั้นบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายโดยใช้บริบท จากนั้นครูบอกความหมาย ที่ถูกต้องให้ คำศัพท์ที่ครูนำมาเขียน ในรูปประโยคดังนี้ A dermatologist is a doctor who treats people who have skin diseases. When you are thirsty, there's nothing more <u>invigorating</u> than water. I wish I could <u>get rid</u> of this cold.	most refreshing cleaner, brighter <u>Homemade Foods</u> <u>Double X</u> healthier most reliable - นักเรียนฟังด้วยความตั้งใจ - นักเรียนสามารถจับคู่ผลิตภัณฑ์ ได้แต่ต้องใช้เวลาฟัง 3 ครั้ง ครูให้อาสาสมัครนำเสนอคำตอบของตนเพื่อ พิจารณาร่วมกัน - นักเรียนสามารถเดาความหมาย คำศัพท์ทั้ง 3 คำได้ถูกต้อง	นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เรียนการ อ่านเรื่อง hamburger และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านพอรู้เรื่อง” นักเรียนคนที่ 2 “วันนี้ได้ฝึก การอ่านเกี่ยวกับ hamburger และ เติมข้อมูลใน KWL chart พอทำได้ค่ะ” 2. นักเรียนขอวิธีการ สอนของครูผู้สอน จากการบันทึก ของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ขอวิธีการ สอนอ่านแบบใหม่ของอาจารย์ที่ เรียกว่า KWL หนูไม่เคยเรียน แบบนี้มาก่อน ทำให้หนูมีความ เข้าใจ มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน เนื้อเรื่องมากขึ้น” นักเรียนคนที่ 2 “ชอบ KWL chart เพราะทำให้หนูรู้เป้าหมาย ในการอ่านและเป็นการ โยง ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ในเรื่อง ที่อ่าน” 3. บรรยายภาคในห้องเรียน สนุก จากการบันทึกของนักเรียน ที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “หนูว่าสนุก เพราะว่าเป็นวิธีการสอนอ่านแบบ ใหม่ที่พวกหนูยังไม่เคยเรียนมา ก่อน และเพื่อนๆสามารถตอบ คำถามได้ถึงแม้ว่าต้องใช้เวลามาก ก็ตาม” นักเรียนคนที่ 2 “สนุกกับ การเรียนวิธีการอ่านเนื้อเรื่องที่

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
6. นักเรียนบอกว่าถ้าใช้ผลิตภัณฑ์ตามโฆษณาแล้วจะเป็นอย่างไร ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 D ในหนังสือเรียนโดยเขียนแต่ละประโยคให้สอดคล้องกับข้อมูลในโฆษณา และบอกนักเรียนด้วยว่าประโยคไม่จำเป็นต้องจริง เป็นเพียงการใช้ภาษาเชิงโฆษณา เมื่อนักเรียนเขียนประโยคเสร็จแล้ว ให้แลกเปลี่ยนกันดูกับคู่ของตน แล้วครูให้นักเรียน ผลัดกัน ออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน และนักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกัน แก้ไขให้ถูกต้อง 7. นักเรียนจับคู่กันแสดงความคิดเห็นว่าโฆษณาชิ้นใดใน 4 ชิ้นนี้ดีที่สุด กล่าวคือ เป็นโฆษณาที่ทำให้ตนอยากซื้อผลิตภัณฑ์นั้น อาจจะเพราะสอดคล้องกับความต้องการ เช่น ถ้าเป็นเจ้าของแมว หรือสุนัขก็คงจะอยากซื้อ Homemade Foods และให้นักเรียนช่วยกันบอกคำตอบ	- นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ ดังนี้ 1. If you use Bliss, members of the opposite sex will be attracted to you. 2. If you buy Homemade pet food, your dog and cat will look healthier. 3. If you use Sparkle, your teeth will be cleaner and brighter than ever. 4. If you want mobility and efficiency in a pocket PC, you should buy Double X. - นักเรียนจับคู่แสดงความคิดเห็นด้วยความตั้งใจ ครูสุ่มให้นักเรียนนำเสนอความคิดเห็นของตนเพื่ออภิปรายพร้อมกัน ดังนี้ 1. I want to buy Double X because I want to save my information. 2. I want to buy Bliss because I want to give it to my sister. 3. I want to buy Homemade foods because my cats need good foods. 4. I want to buy Bliss because I want to smell good when they sit near me.	เรียกว่า KWL เพราะผมไม่เคยเรียนมาก่อน” 4. นักเรียนประทับใจครูผู้สอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์มีความพยายามและใช้วิธีการต่างๆ เพื่อให้นักเรียนตอบคำถามให้ได้ ถึงแม้ว่าต้องใช้เวลานานก็ตาม” นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์จะไม่โกรธเวลานักเรียนตอบไม่ได้ และพยายามชี้แนะต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนได้คิดเองและทำเอง อาจารย์ไม่บอกคำตอบโดยตรง เวลานั้นนักเรียนทำไม่ได้”
ชั่วโมงที่ 37-38		
1. ครูเขียน K W L chart บนกระดานให้นักเรียนลอกลงในกระดาษร่าง ดังนี้	- นักเรียนลอก KWL chart ลงในสมุด	

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน						
<table border="1"> <tr> <td>K (Know)</td><td>W (Want to Know)</td><td>L (Learned)</td></tr> <tr> <td> </td><td> </td><td> </td></tr> </table>	K (Know)	W (Want to Know)	L (Learned)					
K (Know)	W (Want to Know)	L (Learned)						
2. ครูเขียน ‘Hamburgers’ บนกระดาน และถามนักเรียนว่า ‘What do you know about hamburgers?’ นักเรียนช่วยกันบอกสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับ hamburgers และครูนำสิ่งที่นักเรียนทุกคนบอกเขียนใน K W L chart ที่ตรงกับ K	- นักเรียนช่วยกันบอกสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับ Hamburger และเขียนใน chart ที่ตรงกับช่อง K ดังนี้ Fast food, not Thai food, made of ground beef, people like to eat							
3. ครูถามนักเรียนว่า What do you want to know about hamburgers? ครูบอกนักเรียนว่าการตอบคำถามที่ครูถามนี้ นักเรียนอาจจะตั้งคำถามย้อนกลับมา เช่น นักเรียนอยากรับว่า ใครเป็นผู้คิด hamburgers ก็ตั้งคำถามว่า Who invented hamburgers? ครูนำสิ่งที่นักเรียน ‘Want to know’ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปคำถามไปเขียนไว้ใน K W L chart ที่ตรงกับ W	- นักเรียนช่วยกันบอกในสิ่งที่อยากรู้และครูเขียนลงในช่อง W ดังนี้ Who invented hamburger? Did hamburger come from the USA? Where does the word “hamburger” come from?	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เรียนต่อจากคาบที่แล้วเกี่ยวกับ hamburger ทำแบบฝึกหัด เข้าใจค่ะ” นักเรียนที่ 2 “ทำแบบฝึกหัดหลังจากอ่านเรื่องเกี่ยวกับ hamburger พอเข้าใจ”						
4. นักเรียนอ่านเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตนเองช่วยกันตั้งไว้ใน K W L chart ช่อง W	- นักเรียนใช้เวลาประมาณ 15 นาทีในการหาคำตอบเพื่อมาเติมในช่อง L ดังนี้ German immigrant No, it came from German. They are sold in a fast food restaurant around the world.	2. นักเรียนชอบวิธีการเรียน และการจัดกิจกรรม จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบวิธีการสอนของอาจารย์ที่ฝึกให้นักเรียนตั้งคำถาม 2 คำถามก่อนที่จะอ่านเพื่อจับใจความ”						
5. นักเรียนอ่านบทความซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้วให้จับคู่กันช่วยกัน	- นักเรียนใช้เวลาประมาณ 20 นาทีเพื่อสรุปในสิ่งที่เรียนรู้และเขียนในช่อง L ดังนี้	นักเรียนคนที่ 2 “ชอบวิธีการสอนที่ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม						

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
หาสิ่งที่ตนเรียนรู้เกี่ยวกับ hamburgers จากบทอ่าน แล้วนำไปเขียนไว้ใน K W L chart ช่อง L ครูบอกนักเรียนว่า นักเรียนควรบอกเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ เท่านั้น	1. Hamburgers were brought to the United State by German immigrants from the city of Hamburg. 2. During the growth of industry, the hamburger became popular. 3. Perhaps there was need for fast, practical, and cheap food for workers. Or perhaps it tasted good. 4. The first chain of fast food restaurants and the drive-in restaurant made the hamburger became even more popular. 5. McDonald's played an important role in promoting hamburgers. 6. The hamburger remains important to U.S. culture. 7. The hamburger is changing according to time.	ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน วิธีการอ่านข้อความโดยการตั้งคำถาม What is this paragraph about? กับ What does it tell about? เป็นเป้าหมายในการอ่าน” 3. บรรยายภาคในการเรียนมีชีวิตชีวา ไม่เงียบเหงา จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ถึงแม้หนูไม่ถนัดในการอ่านภาษาอังกฤษแต่รู้สึกสนุกเพราะต้องตั้งคำถามก่อนอ่านซึ่งหนูไม่เคยเรียนมาก่อน” นักเรียนคนที่ 2 “เต็มไปด้วยการปริศนาหรือระหว่างเพื่อน ๆ และอาจารย์ก็ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา รู้สึกสนุกและไม่เครียดค่ะ” 4. นักเรียนประทับใจวิธีการสอนของครูผู้สอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วิธีการสอนแบบนี้ทำให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่านไม่ใช่อ่านลอยๆเรื่อยๆแล้วตอบคำถามเหมือนสมัยอยู่ม.ต้นประทับใจค่ะ” นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจวิธีการสอนของอาจารย์ที่ตั้งคำถามก่อนอ่านทำให้มีจุดประสงค์ในการอ่านค่ะ”
6. นักเรียนอ่านย่อหน้าแรกของบทความ แล้วตั้งคำถามถามนักเรียนว่า What is this paragraph about? What does it tell about hamburgers?	- นักเรียนตอบว่า “hamburger” คำถามที่ 2 นักเรียนตอบไม่ตรงประเด็น ครูจึงตั้งคำถาม 2 คำถามเพื่อให้นักเรียนตอบตรงประเด็นดังนี้ 1. Where were hamburger invented? 2. Who brought to the USA.? หลังจากครูตั้งคำถามนักเรียนสามารถตอบตรงประเด็นดังนี้ Hamburgers were not invented in the U.S.A. but were brought to this countries by German immigrants.	
7. นักเรียนดูแบบฝึกหัดที่ 10 A ในหนังสือ ครูอธิบายว่านักเรียนจะต้องจับคู่หัวเรื่องในแบบฝึกหัดกับย่อหน้าในบทความ โดยเขียนเลขที่ย่อหน้าไว้ในช่องว่างข้างหน้าหัวเรื่อง ดังตัวอย่างในข้อ 1 ซึ่งหัวเรื่องของย่อหน้าที่ 6 คือ Hamburgers have changed with the times.	- นักเรียนฟังด้วยความตั้งใจและเข้าใจคำสั่ง	

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
8. ครูและนักเรียนช่วยกันอ่านย่อหน้าที่ 1 และช่วยกันนำประโยคที่เป็นหัวเรื่องของย่อหน้าที่ 1 ที่นักเรียนคิดได้ไปเทียบเคียงกับหัวเรื่องในแบบฝึกหัด โดยตั้งคำถาม 2 คำถาม คือ What's this paragraph about? และ What does it tell about?	- นักเรียนอ่านย่อหน้าที่ 1 ด้วยความตั้งใจ หลังจากอภิปรายและแสดงความคิดเห็นร่วมกันทั้งชั้นก็ได้รายละเอียดของย่อหน้าที่ 1 ดังนี้ Hamburgers gained popularity in the United States but they weren't invented there. นักเรียนเทียบเคียงกับประโยคในแบบฝึกหัดก็ใกล้เคียงกับข้อที่ 2 นักเรียนเขียน "first" ซึ่งหมายถึง first paragraph ลงในช่องว่างในข้อที่ 2	จากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 "วันนี้เรียนการสรุปจากเรื่องที่อ่าน พอเข้าใจ" นักเรียนคนที่ 2 "สรุปเรื่องที่อ่านโดยการทำเป็นขั้นตอน เข้าใจ"
ชั่วโมงที่ 39-40 1. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มอ่านย่อหน้าที่ 2, 3, 4 และ 5 และตั้งคำถาม 2 คำถามตามตนเอง คือ What is this paragraph about? What does it tell about? แล้วใช้วิธีการเดียวกันกับวิธีการที่ใช้ในการหาหัวเรื่องของย่อหน้าที่ 1	- นักเรียนทุกกลุ่มอ่านและทำแบบฝึกหัดด้วยความตั้งใจ	2. นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียนและกิจกรรมการเรียนรู้การสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 "ชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะได้รู้ประวัติความเป็นมาของ hamburger ได้ฝึกทักษะการสรุปความจากเรื่องที่อ่าน" นักเรียนคนที่ 2 "ชอบกิจกรรมการสรุปความเพราะเป็นการฝึกให้นักเรียนได้รู้จักวิธีการสรุปความและการทำงานเป็นกลุ่มเพราะได้ปรึกษารื้อกัน"
2. เมื่อนักเรียนทำงานเสร็จแล้ว ครูใช้คำถามทั้ง 2 คำถามดังกล่าวมาแล้ว ถามตอบปากเปล่า แล้วจึงให้บอกคำตอบของแบบฝึกหัดที่ 10 A	- ครูสุ่มถามเป็นกลุ่มและให้ตัวแทนภายในกลุ่มเป็นผู้ตอบ ทุกกลุ่มสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องทั้ง 4 ข้อ	3. บรรยายภาพเป็นกันเอง สนุก มีชีวิตชีวา จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 "สนุกดี เพราะเป็นการฝึกการสรุปความเรื่อง hamburger เป็นกลุ่ม" นักเรียนคนที่ 2 "เป็นกันเอง สนุก และเข้าใจซึ่งกันและกัน อาจารย์ให้คำปรึกษาตลอด"
3. นักเรียนนำข้อความที่เป็นประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้า ที่นักเรียนได้จากการตอบคำถาม What is this paragraph about? และ What does it tell about? นำเสนอหน้าชั้นเรียน	- นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาอ่านผลงานของแต่ละกลุ่ม กลุ่มที่ 1 ทำได้ครอบคลุมมากที่สุดคือ กลุ่มที่ 1 ดังนี้ Paragraph 1 : Hamburgers were not invented in the USA. but were brought to this country by German immigrants. Paragraph 2 : We'll never have a clear answer why hamburger gained popularity.	

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
	Paragraph 3 : “White Castle” was the first fast food restaurant that sold and served hamburgers in the cars. Paragraph 4 : McDonald’s changed the concepts from serving the customers in their cars to serving quickly in the restaurant. Paragraph 5 : Hamburgers remain the important culture to the US people.	4. นักเรียนประทับใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบที่อาจารย์ให้นักเรียนได้ทำเอง จับใจความเองซึ่งจะให้นักเรียนฝึกให้เป็นคนที่คิดอย่างมีวิจารณญาณ”
4. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 10 B แล้วครูให้ผลัดกันบอกคำตอบ	- ครูสุ่มถามนักเรียน 5 คน และนักเรียนตอบได้ทุกข้อดังนี้ 1. Persons who go to another country to live there : immigrants 2. Place where goods and products are displayed : stand 3. Place where customers are served in their cars : drive-in restaurant 4. Clothes worn by members of a group : uniform 5. Food that is inexpensive and is served quickly : fast food	นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจในการมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นภายในกลุ่ม และกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนคิดเองและทำเอง อาจารย์แค่ให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษาเมื่อนักเรียนทำไม่ได้”

ชั่วโมงที่ 41-42

1. นักเรียนช่วยกันบอกคำหรือวลีที่สำคัญในประเด็นสำคัญ	- คำและวลีที่นักเรียนพิจารณาแล้วมีดังนี้

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ของแต่ละย่อหน้า และครูเขียนคำ บนกระดานตามที่นักเรียนบอก แล้ว ให้ทั้งชั้นช่วยกันพิจารณาคำและวลี ที่เขียนนั้นเหมาะสมที่จะเป็นคำหรือ วลีที่สำคัญหรือไม่	ย่อหน้าที่ 1 - invented in German not US. - brought by German immigrants - city of Hamburg ย่อหน้าที่ 2 - two pieces of bread -1904 World's Fair - St. Louis - was a hit ย่อหน้าที่ 3 - the first chain started. - White Castle - drive-in restaurant ย่อหน้าที่ 4 - hot dog replaced by hamburger - served in restaurant - drive-in concept changed - sprang up around the world ย่อหน้าที่ 5 - important to US culture ย่อหน้าที่ 6 - face of hamburger is changing	
2. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม ช่วยกันนำคำหรือวลีที่สำคัญมา สร้างประโยคโดยใช้ถ้อยคำของ ตนเอง ให้นักเรียนพิจารณาว่าจะตัด เดิมคำ หรือรวมประโยคเข้าด้วยกัน ได้บ้าง ต่อจากนั้นจึงเรียบเรียง ประโยคเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง นักเรียนเขียน summary ของ บทความที่นักเรียนช่วยกันสร้างแล้ว ส่งครู	- นักเรียนทำงานด้วยความตั้งใจ นักเรียนช่วยกันตัดคำ เดิมคำ และรวม ประโยคเข้าด้วยกันและเรียบเรียง ประโยคใหม่ที่สมบูรณ์ขึ้นเป็นผลงาน ของกลุ่ม เช่น กลุ่มที่ 3 Hamburgers were invented in Germany from the city of Hamburg. The name of the city became the name of hamburgers but we don't know who invented the hamburger. When industry was growing, the hamburger was popular for workers and was one of the most popular menu. At first McDonald's sold hot dog but hot dogs were replaced by the hamburgers because the hamburgers tasted good. McDonald's also changed the concept from serving the customers in their cars to serving in the restaurant. The hamburgers is very important in the	

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
	USA. กลุ่มที่ 5 Hamburgers were made in Germany in the 19 century. Industry was growing and hamburgers were needed for workers .When the first fast food restaurant was started, a trend of the 1930s was the drive-in restaurant. Customers were served in their cars by waiters in uniform. But the drive-in concept changed, the waiters disappeared. Customers helped themselves. Now, the importance of the hamburger to the US. Culture remains significant.	
3. นักเรียนเลือกผลิตภัณฑ์ที่ตนรู้จัก และสนใจเป็นหัวข้อในการเขียนประวัติความเป็นมาเป็น การบ้านแล้วส่งครู	- นักเรียนไปหาอาจารย์เพื่อขอคำปรึกษาในการทำงานชิ้นนี้ออกเวลาเรียนและนักเรียนใช้เวลาในการทำงานชิ้นนี้ 1 สัปดาห์ นักเรียนทุกคนทำงานเสร็จสมบูรณ์และได้ส่งตามกำหนดเวลาทุกคน	

**ตารางผนวกที่ 5 กิจกรรมการเรียนการสอนและผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วย
การเรียนรู้ที่ 5**

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 43-44		
1. ครูเล่าให้นักเรียนฟังเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตน เช่น I hurt myself last week. I closed my finger in the car door. I hurt myself when I was five years old. I fell off a swing.	- นักเรียนฟังด้วยความตั้งใจ	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทิน มีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่านักเรียนคนที่ 1 “เรียนเกี่ยวกับ reflexive pronoun เข้าใจเพราะไม่ค่อยยากเท่าไร” นักเรียนคนที่ 2 “วันนี้เรียนการใช้ reflexive pronouns พอเข้าใจ”
2. นักเรียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนและแนะนำให้เริ่มต้นประโยคด้วย I hurt myself..	- นักเรียน 3 คน อาสาสมัครพูดเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนดังนี้ 1. I hurt myself last week. I slipped because the floor was wet. 2. I hurt myself when I peeled the mangoes for my sister, 3. I hurt myself when I cook Tom yam last month. I touched the hot pot.	2. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “กิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์นำมาใช้ในตอนนี้ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนง่ายขึ้น” นักเรียนคนที่ 2 “การยกตัวอย่างประโยค การดูภาพประกอบก่อนการอ่านและให้สรุปในสิ่งที่อ่านเกี่ยวกับอะไร การสรุปเรื่องต่างๆด้วยตนเองเป็นการฝึกให้นักเรียนเป็นคนช่างคิดและมีเหตุผลและทำให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้นอีกด้วย”
3. ครูสอนกลยุทธ์ความเข้าใจ : การใช้ภาพถ่ายหัวข้อเรื่อง - ครูให้นักเรียนกวาดสายตา (scan) รูปภาพในหนังสือเรียน ซึ่งแต่ละภาพมีบุคคลที่ได้รับบาดเจ็บ หรือกำลังทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ นักเรียนสรุปหัวข้อเรื่องของภาพทั้งหมดที่ดู ซึ่งก็คือหนทางที่บุคคลอาจได้รับการบาดเจ็บ	- นักเรียนสามารถสรุปหัวข้อเรื่องของภาพทั้งหมดได้	3. บรรยายภาพในการเรียนไม่เครียด จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์ไม่ได้สอนแบบบรรยาย จะมีการให้นักเรียนตอบคำถามบ้าง ช่วยกันสรุปในสิ่งที่เรียน และมีโอกาสซักถามเพื่อนๆและอาจารย์ในการทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดทำให้บรรยายภาพไม่เบื่อเครียด”
4. นักเรียนฟังเพลงและชี้ตัวผู้พูดในภาพในหนังสือเรียน	- นักเรียนสามารถชี้ตัวผู้พูดกับภาพในหนังสือเรียนได้ถูกต้อง	
5. นักเรียนฟังและพูดข้อความในหนังสือเรียนตามเพลง	- นักเรียนฟังและพูดข้อความตามเพลงด้วยความสนใจ	
6. ครูสอน reflexive pronouns - นักเรียนศึกษาการใช้ reflexive	- นักเรียนสรุป reflexive pronouns ได้ถูกต้อง	

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
pronouns ที่อยู่ตอนบนของ Grammar chart ในหนังสือเรียน - นักเรียนช่วยกันสรุป reflexive pronouns (ใช้เมื่อต้องการกล่าวที่เราทำบางสิ่งบางอย่างเอง โดยไม่มีใครช่วย) - นักเรียนสังเกตเพิ่มเติมว่าวิธีที่ง่ายในการจำ reflexive pronouns คือ (เดิม self ข้างหลัง my, your, him, her และ it และเติม selves ข้างหลัง our, them และ your ที่เป็นพหูพจน์)		นักเรียนคนที่ 2 “มีหลายรูปแบบ บางครั้งคั่นคั่นเมื่ออาจารย์ถาม คำถามกลัวจะตอบผิด และบางครั้งสนุกเมื่อเมื่อมีโอกาสได้ปรึกษาหารือกับเพื่อนๆ”
7. เขียนประโยคต่อไปนี้นบน กระดานและให้นักเรียนในชั้นช่วยกันเติม reflexive pronouns ที่ถูกต้องลงในช่องว่าง In horror movies, empires can't see(<u>themselves</u>) in the mirror. Everyone else had gone home. We were all by <u>ourselves</u>. Can both of you do it (<u>yourself</u>), or do you need help? She reminded (<u>herself</u>) not to ask about his problem.	- นักเรียนสามารถเติม reflexive pronouns ในช่องว่างได้ถูกต้อง	4. นักเรียนประทับใจ กิจกรรมการเรียนรู้การสอน จากการบันทึกที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “กิจกรรมมีหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการฟัง เทป การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ การปรึกษาหารือกัน การทำแบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน”
8. นักเรียนทำแบบฝึกหัด 3 A ใน หนังสือเรียน	- ครูสุ่มถามนักเรียน 8 คนเพื่อตรวจสอบคำตอบ นักเรียนตอบถูกทุกคน	นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์ฝึกให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากเรียนเนื้อหาไปแล้วและให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในใบงานอีก แสดงว่าอาจารย์ทุ่มเทกับการสอน ลูกศิษย์มาก”
9. นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน worksheet 17 เรื่อง Reflexive Pronouns, So and Neither ข้อ A	- ครูสุ่มถามนักเรียน 9 คน เพื่อตรวจสอบคำตอบ นักเรียนตอบถูกทุกคน จากการสอบถามนักเรียน นักเรียนที่ตอบถูกทั้ง 9 ข้อ มี 20 คน ตอบผิด 1 ข้อ มี 10 คน และตอบผิด 2 ข้อ มี 13 คน	

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 45-46		ความคิดเห็นของนักเรียนจาก
1. นักเรียนฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุโดยอ่านคำถามและคำตอบตัวอย่างในแบบฝึกหัดที่ 2 A ในหนังสือเรียนและให้นักเรียนดูข้อความไปด้วย	- นักเรียนฝึกถาม-ตอบเป็นคู่ด้วยความสนใจ	การเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “เรียนเกี่ยวกับการใช้ so do I กับ neither do I พอเข้าใจเพราะได้ฝึกพูดและทำแบบฝึกหัด” นักเรียนคนที่ 2 “การพูดได้ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุโดยใช้ so do I กับ neither do I เข้าใจเพราะเพื่อนช่วยอธิบายได้”
2. นักเรียนจับคู่ทำแบบฝึกหัดที่ 2 A โดยตอบคำถามเกี่ยวกับบุคคลในภาพในหนังสือเรียน ตามตัวอย่าง	- ครูสุ่มให้นักเรียน 3 คู่ถาม-ตอบหน้าชั้นเรียนและนักเรียนตอบถูกทุกคู่	2. นักเรียนชอบกระบวนการเรียนการสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์มีขั้นตอนในการสอนที่ดี เป็นลำดับและอาจารย์มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดีทำให้เรารู้เรื่อง” นักเรียนคนที่ 2 “มีการทำกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่นการฝึกถาม-ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุกับเพื่อน การสรุปเนื้อหาที่เรียน การทำแบบฝึกหัด และการสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุซึ่งไม่เหมือนกับอาจารย์ท่านอื่นที่เรียนมา ส่วนมากจะเป็นกิจกรรมเดียวและนักเรียนไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมสักเท่าไร”
3. ครูสอนโครงสร้างประโยค So do I. และ Neither do I. โดยให้นักเรียนศึกษาโครงสร้างประโยค So do I. และ Neither do I. ใน Grammar chart ในหนังสือเรียน และช่วยกันสรุป	- นักเรียนสามารถสรุปหลักการ ใช้ so do I และ neither do I ได้	3. บรรยายทฤษฎีสนทนา ต้นตอ และไม่เครียด จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้รู้สึก
4. ครูพูดประโยคเกี่ยวกับตนเองที่เป็นความจริง แล้วให้นักเรียนผลัดกันตอบโต้เกี่ยวกับตนเองดังนี้ I've been to Pattaya. I didn't eat breakfast this morning. I like to watch mystery movies.	- ครูให้นักเรียนตอบเป็นแถว คือ แถวที่ 1 ตอบข้อที่ 1 แถวที่ 2 ตอบข้อที่ 2 แถวที่ 3 ตอบข้อที่ 3 นักเรียนสามารถตอบโดยใช้ so และ neither ได้ดังนี้ 1. I've been to Pattaya. So, have I. 2. I didn't eat breakfast this morning. Neither did I. 3. I like to watch mystery movies. So do I.	
5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดใน worksheet 17 ข้อ B	- นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องทุกคน	
6. นักเรียนจับคู่กัน ฝึกพูดได้ตอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยครูให้นักเรียนสองคู่ออกมาที่หน้าชั้น	- นักเรียนฝึกพูดได้ตอบด้วยความตั้งใจ	

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
แสดงแบบอย่างการพูดตามแบบฝึกหัดที่ 2 B ในหนังสือเรียน ให้เพื่อนฟัง 7. ครูเปิดเทปถ้อยคำที่บุคคลในภาพในหนังสือเรียนพูดโต้ตอบกัน ให้นักเรียนฟังและพูดตาม 8. นักเรียนจับคู่กันอ่านออกเสียงบทพูดโต้ตอบกัน และให้แต่ละคู่สร้างบทสนทนาโต้ตอบกันเกี่ยวกับการบาดเจ็บ หรือการรอดพ้นจากการบาดเจ็บ และนำเสนอหน้าชั้นโดยใช้ภาษาและท่าทางที่เหมาะสมตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- นักเรียนฟังและพูดตามด้วยความตั้งใจ - นักเรียนจับคู่กันอ่านออกเสียงบทสนทนาและสามารถสร้างบทสนทนาและนำเสนอหน้าชั้นได้ โดยครูสุ่มให้นักเรียนออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียนจำนวน 3 คู่	ตื่นเต้นที่ได้ออกมาสนทนาหน้าชั้นเรียน และสนุกเมื่อฟังเพื่อนๆ มาสนทนาหน้าชั้นเรียนเพราะแต่ละคนมีบุคลิกและท่าทางที่ต่างกัน” นักเรียนคนที่ 2 “สนุกสนานเพราะมีการสนทนาหน้าชั้นเรียน” 4. นักเรียนประทับใจครูผู้สอนและเพื่อนๆนักเรียน จากการบินทักของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์ไม่ย่อท้อในการแนะนำเพื่อนบางคนในการเขียนบทสนทนาจนเสร็จและให้โอกาสเพื่อนนักเรียนที่ทำเสร็จก่อนช่วยนักเรียนที่ยังทำไม่เสร็จ” นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจในความมีน้ำใจของเพื่อนๆที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนคนอื่นด้วยความเต็มใจ”
ชั่วโมงที่ 47-48 1. นักเรียนเรียนรู้สัญญาณบอกเหตุผล so, because และ if โดยครูเขียน ประโยคต่อไปนี้เป็นกระดาน Most accidents happen because people don't pay attention. He didn't turn off the electricity, so he got a shock. If you play with fire, you might get burned. 2. ครูขีดเส้นใต้ because, so และ if ในประโยคทั้ง 3 แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าอะไร คือเหตุและอะไรคือผล โดยครูเขียนกรอบข้างล่างนี้บนกระดาน 3 ชุด แล้วให้นักเรียน	- นักเรียนลอกประโยคลงสมุด - นักเรียนสามารถเดิมข้อความที่เป็นเหตุและผลได้ถูกต้อง	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เรียนเกี่ยวกับการบอกเหตุและผล (cause effect) พอเข้าใจเพราะอาจารย์ยกตัวอย่างและให้ฝึกหาเหตุและผลในแบบฝึกหัด” นักเรียนคนที่ 2 “วันนี้เรียนการใช้ if so และ because ในการบอกเหตุและผล เข้าใจเพราะได้ทำแบบฝึกหัด”

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
อาสาสมัครมาเขียนเดิมข้อความให้สมบูรณ์ ดังนี้ cause effect People don't pay attention most accidents happen. He didn't turn off the electricity. he got a shock You play with fire you might get burned.		2. นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียน วิธีการสอน และขั้นตอนการสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบเนื้อหาที่เรียนเพราะไม่เคยเรียนมาก่อน ถึงแม้ว่าวันนี้เรียนเนื้อหาเยอะไปหน่อยแต่ก็เข้าใจเพราะอาจารย์สอนเป็นลำดับ” นักเรียนคนที่ 2 “วิธีการสอนของอาจารย์ อาจารย์จะอธิบายว่ามีหลักการอย่างไร อาจารย์จะยกประโยชน์ขึ้นมาก่อนเป็นตัวอย่างและให้นักเรียนช่วยกันสรุปเองและอาจารย์จะเพิ่มเติมทีหลัง”
3. นักเรียนสังเกตจากตัวอย่างทั้ง 3 นี้ มีหลักการใช้อย่างไร	- นักเรียนสามารถสรุปหลักการใช้ได้โดยบอกว่า because และ if เป็นสัญญาณบอกเหตุส่วน so เป็นสัญญาณแสดงผล	3. บรรยายากสก่อนข้างเจียบเหงาแต่ไม่เครียดจากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้เจียบไปหน่อยเพราะนักเรียนตั้งใจฟังเนื้อหาก่อนข้างยากแต่ก็ไม่เครียดเพราะมีนักเรียนที่เก่งๆตอบคำถามของอาจารย์ได้ และสรุปหลักการใช้ได้” นักเรียนคนที่ 2 “วันนี้รู้สึกเจียบไปหน่อยในตอนแรกเพราะเรียน grammar แต่ช่วงทำงานกลุ่มก็สนุกเหมือนเดิมเพราะได้พูดคุยกันกับเพื่อนเพื่ออภิปรายงานที่ทำด้วยกัน”
4. นักเรียนฝึกเชื่อมโยงเหตุผลโดยทำแบบฝึกหัด ใน worksheet 18 เรื่อง Identifying Relationship และจับคู่กับเพื่อนเพื่อตรวจสอบคำตอบ	- นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องทุกคน ครูให้อาสาสมัครจำนวน 8 คน อ่านคำตอบของตนเพื่อตรวจสอบแก้ไข	4. นักเรียนประทับใจวิธีการสอนของผู้สอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง จากการบันทึกของ
5. ครูประเมินความสามารถในการเชื่อมโยงเหตุผลและการใช้ประโยคแสดงเหตุผลโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 B ในหนังสือเรียนเป็นกลุ่ม แล้วให้นักเรียนเชื่อมโยงประโยคเข้าด้วยกันโดยใช้ so ประโยคหนึ่ง และใช้ because ประโยคหนึ่ง	- นักเรียนทุกกลุ่มตั้งใจทำแบบฝึกหัดโดยใช้เวลาประมาณ 16 นาที และทุกกลุ่มทำถูกทุกข้อ ครูสุ่มถามบางกลุ่มให้อ่านคำตอบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องดังนี้ 1. The floor was wet, so Mary slipped and fell. Mary slipped and fell because the floor was wet. 2. Julian wasn't wearing a seatbelt, so he hit his head on the windshield. Julian hit his head on the windshield because he wasn't wearing a seatbelt. 3. The baby put his finger in the socket, so he got an electric shock.	

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน						
	The baby got an electric shock because he put his finger in the socket. 4. There wasn't any water to put out the fire, so we had to use sand. We had to use sand because there wasn't any water to put out the fire 5. Janna was riding too fast, so she fell off her bike. Janna fell off her bike because she was riding too fast. 6. I got my hands all blue because I didn't read the "wet paint" sign. I didn't read the "wet paint" sign, so I got my hands all blue.	นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ปกติแล้ว เวลาเรียน grammar กับอาจารย์ ท่านอื่นอาจารย์จะเป็นคนอธิบาย และให้นักเรียนจดตาม แต่อาจารย์สอนต่างกับที่เคยเรียนมาทำให้เข้าใจง่ายขึ้น เพราะเราต้องคิด สังเกต ต้องอภิปรายแล้วจึงสรุป หลักการใช้ให้เข้าใจก่อนที่จะทำแบบฝึกหัด” นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์จะเน้นตัวนักเรียนเป็นหลัก จะถามนักเรียนเข้าใจหรือไม่ นักเรียนต้องสรุปเอง คิดเอง และต้องทำแบบฝึกหัดให้ได้ด้วยตนเองด้วย”						
6. นักเรียนเรียนรู้สัญญาณ ...is the result of...is due to... โดยครูเขียนประโยคต่อไปนี้บนกระดาน Dan's illness <u>is the result of</u> an accident at work. Her success <u>is due to</u> her hard work.	- นักเรียนลอกทั้งสองประโยคลงในสมุด							
7. ชิดเส้นใต้วลีที่เป็นสัญญาณแสดงเหตุผล คือ is the result of และ is due to และให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าอะไรคือเหตุ อะไรคือผล แล้วครูนำสิ่งที่นักเรียนบอกมาเขียนแผนภาพแทนที่ประโยค	- นักเรียนสามารถบอกอะไรคือเหตุ และอะไรคือผลของทั้งสองประโยคได้ถูกต้องดังนี้ <table><tr><td>cause</td><td>effect</td></tr><tr><td>An accident at work.</td><td>Dan illness</td></tr><tr><td>Her hard work.</td><td>her success</td></tr></table>	cause	effect	An accident at work.	Dan illness	Her hard work.	her success	
cause	effect							
An accident at work.	Dan illness							
Her hard work.	her success							
ชั่วโมงที่ 49-50								
1. นักเรียนสำรวจข้อเขียนที่จะอ่าน โดยดูว่ามีชื่ออะไร หัวข้อและหัวข้อย่อยอะไรบ้าง	- นักเรียนสามารถบอกชื่อเรื่องและหัวข้อต่างๆ ได้ดังนี้ ชื่อเรื่อง Common Accidents	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของ						

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
	หัวข้อใหญ่ Facts on และ หัวข้อย่อย Adolescent Injuries, Child Injuries และ Senior Citizen Injuries และ ในหัวข้อย่อย Child Injuries ยังแยกย่อยออกมาเป็น In the home และ Playground related Injuries อีกด้วย	นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อ่านและบอก รายละเอียดในสิ่งที่อ่านเกี่ยวกับการ บาดเจ็บของบุคคลในวัยต่างๆ เข้าใจ” นักเรียนคนที่ 2 “อ่านบทความ เกี่ยวกับการบาดเจ็บแล้วมาเติม ข้อมูลที่ได้ในแผนภาพ เข้าใจค่ะ”
2. ครูแจก worksheet 19 เรื่อง Identifying Elements of a selection เพื่อเติมข้อมูลจากการอ่าน	- นักเรียนใช้เวลาทำ ประมาณ 15 นาทีในการหา ข้อมูลมาเขียนในแผนภาพ ดังนี้ Senior Citizen Injuries 1. head injuries and fractures from falling Adolescent Injuries 1. motor vehicle crashes 2. burning themselves in industry Child Injuries In the Home 1.get an electric shock 2. ingest poisonous substances Playground Related Injuries Injuries from falling something	2. นักเรียนชอบกิจกรรมการ เรียนการสอน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ปกติแล้ว เวลาเรียนการอ่านอาจารย์ท่านก็จะ มีการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน รู้สึกน่าเบื่อแต่ในคาบนี้ไม่ให้ตอบ คำถามแต่ให้เติมข้อมูลจากการอ่าน ในใบงาน” นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์มีใบ งานที่ให้นักเรียนทำกิจกรรมจาก การอ่านที่แปลกกว่าที่เคยทำมาคือ เป็นแผนภาพให้เติม”
3. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง Common Accidents แล้วจับคู่กับเพื่อน ช่วยกันหาข้อมูลเกี่ยวกับการบาดเจ็บของ บุคคลต่าง ๆ แล้วเขียนลงในแผนภาพใน Worksheet 19	- ครูสุ่มถามนักเรียน 9 คน นักเรียน 2 คน ตอบผิดและ นักเรียนได้ช่วยกันอภิปราย และแก้ไขจนถูกต้อง จากการ สอบถามนักเรียนที่ตอบถูก ทั้งหมดมีจำนวน 24 คน	3. บรรยากาศในการเรียน สนุกสนาน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “สนุกเพราะ ได้ทำกิจกรรมในใบงานที่ไม่ใช่รูป แบบเดิมๆแต่เป็นแผนภูมิให้เติม ข้อมูลจากการอ่าน” นักเรียนคนที่ 2 “สนุกเพราะ ได้ทำแบบฝึกหัดที่แปลกใหม่”
4. ครูตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน คือ ให้นักเรียนอ่านเพื่อหาสาเหตุของ การบาดเจ็บของบุคคลวัยต่าง ๆ ครูเตือน นักเรียนให้ใช้ประโยชน์จากสัญญาณ	- นักเรียนเข้าใจ จุดประสงค์ในการอ่าน นักเรียนใช้เวลาประมาณ 17 นาทีในการอ่านและเติมข้อมูล	4. นักเรียนประทับใจตัว ครูผู้สอน จากการบันทึกของ

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
แสดงเหตุผลที่เรียนรู้มาแล้ว คือ so, because, if, ...is the result of...is due to... และบันทึกข้อมูลใน worksheet 20 เรื่อง Identifying Relationship	ใน worksheet ครูสุ่มถามนักเรียน 8 คนเพื่ออ่านคำตอบนักเรียนตอบถูกทุกคน จากการสอบถาม นักเรียนตอบถูกทั้งหมดมีจำนวน 20 คน	นักเรียนที่ว่านักเรียนคนที่ 1 “ความจริงในหนังสือเรียนก็มีแบบฝึกหัดหลังจากการอ่านอยู่แล้วแต่อาจารย์ยังมีใบงานอื่นเพิ่มเติมอีก แสดงว่าอาจารย์มีความตั้งใจที่จะให้นักเรียนเก่งภาษาอังกฤษ”
5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ในหนังสือเรียน	- ครูให้อาสาสมัคร 6 คน อ่านเพื่อเฉลยคำตอบนักเรียนตอบถูกทุกข้อ	นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจในการสรรหาแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำเพิ่มเติมที่นอกเหนือจากในหนังสือ”
ชั่วโมงที่ 51-52		
1. ครูและนักเรียนทบทวนคำที่ใช้ในการบอกเหตุและผล	- นักเรียนสามารถบอกได้	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้
2. ครูตั้งจุดประสงค์ในการฟังครั้งนี้ นักเรียนฟังแล้วบอกว่าเด็กที่อยู่บ้าน ทำอะไรบ้างที่เป็นอันตรายต่อตนเอง	- นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ในการฟัง	1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนจากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
3. นักเรียนศึกษา Worksheet 21 เรื่อง Identifying Elements of a Selection	- นักเรียนศึกษาด้วยความตั้งใจ	นักเรียนคนที่ 1 “ฝึกทักษะการฟังเกี่ยวกับการบาดเจ็บแล้วเติมข้อมูลในใบงาน พอเข้าใจ”
4. ครูแจ้งจุดประสงค์การฟังให้นักเรียนทราบ และอธิบายว่าครูจะเปิดเทปให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง ในการฟังครั้งแรก ยังไม่ต้องเขียนคำหรือข้อความลงใน Worksheet พยายามฟังให้เข้าใจความโดยรวมก่อน เมื่อฟังครั้งที่ 2 จึงเติมคำลงในช่องว่างที่เว้นไว้ ใน Worksheet และเมื่อฟังจบแล้วครูจะให้เวลาเติมคำและข้อความให้เสร็จ แล้วจึงเริ่มฟังข้อความที่เหลือโดยใช้วิธีการฟัง	- หลังจากฟังครั้งที่ 2 นักเรียนไม่สามารถเติมข้อมูลลงในช่องว่างได้ นักเรียนขอนั่งเป็นกลุ่มเพื่อปรึกษารื้อกันครูอนุญาตให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม นักเรียนฟังอีก 3 ครั้งจึงสามารถเติมข้อมูลลงในช่องว่างได้	นักเรียนคนที่ 2 “ฟังเทปเกี่ยวกับอุบัติเหตุและเติมข้อมูลในแผนภูมิ พอเข้าใจ” 2. นักเรียนชอบกระบวนการเรียนการสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “การฟังภาษาอังกฤษยากที่จะฟังให้รู้เรื่อง ชอบวิธีการสอนของอาจารย์ที่มีการตั้งจุดประสงค์ก่อนการฟัง และเทคนิคการฝึกฟังเพื่อเติมข้อมูลในใบงาน”

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
แบบเดียวกัน		นักเรียนคนที่ 2 “ชอบการฟัง เทปแล้วทำงานเป็นกลุ่มจะได้ปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน”
5. ครูอธิบายคำศัพท์ ถ้อยคำ สำนวนที่คาดว่านักเรียนจะไม่เข้าใจ เช่น curious, leave a child out of your sight, get up to, keep something out of the reach, sparkling liquid, knock over, sockets, finger proof, window bar, windowsill, safety nets, keep someone out of	- นักเรียนฟังด้วยความ ตั้งใจและจดบันทึกลงในสมุด	3. บรรยายภาคในการเรียน ตื่นเต้นและสนุก จากการบันทึก ของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ตื่นเต้นอีก ครั้งเพราะได้ฟังเทปอย่างเดียวโดย ไม่ได้ดูเนื้อเรื่อง”
6. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังทีละ ครั้ง และนักเรียนทำกิจกรรมใน Worksheet 21 จนเสร็จ	- นักเรียนทุกกลุ่ม สามารถเติมคำในช่องว่างได้ ครบทุกข้อ	นักเรียนคนที่ 2 “สนุกที่ได้ ทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม ได้ ปรึกษากัน ถ้าไม่มีโอกาสได้ปรึกษา เพื่อนคงแย่แน่ๆเลยเพราะไม่เก่ง วิชานี้”
7. นักเรียนจับคู่กัน ตรวจสอบ คำตอบ แล้วให้ทั้งชั้นเรียนช่วยกันบอก คำตอบ	- ครูสุ่มถามนักเรียน 22 คน เพื่อตรวจสอบคำตอบ นักเรียนตอบผิด 5 ข้อ ครูให้ นักเรียนช่วยกันแก้ไข ข้อผิดพลาดจนถูกต้อง จากการ สอบถามเป็นกลุ่ม ไม่มีกลุ่ม ไหนทำถูกทั้ง 17 ข้อกลุ่มที่ทำ ถูกมากที่สุดคือ 14 ข้อ จำนวน 2 กลุ่ม รองลงมา 13 ข้อ จำนวน 3 กลุ่ม และกลุ่มที่ตอบ ถูกน้อยที่สุดคือ 12 ข้อ จำนวน 1 กลุ่ม	4. ประทับใจวิธีการสอน ของครูผู้สอน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์ได้ เปลี่ยนวิธีการสอนคำศัพท์จากให้ เพื่อนๆช่วยกันอภิปรายเหมือนคาบ ก่อนๆเป็นอาจารย์สอนเองแต่ อาจารย์จะไม่แปลเป็นภาษาไทย อาจารย์จะบอกความหมายและ ยกตัวอย่างประโยคเป็น ภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ อาจารย์ให้เปิด dictionary” นักเรียนคนที่ 2 “วิธีการสอนที่ เป็นขั้นตอนทำให้รู้และเข้าใจว่า ต้องทำอะไร”

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั่วโมงที่ 53-54 1. นักเรียนสังเกตรูปแบบของบทความในหนังสือเรียน และครูถามองค์ประกอบของบทความ 2. ครูตั้งจุดประสงค์ในการอ่านแก่นักเรียนดังนี้ Read to find out what happened to each person? When? Where? Why? or How? 3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านย่อหน้าที่ 1 และ 2 เพื่อจะได้ใช้เป็นแบบอย่างใน การอ่านด้วยตนเอง 4. ครูเขียนคำถามต่อไปนี้บนกระดาน What happened to Aeschylus? When? Where? Why? How? 5. นักเรียนจับคู่กัน ช่วยกันคิดคำตอบของบางคำถามที่ตอบได้แล้วให้นักเรียนบางคนออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน 6. นักเรียนอ่านส่วนที่เหลือของบทความและทำกิจกรรมใน worksheet 22 เรื่อง Identifying	- นักเรียนบอกองค์ประกอบของบทความได้ว่าประกอบด้วย ชื่อบทความ หัวข้อ หัวข้อย่อยและรายละเอียดของบทความ - นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ในการอ่าน - นักเรียนอ่านด้วยความตั้งใจ - นักเรียนสามารถตอบคำถามที่ระบุในบทความได้ดังนี้ 1. What happened to Aeschylus? He was killed. 2. When? When an eagle dropped a tortoise on his head. 3. Why? Aeschylus was bald and the eagle thought his head was a rock for breaking a turtle. - นักเรียนจับคู่กันอ่านด้วยความตั้งใจและตอบคำถามได้โดยครูสุ่มถามนักเรียน 10	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนจากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถาม เข้าใจเพราะมีการปรึกษากับเพื่อน” นักเรียนคนที่ 2 “อ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับบุคคลในอดีตและตอบคำถาม เข้าใจ” 2. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้การสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ชอบกิจกรรมการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านเพราะทำให้รู้ละเอียดมากขึ้นว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อไร ที่ไหน กับใครและอย่างไร” นักเรียนคนที่ 2 “ชอบที่อาจารย์ให้นักเรียนออกมาเขียนคำตอบที่กระดานคำเพื่อฝึกความกล้าแสดงออกของนักเรียนและอาจารย์อ่านเพื่อเป็นแบบอย่างก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน” 3. บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเองและสนุก จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “อาจารย์เป็นกันเองกับทุกคนและคอยชี้แนะในการทำกิจกรรมเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง” นักเรียนคนที่ 2 “สนุกตอนที่

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
Elements of a Selection	คน ช่วยกันอ่านคำตอบเพื่อ ตรวจแก้ไขร่วมกัน นักเรียน ตอบผิด 3 คน นักเรียนทั้งห้อง ช่วยกันแก้ไขจนถูกต้อง	จับคู่กันอ่านเพื่อตอบคำถามเพราะ ได้ปรึกษากับเพื่อน” 4. นักเรียนประทับใจวิธีการ สอนของครูผู้สอน จากการบันทึก ของนักเรียนที่ว่า
7. นักเรียนตรวจดูคำศัพท์ที่ตน ไม่ทราบความหมาย แล้วรวบรวมมา เขียนไว้บนกระดานดำ ครูให้นักเรียน เดาคำศัพท์จากบริบท	- คำศัพท์ที่นักเรียนไม่ ทราบมีดังนี้ survived, accidents, circumstances, mischievous, parachute, windowsill, pacifier, legend, bald, meteorite, awning, lose one's balance, break one's fall นักเรียนสามารถเดา ความหมายคำศัพท์ได้ 6 คำ คือ survived, accidents, legend, bald, parachute, lose one's balance และ break one's fall ส่วนคำศัพท์ที่เหลือครูให้ นักเรียนเปิดพจนานุกรม	นักเรียนคนที่ 1 “ประทับใจ การสอนของอาจารย์ที่ให้นักเรียน สังเกต สำนวนบทอ่านว่ามี องค์ประกอบอะไรบ้างก่อนที่จะ อ่านเพื่อให้ได้ข้อมูล” นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจตอนที่อาจารย์สาธิตการ อ่านย่อหน้าที่ 1 และ 2 เพื่อเป็น แบบอย่างแก่นักเรียนทำให้รู้ว่า จะต้องอ่านอย่างไรให้ถูกต้องและ ได้ข้อมูลที่ต้องการ”
ชั่วโมงที่ 55-56		
1. ครูและนักเรียนสมมติว่าตน เห็นเหตุการณ์ที่ Ricardo ตกลงมาจาก ตึกสูง ครูให้นักเรียนช่วยกันพูดให้ ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่สมมติว่าตน เห็น และข้อเท็จจริงอื่น ๆ เกี่ยวกับ Ricardo ที่สมมติว่าได้รับฟังจากแม่ของ เขาโดยไม่ต้องคำนึงถึงลำดับเวลา กล่าวคือ นักเรียนคิดอะไรได้ก็พูด ออกมาเลย แล้วครูนำข้อมูลที่นักเรียน บอกมาเขียนบนกระดาน	- นักเรียนไม่สามารถ บอกได้ครูจึงเขียนประโยคบน กระดานดังนี้ I saw a two-year-old boy. He fell out of the window of a tall building. I was in the supermarket across from the building. I ran out of the supermarket. An ambulance was speeding along. People shouted. A little boy was lying on a concrete sidewalk.	ความคิดเห็นของนักเรียนจาก การเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจใน เนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ฝึกเขียนเล่าเกี่ยวกับอุบัติเหตุ เข้าใจ” นักเรียนคนที่ 2 “เขียนเล่า เกี่ยวกับอุบัติเหตุพอเข้าใจเพราะ อาจารย์สอนเป็นลำดับว่าต้องทำ อะไรก่อนหลัง”
2. นักเรียนช่วยกันลำดับ เหตุการณ์ โดยเขียนหมายเลข 1, 2, 3... ข้างหน้าประโยค และถ้าเหตุการณ์ใด	- นักเรียนช่วยกันลำดับ เหตุการณ์ที่ได้ถูกต้อง	2. นักเรียนชอบกิจกรรมการ เรียนการสอน จากการบันทึกของ นักเรียนที่ว่า

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
เกิดในช่วงเวลาเดียวกัน ก็เขียนหมายเลขเดียวกัน		นักเรียนคนที่ 1 “ตอนแรกคิดว่าการเขียนเรื่องเป็นอะไรที่ยาก แต่พอมาเรียนกับอาจารย์วิธีการสอน และกิจกรรมที่ได้ทำทำให้รู้วิธีการเขียนเรื่องเล่าได้”
3. นักเรียนลอกประโยคที่ลำดับเหตุการณ์แล้วลงในกระดาษร่าง ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันคิดว่า จะรวมประโยคที่จัดลำดับแล้ว โดยใช้คำเชื่อมประโยคอะไรและที่ใดได้บ้าง	- นักเรียนลอกประโยคที่ลำดับเหตุการณ์ลงในกระดาษดังนี้ 1. I saw a two-year-old boy. 2. He fell out of the window of a tall building. 3. I was in the supermarket across from the building. 4. I ran out of the supermarket. 5. People shouted. 6. A little boy was lying on a concrete sidewalk 7. An ambulance was speeding along.	นักเรียนคนที่ 2 “อาจารย์มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนว่า หนึ่งต้องทำอะไร สองต้องทำอะไร ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น หนูชอบขั้นตอนของอาจารย์ค่ะ”
4. นักเรียนช่วยกันเชื่อมประโยคเข้าด้วยกัน โดยมีตัวแทนผลัดกันขึ้นมาเขียนประโยคใหม่บนกระดาน	- นักเรียนผลัดกันออกมาเขียนประโยคบนกระดานพร้อมเชื่อมประโยคได้ ดังนี้ I saw a two-year-old boy fell out of the window of a tall building when I was in the supermarket across from the building. I ran out of the supermarket. Many people shouted because there was a little boy lying on the sidewalk and ambulance was speeding along to help that boy.	3. บรรยากาศในการเรียนมีชีวิตชีวาสนุก จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
5. นักเรียนช่วยกันดูเนื้อหาโดยรวมว่าจะมีการเพิ่มเติมหรือตัดส่วนใดออกบ้าง	- นักเรียนมีความเห็นว่าจะไม่ตัดหรือเพิ่มเติมส่วนใดแล้ว	นักเรียนคนที่ 1 “สนุกเพราะเพื่อนๆ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและช่วยกันตอบคำถามของอาจารย์ นักเรียนตอบผิดอาจารย์ก็ไม่ว่าอะไรอาจารย์จะถาม Are you sure? ตลอดเพื่อให้ นักเรียนแน่ใจในคำตอบ”
6. นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องของการสะกดคำ ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน	- นักเรียนตรวจสอบด้วยตนเองโดยปรึกษากับเพื่อน	นักเรียนคนที่ 2 “มีชีวิตชีวา เพราะว่ามันนักเรียนได้ตอบกับอาจารย์ได้และตอบคำถามได้”
		4. นักเรียนประทับใจกระบวนการสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า
		นักเรียนคนที่ 1 “หนูยังไม่เคยเรียนการเขียนเองมาก่อน ตอนแรกรู้สึกยาก แต่พอเรียนแล้วทำให้รู้วิธีการเขียนอาจารย์สอนตามขั้นตอนและสาธิตก่อนที่จะให้นักเรียนทำ”

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
7. นักเรียนลอกเรื่องที่ได้อ่าน เรียบร้อยแล้วอีกครั้งหนึ่ง	- นักเรียนลอกเรื่องลงในสมุดเพื่อเป็นตัวอย่าง	นักเรียนคนที่ 2 “หนูประทับใจวิธีการสอนของอาจารย์ที่ทำให้หนูรู้สึกเข้าใจขึ้น”
ชั่วโมงที่ 57-58		
1. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 11 ในหนังสือเรียน ให้นักเรียนเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยเห็น โดยใช้กระบวนการเขียนตามแบบอย่างที่ได้ปฏิบัติร่วมกัน	- นักเรียนเขียนเล่าเหตุการณ์โดยใช้เวลา 40 นาที ครูเดินดูเล่นนักเรียนทั่วห้อง เพื่อให้คำแนะนำ	ความคิดเห็นของนักเรียนจากการเขียนอนุทินมีผลดังนี้ 1. นักเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “วันนี้ได้เขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตัวเอง เข้าใจและพอทำได้” นักเรียนคนที่ 2 “เขียนเล่าเรื่องอุบัติเหตุที่เคยเห็น เข้าใจและพอทำได้”
2. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มๆ แต่ละคนอ่านงานเขียนของเพื่อนในกลุ่ม ให้ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและช่วยตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	- นักเรียนแต่ละคนช่วยกันอ่านงานเขียนและตรวจแก้ไขข้อผิดพลาดตามความสามารถของนักเรียนนอกเวลาเรียน	2. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “ถึงแม้ว่าการเขียนเรื่องที่เกิดขึ้นไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ก็พอทำได้เพราะได้ปรึกษากับเพื่อนและมีอาจารย์คอยให้คำแนะนำ”
3. นักเรียนร่างงานเขียนอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ได้รับความคิดเห็นจากเพื่อนในกลุ่มและนำเสนอส่งครู	- นักเรียนแก้ไขงานเขียนตามที่เพื่อนแนะนำเป็นการบ้านและนำเสนอส่งครู	นักเรียนคนที่ 2 “หนูชอบกิจกรรมการเรียนในวันนี้เพราะเป็นการฝึกเขียนจริง จากการเรียนวิธีการเขียนในคาบที่ผ่านมา หนูว่าการปรึกษาหารือมีส่วนที่ทำให้หนูทำงานนี้ได้” 3. บรรยากาศในการเรียนสนุก จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “สนุกค่ะ เพราะว่า ได้ฝึกการเขียนเรื่องและให้เพื่อนช่วยตรวจแก้ไขและอาจารย์

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ความคิดเห็นของนักเรียน
		คอยให้คำแนะนำ” นักเรียนคนที่ 2 “ไม่เครียด เพราะได้ปรึกษาเพื่อนๆตลอดและอาจารย์ด้วย” 4. นักเรียนประทับใจเพื่อน และครูผู้สอน จากการบันทึกของนักเรียนที่ว่า นักเรียนคนที่ 1 “หนูประทับใจเพื่อนๆที่ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เพราะหนูไม่เก่ง ภาษาอังกฤษและอาจารย์ก็เป็นกันเองทำให้หนูกล้าที่จะถามอาจารย์ค่ะ” นักเรียนคนที่ 2 “ประทับใจความเป็นกันเองของ อาจารย์และความร่วมมือของเพื่อนๆในการเรียนค่ะ”

ภาคผนวก ค

ประมวลการสอนและตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ประมวลการสอน (Course Syllabus)

รายวิชาภาษาอังกฤษ อ41101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนครราชสีมา

ผู้สอน

ชื่อ-สกุล	ห้องทำงาน	โทรศัพท์ / e-mail
นายอามัดไญนี คาโอะ (Amatyainee Da-oh)	1-204	01-9902539 e-mail : g4786032@ku.ac.th

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกทักษะทางภาษาให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในทักษะต่างๆต่อไปนี้

การฟัง ฟังข้อมูล บทสนทนา การสนทนาทางวิชาการ การสัมภาษณ์ การโฆษณา สุนทรพจน์
คำแนะนำ เพื่อให้เข้าใจ ตอบคำถาม จับประเด็นจากสิ่งที่ได้ฟังโดยใช้กระบวนการฟัง และทักษะ
การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การพูด สนทนาเกี่ยวกับคุณลักษณะ บุคลิกภาพของตนเองและครอบครัว ขอและให้
คำแนะนำเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า อภิปรายเกี่ยวกับอาชีพ การสมัคร
งานที่ตนสนใจ ความต้องการที่จะทำ และการทำนายเหตุการณ์ในอนาคตโดยใช้ภาษาที่สละสลวย
เหมาะสมโดยการฝึกปฏิบัติ ใช้กระบวนการกลุ่ม และการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อสื่อความได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่าน อ่านประกาศ บทเพลง บทสนทนา บทความเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ประวัติศาสตร์ให้
ถูกต้องตามกระบวนการอ่านการจับใจความ การตีความ และการสรุปความโดยการฝึกปฏิบัติ ใช้
กระบวนการกลุ่มและการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน เขียนบรรยายตนเองเกี่ยวกับเพื่อน ครอบครัว และอุบัติเหตุ เขียนจดหมายสมัครงาน
คำแนะนำในการแก้ปัญหา เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสินค้าและผลิตภัณฑ์ โดยใช้
กระบวนการเขียน การฝึกปฏิบัติ การสืบค้น การสื่อความ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. เข้าใจน้ำเสียงความรู้สึกของผู้พูด คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำบรรยาย
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน
3. เข้าใจ ดีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อต่างและถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง
4. เข้าใจ ดีความ วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์
5. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
6. ใช้ภาษาแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการ เสนอบริการแก่ผู้อื่นและเจรจาต่อรอง
7. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหา เหตุการณ์ต่าง ๆ สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ
8. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเอง
9. นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานเกี่ยวกับประสบการณ์และเหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไป
10. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ
11. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม และสินค้าด้วยวิธีการที่หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ
12. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล กาลเทศะและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
13. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี ส่วนวน ประโยค และข้อความที่ซับซ้อน และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
14. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
15. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษ ในการแสวงหาความรู้ การเข้าสู่สังคมและอาชีพ
16. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
17. ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา และชุมชนด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน

18. ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุมตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1. การจัดหมวดหมู่ (classifying) หมายถึง ความสามารถในการหาความเหมือนของคำศัพท์ ลำนวน ประโยคและเหตุการณ์ แล้วนำมาจัดหมวดหมู่ตามความเหมือน
2. การแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (distinguishing between fact and opinion) หมายถึง ความสามารถในการบอกว่าประโยคที่กล่าวถึงนั้นเป็นความจริงหรือความคิดเห็น
3. การระบุโครงสร้างและการย่อความ (outlining and summarizing) หมายถึง ความสามารถในการบอกประเด็นหลักว่าข้อมูลเกี่ยวกับอะไร และรายละเอียดต่างๆ อย่างย่อๆ
4. การเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง (comparing and contrasting) หมายถึง ความสามารถในการบอกความเหมือนและความแตกต่างของคำศัพท์ ลำนวน ประโยค สิ่งของและเหตุการณ์ต่างๆ
5. การระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล (identifying relationship) หมายถึง ความสามารถในการหาและบอกความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูล
6. การคาดการณ์ความเป็นไปได้ (anticipating probabilities) หมายถึง ความสามารถในการคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มี
7. การระบุองค์ประกอบของข้อมูล (identifying elements of a selection) หมายถึง ความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูลว่าเกิดอะไรขึ้นที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และใครมีส่วนเกี่ยวข้อง
8. การสรุปความ (drawing conclusion) หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมข้อมูล และให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงที่มีเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล
9. การระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข (identifying problems and resolutions) ความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็นปัญหาเพื่อกำหนดปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ไข
10. การตัดสินใจ (making decision) หมายถึงความสามารถในการพิจารณาแนวทางที่สมเหตุสมผลที่สุดจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจสรุป

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ความรับผิดชอบหมายถึง การปฏิบัติสิ่งต่างๆที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็น และเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้
2. ความกล้าแสดงออกหมายถึง มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นด้วยความมั่นใจ

หัวข้อหน่วยการเรียนรู้

- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issues : Background
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Personal Identification : Careers
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology : What Will Be Will Be
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Consumption : Only the Best
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare : Did You Hurt Yourself?

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. การอภิปรายและแสดงความคิดเห็น
2. การทำงานเดี่ยว งานคู่ และงานกลุ่ม
3. การฝึกฝนทางภาษาควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเน้นการปฏิบัติจริง
4. การสร้างองค์ความรู้

ชิ้นงาน

1. งานสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนชื่นชอบ
2. งานเขียนบรรยายบุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนชื่นชอบ
3. งานเขียนจดหมายสมัครงานและ resume
4. งานแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับ intelligent home
5. งานเขียนประวัติความเป็นมาของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์
6. งานเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยเห็น

สื่อ/อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องมี

1. พจนานุกรม
2. แฟ้ม

การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

1. แบบฝึกหัด ชิ้นงาน (แฟ้มสะสมงาน) งานเขียนอนุทิน (journal)	60 %
2. สอบปลายภาค	40 %

การประเมินผลการเรียน

80 คะแนนขึ้นไป	4
76-79 คะแนน	3.5
70-75 คะแนน	3
65-69 คะแนน	2.5
60-64 คะแนน	2
59-55 คะแนน	1.5
50-54 คะแนน	1
น้อยกว่า 49	0

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issues : Background

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.3

เรื่อง Immigrants เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น และการระบุรายละเอียดหรือองค์ประกอบของข้อมูลจากการอ่านบทความ หรืองานเขียนที่ไม่ใช่คำว่าเป็นวิธีการสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านมีเป้าหมาย และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ด.1.1.4 เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความข้อมูลข่าวสาร บทความสารคดี บันเทิงคดีจากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- ด.1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหา เหตุการณ์ต่างๆ ในชุมชนและสังคม สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่างๆ รวมทั้งการวางแผนในการเรียนและอาชีพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ตีความ แสดงความคิดเห็น แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และระบุรายละเอียดหรือองค์ประกอบจากบทความที่อ่าน
2. มีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น
3. มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1. distinguishing between fact and opinion
2. identifying elements of a selection

กิจกรรมการเรียนรู้

Presentation

1. ครูเชื่อมโยงประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนเกี่ยวกับ immigrant โดยการถามคำถามดังนี้
 - T : What do you know about immigrant?
 - : Do you want to migrate to another country? Why? Why not?
 - T : Look at the picture .What is the title of this passage?

- S : The United States: A Nation of Many Nations.
 T : What does “A nation of many nations” means?
 S : Nation where people from different nations and races come to live together.
 T : Look at the picture again. Who are they?
 S : Immigrants.
 T : Where are they?
 S : On a ship.
 T : Do we have immigrants in Thailand?
 S : Yes.
 T : Why do people migrate?
 S : To escape from the war. / To find a better life.

2. ครูแจ้งวัตถุประสงค์ในการอ่านว่านอกจากนักเรียนจะได้อ่านเพื่อจับใจความแล้ว นักเรียนจะได้ฝึก การแยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น และการระบุนายละเอียดหรือองค์ประกอบของข้อมูลที่อ่าน วัตถุประสงค์ในการอ่านมีดังนี้
1. Read to find out about the immigrants’ life in their countries.
 2. Read to find out about the immigrants’ life in the United States.
 3. Read to find out their trips.
 4. Read to find the author’s opinion.

Practice

3. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 7 กลุ่ม แต่ละกลุ่มอ่านตามวัตถุประสงค์ในการอ่าน
4. ครูแจกใบบันทึกการคิดรายบุคคล สำหรับบันทึกตามวัตถุประสงค์ในการอ่าน
5. นักเรียนจับคู่กันอ่านเนื้อหาข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และบันทึกไว้ในใบบันทึกให้เวลาทำ 15 นาที
6. นักเรียนเปรียบเทียบผลการคิดของตนกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อพิจารณาว่าเหมือนหรือแตกต่างกันเพื่อหาข้อสรุปของกลุ่ม
7. นักเรียนนำเสนอผลงานของกลุ่ม และอภิปรายร่วมกันพร้อมเฉลยคำตอบ
8. นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการแยกแยะข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง

Production

9. นักเรียนทำแบบฝึกหัด worksheet 4 เรื่อง Immigrants เพื่อฝึกทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

สื่อการเรียนรู้

1. worksheet

การวัดผลและประเมินผล

1. ตรวจสอบความถูกต้องของการตอบคำถามหลังการอ่านบทความ
2. ตรวจสอบความถูกต้องในการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น และการระบุรายละเอียดหรือองค์ประกอบของข้อมูลหลังการอ่านบทความและจากการทำแบบฝึกหัด
3. สังเกตพฤติกรรมในการอภิปรายภายในกลุ่มและความรับผิดชอบในการทำงาน

Worksheet 4

เรื่อง Immigrants

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ : Facts and Opinions

Name _____ Surname _____ No. _____

A statement telling something that is true is called a fact. A statement from someone about their thoughts or beliefs is called an opinion.

A. In the blanks provided, write “F” after each fact and “O” after each opinion.

1. Singapore is a country in Asia.
2. The flag of Singapore is red and white.
3. I love Singapore
4. More Singaporean should visit Disneyland.
5. I think Singapore is much too busy.
6. Orchard and City Hall are two metro stations.
7. I think it's great going to the zoo at night.
8. You will see plenty of big aeroplanes at Singapore's
Changi Airport.
9. Chinatown is one of my favourite places.
10. I think it's better to travel on the metro than on the bus.
11. Sometimes, Singapore has thunderstorms.
12. Sir Stamford Raffles is an important man in Singapore's
history

B. The story below contains four facts and four opinions about Singapore. Write the facts and the opinions in the space provided.

A Day in Orchard Road

On Saturday, my aunt and I went to Orchard Road. When we got off the MRT, we walked around and thought, “This place is very nice.” Orchard Road is very busy and has many buildings. One of the shopping centres is called ‘Wisma Atria’. I wanted to buy a Singapore flag but I couldn’t find a shop that sold one. After searching for almost an hour, I found a shop that sold flags so I bought one. I think the flag of Singapore is one of the best flags in the world. My aunt wanted to buy some clothes. She said, “I would like to buy a warm coat.” I said, “Why do you want to buy a warm coat? Singapore never gets very cold.” “I know it doesn’t,” said my aunt. “The coat is for my holiday to Canada. I’m going to Canada to get away from the heat. Singapore is much too hot.” Then she added, “Singapore is a great place to live in. It’s much smaller than Canada. But Canada is where I like to take my holidays.”

Facts

1.
.....
2.
.....
3.
.....
4.
.....

Opinions

1.
.....
2.
.....
3.
.....
4.
.....

แบบบันทึกการคิดและการอภิปรายรายบุคคล

เรื่อง “Immigrants”

ชื่อ..... สกุล.....

Read to find out about the immigrants' life in their countries.

.....

.....

.....

Read to find out about the immigrants' life in the United States.

.....

.....

.....

Read to find out their trips.

.....

.....

.....

Read to find out the author's opinion.

.....

.....

.....

Read to find out the elements of the passage.

1. For what reasons do people move from one country to another?

2. Why do people call the United States a nation of many nations?

3. What problems do immigrants to new countries face?

4. Would you like to move or to live in a different country? Why or why not?

ใบนำเสนอของ

เรื่อง “Immigrants”

กลุ่มที่ วันที่

สมาชิกในกลุ่ม

- 1..... 2.....
- 3..... 4.....
- 5..... 6.....

Read to find out about the immigrants’ life in their countries.

.....
.....

Read to find out about the immigrants’ life in the United States.

.....
.....
.....
.....
.....

Read to find out their trips.

.....
.....
.....
.....
.....

Read to find out the author’s opinion.

.....
.....
.....

Read to find out the elements of the passage.

1. For what reasons do people move from one country to another?

2. Why do people call the United States a nation of many nations?

3. What problems do immigrants to new countries face?

4. Would you like to move or to live in a different country? Why or why not?

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Personal Identification : Careers

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.2

เรื่อง

Career Changes

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะและทักษะการสรุปความเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาที่สองนักเรียนควรเรียนรู้การใช้ภาษาในสถานการณ์เช่นนี้เพื่อเป็นการเตรียมตนเองให้พร้อมในระดับหนึ่งเพื่อเข้าสู่อาชีพ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ต1.1.1 เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำบรรยาย สารสนเทศ และคู่มือต่าง ๆ
- ต1.1.3 เข้าใจ ดีความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เข้าใจรายละเอียดของบทสนทนาที่ฟังและอ่าน เข้าใจน้ำเสียงและความรู้สึกของผู้พูด และสรุปความได้
2. มีความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1. drawing conclusion

กิจกรรมการเรียนรู้

Presentation

1. นักเรียนดูภาพ Karen และ Ann ในสำนักงาน 2 แห่ง และบรรยายสิ่งที่เห็นในภาพ
2. นักเรียนอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อหาคำศัพท์ จำนวนที่ตนไม่ทราบความหมาย ครูเขียนคำและจำนวนเหล่านั้นบนกระดาน

Practice

3. นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มครูเปิดเทปประกอบบทสนทนาในหนังสือเรียนหน้า 15 นักเรียนฟังและอ่านในใจตามไปด้วยเมื่อจบบทสนทนาแล้วครูให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับบทสนทนา
4. ครูให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับ Endings ทั้ง 3 หัวข้อเป็นกลุ่ม
 - Why don't you send your resume to a different places?
 - You should go to an employment agency.
 - Why don't we start our own company?
5. นักเรียนฟังเทปบทสนทนาย่หว่าง Karen และ Ann อีกครั้งหนึ่ง เป็นการฟังเพื่อจับน้ำเสียง และความรู้สึกของผู้พูด ดังนั้นเมื่อฟังแล้วนักเรียนจะต้องตอบคำถามที่ครูเขียนไว้บนกระดาน 2 คำถามดังนี้
 1. What is Karen's attitude toward her present job? (It's boring)
 2. What does the tone of Ann's last words show? (It shows her self-confidence.)

Production

5. ครูแจก worksheet 12 เรื่อง Drawing Conclusions เพื่อฝึกการสรุปความ

สื่อการเรียนรู้

1. เครื่องเล่นเทป

การวัดผลและประเมินผล

1. ตรวจสอบการตอบคำถามหลังฟังและอ่านบทสนทนา
2. สังเกตการทำงานกลุ่ม

Worksheet 8

เรื่อง Drawing Conclusions

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ : Drawing Conclusions

Name _____ Surname _____ No. _____

Guideline for exercises

- Work quickly and don't use a dictionary
- Try to guess the meaning of new words.
- Think in English to find the correct answer.
- Remember : Your first guess is often the right one!

Direction : Chose the best ending for each paragraph.

1. Virginia lives in a very tall building. Her apartment is on the 40th floor. She likes to look out of the windows. At night she can see.....
 - a. cat and dogs.
 - b. the sun.
 - c. the city lights.
 - d. a lot of children
2. Leo has a very old car. It is 20 years old! It is not very beautiful, and it is not very fast. But it always.....
 - a. goes.
 - b. stops.
 - c. comes.
 - d. sees.
3. A big black cat lives in the house. It sits in the window all day. It likes to look at the people.....
 - a. in the house.
 - b. on television.
 - c. on the street.
 - d. in boats.
4. Tadek almost always has a sandwich for lunch. Sometimes he has an egg sandwich, and sometime he has a meat sandwich. But today he doesn't want a sandwich for lunch. He wants.....
 - a. some pizza.
 - b. breakfast.
 - c. a cheese sandwich.
 - d. to eat at home.
5. The Perez family likes to go to a Cuban restaurant. They go every Saturday evening. They meet their friends at the restaurant, and they have a good.....
 - a. restaurant.
 - b. meal.
 - c. family.
 - d. morning.
6. Dick likes to talk on the telephone. He often talks with his brother in Bombay. He sometimes talks with a friend in Berlin. And every Sunday he talks with his parents in Singapore. Dick pays a lot of money for.....
 - a. clothes.
 - b. restaurants.
 - c. books.
 - d. telephone calls.
7. Many people work all day. After work, they are tired, and they don't want to cook dinner. They like to eat dinner at.....
 - a. home.
 - b. a restaurant.
 - c. a shop.
 - d. work.

8. Tina is in bed. The doctor says she is very sick. She must take some medicine. She can't get out of bed, and she can't go to.....
- a. television.
 - b. home.
 - c. work.
 - d. children.
9. Donna's father is a doctor. Donna also wants to be a doctor. She wants to be a children's doctor. She likes children, and she wants to help.....
- a. them.
 - b. animals.
 - c. students.
 - d. her.
10. Frank doesn't like to visit hospitals for children. He says they are sad places. In these hospitals there are many sick boys and.....
- a. doctors.
 - b. girls.
 - c. mothers.
 - d. medicines.
11. You can't go to Tom's house today. He is very sick. The doctor is there now. He is looking at Tom, and he is asking Tom's mother a lot of.....
- a. money.
 - b. medicine.
 - c. questions.
 - d. answers.
12. Dr. Kapoor gets up at 6:00 every day and goes to the hospital. In the afternoon, he goes to his office. He gets home at 8:00 in the evening. He has a very long.....
- a. work.
 - b. drive.
 - c. office
 - d. day.

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology : What Will Be Will Be

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.4

เรื่อง **Intelligent Home**

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การถามและให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งของเป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงควรเรียนรู้การใช้ภาษาในการขอคำอธิบายกับสิ่งของและต้องรู้จักเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในฐานะผู้บริโภค ในขณะเดียวกันก็ต้องสามารถใช้ภาษาในการให้ข้อมูลได้ในกรณีที่ตนเองทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ต1.2.3 ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหา เหตุการณ์ต่าง ๆ ในชุมชนและสังคม สร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งการวางแผนในการเรียนและอาชีพ
- ต4.1.1 ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา และชุมชนด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน
- ต4.1.2 ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลในสถานศึกษาและชุมชน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านบทสนทนา จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดและเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ได้
2. พูดโต้ตอบในฐานะเจ้าของบ้านและผู้ขายสินค้าได้
3. มีความกล้าแสดงออกในการแสดงบทบาทสมมติ

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1. comparing and contrasting

กิจกรรมการเรียนรู้

Presentation

1. นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียนหน้า 23 และพูดเกี่ยวกับหุ่นยนต์ นักเรียนช่วยกันทายว่า หุ่นยนต์ทำอะไรได้บ้าง

Practice

2. นักเรียนฟังเทปประกอบบทสนทนาในหนังสือเรียน และอ่านในใจตามไปด้วย และพยายามสรุปหาหัวข้อของการสนทนา เพื่อเป็นจุดประสงค์ในการอ่าน

คำตอบ

It is about a new intelligent home.

3. นักเรียนอ่านบทสนทนาอีกครั้งหนึ่งเพื่อหาคำตอบของคำถามเกี่ยวกับบทสนทนา ดังนี้
 1. What are some features of intelligent home?
 2. Why will someone who owns the house call the refrigerator?
 3. What is the role of the robot?
 4. What some safety features of the house?
4. นักเรียนฟังเทปการสนทนาอีกครั้งหนึ่ง แล้วจับคู่กันอ่านออกเสียงบทสนทนา

Production

5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 9 B ในหนังสือเรียน นักเรียนจับคู่กันแสดงบทบาทสมมติ คนหนึ่งเป็น the owner of the intelligent house อีกคนหนึ่งเป็น a visiting friend เจ้าของบ้านอธิบายลักษณะเด่นของ intelligent house และการที่ทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลง ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้จินตนาการ
6. นักเรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของ intelligent home กับ ordinary home โดยการอภิปรายผลการคิดในกลุ่มย่อยและนำเสนอผลการคิดต่อชั้นเรียน
7. นักเรียนฝึกทักษะการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างใน worksheet 15 เรื่อง Differences and Likeness

สื่อการเรียนรู้

1. เทปบันทึกเสียง
2. worksheet

การวัดผลและประเมินผล

1. ตรวจสอบจากการทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการสนทนา
2. ฟังและแก้ไขการอ่านออกเสียงบทสนทนา
3. ฟังและตรวจสอบความกล้าแสดงออกในการแสดงบทบาทสมมติในการเป็นเจ้าของบ้านและผู้ขายสินค้า
4. ตรวจสอบการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างจากการทำแบบฝึกหัด

Worksheet 14

เรื่อง Differences and Likeness

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ : Comparing and Contrasting

Name _____ Surname _____ No. _____

Read each paragraph and underline the signal words. Answer the question following the paragraph. Then write the main idea and the likenesses, differences, or both on the line below.

- Peter and Joe are roommates in Chicago. They both like to cook good meals and have dinner parties, but they have different ideas about what to cook. Peter likes to cook simple food. His favorite foods are steak, potatoes, and apple pie. But Joe prefers special dishes from far-away places. He likes to cook Indian curries and to prepare Japanese sushi. No matter who's cooking, dinner at Peter and Joe's apartment is always delicious.

What is the paragraph comparing?

<i>Differences</i>	<i>Likenesses</i>
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

- Shopping for food in the United States today is not the same as it used to be. In the past, every neighborhood had a little food market. Now every neighborhood has a big supermarket. These are very different places. The old markets were usually small and friendly. People from the neighborhood often stopped there to hear the news or to talk. However, this is not true in today's supermarkets. Supermarkets are usually large and not very friendly. They are not good places for meeting friends or talking. Many people in supermarkets seem to be tired and in a hurry. Often they are not very polite.

What is the paragraph comparing?

Differences

Likenesses

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Consumption : Buy Me!

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.3

เรื่อง **Buy Me!** เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

นอกจากจะพบโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารแล้วนักเรียนมีโอกาที่จะฟังโฆษณาทางวิทยุหรือทั้งฟังและดูจากโทรทัศน์ นักเรียนควรจะได้ฝึกฟังอย่างน้อยที่สุดก็สามารถบอกได้ว่าสินค้าที่โฆษณานั้นคืออะไรก่อนที่จะตัดสินใจซื้อ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ต1.1.4 เข้าใจ ดีความ วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหัวข้อเรื่องที่ฟังได้
2. มีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1. making decisions

กิจกรรมการเรียนรู้

Presentation

1. ครูให้นักเรียนดูภาพโฆษณาสินค้าในแบบฝึกหัดที่ 3 C ในหนังสือเรียน ครูให้นักเรียนบอก brand name และ product ในแต่ละภาพ
2. ครูเตือนความจำนักเรียนว่า Compare and Contrast เป็น advertising technique ชนิดหนึ่ง โฆษณาทั้ง 4 ที่เห็น ก็ใช้เทคนิคนี้ แต่ผู้โฆษณายังเขียนข้อความไม่ตรง ให้นักเรียนช่วยกันเขียนให้ถูกต้องสมบูรณ์ นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 C ในหนังสือ
3. ครูบอกนักเรียนว่านักเรียนจะได้ฟังโฆษณาผลิตภัณฑ์ 4 ประเภท นักเรียนจะต้องบอกได้ว่า ผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทนั้นใช้ทำอะไร ครูเตือนนักเรียนให้ฟังเพื่อจับคำหรือวลีที่สำคัญเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ

Practice

4. ครูเปิดเทปการโฆษณาผลิตภัณฑ์ 4 ประเภทให้นักเรียนฟัง หยุดเทปเมื่อจบการโฆษณาแต่ละผลิตภัณฑ์ เพื่อให้นักเรียนตอบคำถามแบบจับคู่ ในแบบฝึกหัดที่ 5 ในหนังสือเรียน
5. ครูนำคำศัพท์ที่คาดว่านักเรียนไม่ทราบความหมายมาอธิบาย โดยเขียนประโยคที่มีคำศัพท์นั้นบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายโดยใช้บริบท จากนั้นครูบอกความหมายที่ถูกต้องให้ คำศัพท์ที่ครูนำมาเขียนในรูปประโยคดังนี้
A dermatologist is a doctor who treats people who have skin diseases.
 When you are thirsty, there's nothing more invigorating than water.
 I wish I could get rid of this cold.
6. ครูให้นักเรียนบอกว่าถ้าใช้ผลิตภัณฑ์ตามโฆษณาแล้วจะเป็นอย่างไร ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 D ในหนังสือเรียน โดยเขียนแต่ละประโยคให้สอดคล้องกับข้อมูลในโฆษณา และบอกนักเรียนด้วยว่าประโยคไม่จำเป็นต้องจริง เป็นเพียงการใช้ภาษาเชิงโฆษณา เมื่อนักเรียนเขียนประโยคเสร็จแล้ว ให้แลกเปลี่ยนกันดูกับคู่ของตน แล้วครูให้นักเรียนผลัดกันออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน และนักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง

Production

7. ครูให้นักเรียนจับคู่กันแสดงความคิดเห็นว่าโฆษณาชิ้นใดใน 4 ชิ้นนี้ดีที่สุด กล่าวคือเป็นโฆษณาที่ทำให้ตนอยากซื้อผลิตภัณฑ์นั้น อาจจะเป็นเพราะสอดคล้องกับความต้องการ เช่น ถ้าเป็นเจ้าของแมวหรือสุนัขก็อาจจะอยากซื้อ Homemade Foods และให้นักเรียนช่วยกันบอกคำตอบ

สื่อการเรียนรู้

1. เทปบันทึกเสียง

การวัดผลและประเมินผล

1. ตรวจคำตอบจากการทำแบบฝึกหัด จากการฟัง
2. สังเกตพฤติกรรมความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็น

Listening Script

1. Sunray gives you the most wonderful suntan, while protecting your skin all day long, against the wind and the harmful rays of the sun. Use Sunray for utmost care and protection. Recommended by dermatologists all over the world.
2. When you're feeling tired, hot, and thirsty, there's nothing more invigorating than Sparkle. It's cooler than an ocean breeze, fresher than a mountain stream, and it has a delicious fizzy taste. Try Sparkle now.
3. Do you have a splitting headache? Are you suffering from toothache? No Ache will take away your pain, and you will feel better immediately. Why don't you try No Ache and get rid of your aches and pains?
4. "When the kids got home from their camping trip, their suitcases were full of dirty clothes that smelled bad. I just threw all the clothes into the washing machine, added a measure of Spotless, and just at them now. They're clean and Spotless again and they smell great too."

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare : Did You Hurt Yourself

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.5

เรื่อง **Unusual Accidents and Deaths**

เวลา **4** ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องเล่านอกจากจะได้ความเพลิดเพลินแล้วยังทำให้นักเรียนได้ความรู้เกี่ยวกับถ้อยคำสำนวนที่ใช้ และการตั้งคำถามก่อนอ่านเรื่องเล่าจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องเล่าได้ง่ายยิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ต 1.1.4 เข้าใจ ดีความ วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี จากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- ต 1.3.1 นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานเกี่ยวกับประสบการณ์และเหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้
2. พุดนำเสนอความคิดเห็นที่ได้จากการอภิปรายกลุ่ม
3. มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

1. outlining and summarizing
2. identifying elements of a selections

กิจกรรมการเรียนรู้

Presentation

1. นักเรียนสังเกตรูปแบบของบทความในหนังสือเรียน และครูถามองค์ประกอบของบทความ
2. ครูตั้งจุดประสงค์ในการอ่านแก่นักเรียนดังนี้
Read to find out what happened to each person? When? Where? Why? or How?

Practice

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านย่อหน้าที่ 1 และ 2 เพื่อจะได้ใช้เป็นแบบอย่างในการอ่านด้วยตนเอง
4. ครูเขียนคำถามต่อไปนี้บนกระดาน
What happened to Aeschylus? When? Where? Why? How?
5. นักเรียนจับคู่กัน ช่วยกันคิดคำตอบของบางคำถามที่ตอบได้ แล้วให้นักเรียนบางคนผลัดกันออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน

คำตอบ

What happened to Aeschylus?

He was killed.

When?

When an eagle dropped a tortoise on his head.

Where?

Why?

Aeschylus was bald and the eagle thought his head was a rock for breaking a turtle.

How?

Production

6. นักเรียนอ่านส่วนที่เหลือของบทความและทำกิจกรรมใน Worksheet 22 เรื่อง Identifying Elements of a Selection

คำตอบของ Worksheet ที่ 22

What happened to Graves, a Louisiana lawyer? He died.

When?

On Memorial Day of 1987.

Where?

In his boat.

How?

He was struck by a bolt of lightning.

What happened to Manfredo Settala?

He was killed.

How?

He was hit by a meteorite.

What happened to a German soldier?

He survived a plane accident.

When?

During World War I.

How?

He fell out of his seat and was blown back into it by the wind, which enabled him to land the plane safely.

What happened to Bob Hail?

He jumped out of an airplane and hit the ground face first after his main and backup parachute failed.

What happened to Ricardo?

He fell out of the window of the fourth floor of a building and survived.

When?

When he was 2 years old.

Where?

At his place.

Why?

He was pretty mischievous.

How?

While he was leaning on the windowsill, he tried to grasp the pacifier. He lost his balance and fell onto a concrete sidewalk.

6. นักเรียนตรวจสอบคำศัพท์ที่ตนไม่ทราบความหมาย แล้วครูรวบรวมมาเขียนไว้บนกระดาน ครูให้นักเรียนที่ใช้วิธีเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท บอกวิธีการคิดของตนให้เพื่อนทราบ

สื่อการเรียนรู้

1. Worksheet
2. เครื่องเล่นเทป

การวัดผลและประเมินผล

1. ตรวจสอบคำตอบเกี่ยวกับรายละเอียดของบทความที่อ่าน
2. สังเกตการอภิปรายภายในกลุ่ม

Worksheet 22

เรื่อง Unusual Accidents and Deaths

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ : Identifying Elements of a Selection

Name _____ Surname _____ No. _____

What happened to Aeschylus? _____

When? _____

Why? _____

What happened to Graves, a Louisiana lawyer? _____

When? _____

Where? _____

How? _____

What happened to Manfredo Settala? _____

How? _____

What happened to a German soldier? _____

When? _____

How? _____

What happened to Bob Hail? _____

How? _____

What happened to Ricardo? _____

When? _____

Where? _____

Why? _____

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
และการวิเคราะห์ข้อสอบ

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มุ่งวัดความสามารถใน 2 ด้าน ดังนี้
 - 1.1 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 20 ข้อ
 - 1.2 ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 40 ข้อ
2. แบบทดสอบมีจำนวน 60 ข้อ ให้เวลาทำ 90 นาที
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อละ 1 คำตอบ

1. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

Directions : Choose the best answer.

Aminah and Nantana are friends. They both studied at Prince of Songkhla University, Pattani Campus. Aminah came to Bangkok for a meeting and met Nantana at Siam Paragon.

- Aminah : How are you doing? I _____ 1 _____ you since we graduated.
 Nantana : I'm fine. I am happily married. I _____ 2 _____ for TT&T here in Bangkok now.
 Aminah : How long _____ 3 _____ for them?
 Nantana : I have been here since 2000.
 Aminah : And do you have any children?
 Nantana : Yes. We have twin girls.
 Aminah : _____ 4 _____ in Bangkok now?
 Nantana : Yes, but the kids grew up in Nakhon Pathom.
 Aminah : How long have you been living here in Bangkok then?
 Nantana : We just _____ 5 _____ to Bangkok three months ago.
 Aminah : You know. I will miss seeing you at the meeting next month.
 Nantana : Why? Where are you going to go?
 Aminah : I am going to work at a hotel in Pattaya.
 Nantana : Really? How long _____ 6 _____ there?
 Aminah : Three months.

1. a. didn't see	b. don't see
c. won't see	d. haven't seen
2. a. work	b. worked
c. am working	d. have worked
3. a. have you been working	b. did you work
c. do you work	d. will you work

4. a. Did you live
c. Will you live
5. a. have moved
c. will move
6. a. did you stay
c. have you stayed
7. Sally : What are you going to do with that on?
Tom : I'm going to look at _____ in the mirror wearing Dad's uniform.
a. herself
c. myself
8. Rattana : Where did you get that bike?
Suda : My grandfather gave it to me. It _____ in France.
a. was made
c. has been made
9. Suzan : I heard scientists are working hard to fight against a new virus.
Aliz : What are the planning?
Suzan : They hope that a new medicine _____ next month.
a. will be met
c. will be discovered
10. Fatimah : I remember _____ in a pool when I was a young boy.
Fatimah : Were you hurt?
Fatimah : No, I wasn't
a. to fall
c. to swim
11. Catleena : I've never burned myself with a stove.
Barbara : _____ I.
a. So have
c. So am
12. Amorn : My friends are going to spend their vacation in Paris.
Pitak : _____ my parents.
a. So do
c. Neither do
13. Fatimee : _____?
Yusree : She's short, white and has black hair.
a. What is Liza's personality
c. What does Liza look like
- b. Have you lived
d. Do you live
- b. move
d. moved
- b. will you stay
d. do you stay
- b. him self
d. ourselves
- b. is made
d. will be made
- b. will be found
d. will be looked for
- b. falling
d. swimming
- b. Neither have
d. Neither am.
- b. So are
d. Neither are
- b. What does Liza like
d. What is Liza like

14. Arunee: _____?
Sukree: He helps people get well.
a. What does a doctor do
b. What does a doctor help the patients
c. Where does a doctor work
d. Where is a doctor
15. Mary: _____?
Adam: They're made of leather.
a. Where do these shoes from
b. How are these shoes made of
c. How much are they
d. What are these shoes made of
16. Kareem: _____?
Sharif: I slipped and hurt myself.
a. How do you do
b. What happened?
c. What are you doing
d. How have you been
17. Joey: What does a stock broker do?
Stephan: _____.
a. He writes about food
b. He investigates crimes for fee
c. He test-drives new models and checks that car are safe
d. He works in the stock market selling shares
18. Santi: _____?
Hamid: I must have a good sense of test.
a. What do you like
b. Where were you born
c. What are you studying
d. What skill do you need to be a gourmet writer
19. Alisa: _____?
Sakila: I'm interested in working in the office.
a. What do you do
b. What are you doing
c. What jobs are you interested in
d. What have you been doing
20. Narong: I'm feeling not so well and I don't know why.
Sameehah: _____.
a. You should see a doctor
b. You should buy some pills
c. You should see a dentist
d. You should go there

2. ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

Directions : Read the passage and answer the questions. (items 21-24)

Saturday at Joe's café

A man walked into Joe's café on a Saturday. He asked for three vanilla ice creams. Joe thought this was a bit strange, because the man was alone. Joe didn't want to be rude, so he didn't ask any questions. He made the ice creams for the man and took the man's money. The man sat at a table outside. Joe watched him. The man ate one bite from one ice cream. Then the man ate one bite from the second ice cream.

Then the man took a bite from the third ice cream. He continued eating this way until all of the ice creams were gone. Then the man left Joe's ice cream shop.

The next Saturday, the man returned. 'Three vanilla ice creams, please,' he said to Joe.

'You know,' said Joe, 'You don't need to order three at one time. They melt quickly. I can bring you the second one when you have finished the first.'

'No, you don't understand,' the man said. 'I've got two brothers. When we were young, we enjoyed eating ice creams together. Now, one of my brothers live in Canada. My other brother live in Australia. But every Saturday, we each go to an ice cream shop. We each have three ice creams. We feel as if we are eating ice creams together. Then we don't feel so far away.'

'What a lovely story,' Joe said. 'Here are your three ice creams.'

This continued for a few more weeks. Then, one Saturday, the man came, but he ordered only two ice creams. Joe was worried. Was one of the brothers dead?

'I know it isn't my business,' Joe said. 'But has something happened to one of your brothers? Is it the brother in Canada or the brother in Australia?'

The man laughed. 'There is nothing wrong with my brother,' he said.

'Then why have you ordered only two ice creams?' Joe asked.

'I'm getting fat, so I've stopped eating ice creams. I'm just buying ice creams for my brothers.' And the man took his brother's two ice creams to his usual table, and he ate them.

21. Where did the man's brothers live?
 - a. They lived in the same house as the man.
 - b. They lived in houses near the man.
 - c. They lived far away from the man.
 - d. They live in the country.
22. After a few weeks, Joe was surprised. Why?
 - a. The man ordered only one ice cream.
 - b. The man ordered two ice cream.
 - c. The man ordered three ice creams
 - d. The man didn't order ice creams
23. When Joe was worried, what did Joe think?
 - a. 'One brother has stopped eating ice creams.'
 - b. 'One brother has had some kind of accident.'
 - c. 'One brother has moved to a different city.'
 - d. 'One brother has eaten another food.'
24. Why did Joe order only two ice creams?
 - a. He wanted to eat only his brother's ice creams.
 - b. He wanted to eat one ice cream for himself and one for Joe.
 - c. One of his brothers was getting fat.
 - d. One of his brothers was in a hospital.

25. Which items are put in the correct category?
- gemstones : diamond, sapphire, opal
 - shapes : square, circle, triangle
 - vehicles : chariot, rickshaw, caravan
 - coins : franc, mark, peso
26. gardener, taxi driver, police officer, farmers and road worker are.....
- people who work in government
 - people who work with money
 - people who work outside
 - people who work at night
27. John is saving money to buy a model aeroplane. What is his best decision?
- He could try to find money at the park along the footpaths.
 - He could earn money by doing odd jobs for family and neighbours.
 - He could borrow money from his sister and pay her back later
 - He could write a letter to the foundation to give him some money.
28. As a surprise, Mary wants to bake her mother a cake. What is her best decision?
- She could make the cake just before her mother wakes up in the morning.
 - She could make the cake just before her mother is due back from the market.
 - She could make the cake just after her mother leaves for the market.
 - She could make the cake just after her mother leaves for taking a shower.

Directions : Read the passage and choose the suitable words to fill in the summary. (items 29-31)

Say the word “shark” and everyone thinks of a huge torpedo-shaped fish, racing through the ocean with its giant fin cutting the water like a knife. Sure, there are sharks like that but there are lots of other kinds too, all different; large, small, fast, slow, lazy, dangerous and harmless but they all have something in common: all sharks are fish. However, unlike most fish, they don’t have bones; a shark’s skeleton is made of cartilage just like the gristly material that makes up the hard parts of your own nose. Sharks breathe through five to seven openings, called “gill slits”, on each side of their heads.

The summary

Sharks are shaped like torpedoes. Their fins are very large. Although there are many different kinds of shark, each one is a.....29.... Most fish have bones but sharks don’t. They have 30..... A shark’s gill slits are openings, on each side of the head, through which it 31.....

29. a. shark	b. fish
c. knife	d. head
30. a. cartilage	b. body
c. fin	d. nose

31. a. swims
c. breathes
- b. finds for food
d. fights the enemy
32. She goes to different places around the world. Sometimes there are wars. Sometimes people are dying. She takes to the people in these places. Then she tells their stories to the people at home. Many people watch her in the evening. What is her job?
- a. a TV news reporter
c. a radio journalist
- b. a tourist guide
d. a TV cameraman
33. Harold works for a computer company. It is a big company. It has offices in many parts of the world. Harold often must go visit the offices_____.
- a. in other companies
c. before lunch
- b. after work
d. in other countries
34. Dan is an English teacher. He works for a big Japanese company. Some people in the company must speak English at work. Dan teaches them _____.
- a. to understand in Japanese
c. about business
- b. how to live in Japan
d. business English
35. I like to go to this store because the people are very friendly. They always smile and say hello. They help you_____.
- a. find things in the store
c. get a new job
- b. build a new house
d. eat your meal
36. Yesterday we went to see a funny movie. It was a story about love. A man named Jack loved a woman named Jill. Jill loved a man named Jarvis. Jarvis loved a woman named Janet, and Janet loved Jack. All these people had lots of problems, but the movie had _____.
- a. an end
c. bad color
- b. a sad end
d. a happy end
37. Paula is the new manager of the company. At first, the workers didn't want a woman manager, but now they like her a lot. She's a very friendly person, and always_____.
- a. walks away
c. looks at them
- b. listens to them
d. talks to women
38. Many Americans drive their car to work every day. Around the cities, the highways are full of cars every morning and afternoon. Cars are an important cause of air pollution. This is one reason why many U.S. cities _____.
- a. have such clean air
c. have a problem with dirty air
- b. are so large
d. have little air pollution

39. Fitree usually uses rude words to his friends, both boys and girls in his classroom, so nobody wants to talk with him. "Why his friends don't want to talk with Fitree?"
- Fitree get dressed impolitely.
 - Fitree is not good at studying.
 - Fitree talks impolitely with his friends.
 - Friends don't want to talk with Fitree.
40. The area of school cafeteria is very dirty because students always trash the garbage over the ground and the bins are insufficient. Which item could be the suggestion of this problem?
- Built a new cafeteria.
 - Hire many janitors to work.
 - The vendors have to clean the cafeteria.
 - Tell the students not to scatter the garbage over the ground.
41. Sue: Chai, why do you trash paper all over the floor? Don't you see that the room get dirty?
Chai: You are the Cleaning Committee, so you have to pick up these trash paper
What is the result of this problem?
- The classroom is dirty.
 - The papers are scattered in the classroom.
 - The teacher does not teach.
 - No one helps cleaning the room
42. Now, many wild animals are destroyed. Some are completely extinct and some will become extinct soon. Which item can you get from this situation?
- Natural disasters.
 - Residences of wild animals are destroyed.
 - Epidemic.
 - Toxic substances.
43. At present, water in rivers seems to be more pollute due to the garbage, wasted water from households and factories. What will happen to the river?
- Water won't be clean and will smell bad.
 - People can't sail along the river.
 - There will be a little garbage from households and factories.
 - Children can swim in the river.

Money, the main necessity of humans in the present time, is the basic necessity, which can lead to the convenience of living. However, at the same time, money can bring the great unexpected danger to body and mind of humans.

Money, both coins and bank notes, can be regarded as the first dirtiness we touch in the daily routines. According to the research, microbes will cling on money. These microbes can grow well in human intestines leading to the diseases and sickness. It would be better if we can stop licking a finger when counting the money and take care of children not to suck coins and bank notes.

Today, you have the excellent alternative to better your life quality and gain more convenience and safety with the service of Assistance Credit Card. (items 44-46)

44. What is the main problem?
- Children like to suck coins and bank notes.
 - Money is contaminated by dirtiness.
 - Life will be more convenient with Assistance Credit Card.
 - The behavior of licking a finger when counting money.
45. Which item is the fact?
- You have the excellent alternative.
 - Microbes will cling on money.
 - You will have better life quality and gain more convenience and safety.
 - Using the service of Assistance Credit Card.
46. Which item is to advertise the goods?
- Money, the main necessity of humans in the present time.
 - Money, both coins and bank notes, can be regarded as the first dirtiness we touch in the daily routines.
 - It would be better if we can stop licking a finger when counting the money and take care of children not to suck coins and bank notes.
 - Today, you have the excellent alternative to better your life quality and gain more convenience and safety with the service of Assistance Credit Card.

The food in India is similar to the food in China. First of all, in both countries, rice is an important food: It is served at almost every meal in India and China. Both Indian and Chinese dishes can be spicy. They are also alike because they both use many different vegetables. In both countries, meat is not always the most important part of the meal. Finally, both countries include many different kinds of cooking. In India and China, each part of the country has its own favorite kinds of food and way of cooking.

47. How many similarities are there between the food in India and the food in China?
- four
 - two
 - three
 - five

People used to have very different ways of eating in Europe. Now everyone use forks, knives, and spoons. But a thousand years ago, no one used forks at the table. They used only spoons and knives. Today most Europeans do not eat with their fingers. But back then many people picked up their food in their hands. In those days most people picked up their food in their hands. In those days most people did not use glasses for drinking. Instead they drank from bowls or large wooden cups.

48. What is this paragraph comparing?
- The ways of eating in Europe 1,000 years ago.
 - How people ate in Europe 1,000 years ago and how they eat now.
 - The utensils used in eating 1,000 years ago and the utensils used in eating now.
 - What people ate in Europe 1,000 years ago and what they eat now.

If you travel around Europe, you will find many differences in how doctors work. For example, English doctors are quick to give strong antibiotics for colds, but German doctors usually are not. The Germans, on the other hand, give medicine for low blood pressure, but the English do not think low blood pressure is a problem. German doctors seem very concerned about heart problems. They give six times as many heart drugs as English doctors do. Patients in the two countries are different, too. The English are more likely to accept their doctors' orders without question. The Germans, however, are likely to ask their doctors to explain their treatment.

49. What is this paragraph comparing?
- What doctors work in England and Germany.
 - Why doctors work in England and Germany.
 - How doctors work in England and Germany.
 - Different doctors' duties in England and Germany.

Poland and Italy may seem like very different countries, and, of course, they are different in some ways. Poland is in the north of Europe, but Italy is in the south, Poland has a much colder winter than Italy. However, there are also similarities. IN both countries, the most important religion is Catholicism. Also, in both Italy and Poland, the history of their country is very important to the people. Finally, both the Italians and the Polish are famous for their friendliness and good spirits. (items 50-51)

50. What differences are there between Poland and Italy?
a. Catholicism and history.	b. History and friendliness.
c. Weather and good spirit.	d. Location and weather.
51. What similarities are there between Poland and Italy?
a. Catholicism and good spirit .	b. Location and History.
c. Weather and friendliness	d. Location and Catholicism

The Breast Disease Foundation of England warns all smokers to beware a lung flatness due to gas or air in lung tissue causing a lung swell and flat continuously. When this kind of symptom occurs, a person may not feel anything or just feel some pain when breathing. However, it's too late to realize this sickness.

52. Which item is the author's opinion?
- A lung swell and flat continuously
 - It's too late to realize this sickness
 - Beware a lung flatness due to a gas or air in lung tissue
 - Feel some pain when breathing

Tony has to walk to school everyday. One the way, he passes a factory emitting smoke around. When passing this place, Tony feels exhausted and dizzy. Additionally, he notices that there are several small black spots on the leaves around the factory. (items 53-54)

53. Which is Tony's problem?
- Tony feels dizzy and exhausted.
 - Tony has to breathe smoke from such area.
 - Tony sympathizes with persons living there.
 - Tony is tired because he has to walk to school.
54. What will happen to Tony?
- Tony will move to another school.
 - His parents will chauffer him to school.
 - Tony will go to school in the morning.
 - Tony will get sick from breathing the smoke.

Drugs are one of the serious problems which is easily spread to Thai youth who is the future of the nation. The drugs business members try to sell them in school and universities; therefore, it will become a serious problem of the nation if the government does not change their roles and solve this problem. (items 55-57)

55. What the main issue of this situation?
- Drugs are dangerous and abundant.
 - The secret network of drugs in the main units.
 - Drugs are related to the youth, who is the future of the nation.
 - The government does not change its role and solve the problem of drugs seriously.
56. From the given situation, which idea can you get?
- Drug is the national problem.
 - Drug is hidden in the main units.
 - Drug problem is solved as difficulty as the economic problem.
 - Drug is the dangerous disaster related to the national future.
57. What is the best solution of this problem?
- The government has to solve the drug problem in the educational institutes seriously.
 - The units should hold the campaign of drug's danger.
 - The educational institutes should establish the strict rules, regulations and punishment of addiction.
 - The government should provide more public relations about the danger of drug for people.

In a democratic country, all persons have a duty to vote at the elections in order to select a good representative to work in the House of Parliament. If we sell our vote, that means we sell our nation and give an opportunity to bad persons to cheat our country. Finally, the nation will be destroyed and all people will be in trouble. So stop selling your vote to help our country. (items 58-60)

58. According to this article, what is the current serious problem?
- There is a corruption in an election.
 - The citizen is in trouble.
 - The country lacks of development.
 - The citizen does not vote at an election.
59. Are there any events supporting this problem?
- The citizen hates elections.
 - The representatives commit serious corruptions.
 - All representatives perform their duty honestly.
 - All representatives administer the country as best as they can.
60. According to this problem, which is the best solution?
- All parties have to be prevented from buying votes.
 - All politicians have to swear to be a good person.
 - All persons must follow the regulations of the Chief Election Office.
 - All persons protest by not voting any elections.

ตารางผนวกที่ 6 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบ

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	.48	.48
2.	.56	.28
3.	.61	.38
4.	.17	.09
5.	.30	.08
6.	.58	.51
7.	.28	-.15
8.	.53	.17
9.	.41	.39
10.	.33	.15
11.	.28	.03
12.	.43	.03
13.	.64	.48
14.	.28	.11
15.	.23	-.11
16.	.28	.15
17.	.61	.49
18.	.38	.17
19.	.53	.53
20.	.61	.38
21.	.84	.26
22.	.71	.15
23.	.20	.02
24.	.41	.30
25.	.71	.38
26.	.66	.22
27.	.82	.02
28.	.56	.57
29.	.51	.33
30.	.74	.41
31.	.53	.34
32.	.71	.45
33.	.61	.49
34.	.64	.43
35.	.43	.24
36.	.46	.56
37.	.69	.42
38.	.61	.51
39.	.15	-.21
40.	.48	.53
41.	.51	.32
42.	.64	.51
43.	.51	.31
44.	.46	.12
45.	.56	.10
46.	.61	.15

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
47.	.64	.36
48.	.56	-.30
49.	.69	-.09
50.	.71	.29
51.	.64	.45
52.	.92	-.07
53.	.66	.33
54.	.51	.54
55.	.53	.21
56.	.76	.44
57.	.35	.31
58.	.61	.31
59.	.69	.40
60.	.64	.53
61.	.33	.39
62.	.46	.07
63.	.64	.52
64.	.46	.42
65.	.30	.26
66.	.46	.26
67.	.53	.41
68.	.66	.48
69.	.48	.41
70.	.43	.34
71.	.48	.24
72.	.48	.01
73.	.41	.32
74.	.38	.47
75.	.43	.37
76.	.53	.25
77.	.66	.62
78.	.46	-.05
79.	.51	.55
80.	.48	.30
81.	.74	.41
82.	.46	-.20
83.	.20	-.22
84.	.53	-.19
85.	.56	.50
86.	.46	-.04
87.	.56	.25

การหาค่าความเชื่อมั่นหรือความเที่ยง

จากแบบทดสอบสามารถคำนวณความเชื่อมั่นหรือความเที่ยงได้ดังนี้

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis*****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Statistic for	Mean	Variance	N of Std Dev	Variables
SCALE	45.6667	169.0175	13.0007	87

Reliability Coefficients

N of Cases = 39.0

N of Items = 87

Alpha = .8913

การแปลความหมายของผลลัพธ์

จาก output จะได้ค่าความเชื่อมั่นหรือความเที่ยงโดยใช้ KR-20 เท่ากับ **0.8913**

ภาคผนวก จ
แบบประเมินชิ้นงาน
แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์
แบบประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

แบบประเมินชิ้นงานที่ 1

การสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนชื่นชอบ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issues “ Background”

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน	ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินเพื่อให้คะแนน

10 คะแนน : นำเสนอการสัมภาษณ์ในรายละเอียดต่างๆโดยมี ¹ ความคล่องในการพูด
² มีจังหวะในการพูด ³ พูดออกเสียงได้ชัดเจน ⁴ มีการโต้ตอบเป็นธรรมชาติ
⁵ เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง ⁶ มีรายละเอียดครอบคลุมทุกประเด็น
⁷ มีการตั้งคำถามที่ต่อเนื่อง ⁸ ใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสม
⁹ ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ¹⁰ และสามารถดึงใจความสนใจของผู้ฟัง

หากการนำเสนอไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ขีดเส้นใต้ไว้ทั้ง 10 ประเด็น หักประเด็นละ 1 คะแนน

แบบประเมินชิ้นงานที่ 2

การเขียนบรรยายบุคคลที่มีชื่อเสียงที่นักเรียนชื่นชอบ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 National Issues “ Background”

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน	ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินเพื่อให้คะแนน

- 10 คะแนน : เขียนบรรยายในรายละเอียดต่างๆโดยมีการอธิบายเกี่ยวกับ ประสบการณ์¹
- ภูมิหลัง ² บุคลิก รูปร่างหน้าตา ลักษณะนิสัย ³ และ สภาพปัจจุบัน ⁴ โดยใช้
- โครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง ⁵ สะกดคำได้ถูกต้อง ⁶ มีความสะอาดเรียบร้อย ⁷
- ใช้คำบอกคุณลักษณะได้หลากหลาย ⁸ ลำดับเนื้อหาได้ราบรื่น ⁹
- และบอกเหตุผลที่ชื่นชอบ ¹⁰

หากเขียนไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ขีดเส้นใต้ไว้ทั้ง 10 ประเด็น หักประเด็นละ 1 คะแนน

แบบประเมินชิ้นงานที่ 3

การเขียนจดหมายสมัครงาน และ resume
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Personal Identification “Careers”

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน	ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินเพื่อให้คะแนน

- 1 2
- 10 คะแนน : เขียนจดหมายสื่อสารได้ชัดเจน ครอบคลุมประเด็นตามคำสั่ง
- 3 4
- มีการระบุตำแหน่งงานที่สมัคร คุณสมบัติเกี่ยวกับงานที่สมัคร
- 5 6
- เหตุผลในการสมัครงาน มีองค์ประกอบและรายละเอียดของ resume ได้
- 7 8 9
- ถูกต้อง ใช้ภาษาที่สละสลวย มีคำเชื่อมคำขยาย ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้
- 10
- ถูกต้อง มีความสะอาดเรียบร้อย แบบฟอร์มจดหมายและ resume ถูกต้อง

หากเขียนไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ขีดเส้นใต้ไว้ทั้ง 10 ประเด็น หักประเด็นละ 1 คะแนน

แบบประเมินชิ้นงานที่ 4

การแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับ intelligent home
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Science and Technology “What Will Be Will Be”

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน	ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินเพื่อให้คะแนน

1

10 คะแนน : นำเสนอบทสนทนาในรายละเอียดต่างๆ โดยมี ความคล่องในการพูด

2

3

4

มีจังหวะในการพูด พูดออกเสียงได้ชัดเจน มีการโต้ตอบเป็นธรรมชาติ

5

6

เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง มีรายละเอียดครอบคลุมทุกประเด็น

7

8

มีการตั้งคำถามที่ต่อเนื่อง ใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสม

9

10

ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา และสามารถดึงดูดใจความสนใจของผู้ฟัง

หากการนำเสนอไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ขีดเส้นใต้ไว้ทั้ง 10 ประเด็น หักประเด็นละ 1 คะแนน

แบบประเมินชิ้นงานที่ 5

การเขียนประวัติความเป็นมาของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Consumption “Only the Best”

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน	ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินเพื่อให้คะแนน

- 1 2
10 คะแนน : เขียนสื่อสารได้ชัดเจน มีการลำดับเรื่องได้ถูกต้องชัดเจน
- 3 4
โดยใช้โครงสร้างภาษาที่ต่อ มีความสะอาดเรียบร้อย
- 5 6 7
ใช้ประโยคที่แสดงความคิดเห็น มีการเปรียบเทียบ บอกความแตกต่างและ
- 8 9
ความเหมือนในอดีตกับปัจจุบัน การคาดการณ์ความเป็นไปได้ของสินค้าใน
- 10
อนาคต และเสนอแนะวิธีการเลือกซื้อ

หากการเขียนไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ขีดเส้นใต้ไว้ทั้ง 10 ประเด็น หักประเด็นละ 1 คะแนน

แบบประเมินชิ้นงานที่ 6

การเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยเห็น
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Health and Welfare “Did You Hurt Your self?”

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน	ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินเพื่อให้คะแนน

- 10 คะแนน : ¹เขียนเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ชัดเจนและน่าสนใจ ²โดยใช้คำศัพท์ที่
- ³หลากหลาย ⁴โครงสร้างประโยคที่เหมาะสมและถูกต้อง ⁵ระบุสาเหตุและผล
- ⁶ของเหตุการณ์ ⁷รายละเอียดว่าเกิดขึ้นที่ไหน ⁸เมื่อไร ⁹อย่างไร ¹⁰และบุคคลที่
- ¹⁰เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นอีกในอนาคต
- และเรียบเรียงเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง

หากการเขียนไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ขีดเส้นใต้ไว้ทั้ง 10 ประเด็น หักประเด็นละ 1 คะแนน

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

ด้านความกล้าแสดงออก

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องการประเมิน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่										หมายเหตุ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้าผู้ปฏิบัติมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ต้องการให้ทำ
เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้นโดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เกณฑ์การประเมินในขั้นสุดท้าย

ความกล้าแสดงออก หมายถึง มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในการทำ
กิจกรรม

- 3 หมายถึง มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมด้วยความมั่นใจเมื่อมีโอกาส (80-100% ของจำนวนครั้งที่สังเกต)
- 2 หมายถึง มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมเหมาะสมเมื่อมีโอกาส (70-79% ของจำนวนครั้งที่สังเกต)
- 1 หมายถึง มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมเหมาะสมในบางโอกาส(50-69% ของจำนวนครั้งที่สังเกต)
- 0 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการพูด ชักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม (ไม่เกิน 49% ของจำนวนครั้งที่สังเกต)

แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

ด้านความรับผิดชอบ

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องการประเมิน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่										หมายเหตุ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้าผู้ปฏิบัติมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ต้องการให้ทำ
เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้นโดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เกณฑ์การประเมินในขั้นสุดท้าย

ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติสิ่งต่างๆที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็นและเสร็จตาม
ระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้

- 3 หมายถึง ปฏิบัติสิ่งต่างๆที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็นและเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด (80-100% ของจำนวนครั้งที่สังเกต)
- 2 หมายถึง ปฏิบัติสิ่งต่างๆที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็นและเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้อย่างสม่ำเสมอ (70-79% ของจำนวนครั้งที่สังเกต)
- 1 หมายถึง ปฏิบัติสิ่งต่างๆที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็นและเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้เป็นบางครั้ง (50-69% ของจำนวนครั้งที่สังเกต)
- 0 หมายถึง ปฏิบัติสิ่งต่างๆที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนทุกประเด็นและเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้น้อยครั้ง (ไม่เกิน 49% ของจำนวนครั้งที่สังเกต)

แบบประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะการจัดหมวดหมู่

ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ

เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้นโดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การจัดหมวดหมู่ หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมคำศัพท์ ประโยคแล้วนำมาจัดหมวดหมู่ตาม
คุณลักษณะ

4 หมายถึง มีความสามารถในการจัดกลุ่มคำศัพท์ และประโยคตามคุณลักษณะได้ถูกต้องครบถ้วน

3 หมายถึง มีความสามารถในการจัดกลุ่มคำศัพท์และประโยคตามคุณลักษณะได้ถูกต้อง 70-80 %

2 หมายถึง มีความสามารถในการจัดกลุ่มคำศัพท์และประโยคตามคุณลักษณะได้ถูกต้อง 50-69 %

1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการจัดกลุ่มคำศัพท์และประโยคตามคุณลักษณะ

แบบประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะการแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น

ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ
เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้น โดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น หมายถึง ความสามารถในการระบุประโยคที่เป็น
ข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น

4 หมายถึง มีความสามารถในการระบุประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้ถูกต้องครบถ้วน
ทั้งหมด

3 หมายถึง มีความสามารถในการระบุประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง 70-80 %

2 หมายถึง มีความสามารถในการระบุประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง 50-69 %

1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการระบุประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น

แบบประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ทักษะการระบุโครงสร้างและการย่อความ

ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ
 เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้น โดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การระบุโครงสร้างและการย่อความ หมายถึง ความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูล
 เกี่ยวกับอะไรและรายละเอียดต่างๆอย่างย่อๆ

- 4 หมายถึง มีความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูลและรายละเอียดอย่างย่อๆได้ครอบคลุม
 3 หมายถึง มีความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูลได้ถูกต้องแต่การสรุปย่อยังไม่ครอบคลุม
 2 หมายถึง มีความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูลและการสรุปย่อแต่ยังไม่ครอบคลุม
 1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการระบุประเด็นหลักของข้อมูลและการสรุปย่อ

แบบประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง

ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ
 เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้นโดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง หมายถึง ความสามารถในการระบุความเหมือน
 ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และ
 สิ่งของต่างๆ

- 4 หมายถึง มีความสามารถในการระบุความเหมือน ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และสิ่งของ
 ต่างๆได้ถูกต้องครบถ้วน
- 3 หมายถึง มีความสามารถในการระบุความเหมือน ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และสิ่งของ
 ต่างๆได้ถูกต้อง 70-80 %
- 2 หมายถึง มีความสามารถในการระบุความเหมือน ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และสิ่งของ
 ต่างๆได้ถูกต้อง 50-69 %
- 1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการระบุความเหมือน ความแตกต่างของคำศัพท์ ประโยค และ
 สิ่งของต่างๆ

แบบประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะการระบุนความสัมพันธ์ของข้อมูล

ครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ

เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้นโดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การระบุนความสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการหาและระบุนความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูล

4 หมายถึง มีความสามารถในการหาและระบุนความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูลได้
ถูกต้องครบถ้วน

3 หมายถึง มีความสามารถในการหาและระบุนความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูลได้
ถูกต้อง 70-80 %

2 หมายถึง มีความสามารถในการหาและระบุนความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูลได้
ถูกต้อง 50-69 %

1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการหาและระบุนความเกี่ยวข้องและความสอดคล้องของข้อมูล

แบบประเมินพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้

ครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ
 เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้น โดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การคาดการณ์ความเป็นไปได้ หมายถึง ความสามารถในการคาดเดาส่ิงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตาม
 ความรู้และข้อมูลที่มี

- 4 หมายถึง มีความสามารถในการคาดเดาส่ิงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มีได้
 ถูกต้องครบถ้วน
- 3 หมายถึง มีความสามารถในการคาดเดาส่ิงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มีได้
 ถูกต้อง 70-80 %
- 2 หมายถึง มีความสามารถในการคาดเดาส่ิงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มี
 50-69 %
- 1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการคาดเดาส่ิงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตตามความรู้และข้อมูลที่มี

แบบประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ทักษะการระบอบองค์ประกอบของข้อมูล

ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ
 เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้นโดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การระบอบองค์ประกอบของข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูลว่าเกิด
 อะไรขึ้นที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และใครมีส่วนเกี่ยวข้อง

4 หมายถึง มีความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูลครบทั้ง 4 ประเด็น

3 หมายถึง มีความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูล 3 ประเด็น

2 หมายถึง มีความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูล 2 ประเด็น

1 หมายถึง มีความสามารถในการบอกรายละเอียดของข้อมูล 1 ประเด็น

แบบประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ทักษะการสรุปความ

ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ
เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้น โดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การสรุปความ หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงที่มีเพื่อให้
ได้ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล

4 หมายถึง มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงและสรุปอย่าง
สมเหตุสมผล

3 หมายถึง มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงและสรุปยังไม่
ครอบคลุม

2 หมายถึง มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงได้บางส่วนและสรุป
ยังไม่ครอบคลุม

1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการรวบรวมข้อมูลและให้เหตุผลตามข้อเท็จจริงและสรุปผล

แบบประเมินพฤติกรรมกรคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข

ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ
 เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้นโดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวม
 ประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็นปัญหาและเสนอแนะ
 แนวทางแก้ไข

4 หมายถึง มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็น
 ปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ไขได้ถูกต้อง

3 หมายถึง มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็น
 ปัญหา แต่ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

2 หมายถึง มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะประเด็น
 ปัญหาแต่ไม่สามารถเสนอแนะแนวทางแก้ไข

1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการทำความเข้าใจกับปัญหา รวบรวมประเด็นปัญหา แยกแยะ
 ประเด็นปัญหาและเสนอแนะแนวทางแก้ไข

แบบประเมินพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
ทักษะการตัดสินใจ

ครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

วิธีประเมิน ในการปฏิบัติแต่ละครั้งถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตรงตามคุณลักษณะที่ปฏิบัติให้ทำ
เครื่องหมาย / ลงในช่องของการประเมินในครั้งนั้น โดยพิจารณาเป็นรายบุคคล

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	

การตัดสินใจ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาแนวทางที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการ
ตัดสินใจสรุป

4 หมายถึง มีความสามารถในการพิจารณาแนวทางที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจ
สรุปได้ถูกต้องเหมาะสมด้วยความมั่นใจ

3 หมายถึง มีความสามารถในการพิจารณาแนวทางที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจ
สรุปได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีโอกาส

2 หมายถึง มีความสามารถในการพิจารณาแนวทางที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจ
สรุปได้ถูกต้องเหมาะสมในบางโอกาส

1 หมายถึง ไม่มีความสามารถในการพิจารณาแนวทางที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ในการตัดสินใจ
สรุป

ภาคผนวก ข

แบบบันทึกการให้คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์
และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ตารางผนวกที่ 7 คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความกล้าแสดงออกของนักเรียน

ที่	ชื่อ-สกุล	การประเมินครั้งที่										รวม	ร้อยละ	ระดับคะแนน
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
1		1	1	0	1	0	1	1	1	-	-	6	75	2
2		1	1	1	0	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
3		0	0	1	1	1	0	1	1	-	-	5	62.5	1
4		1	0	1	1	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
5		0	1	0	0	1	1	1	1	-	-	5	62.5	1
6		0	0	1	1	1	1	1	1	-	-	6	75	2
7		1	1	1	0	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
8		0	1	0	1	1	1	1	1	-	-	6	75	2
9		0	1	0	1	1	1	1	1	-	-	6	75	2
10		1	1	1	1	0	0	1	1	-	-	6	75	2
11		1	0	1	1	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
12		0	1	1	1	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
13		1	0	1	1	0	1	1	1	-	-	6	75	2
14		0	1	1	0	1	1	1	1	-	-	6	75	2
15		1	1	1	1	0	1	1	1	-	-	7	87.5	3
16		1	0	1	1	0	1	1	1	-	-	6	75	2
17		0	0	1	1	1	1	1	1	-	-	6	75	2
18		1	0	0	1	1	1	1	1	-	-	6	75	2
19		1	1	1	0	1	1	0	1	-	-	6	75	2
20		0	1	1	0	1	1	1	1	-	-	6	75	2
21		1	1	1	1	1	1	1	1	-	-	8	100	3
22		1	1	1	1	1	1	1	1	-	-	8	100	3
23		1	1	0	1	0	1	1	1	-	-	6	75	2
24		0	1	1	0	1	1	1	1	-	-	6	75	2
25		0	1	1	1	1	0	1	1	-	-	6	75	2
26		1	1	1	0	1	0	1	1	-	-	6	75	2
27		0	1	1	1	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
28		0	0	1	1	1	1	1	1	-	-	6	75	2
29		1	0	0	1	1	1	1	1	-	-	6	75	2
30		1	0	1	1	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
31		0	0	0	1	1	1	1	1	-	-	5	62.5	1
32		1	1	1	0	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
33		0	0	0	1	1	1	1	1	-	-	5	62.5	1
34		1	1	0	1	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
35		0	1	1	1	1	0	1	1	-	-	6	75	2
36		1	0	1	1	0	1	1	1	-	-	6	75	2
37		0	1	1	1	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
38		0	0	0	1	1	1	1	1	-	-	5	62.5	1
39		1	1	1	1	0	0	1	1	-	-	6	75	2
40		0	0	0	1	1	1	1	1	-	-	5	62.5	1
41		0	1	1	1	1	0	1	1	-	-	6	75	2
42		1	1	1	1	1	1	1	1	-	-	7	87.5	3
43		0	1	0	0	1	1	1	1	-	-	5	62.5	1

ตารางผนวกที่ 8 คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบของนักเรียน

ที่	ชื่อ-สกุล	การประเมินครั้งที่										รวม	ร้อยละ	ระดับคะแนน
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
1		1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	7	70	2
2		1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9	90	3
3		0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	7	70	2
4		0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	90	3
5		1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	8	80	3
6		1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80	3
7		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100	3
8		1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80	3
9		0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	7	70	2
10		1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	8	80	3
11		1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	7	70	2
12		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100	3
13		1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	9	90	3
14		1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	8	80	3
15		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100	3
16		1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	8	80	3
17		1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80	3
18		1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	9	90	3
19		1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80	3
20		1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	9	90	3
21		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100	3
22		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100	3
23		0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	8	80	3
24		1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	8	80	3
25		0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	8	80	3
26		1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	8	80	3
27		1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9	90	3
28		0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	7	70	2
29		1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	8	80	3
30		1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	8	80	3
31		0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	7	70	2
32		1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	8	80	3
33		0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	7	70	2
34		1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	8	80	3
35		0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	7	70	2
36		1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	8	80	3
37		0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	7	70	2
38		1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	7	70	2
39		1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	7	70	2
40		0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	7	70	2
41		0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	90	3
42		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10	100	3
43		0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	7	70	2

ตารางผนวกที่ 9 คะแนนพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการจัดหมวดหมู่

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				รวม (8)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4		
1				✓				✓		6	75
2				✓					✓	7	87.5
3			✓				✓			4	50
4				✓					✓	7	87.5
5			✓					✓		5	62.5
6			✓					✓		5	62.5
7				✓					✓	7	87.5
8				✓				✓		6	75
9			✓				✓			4	50
10				✓				✓		6	75
11				✓				✓		6	75
12					✓				✓	8	100
13				✓					✓	7	87.5
14				✓				✓		6	75
15					✓				✓	8	100
16				✓				✓		6	75
17				✓				✓		6	75
18			✓				✓			4	50
19			✓						✓	6	75
20			✓					✓		5	62.5
21				✓					✓	7	87.5
22					✓				✓	8	100
23			✓					✓		5	62.5
24				✓				✓		6	75
25			✓				✓			4	50
26			✓					✓		5	62.5
27				✓				✓		6	75
28			✓				✓			4	50
29				✓			✓			5	62.5
30				✓			✓			5	62.5
31			✓				✓			4	50
32				✓			✓			5	62.5
33			✓				✓			4	50
34			✓				✓			4	50
35			✓					✓		5	62.5
36			✓				✓			4	50
37			✓				✓			4	50
38			✓				✓			4	50
39			✓				✓			4	50
40			✓					✓		5	62.5
41				✓					✓	7	87.5
42			✓					✓		5	62.5
43			✓				✓			4	50

ตารางผนวกที่ 10 คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				รวม (8)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4		
1				✓				✓		6	75
2					✓			✓		7	87.5
3				✓				✓		6	75
4					✓			✓		7	87.5
5				✓			✓			5	62.5
6				✓			✓			5	62.5
7					✓		✓			6	75
8				✓			✓			5	62.5
9				✓				✓		5	62.5
10			✓						✓	6	75
11				✓				✓		6	75
12					✓			✓		7	87.5
13				✓				✓		6	75
14				✓			✓			5	62.5
15				✓					✓	7	87.5
16			✓					✓		5	62.5
17			✓					✓		5	62.5
18			✓					✓		5	62.5
19				✓				✓		6	75
20				✓			✓			5	62.5
21				✓				✓		6	75
22					✓				✓	8	100
23				✓			✓			5	62.5
24				✓				✓		6	75
25			✓					✓		5	62.5
26				✓				✓		6	75
27				✓				✓		6	75
28			✓					✓		5	62.5
29				✓			✓			5	62.5
30				✓				✓		6	75
31			✓				✓			4	50
32				✓				✓		6	75
33			✓					✓		5	62.5
34				✓				✓		6	75
35			✓					✓		5	62.5
36			✓					✓		5	62.5
37			✓				✓			4	50
38			✓					✓		5	62.5
39				✓			✓			5	62.5
40			✓					✓		5	62.5
41					✓				✓	8	100
42			✓					✓		5	62.5
43			✓					✓		5	62.5

ตารางผนวกที่ 11 คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการระบุ โครงสร้างและการย่อความ

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				รวม (8)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4		
1			✓					✓		5	62.5
2				✓					✓	7	87.5
3				✓			✓			5	62.5
4				✓				✓		6	75
5				✓				✓		6	75
6				✓					✓	7	87.5
7					✓			✓		7	87.5
8					✓			✓		6	75
9					✓			✓		6	75
10					✓			✓		6	75
11					✓			✓		6	75
12						✓			✓	8	100
13					✓		✓			6	75
14					✓			✓		6	75
15					✓				✓	7	87.5
16				✓				✓		5	62.5
17				✓			✓			4	50
18				✓				✓		6	75
19					✓		✓			6	75
20			✓					✓		5	62.5
21					✓				✓	8	100
22					✓			✓		7	87.5
23				✓			✓			5	62.5
24			✓					✓		5	62.5
25			✓					✓		5	62.5
26				✓			✓			5	62.5
27				✓				✓		6	75
28			✓					✓		5	62.5
29				✓			✓			5	62.5
30				✓				✓		6	75
31			✓				✓			4	50
32			✓					✓		5	62.5
33			✓				✓			4	50
34			✓				✓			4	50
35			✓				✓			4	50
36			✓				✓			4	50
37			✓					✓		5	62.5
38				✓				✓		6	75
39				✓			✓			5	62.5
40			✓					✓		5	62.5
41					✓				✓	8	100
42				✓				✓		6	75
43				✓			✓			5	62.5

ตารางผนวกที่ 12 คะแนนพฤติกรรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการเปรียบเทียบและการหาความแตกต่าง

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				รวม (8)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4		
1				✓					✓	7	87.5
2					✓				✓	8	100
3				✓				✓		6	75
4					✓				✓	8	100
5				✓				✓		6	75
6				✓			✓			5	62.5
7					✓			✓		7	87.5
8				✓			✓			5	62.5
9				✓			✓			5	62.5
10				✓				✓		6	75
11			✓					✓		5	62.5
12					✓				✓	8	100
13				✓			✓			5	62.5
14				✓				✓		6	75
15					✓			✓		7	87.5
16				✓				✓		6	75
17			✓					✓		5	62.5
18			✓					✓		5	62.5
19				✓				✓		6	75
20				✓				✓		6	75
21					✓				✓	8	100
22				✓					✓	7	87.5
23			✓					✓		5	62.5
24				✓				✓		6	75
25				✓			✓			5	62.5
26			✓					✓		5	62.5
27				✓			✓			5	62.5
28			✓					✓		5	62.5
29				✓				✓		6	75
30				✓			✓			5	62.5
31				✓			✓			5	62.5
32					✓			✓		7	87.5
33			✓				✓			4	50
34				✓			✓			5	62.5
35				✓				✓		6	75
36				✓			✓			5	62.5
37			✓				✓			4	50
38			✓					✓		5	62.5
39			✓				✓			4	50
40			✓					✓		5	62.5
41					✓				✓	8	100
42			✓					✓		5	62.5
43				✓				✓		6	75

ตารางผนวกที่ 13 คะแนนพฤติกรรมการถืออย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				รวม (8)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4		
1			✓					✓		5	62.5
2				✓					✓	7	87.5
3			✓				✓			4	50
4					✓			✓		7	87.5
5			✓				✓			4	50
6			✓					✓		5	62.5
7					✓			✓		7	87.5
8				✓				✓		6	75
9			✓					✓		5	62.5
10			✓					✓		5	62.5
11				✓			✓			5	62.5
12					✓				✓	8	100
13			✓					✓		5	62.5
14				✓				✓		6	75
15					✓				✓	8	100
16				✓			✓			5	62.5
17				✓				✓		6	75
18			✓					✓		5	62.5
19				✓				✓		6	75
20			✓				✓			4	50
21					✓			✓		7	87.5
22					✓				✓	8	100
23			✓					✓		5	62.5
24				✓				✓		6	75
25			✓					✓		5	62.5
26			✓				✓			4	50
27			✓				✓			4	50
28			✓				✓			4	50
29			✓					✓		5	62.5
30			✓				✓			4	50
31				✓			✓			5	62.5
32				✓				✓		6	75
33				✓			✓			5	62.5
34			✓					✓		5	62.5
35			✓					✓		5	62.5
36				✓			✓			5	62.5
37			✓				✓			4	50
38			✓				✓			4	50
39				✓			✓			5	62.5
40			✓				✓			4	50
41					✓				✓	8	100
42			✓					✓		5	62.5
43			✓					✓		5	62.5

ตารางผนวกที่ 14 คะแนนพฤติกรรมกรรมากรคิออย่างมีวิจารณ์ญาณ ทักษะการคาดการณ์ความเป็นไปได้

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				รวม (8)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4		
1				✓				✓		6	75
2					✓				✓	8	100
3			✓					✓		5	62.5
4				✓					✓	7	87.5
5				✓				✓		6	75
6				✓				✓		6	75
7					✓				✓	8	100
8				✓					✓	7	87.5
9				✓				✓		6	75
10				✓			✓			5	62.5
11			✓					✓		5	62.5
12				✓					✓	7	87.5
13					✓			✓		7	87.5
14				✓				✓		6	75
15				✓					✓	7	87.5
16				✓			✓			5	62.5
17			✓					✓		5	62.5
18				✓			✓			5	62.5
19				✓				✓		6	75
20				✓				✓		6	75
21				✓					✓	7	87.5
22					✓			✓		7	87.5
23				✓			✓			5	62.5
24				✓				✓		6	75
25				✓			✓			5	62.5
26				✓			✓			5	62.5
27				✓				✓		6	75
28			✓					✓		5	62.5
29				✓			✓			5	62.5
30			✓					✓		5	62.5
31			✓					✓		5	62.5
32				✓			✓			5	62.5
33				✓			✓			5	62.5
34			✓				✓			4	50
35				✓				✓		6	75
36			✓					✓		5	62.5
37				✓			✓			5	62.5
38			✓					✓		5	62.5
39				✓			✓			5	62.5
40				✓			✓			5	62.5
41					✓			✓		7	87.5
42				✓				✓		6	75
43				✓				✓		6	75

ตารางผนวกที่ 15 คะแนนพฤติกรรมการศึกษาอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการระบอบองค์ประกอบของข้อมูล

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				ครั้งที่ 3				ครั้งที่ 4				รวม (16)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4		
1				✓			✓					✓					✓	12	75
2					✓			✓				✓				✓		13	81.25
3			✓					✓			✓				✓			9	56.25
4					✓				✓				✓			✓		15	93.75
5				✓			✓				✓					✓		10	62.5
6			✓					✓			✓					✓		10	62.5
7				✓					✓			✓				✓		13	81.25
8			✓					✓				✓				✓		11	68.75
9				✓			✓				✓					✓		10	62.5
10				✓				✓			✓					✓		11	68.75
11				✓			✓					✓			✓			10	62.5
12					✓				✓		✓						✓	14	87.5
13			✓				✓					✓			✓			9	56.25
14				✓				✓					✓		✓			12	75
15					✓			✓					✓				✓	15	93.75
16				✓				✓				✓				✓		12	75
17			✓					✓				✓			✓			10	62.5
18				✓				✓				✓			✓			11	68.75
19				✓				✓			✓					✓		11	68.75
20			✓				✓					✓			✓			9	56.25
21					✓				✓			✓					✓	15	93.75
22				✓					✓				✓			✓		14	87.5
23				✓				✓			✓				✓			10	62.5
24			✓				✓				✓					✓		9	56.25
25			✓				✓					✓				✓		10	62.5
26				✓				✓				✓			✓			11	68.75
27			✓						✓			✓				✓		12	75
28			✓					✓			✓				✓			9	56.25
29				✓			✓				✓	✓				✓		11	68.75
30				✓			✓				✓					✓		10	62.5
31			✓				✓					✓			✓			9	56.25
32				✓					✓			✓					✓	14	87.5
33			✓					✓			✓				✓			9	56.25
34			✓				✓					✓			✓			9	56.25
35			✓					✓			✓				✓			9	56.25
36			✓					✓				✓			✓			10	62.5
37				✓			✓				✓				✓			9	56.25
38			✓					✓			✓					✓		11	68.25
39			✓				✓				✓	✓			✓			9	56.25
40				✓			✓				✓				✓			9	56.25
41				✓					✓								✓	15	93.75
42			✓				✓				✓					✓		9	56.25
43			✓				✓				✓					✓		9	56.25

ตารางผนวกที่ 16 คะแนนพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการสรุปความ

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				ครั้งที่ 3				รวม (12)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4		
1				✓				✓					✓	10	83.5
2				✓					✓			✓		10	83.5
3				✓			✓					✓		8	66.6
4				✓					✓				✓	11	91.6
5				✓				✓				✓		9	75
6				✓				✓			✓			8	66.6
7				✓				✓				✓		9	75
8			✓						✓			✓		9	75
9				✓					✓			✓		10	83.3
10			✓						✓			✓		9	75
11			✓					✓				✓		8	66.6
12					✓			✓					✓	11	91.6
13					✓			✓					✓	11	91.6
14				✓				✓					✓	10	83.3
15					✓				✓			✓		11	91.6
16				✓				✓				✓		9	75
17				✓			✓					✓		8	66.6
18				✓				✓				✓		9	75
19				✓					✓			✓		10	83.3
20				✓			✓					✓		8	66.6
21					✓				✓				✓	12	100
22					✓			✓					✓	11	91.6
23				✓				✓				✓		9	75
24				✓				✓				✓		9	75
25			✓					✓				✓		8	66.6
26				✓				✓				✓		9	75
27			✓					✓				✓		8	66.6
28				✓			✓					✓		8	66.6
29				✓				✓				✓		9	75
30				✓				✓				✓		9	75
31				✓			✓				✓			7	58.3
32				✓					✓			✓		10	83.3
33			✓				✓					✓		7	58.3
34			✓					✓			✓			7	58.3
35				✓				✓			✓			8	66.6
36			✓					✓				✓		8	66.6
37				✓				✓			✓			8	66.6
38			✓					✓			✓			7	58.3
39			✓				✓					✓		7	58.3
40				✓			✓					✓		8	66.6
41					✓			✓					✓	11	91.6
42				✓				✓				✓		9	75
43				✓			✓					✓		8	66.6

ตารางผนวกที่ 17 คะแนนพฤติกรรมความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				ครั้งที่ 3				รวม (12)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4		
1				✓				✓					✓	10	83.3
2					✓			✓					✓	11	91.6
3				✓			✓					✓		8	66.6
4					✓			✓					✓	11	91.6
5			✓				✓				✓			6	50
6			✓					✓				✓		8	66.6
7				✓					✓		✓			9	75
8			✓				✓					✓		7	58.3
9				✓				✓			✓			8	66.6
10			✓				✓				✓			6	50
11				✓			✓				✓			7	58.3
12				✓					✓				✓	11	91.6
13				✓				✓			✓			8	66.6
14					✓			✓			✓			9	75
15					✓				✓		✓			10	83.3
16			✓					✓				✓		8	66.6
17				✓				✓			✓			8	66.6
18			✓					✓			✓			7	58.3
19				✓				✓				✓		9	75
20				✓				✓			✓			8	66.6
21				✓					✓				✓	11	91.6
22					✓			✓					✓	11	91.6
23				✓				✓			✓			8	66.6
24				✓				✓				✓		9	75
25				✓			✓				✓			7	58.3
26				✓				✓			✓			8	66.6
27			✓					✓					✓	9	75
28			✓					✓				✓		8	66.6
29			✓				✓					✓		7	58.3
30				✓				✓			✓			6	50
31			✓				✓					✓		7	58.3
32					✓			✓				✓		10	83.3
33			✓				✓				✓			6	50
34				✓			✓				✓			7	58.3
35			✓					✓				✓		8	66.6
36				✓			✓					✓		8	66.6
37			✓				✓					✓		7	58.3
38				✓			✓				✓			7	58.3
39			✓					✓			✓			7	58.3
40				✓				✓				✓		9	75
41				✓					✓				✓	11	91.6
42			✓					✓				✓		8	66.6
43			✓				✓					✓		7	58.3

ตารางผนวกที่ 18 คะแนนพฤติกรรมกรรณการคิออย่างมีวิจารณ์ญาณ ทักษะการตัดสินใจ

ที่	ชื่อ-สกุล	ครั้งที่ 1				ครั้งที่ 2				รวม (8)	ร้อยละ
		1	2	3	4	1	2	3	4		
1				✓				✓		6	75
2					✓				✓	8	100
3			✓					✓		5	62.5
4				✓					✓	7	87.5
5				✓				✓		6	75
6				✓				✓		6	75
7					✓				✓	8	100
8				✓					✓	7	87.5
9				✓				✓		6	75
10				✓			✓			5	62.5
11			✓					✓		5	62.5
12				✓					✓	7	87.5
13					✓			✓		7	87.5
14				✓				✓		6	75
15				✓					✓	7	87.5
16				✓			✓			5	62.5
17			✓					✓		5	62.5
18				✓			✓			5	62.5
19				✓				✓		6	75
20				✓				✓		6	75
21				✓					✓	7	87.5
22					✓			✓		7	87.5
23				✓			✓			5	62.5
24				✓				✓		6	75
25				✓			✓			5	62.5
26				✓			✓			5	62.5
27				✓				✓		6	75
28			✓					✓		5	62.5
29				✓			✓			5	62.5
30			✓					✓		5	62.5
31			✓					✓		5	62.5
32				✓			✓			5	62.5
33				✓			✓			5	62.5
34			✓				✓			4	50
35				✓				✓		6	75
36			✓					✓		5	62.5
37				✓			✓			5	62.5
38			✓					✓		5	62.5
39				✓			✓			5	62.5
40				✓			✓			5	62.5
41					✓			✓		7	87.5
42				✓				✓		6	75
43				✓				✓		6	75

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความคิดเห็น
แบบบันทึกอนุทิน
ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ**

หน่วยการเรียนรู้ที่ _____ วันที่ _____

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1. นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ก่อนเรียน			
2. นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษา			
3. นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ			
4. นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม			
5. การจัดกิจกรรมได้หลากหลายและมีความเหมาะสมกับนักเรียน			
6. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่องกัน			
7. กระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความเข้าใจของนักเรียน			
8. การใช้สื่อเหมาะสมกับเนื้อหา กระบวนการเรียนรู้ และเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิตจริง			
9. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล			

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อชิ้นงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () พร้อมทั้งเขียนแสดงเหตุผลว่าสาเหตุเพราะอะไร
นักเรียนรู้สึกชอบหรือไม่ชอบลงในช่องว่าง

1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียง

() ชอบ เพราะ.....

.....

() ไม่ชอบ เพราะ

.....
2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับงานเขียนบรรยายบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบ

() ชอบ เพราะ.....

.....

() ไม่ชอบ เพราะ.....

.....
3. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับงานเขียนจดหมายสมัครงานในระหว่างเรียนและ resume

() ชอบ เพราะ.....

.....

() ไม่ชอบ เพราะ.....

.....
4. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับงานการการแสดงผลงานทัศนคติเกี่ยวกับ intelligent home

() ชอบ เพราะ.....

.....

() ไม่ชอบ เพราะ.....

.....
5. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับงานการเขียนประวัติความเป็นมาของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์

() ชอบ เพราะ.....

.....

() ไม่ชอบ เพราะ.....

.....
6. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับงานการเขียนเล่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือที่เคยเห็น

() ชอบ เพราะ

.....

() ไม่ชอบ เพราะ.....

.....

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน
เพื่อเสริมสร้างการคิดอย่างมีวิจารณญาณ**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1. ด้านเนื้อหาสาระ			
1.1 เนื้อหาสาระในภาพรวมมีความน่าสนใจ			
1.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน			
1.3 เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะทางการฟัง			
1.4 เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะทางการพูด			
1.5 เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะทางการอ่าน			
1.6 เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียน			
1.7 เนื้อหาสาระสามารถพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ			
2. ด้านการจัดกิจกรรม			
2.1 การจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยมีความหลากหลาย			
2.2 การจัดกิจกรรมสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้			
2.3 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการฟัง			
2.4 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการพูด			
2.5 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน			
2.6 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการเขียน			
2.7 การจัดกิจกรรมในภาพรวมมีความน่าสนใจ			
2.8 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการจัดหมวดหมู่ความเหมือนของคำศัพท์ สำนวน ประโยค และเหตุการณ์ต่าง ๆ			
2.9 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการบอกประโยคที่เป็นข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น			
2.10 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการบอกประเด็นหลักของข้อมูล รายละเอียด และองค์ประกอบต่าง ๆ ของข้อมูล			
2.11 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการบอกความเหมือนและความแตกต่างของคำศัพท์ สำนวน ประโยค สิ่งของและเหตุการณ์ต่าง ๆ			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
2.12 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการบอกความสัมพันธ์ของข้อมูล			
2.13 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต			
2.14 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการสรุปผลตามข้อเท็จจริง			
2.15 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการระบุปัญหาและแนวทางแก้ไข			
2.16 การจัดกิจกรรมสามารถพัฒนาทักษะการพิจารณาแนวทางในการตัดสินใจสรุป			
3 ด้านการจัดการเรียนรู้			
3.1 ผู้สอนมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้			
3.2 ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และน่าสนใจ			
3.3 ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษา ฟังพูด อ่าน และเขียน ควบคู่กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ			
3.4 ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้			
4 ด้านการวัดผลและประเมินผล			
4.1 มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินแก่ผู้เรียนก่อนทำกิจกรรมหรือภาระงาน			
4.2 ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย			
4.3 นักเรียนมีโอกาสได้ประเมินตนเอง และเพื่อน ๆ			

แบบบันทึกอนุทิน (Journal)

วัน เดือน ปี..... ผู้บันทึก.....

วันนี้เรียนอะไร/เข้าใจ/ไม่เข้าใจ

.....

.....

.....

ชอบ/ไม่ชอบอะไร

.....

.....

.....

บรรยากาศในการเรียนเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

สิ่งที่ประทับใจ/สิ่งที่น่าจะปรับปรุงให้ดีขึ้น

.....

.....

.....

จะเสนอแนะอะไร

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนแบบสนทนากลุ่ม

ประเด็นที่ใช้เป็นคำถามนำในการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน มีดังนี้

1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับกิจกรรมการเรียนรู้/ชอบ/ไม่ชอบกิจกรรมการเรียนรู้ใดมากที่สุด เพราะอะไร
2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับแบบฝึกหัดเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
3. นักเรียนชอบ/ไม่ชอบกิจกรรมการเรียนรู้ใดมากที่สุด เพราะอะไร
4. บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างไร
5. นักเรียนพบอุปสรรคต่อการเรียนหน่วยการเรียนรู้นี้อย่างไร
6. ในภาพรวมนักเรียนชอบที่จะเรียนหน่วยการเรียนรู้นี้หรือไม่ อย่างไร

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล	นายอัมดไญนี คาโอะ
วัน เดือน ปี เกิด	5 มกราคม 2512
สถานที่เกิด	จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2534 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พ.ศ. 2542 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2534 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำโรงเรียนแสงธรรมวิทยา อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส